

واریس دیریہ

گوئیک لہ بیابانی نہ فریقا

ژیانیکی سہرنا سای کؤچہریکی بیابانی

وہرگیڑانی لہ ئینگلیزییہ وہ: نوری کہریم

ياداشتېكى نووسەر

‘گولۇ بىابان’ بەسەرھاتېكى راستەقىنەى ژيانى وارىس دىريەيە
و ھەموو رووداودەكانى راستىن، بەپىي يادەوۋەرى وارىس خۇيەوۋە
نووسراوۋە. ھەموو ئەو كەسانەى كە لەم بەسەرھاتەدا ناويان
براوۋە، بوونيان ھەيە و بۇ ھەندىكىان نازناو بەكارھىنراوۋە بۇ
پاراستنى كەسايەتتيان.

مندال و نافرمت دوو خەمی گەورەى رێکخراوى فریاکەوتنى میالى (PAO) بوون لە ماوەى سێ ساڵى رابردوو کە لەکۆمەلگایى کوردستانیمان وەکو هەموو کۆمەلگاکانى ترى دونیا دوو بۆنەورى تەواو زۆلم لێکراون دوو جارى بە دەمیان پێشیلکاری دەبنەوه کە پێچەوانەى تەواوى بەها مرۆپەکانە و پێچەوانەى رێکەوتنامە نیۆدەوله تیه کانن بە تايبەت جارى جیهانى مافەکانى مندالان و رێکەوتنامەى (CEDAW).

رێکخراوى (PAO) رێکخراویکی ناحکومى ناوخۆیى سەر بەخۆپە پرۆژەى جیا جیای جێبەجێ کردووە، بە تايبەت بۆ مندالان و نافرمتان کە بە پێى پلانى ستراتیژى دوو سودمەندى سەرکى کارو چالاکیەکانى ئەم رێکخراوه بوون، یەکێک لە پرۆژەکانى سەنتەرى سەرچاوەکانە بۆ رێکخراوه ناحکومیەکان و پرۆژەکە لە لایەن رێکخراوى مندال پارێزى بریتانى (SC-UK) هاوکارى و پشتگیری لێ کراوە جەنیدین خزمەت پێشکەش دەکات کە بە شیکى خزمەتەکەى کتیبخانە یەکی بچکۆلەنە یە جەنیدین سەرچاوەى تايبەت بە مندالان و ژنانى تیا دایە بۆ ئەوێ خزمەت بە لایەنیکى پرۆسەى پشتگیری لە داواکانى نافرمت و مندالان بکات.

لە ماوەى بەر دەوامیى گارى ئەم سەنتەرە بۆ ئەندازیار کاکە سامى سەلیم پێشنیاری چاپکردنى کتیبى (گۆلیک لە بیابانى ئەفریقا) بۆ نووسەرى بە ناویانگ واریس دیریە کە لە سەر دەستى بۆ وەرگیر کاکە نوری گەریم کە وەکو کارێکی خۆبەخش و بەبێ بەرامبەر ئەم بەرھەمەى وەرگیراوە چاپ بکەین و کتیبخانەى کوردستانی بە بەرھەمێکی تازە دەولەمەند بکری، بەرھەمێک ئەوەندە نزیک کە رۆژانە دەمیان مندال و نافرمتى ئەم ولاتەى ئێمە رووبەر ووی هەمان ئەم روداوانە دەبنەوه کە لە کتیبەکە داھاتوو و روداوى راستى ژيانى نوسەر خۆپەتەى.

دواى خۆپەندنەوێ کتیبەکە بە شانازیووە بۆ یار دەر کە نەرکى چاپکردنى لە نەستۆ بگرین و ئەم کتیبەش بچیتە پال بلاو کراوەکانى تر کە رێکخراوى (PAO) چاپی کردوون، هەر وەها لە گەل بۆ وەرگیر رێک کەوتین ئەم جوۆرە چالاکیانە زیاتر بکەین بەرھەمى تریش وەر بگیری و بە چاپی بکەین. لە گەل خۆپەندنەوێ ئەم بەرھەمە بە هیواى کاتیکی خوێش و بە سوود.

هۆگر چەتۆ

رێکخەری پرۆگرام

PAO

سوپاس و پېژانين

بۇ وەرگېرانى ئەم كتيبه له زمانى ئينگليزيه وه و به چاپ گهياندى، ئەم بهرېزانه كاتيكى زۆرى خويان تهر خانكرد بۇ بهسهرئه نجام گهياندى. چيمهن كهريم بۇ پياداچوونه وهى وەرگېرانه كه له گهل وەرگېراوى فنلله ندى كتيبه كه. جه مال شهر يف بۇ خويندنه وهى وەرگېرانه كه و راستكردنه وهى ههلئهى نووسين و رېزمانى. ههل و كوششى ئەم بهرېزانه مايهى سوپاس و پېژانينه.

وهرگېر

ناومرؤك

- بهشى يەكەم: ھەلھاتن.....
- بهشى دووھەم: گەورەبوونم لەگەل ئازەلدا.....
- بهشى سېھەم: ژيانىكى كۆچەرى.....
- بهشى چوارھەم: بوون بە ژن.....
- بهشى پىنجەھەم: قەبالەى مارەيى.....
- بهشى شەشەھەم: لە رېگادا.....
- بهشى حەوتەھەم: مەقادىشۇ.....
- بهشى ھەشتەھەم: بەرەو لەندن.....
- بهشى نۆھەم: کارەكەرەكە.....
- بهشى دەھەم: لە كۆتاييدا سەرفەرازى.....

بەشى يانزەھەم: مۆدىل.....

بەشى دوانزەھەم: پزىشكەكان.....

بەشى سيانزەھەم: گرفتى پاسپورت.....

بەشى چواردەھەم: ھەنگاويكى گەورە.....

بەشى پانزەھەم: گەرانهوہ بۆ سۆمال.....

بەشى شانزەھەم: سيويكى گەورە.....

بەشى حەقدەھەم: بالويز.....

بەشى ھەژدەھەم: خولياى مالەوہ.....

پەيوەست بن بە گەمپىنى دژى خەتەنەکردنى

كچانەوہ.....

سوپاس و پيزانين.....

لە كتيبەكانى وەرگير.....

به شي يه کهم

هه لھاتن

دهنگيکي هيواش خه بهري کردم هوه، که چاوم کردهوه، چاوم به دهموچاوی شیریک کهوت. چ خه بهرکردنه و ديه کی ترسناک. چاوم زه فکردهوه. زور زه قتر - تا ههموو گيانله بهر که له خو بگریټ. هه ولما هه لسمه سهرپی، به لام چهند رۆژ بوو نانم نه خوار دبوو، له بهر نه وه قاچه بيټيز دکانم له رزی و له ژيرمدا لوول بوون. ههره سم هينا، پشتم دا بهو در دخته وه که له ژيريدا وچانم دابوو، له تاو هه تاوی نيود پروانی بيا باني نه فریقا، که زور بيټه زه بيه، په نام بو بردبوو. به هيواشی سهرم برد بو دواوه و چاوم داخست، هه ستم کرد تويکلی رهقی داره که له سهرم ده چه قيت. شیردکه نه وه منده نزيکبوو دم توانی لهو ههوا گهرمه دا بونی بؤگه نی دمی بکه م. سهرم بهر ز کردهوه: "نه ی هاوار، نه مه کوتايی منه. تکتا لیده کهم ههر نیستا بمبه بو خوت."

سفهري دوور و دریزی بيا بانيم بهر وه کوتايی ددرويشت. نه په نايه کم هه بوو، نه چه کيک. هه تا هیزی راکردنم نه بوو. هه تا له باس ترين حالته دا، نه م دد توانی له شیر خيرا تر سهر کهوم به سهر در دختدا، له بهر نه وه ی شیر وهک پشيله چر نوو کيکی به هیزی هه يه و داره وانیکي ليها توهو. ههر له ناو قه دی داره که دا - زرم - په لامارم ددا و ناهي ليت دم بدم به يه کدا. به بی هيچ تر سيک دوو باره چاوم کردهوه و به شیرد کهم ووت: "له خزمه تی تو دام، و مره بمبه بو خوت."

شیريکی ميینه ی جوان بوو، به يالتيکی نالتونی و کلکيکی دريزه وه که بايد هدا و ميش و مه گه زی پی دوور ده خسته وه. پينچ شش ساليک ته منی بوو، گه نج و له ش ساغ بوو. دم زانی دستيه جي دد توانيت له ناوم بهريت، بو خو ی پاشا بوو. هه موو

ژیانم ھەر تەماشای ئەو لەپی قاج و دەستانەیم کردووە، کە چۆن پەلاماری ناسک و زیڕا دەدا، کە ھۆرسایی ھەر یەکەیان سەد پاومند لە من زیاترە.

شێرەکە لە من وردەبوو و چاوە ھەنگوینەکانی ترووکاند. منیش چاوە ھاوھێبەکانم تێپەری. سەیرێکی دووری کرد. "خێراکە، وەرە بمخۆ." دیسانەووە تەماشای کردمەووە، پاشان ڕووی وەرگیرا. دەم و لێوی خۆی لێستەووە و بە چیچکانەووە دانیش. پاشان ھەستا و ھەنگاوی نا بۆ دواوە و بە خەمزە و نازموە لێم دوورکەوتەووە. لە کۆتاییدا، ڕووی وەرگیرا و دوورکەوتەووە، بەبێ هیچ دوودلێبەک بریاری دابوو، ئەووە ناھێنێ بمخو، چونکە گۆشتێکی وەھام نەبوو بەسەر ئسقانەووە. بە ناو بیاباندا لەسەر خۆ ڕۆشت تا ھەروە بۆرە زەردباوەکە لە لەکەدا نوقومبوو.

کاتێک زانیم نیازی نییە بمکوژم، هیچ ناھێکی ناسوددییەم نەگێشا چونکە هیچ ترسێکم لێی نەبوو. نامادەی مردن بووم. بەلام خوا کە ھەمیشە باشترین یاورێ من بوو، پلانیکی تری بۆ گێشابوو، کە ھۆبەک بوو منی بە زیندوویی ھێشتەووە. ووتە، "ئەبێت ئەمە چی بێت؟ بمبە - ڕینوینیم بکە،" گۆشتم کرد، ھەستەم سەر پێی خۆم.

ئەم سەفەرە دیوێزمەییەم لەبەر خۆ نا چونکە لەدەست باوکم ھەلھاتبووم. ئەوسا تەمەنم سیانزە ساڵ بوو و لەگەڵ خێزانەکەماندا دەژیام، کە سەر بە خێلێکی گۆچەری بوو لە بیابانی سۆمال، کاتێک باوکم ڕایگەیاند کە بەشووی داوم بە پیاویکی پیر. دەم زانی دەبێت زوو بکەومە خۆ یان ڕۆژێک لەپەر میدی تازە دێت و دەم بات، دایکم ناگادار کردووە کە دەمەوێت ھەلبێم. پلانم ئەووە بوو کە پوورم، خوشکی دایکم دەدۆزمەووە لە مەقادیشووی پایتەختی سۆمال. بێگومان ھەرگیز مەقادیشووم نەبینیوو - یان ھەر شارێکی تر کە گرنگ بێت. ھەتا پووریشم

لەۋەدو پېش نەبىنىبوو. بەلام بە خۇش خەيالى مىندالانەۋە ھەستەم دەگرد ھەرچى چۈنڭك بېت جادوناسا كار دەچىتە پېشەۋە.

ھىشتا باوكم و باقى خىزانەكەمان لە شىرىن خەودا بوون، كاتىك دايكم مىن خەبەرگەردەۋە و پىي وىم، "ھەر ئىستا بېرۇ." سەيرىكى دەۋروپىشتى خۇم كىر بۇ شىك بېرپىنم و لەگەل خۇم بېبەم، نە بىلڭك ئاۋ ھەبوو، نە گۈزە شىرڭك، نە سەبەتەيەك خواردن. ھەروا پېپەتى و تەنھا پارچە قوماشىك بەدەۋرى لەشمدا، ھەلھاتمە ئاۋ شەۋەزەنگى بىبابانەۋە.

نەم دەزانى روو لە كوئى بىكەم بەرەۋ مەقادىشۇ، تەنھا رام دەگرد. سەرەتا بەھىۋاشى، چۈنكە نەم دەتۋانى بەرپىي خۇم بېبىنم، بەم لا و ئەۋ لادا دەكەۋىم، پىم لە رەڭگى دار ھەلدەنەۋەت. لەكۈتايىدا بېرىرم دا دانىشم چۈنكە مار لە ھەموو شۈپىنىكى نەھرىقادا ھەبوو و منىش زۆر لە مار دەترسام. پىم دەنا بە ھەر رەڭگىدا وام دەزانى پىشتى مارى كوبرايە. دانىشتەم و كەۋىمە تەماشاكردنى ناسمان كە وردە وردە رووناك دەبۇۋە. ھەتا پېش پۇزەلھاتن ۋەك ناسك بۇى دەرچووم. رام كىر و رام كىر بۇ چەند كاژىرڭك رام كىر.

لە نىۋەرۇدا چوۋبوۋمە قۇلايى بىبابانى سوۋرەۋە و نوقمى خەيالاتى خۇم بوۋبووم. ئەرى بۇ كوئى دەچم؟ لەخۇم كەۋىمە گومانەۋە. ھەتا نەم دەزانى رووم لە كوئى كىردوۋە. بىبابان ھەر درىژ دەبۇۋە و ئەۋسەرى ديار نەبوو، جاروبار نەبىت ئاكاسيا يان دەۋەنى دېركاۋى تايىدا دەردەكەۋەت، مىلا و مىلەم لىدىار بوو. برسى، تىنوۋ و ھىلاك، لە خىرايى خۇم كەمكردەۋە و كەۋىمە پۇيشتن. پەست و دارپاۋو بە ھىۋاشى دەرپۇيشتەم، لە خۇم كەۋىمە پىرسىار، ژيانى داھاتووم بۇ كوئىم دەبات. پاشان چىيى روودەدات؟

لەكاتىكدا چوۋبوۋمە تاۋتۈيكردىنى نەم پىرسىارانەۋە، وام بە خەيالىدا ھات گۈيەم لە دەنگىكە: "و - ا - ر - ي - س... و - ا - ر - ي - س..." باوكم بوو بانكى دەكردم!

بەدەۋرى خۇمدا سوراۋمەۋە بەدوايدا، بەللام نەمبىنى. لەۋانەيە لەخەيالى خۇمدا بىت، ۋاى بۇچوۋم. "ۋ - ۱ - ر - ى - س... ۋ - ۱ - ر - ى - س..." دىنكەكە لە دەۋرى مەن دىنكى دايەۋە. دىنكىكى پارانەۋە بوو، بەللام بۇ مەن ترىسناك بوو. ئەگەر مەن بىگرتايە، بىگومان دەپىردەمەۋە ۋ دەيدام بە پىاۋەكە، لەۋانەش بوو لىشى بدامايە. مەن شتى تىرم نەدەبىست. باۋىك بوو ۋ لىم نىزىك دەپۋە. ئىستا نىزىكتىر، چەند لە تۋانامدا بوو خىرا بۇى دەرچوۋم. سەرەپاي نەۋەى چەند كاژىر لە پىش باۋىكەۋە كەۋتېۋومە پى، بەللام ئەۋ مەن گىرتېۋە. دۋايى بە خۇم زانى كە باۋىك جىگاي پىمى لە لەكەدا ھەلگىرتۋە.

ئەۋسا پىم ۋابوۋ باۋىك لە تۋاندا نىيە مەن بىگىر، چۈنكۈ مەن گەنج ۋ خىرام. بە ئەقلى مەندالانەم، باۋىك پىاۋىكى پىر بوو. ئىستا بە پىكەنەنەۋە ۋەبىر خۇمى دەھىنەۋە كە ئەۋ كاتە، تەمەنى لە سىيەكاندا بوو. جىي گومان نەبوۋ ھەموۋمان چىست ۋ چالاك بوۋىن، چۈنكە بۇ ھەموۋ شۋىننىك رامان دەگرد، ماشىنمان نەبوۋ، ھىچ جۇرە ئامرازىكى گىشتى ھاتوۋچۇمان نەبوۋ. ھەردەم راكە راكەمان بوو، بەدۋاى ئازدەۋە، بە دۋاى ئاۋەۋە، خەرىكى پىشپىكى بوۋىن لەگەل ھاتنى تارىكى بۇنەۋەى بە سەلامەتى بگەينە مائەۋە.

پاش ماۋمىەك نىتر گۈپم لە بانگىردىنى باۋىك نەما، لەبەرئەۋە ھىۋاشم كىردەۋە ۋ كەۋتمە خىرا پۇشتن. ئەگەر لە جولاندىنابىم، باۋىك ھىلاك دەبىت ۋ دەگەرپىتەۋە مائەۋە، ۋام لىكەدەدايەۋە. لەپىر ئاۋىر دايەۋە پۈۋ بە ئاسۋ، باۋىكەم بىنى بەسەر گىردىكەۋە بەردەۋ مەن دەھات. ئەۋىش مەن بىنى. تۇقىۋانە كەۋتمە راكردن. زىاتىر تىنم دايە خۇ. ۋەك ئەۋەى بەسەر شەپۇلى لەۋە بىن، مەن بەسەر گىردا سەر دەكەۋتم ۋ ئەۋ لەپشتمەۋە بەسەر يەككىكى تىر دەخزايە خۋارەۋە. بۇ چەند كاژىرىك ئەمە بەردەۋام بوو، تا لە كۇتايىدا سەرنىچەم دا، ماۋمىەك تىپەپى بوو باۋىك نەبىنىبوۋ. نىتر بانكى نەدەكردم.

دلم ته په ته پى بوو. له کۆتاییدا ووستام و له پشت دموه نیکهوه خۆم شاردهوه و ته ماشای دهورو پشتم کرد. هیچ شتیک نه بوو. زیاتر گویم ږاگرت. دهنګ نه بوو. کاتیک به بهردیکى تهخت گه یستم، ږاوستام بۆ وچانندان. به لām که لکم له هه لى دوینى شهوم و مرگرت و که هه ستامه وه به سهر بهرد و نهو شوینانه ی ږهق بوو ږام کرد و پاشان چه ند جار ناراسته ی خۆم گۆږى تا باوکم نه توانیت شوین پیم هه لگریت.

وام لیکدایه وه که باوکم بهر وه مال گه ږاوسته وه چونکه ږۆژ بهر وه ناوابوون دهرؤیشت. هه رچه ند هیچ کات پیش تاریک بوون نه ده گه یشته ماله وه. ددیوو به تاریکى ږاګا و گوپیستی دهنګه دهنګى شهوانه ی خیزانه که مان بیټ، به قیزه و پیکه نینى مندا لان، باعه و ږاره ی مهر و بز ن ناراسته ی خوى بکات. له بیاباندا، با دهنګ له گهل خوى دهبات بۆ ماوه یه کى دوور و دريژ. له بهر نه وه دهنګ فه نه رى نیمه بوو، کاتیک ون دهبووین له شهودا.

پاش نه وه ی به سهر بهر دهکاندا رپویشتم، ناراسته ی خۆم گۆږى. نیت له ږاستیدا بۆم گرنگ نه بوو چ ناراسته یه کم گرتووه، چونکه هیچ زانیاریه کم نه بوو له سهر نه وه ی چ ناراسته یه کم بهر وه مه قادیشو دهروات. هه ر ږام ده کرد تا ږۆژ ناوا ددیوو، تاریک ددیوو و تا شهو نه وه ند تاریک ددیوو که نه مدمتوانى بهر پى خۆم ببینم. له و کاته دا برسیتى هه راسانى کردیووم، ته نیا شتیک که بیرم لیده کرده وه خواردن بوو. قاچم خوینى لیده تکا. له ژیر داریکدا دانیشتم و خه وم لیکه وت.

به یانى هه تاو دهموچاوى داخکردم و خه به رى کردم ه وه. چاوم کرده وه و سهرم هه لږى گه لای دارى جوانى نکاپوټس سهرى له ناسمان توند کردیوو. وورده وورده راستى هه لومهرجى خۆم بۆده رکه وت. هاوار به مالم، خو من هه ر خۆم، نیستا چى بکه م؟

هه ستام و دهستم كرده وه به راگردن، توانيم بۇ چەندين رۆژ بهرده وامېم. چەند رۆژ بوو، دښتيا نييم. له بهر برسيتي، تينوږيه تي، ترس و نازار ناگام له كات نه بوو. كاتي نيواران كه نه ومنده تاريك ده بوو نه مده تواني بهرپي خوځ ببينم، راده وه ستام و وچانم دده. له نيومړواندا، كاتيك گهرمايي رۆژ دهگه يشته نه و پهري، له ژير دره ختيكدا دادمنيشتم و جوړتيك دده.

له يه كيك له و چورانه دا بوو خه و ليكه و تېوو، كه شيره كه خه بهر يكر دمه وه. له و كاته دا نير گويم به نازادي خوځ نه دده، ته نها دمويست بگه ريمه وه مالي بۇ لاي دايكم. له نان و ناو زياتر دايكم دهويست. هه رچنده بۇ نيمه ناسايي بوو بۇ يه ك دوو رۆژ بى نان و ناو برؤين، دهمزاني نير له مه زياتر ناتوانم گيان به دهر بهرم. زور بيهر بوو بوو به ناسته دمه تواني بجوليم و قاچه كانم زور قليشي بردبوو و بريندار بوو بوو، كه هه ههنگاو يكم نه شكه نجه يه ك بوو. له و كاته دا كه شيره كه له بهر دهممدا دانيشتېوو، له برسا ليوي خوځ دهليسته وه، من خوځ دابوو بهر دهمسته وه. پيشوازي كوشتنكي خيرام ليدده كړد، وهك ريگايه ك له و بهر يشانيه رزگارم كات.

به لام شيره كه تماشايه كي نيسقاني درېه ريوو، روومه تي هوپاو و چاواني به قول چوومي كړد و رويشت. نه مزاني به زمي بهم گيانله بهر بهر يشانه دا هاته وه يان برپاريكي لوزيكانه بوو، كه نه وه ناهيتم بمخوات. يان خوا له سر من هه لي داييت. به لام له و باومړدا بوو خوا نه ومنده دلره ق نيه، مني هه لگرتييت بۇ نه وه ي به شيويه كي تر، درنده تر له برساندا بمكوژييت. پلانيكي تري له هه گبه دا هه بوو بۇ من، له بهر نه وه داواي رپنوږيتم ليكرد: "بمبه - ريگام نيشان بده." دهستم به دره خته كه وه گرت و همسته سه ر پي و هانام بۇ برد.

ديسانه وه دهستم كرده وه به رويشتن، له چەند خوله كي كدا گه يشتمه ميگرگيك، كه پر بوو له خوشتر. يه كيكيانم بيني، گواني پرېوو له شير و رامكرد بۇ لاي. دهمم

بۆمنا، وەك منداڵ شیرەكەم مزی. شوانەكە منی بینی و هاواری لێهەلسا، "دەرچۆ
لەم ناو، دەلە سەگی بچكۆلە!" گویم لە شەقەقە قامچییهك بوو. بەلام من بێچارە
بووم و هەروا خەریکی مژین بووم، چەند لە توانای دەم دابوو خێرا شیرم مزی.
شوانەكە هاواری لێكردم و بۆ لێدانم بەرەو پروم گۆری دایە خۆی. دەیزانی
نەگەر نەمرسێنیت تا دەگاتە لام. كار لە كار دەترازی، هەموو شیرەكە لە دەست
دەجیت. بەلام من بە ئەندازە پێویست بە دەستم هینا، لەبەرئەوه بۆی دەرچووم.
دوام كەوت و توانی دوو قامچیم لێدات پێشنەودی لێی دووركەومەوه. بەلام من
خێراتر بووم و ئەوم جێهێشت، لەسەر لەكە راووستا و بەو رۆژی نیوەرۆیه كەوتە
جێنۆدان بە من.

وزەم وەرگرت، هیزم تیگەرێ. لەبەرئەوه بەردەوام بوومەوه لەسەر ڕاكردن و ڕامكرد
تا گەشتە لادێیهك. هەرگیز لەودو پێش لە شوینیکی وەها ناو بووبووم. خانووی
ببیت و جادەكانی لە خۆی پەستینراو دروستكرا بیت. بە ناوەرستی جادەكەدا
رۆیشتم، وا تیگەشتبووم كە ئەمە پیاوێرێ منە. بە هیواشی بەناو لادێكەدا ڕێم
دەكرد و بەسەر سامییهوه تەماشای شتە نااشناكانم دەكرد، سەرم بە دەوری خۆمدا
بە هەموو لایەكدا بادەدا. ژنیك بەلامدا رۆیشتم، سەیریکی قەد و بالامی كرد، پاشان
هاواری لێهەلسا: "تۆ زۆر كەری، بۆ وا دەزانی تۆ لە كوێیت؟" سەیری چەند
كەسیکی كرد كە بەلای جادەكەدا دەرۆشتن. هاواری كرد: "خەلكینە. تەماشای
قاجی كەن!" هێمایەکی بۆ قاجە قلیشاو و برینە خۆین قەدماغە بەستووەكانمی كرد.
"نەه هاوار. دەبیت چ كچه لادێیهکی بچوكی كەر بیت." هەر ئەم ژنە هاواری
لێكردم: "كچه بچكۆلە، ئەگەر دەرەوی بژی، ئەو جادەیه بەردە. لەم ڕینگایە
دووركەودەرەوه!"

هەراسان بووم لەودی هەموو كەس گویی لێبوو. تەنها سەری خۆم داخست، بەلام
بەردەوام بووم بە ناوەرستی جادەكەدا رۆیشتم چونكە تێنەگەشتە مەبەستی جی

بوو. زۆری نەبرد لۆریەك هات. دید! دید! منیش دەبوو جادەكە بەردەم. وەرگەرنامەووە بۆ سەیری هاتووچۆی ماشین، كە ئوتۆمبیل و لۆری بەلامدا تێدەپەرپین دەستم رادەكێشا. ناتوانم بڵێم هێمای راوەستاندەم دەکرد، چونكە نەمدەزانی هێمای راوەستان چیبە. لەبەرئەووە تەنها لە گەناری جادەكە راوەستام و دەستم درێژ كرد بۆ ئەووی یەكێكان راوەستی. ماشینیکی كۆرین تێپەری و خەریك بوو دەستم بەریت، لەبەرئەووە دەستم برده دواوە. دیسانەووە دەستم درێژ كردەووە، بەلام ئەم جارمیان زۆر نا، تۆزێك چوومە نزیک جادەكە و كەوتەووە پۆشتن. چاوم دەبرپیه ئەو كەسانەى كە ماشینیان لێدەخوری، لە دلى خۆمدا دوعام دەكرد بەلكو یەكێكان راوەستی و یارمەتیم بدات.

لە كۆتاییدا پێكاپێك وەستا. ئەووی روویدا مایەى شانازییم نییه - بەلام رووداویك بوو، بێجگە لەووی راستی بڵێم، جی دەوانم بڵێم؟ تا نیمڕۆ، هەركات بیر لەو پێكاپ وەستانە دەكەمەووە، حەز دەكەم باوەڕم بە غەریزەى خۆم بكردایە و هەرگیز سەرئەكۆتایە.

پێكاپەكە بارى وردە بەردى بە بارستایى تۆبى تینس پێبوو، بۆ خانوو دروستكردن. لە پێشەكەیدا دوو پیاو دانیشتبوون، شۆفێرەكە دەرگاگەى كردەووە و بە سۆمائی وتى، "سەرگەووە، گیانەكەم." هەستەم بە زەبونی كرد، ترسم لێنیشتم. "بەرەو مەقادیشو دەرۆم." پێم وت.

"بۆ هەر كۆپەك تۆ بتهویت، دەتەم." ئەمەى وت و زەردەخەنەیهك گرتى.

كاتێك زەردەخەنە گرتى، دانە سوورەكانى دەرگەوت، سوورى تووتن. بەلام دەمزانی ئەووی دانى وا لێكردبوو ڕەنگى تووتن نەبوو، چونكە باوكەم جارێك دیبوو ئەووی دەجوو. خات بوو، روومەكێكى ناركویتیکیه، پیاوان لە ئەفریقا دەيجون كە وەك كۆكاین وایە. ژنان بۆیان نییه دەستى بۆ بەرن، كە باشتر، ئەمە پیاوان شینت دەكات، گەشكەیان پێدەگریت، توورمیان دەكات و ژيانى هەندىكى لەناوبردووە.

زانىم كەوتومەتە گىرگەن، بەلەم رېڭايەكى تىرم نەدەيىنە، لەبەرئەۋە سەرىكەم بۇ لەقاند، قايىل بوۋى خۇم رېڭايەند. شۇڧىرەكە پىيى وىم سەركەومە دواۋە. ئەمە ماىە ناسودەيىم بو، بە خەيالىە كە دوورم دەخاتەۋە لەو دوو پىاۋە. سەركەۋەمە پىشتى پىكاپەكە و لە سوۋچىكدا دانىشتەم، ھەۋلەم دا لە سەركە بەردەكان جىڭاي خۇم خۇشكەم. دىنيا تارىك بو، ھەۋاي بىيان سارد بو، كە ماشىنەكە كەۋتەپى سەرمەم بو، لە شۇيىنكىدا كە با نەيدەگىرەۋە پالگەۋەم.

دواتر كە ناگادار بوۋە، ئەۋ پىاۋە كە لەگەل شۇڧىرەكەدا بو، بەرامبەرم لەسەر بەردەكە لەسەر ئەزىۋ دانىشتىۋو. تەمەنى لە چەلەكاندا بو، رەزا قورس و ناشرىن. قىز بە سەرىيەۋە نەمابو. بەلەم ھەۋلى دابو، بە تۈزىك سىمىل خۇي جۋان بىكات. دانەكانى كىرەمۇل بوۋ و ھەندىكى كەۋتەۋو، ئەۋانە مابوۋە بە ھۇي خاتەۋە رەنگى گۇرپاۋو بە سوۋرىكى قىزەيىنەر، بەلەم ھىشتا بە من زەردەخەنە دەيگىر، لەۋانەيە جىڭاي شانازى بوۋىت پىشانى بىدا. تا ئەۋ رۆۋە دەمرم ھەركىز دەمچاۋىم لە بىرناچىتەۋە كە بە مۇرىيەۋە تەماشاي دەكرىم.

كاتىك پانتۇلەكەي داكەند، زانىم قەلەۋە. كىرە رەپەكەي ھەلەز و دابەزى دەكرى كاتىك لەقىمى گىر و ھەۋلىدا بەزۇر ناۋگەلەم بىكاتەۋە.

"ئۇي، تىكايە، تىكايە، نەكەي،" لىي پىرامەۋە. لەقە لەرەكانم بەدەۋرى يەكدا ئالاند ۋەك ئەۋە قىلى بىدم. پەلامارى دام و ھەۋلى دا بەزۇر لەقەم لەيەكتر بىكاتەۋە. پاشان كە ھەۋلەكەي بەسەرئەنجام نەگەيشت، دەستى كىشايە دواۋە و زەيەكى قايىمى لىدام. قىزە و ئالەيەكم لىبەرز بۇۋە، با لەگەل خۇي بىردى، لەكاتىكىدا پىكاپەكە بە خىرايى تارىكى شەۋى دەپرى.

"لەقە حىزەكانت بىكەرەۋە!" كەۋتىنە زۇرانبازى لەگەل يەكتر، بەھەموو قورسايى خۇيەۋە خۇيدا بە سەرمەدا، وردد بەردەكان دەچوۋ بە پىشتىمدا. دەستى بىرد بۇ دواۋە و زەيەكى قايىمى لىدام. لە دوۋەم زەلەدا زانىم دەيىت بەدۋاي تاكتىكىكى تردا

بگهړېم، زور به هېڅ زېر نه درمغه تي نه ده ماتم. پياوډکه روښن دمیزانی چيی دهکات، راپور دووی هه بوو، گومانی تیدا نه بوو لاقه ی به گه لیک ژن کردبوو. منیش خه ریک بوو سوک و ناسان بېم به هوربانییه کی تر. له هولای دلمه وه ده مویست بیکوژم، به لام چه کم پینه بوو.

له بهرنه وه خوږ وا نیشان دا، که منیش ده مویت. به نازموه وتم، "باشه، باشه. به لام ریگام بده له پتیدا میز بکه م." بینیم زیاتر ههستی ورووژا - ناوا، نهو کچه بچکوله یه نهو دهویست! - و ریگای دام هه لسام. چوومه سوچیکی نهو بهری پیکا په که وه و خوږ وانیشان دا که به چیچکانه وه دده نیشم و لهو تاریکاییه دا میز ده کم. نه مه هه لیکی چند خوله کی به من دا بیر بکه مه وه که چی بکه م. که له شانو گه ریبه بچکوله که م بوومه وه، من پلانی خومم دارشتبوو. گه وره ترین به رد که توانیم بیدوژمه وه، به ده ستمه وه گرت، چوومه وه بو لای و له ته نیشتیدا پالکه وتم.

پياوډکه هاته سهرم و منیش به رده که مم قایم گرت. به هه موو هیژمه وه دام به لایه کی سهریدا، دروست لایه ک له ناوچه وانی گرت. به یه که م لیدان گیز بوو. جاریکی تر لیم دا و بینیم که وت. وه ک جهنگاو ریک، له پر هیژیکی مه زنم تیگه را. نه مدد زانی توانایی وام هه یه، به لام کاتیک یه کیک دهیه وی هیژشت بکاته سهر، بتکوژی، به هیژ ده بیت. نازانی چند به هیژ دهی تا نهو کاته. هیژشتا که وتبوو جاریکی تر لیم دایه وه و بینیم خوین له گوچکه ی هاته دهره وه.

هاوړپکه کی که پیکا په که ی لیده خوړی، له په نجه ره ی دواوه ی هه رچی رووی دابوو بیڼی. دهستی کرد به هاوار کردن، "چ گوږه نگیک له دواوه رووده دا؟" و ده گه را به دوا ی جیگایه کدا له ناو دهو منه کاند ا ماشینه که ی راگریت. ده مزانی نه گه ر بیت و بمگریت تیا ده چه م. کاتیک که خیرایی که مکړده وه، چوومه دوا ی باره که وه و به سهر به رده کانه وه خوږ راگرت، وه ک پشيله بازم دایه خواره وه. پاشان بویدمر چووم.

شوفیری ماشینکه پیاوړی پیر بوو، له پیکاپه که ی دمرپه ریه دمره وه و به دهنګی شپړزاوی هاواری لیکردم، "هاورپکه مت کوشتا و مره! کوشتا" بو ماوه یه که به ناو دموونه بچکوله کاندا رای کرد به دوامدا، پاشان وازی هیئا. یان من وای تیګه یستم.

شوفیر که گه پرایه وه، هه لیکوتایه سهر ماشینکه و پئی نا به به نزیندا، به ماشین به ناو بیاباندا که وته دووم. به هو ی تیشکی لایتی ماشین که یه وه دهورو پشی خوم دهینی، له پشتمه وه دهنګی ماشین که دهاته گویم. چهند له توانامدا بوو خیراییم دایه خوم، به لام گومانی تیادا نه بوو ماشین که منی دهگرت ه وه. زیکا که رام کرد و له تاریکاییه که دا دهورم دایه وه. نیر نه ی توانی بمبینیت، له کوتاییدا کوتیدا و گه پرایه وه سهر جاده که.

وهک نه وهی راوګهرم به دواووه بیت به ناو بیاباندا تیم ته قاند، سهر دتا به ناو بیاباندا، پاشان جهنگه ل و دیسان بیابان، به بیینه وهی بزانه له گویم. رۆژ هه لاهات و من هر رام دهگرد. له کوتاییدا هاتمه سهر جاده یه کی تر. هر چهند ترس هه موو گیانمی داګرتبوو له وهی چی تر روودهدا، بریارم دا جاریکی تر ماشین راګرم و سهر که وم، چونکه دهمزانی چهند دووریم له شوفیری پیکاپه که و هاوړپکه ی هیشتا که مه. نه وهی دهستدریز کار که م چی به سهر هات به لیدانی من، هر گیز بوم روشن نه بوه وه، به لام دوا شت نه وه بوو، به هویت جاریکی تر بیانینمه وه.

راوستان له قهراغی جاده له رۆژ هه لاهاتی به یانیناندا ده بیت دیمه نیکی جوانی بوو بیت. جله که ی بهرم بوو بوو به په رۆ کونیکي چلکن، چهند رۆژ بوو به ناو بیاباندا رام کردبوو ته پوتوز بیت و قزمی سواغ دابوو، بال و لاقه کانم له چله دار دهجوون که دهی رشه بایه کی هایم بیاندا به یه کتریدا و قاجه کانم وهک نه وهی تووشی نه خووشی گه ری بوو بیت، برین دایپوشی بوون. ماشینکی مار سیدس هات، دهستم لیبه رز کرده وه. پیاوړی جلوه رگ قه شنگ بوو، له که ناری جاده که لای دا.

خۆم گه یاندی و له سه ر کورسی چه رمی دانیشتم و واقم و پ ما له و خوشگوزه رانییه .
 "بۆ کوئ ده جیت؟" پیاوه که پرسیا ری لی کردم
 "نه و ریگایه ،" و وتم و هیام بۆ کرد ریك بۆ بی شه وه ، نه و ناراسته یه ی که
 مارسید سه که گرت بووی. پیاوه که ده می دا چه قان، دانه سپیه جوانه کانی ده رکه وت، و
 دایه قاقای پی که نین.

بهشی دووهم

گه وره بوونم له گهل نازدندا

بیش نه وهی له ماله وه هه لیم، تیکه لای سړوشت، خیزان و په یو دندیه کی قوول
بووم له گهل نازدندا که نیمه ی زیندوو راگرتوو. له سهرتای مندا لیمه وه به شداری
نه و رده شه گشتیه ی مندا لانی سهرتاسه ری جیهانم کرد: خو شه ویستیم بو نازهل. له
راستیدا نه و دنده ی بیر م بیت، گیسکیکی مالیم هه بوو، به ناوی بیلی. بیلی گهنجینه ی
تایبه تی من بوو، هه موو شتیکم بوو، ددشیت خوشم ویستبیت چونکو نه ویش مندا ل
وو. وا راهاتبووم ددستم به هه ر خواردنیکدا بگه یشتایه به نه ینی دمدایه، تا وای
لیهات هه له وترین و سهر حالترین بزنی رانه که ی لیدر جوو. به رده وام دایکم بو ی
یرسیار بوو، نه ری نه م بز نه بو وا هه له وه، له کاتیکدا نه وانی تر له پنه؟
چاودیرییه کی ته و اوام ددکرد، دمخوراند، نازم ددگیشا، چه نددها گاژیر بو ی ددوام.

په یو دندیم له گهل بیلیدا ناوینه ی ژیانمان بوو له سو مال. چاره نووسی
خیزانه که مان به و رانه وه گریدرابوو، که روزه نه دمان له ودراندن. شکوی نازهل
له لمان له پشت به ستن پیانه وه سهر چاوه ی ددگرت، نه م هه سته له هه موو
هه ل سو که وتیکماندا خو ی نیشان ددها. هه موو مندا لی خیزانه که مان نازهل ی
له ودراندووه، نه رکیک که له سهرتای پنگرتنه وه ددست پیدمکات. له گهل نازهل
گه وره بووین، به شادیان شاد ددبووین، به نازاریان نازارمان ده کیشا، به مردنیان
ددمردین. رانه مه ر و بزمنان به خیوددکرد، له گهل نه وه ی من زور بیلیم
خو شد و یست، به لام گومانی تیادا نه بوو که خوشتر دکانمان له ناو نازهل نه کانه ماندا
به نر خترینیان بوون.

حوشتر له سۆمال نه فسانه يه، سۆمال شانازى به حوشترى زياترموه دهكات و هك له همر وولاتيكي تر له جيهاندا، ژماره دى حوشتر له دانىشتوانى زياتره. وولاته كه مان خاوهنى كه لتووريكي ددوله مهندي شيعرى زاره كييه كه زوربه دى تهرخان گراوه بؤ گواستنه وه دى پهن د و ناموزگارى له سهر حوشتر، له نه وديه كه وه بؤ نه وديه كي تر. نه مەش رايده گه يه نيټ، كه به هائى سهر دكي كه لتووردكه مان له جيديه.

بىرم ديت، دايكم راهاتبوو به وتنى نه م گورانييه كه نه م ناوهرپوكه كه دى بوو، 'حوشتره كه م چوته لاي پياويكي خراب، كه له وانه يه بيكوژيت يان لي م بدزيت. ده پاريمه وه، دوعا ده كه م، تكا ليده كه م بؤم بيټيته وه.' همر له منداليمه وه ههستم به گرنگى زورى نه م نازده له كردوه، چونكه له كومه لگاي ني مدها و هك زير چاوى ليده كريت. بى نه وانه ناتوانى بؤ رۇژيک له بياپاندا بريت. و هك هؤنراوه يه كي سۆمالى ده ليت:

حوشترى ميينه دايكه

بؤ نه و كه سه دى هه يه تى

ههركه نيرينه بيت خوئينبهره

كه ژيانى پئوه به ستر اود

نه م په راسته. ژيانى پياو به حوشتر ددخه مليټريت، همر سه د حوشتر نرخى پياويكي كوژراوه. سه د حوشتر ده بيت بدريت به خيلى پياوى كوژراو بؤ دريژه پيدانى بزيوى خيزانى كوستانكه وتوو، يان خيلى پياوى كوژراو دهست له بكوژ دهكاتوه بؤ ته ميكردى. شيربايى بووك به حوشتر ددريت. به لام له ژيانى رۇژانه دا، حوشتر زيندومان راده گريت. هيچ نازده ليكي خؤمالى تر نه وهنده دى نه م گونجاو نييه بؤ ژيانى بياپان. حوشتر ههفته دى جاريك ده يه وئ ناو بخواته وه، به لام

د دتوانی تا يهك مانگ بی ناو ری بکات. کاتیک حوشتی میینه شیر ددهات، هم خوراکمان پیدددهات و هم تینویه تیمان دهشکینیت، گهنجینه یه کی به هاداره کاتیک له ناو دوور بیت. له بهر زترین پله ی گهر ما پیدا حوشت ناهه کی خوی دپاریزیت و گیان به دردهات. له سهر ددودنی درکاوی نه له ودریت که له بیاپانی وشکی نیمه دا هه یه و گیا جیددهیلایت بؤ ناژدلی تر.

به خپویان ددکه یں تا له ناوچه خوراو جوړه کانی بیاپان بمان گوینزه وه، نه و که لوبه له که موی هه مانه لیان بارددکه یں و قهرزی پیدددهینه وه. له وولاتانی تر ددشی سوار ی ماشین بی و برؤی. به لام تهنه نامرازی گواستنه و دی نیمه، بیتجه له پیاده پردوی، حوشت دکانمانه.

سروشتی حوشت زور له نه سپه وه نریکه، حوشت دتوانیت په یو دندی یه کی توندوتول له گهل خاوند نه کی بیه ستیت، شتی ودهای بؤ بکات که بؤ که سی تری نه کات. پیاوان رامی جوانوی حوشت ددکه ن. کاریکی مه تر سیداره - و رایان دمه یین بؤ سوار بوون و گوینراهلی. گرنگه له گهلاندا توند بی، چونکو نه گهر وا نه بیت، ههر نه و دنده هه ست که ن سوار دکه یان لاوازه هه لیدددهنده خواره وه، یان له قهی لیدددهن.

وهك زوربه ی سؤمالييه كان. ژيانیكي ناژدلداریمان دمېر ددهسر. ههرچند بهر ددوام له هه ولی نانی پوژانه دا بووین به لام به هو ی خاونداریتی ردودیه کی گهوردی حوشت و رانی مهر و بز ن ددوله مندیمان، به پتی پیوانی وولاته که م، بهرچاو بوو. وهك نه ریتیک براگانم ناژدلی گهوردی وهك ردود حوشتیان ددله وهراند و کچه کانیش ناژدلی بچوك.

وهك كۆچهرییهك بهر ددوام له هاتووچودا بووین، هیچ کات زیاتر له سی چوار ههفته له شوینیکدا نه ددماینه وه. نه م جولانه بهر ددوامه له به خپوکردنی ناژدله کانمانه وه سهرچاودی ددگرت. به دوا ی خواردن و ناوموه بووین تا زیندو رایان گرین و نه مه له ناوه هوای گهرمی سؤمالدا به ددگهمن ئاسان ددووزرایه وه.

ماله كه مان كه پريك بوو به گيا داده پو شرا، قابيلي هه لگرتن بوو، وهك چادر.
 چوار چيو ديه كمان له دار دروست دد كرد پاشان حه سيريك، كه دايكم له گيا چنيبوو،
 به سهر سهر ده كى و داره نوشتاود كاندا ددها، كه پريكي شيوه گومه زى به شش پى
 تيره باز نه يى ليده درده چوو. كاتيك دهمان ويست كوچ بكه ين هه لمان ددهوشانده و
 دار و حه سهره كانمان له گهل نهو هه نده كه لوپه له ي كه هه مان بوو ده به ست و بارمان
 ده كردن له حوشتره كان. گوماني تيايدا نيه نازه ليكي به هيزن و منداله بچو كه كانمان
 سوار دد كردن و خوشمان شان به شاني حوشتره كان به ردو مي رگ و هه واري تازه
 ده كه وتينه رى. كاتيك به چالناو و مي رگيك ده كه يشتين، كه پرده كه مان
 داده مزرانده وده.

كه پرده كه ده بووه په ناگايهك بۆ مندانانى ساوا، سيبهر له رۆزى نيوده رۆدا و
 گه نجينه يهك بۆ هه لگرتنى شيرى تازه. له شه ودا، باقيه كه مان له دده وده، له سهر
 حه سير و له زير ناسمانى پر نه ستيره، ده ست له ملان له گهل منداله كاندا دهنوستين.
 پاش رۆز ناوا بوون، هه واي بيايان سارد ده بوو، پيخه ف ته و او مان نه بوو بۆ هه ر
 منداله يه كيكي بهر كه وىت و له بهر نه وهى جلى كه ممان له بهر دابوو، راهات بوو ين به
 گهرمايى له شمان خو مان گهرم را گر ين. باوكم، و دك پاسه واني پاريزمى خيزانه كه،
 له لايه كه وه تۆز يك دوور له نيمه دهنوست.

به يانيان له گهل رۆز هه له اتندا هه لده ستاين. يه كه م كارمان ده چوو ين بۆ به چه ي
 نازه له كانمان و ده كه وتينه دوشينيان. بۆ ههركوئى بچوينا يه ده كه وتينه بر ينى نه مان
 بۆ دروست كردنى به چه بۆ نازه له كان تا له شه ودا رانه كهن. به چكه ي نازه له كانمان له
 به چه يه كى جيا دا ده پاراست، بۆ نه وهى هه موو شيرى دايكه كانيان نه مزن. يه كيك له
 نه ركه كانم دوشيني مانگا كان بوو، به شيك ليجياده كرده و بۆ دروست كردنى كهره،
 به لام به شيكى ته و او م جينده هيشت بۆ مزينى گويزه كه كان. پاش دوشين ريگانمان ددها
 به به چكه كان دايكه كانيان بمزن.

باشان نانى به يانيمان دەخوارد، كه شىرى خوشتر بوو. شىرى خوشتر له باقى شىرى نازەلەكانى تر سودمەندتره و ښتامين سى تېدايه. ناوچه كه مان ووشكانى بوو، ناوى ته واومان نه بوو بۇ بهرهمه مېنانى دانە وېئله و پرووك، له بهرنه وه نه سه وزه مان هه بوو نه نان. هەندىك چار شوین پېى گەله به رازى كېوى ئەفرىقى دهكه وتين به دواى پرووكدا. به بۇن رهگى خوراكيان ددووزيه وه و به سم و لموزيان هه لئان دهكه ند و ژمه خواردنى خوځيان لېبه ددست دهئنا. خيزانه كه مان به شدارى ئەم خيراته يان دمكرد و به شىكى لېدهه ئينايه وه بۇ خواردن.

سهربرېنى نازەلمان بۇ گوشته گەى به ددستېلاوى دمرانى و په نامان بۇ نه ددبرد تنها له كاتى تهنگافى يان بۇنه يه كى تايهت نه بېت، وهك زه ماومند. نازەلەكانمان زور له وه زياتر به نرختر بوون تا سهر يان برين و بيان خوځين، ئيمه به خيومان ددكردن له به رخاترى شيرده كيان و بازرگانى كردن پېئانه وه له به رامبهر نه و كالانهى كه پيوستمان پېيان بوو. بزيوى ههر رۆژه مان شىرى خوشتر بوو بۇ ژمى به يانيان و هه مان شت بۇ ژمى ئيواران. هەندىك چار ژمى خواردن نه وه ندده نه بوو بهر هه موومان كه وېت، له بهرنه وه له پېشدا منداله وردهكان نانيان ددخوارد، باشان گه ورهكان و بهم شيويه. داىكم هه رگيز دمستى بۇ خواردنه كه نه ددبرد تا هه موومان لېدهه بوو ينه وه، له راستيدا بېرم نايهت داىكم نانى خواردبېت، هه رچه ند ددمرانى ددبېت بيخوات. به لام نه گهر هيچ شتيكمان نه بوايه بۇ نانى ئيواري، گرفتىكى گه وره نه بوو، ئاسمان نه ددپروخا. پيوست نه بوو بگريت يان گله يى بكه يت. له وانه بوو منداله ووردهكان بگريانايه، به لام گه وورمه ركهكان ناگادارى ياساكان بوون، له بهرنه وه تنها ددچووين بۇ خه وتن. هه ولمان ددها سهرحالى خوځمان راگرين، ئارام و بېدەنگ بمېنينه وه، بۇ سبه ينى، خوا بيوستايه، رېگايه كمان ددووزيه وه. ئينشا نه لا، كه به واتاى نه وهى نه مه رووده دا 'نه گهر خوا بيه وېت،' نه مه فه لسمفهى ئيمه

بوو. دىمان زانى ژيانمان بىندى به ھىزەكانى سروشتەو، ئەو ھىزانەش لەژىر دەستى خوادايە، نەك ئىمە.

خۆشى گەورەمان - وەك خەلگانىكى تىرى جىھان، كە لەوانەيە بىكەن بە رۆژى ئاھەنگ - كاتىك بوو كە باوكم بە كىسەيەك پىرنجەو دەھاتە مائەو. دىمان كىرد بە چىشت بە كەرمەيەكەو كە دروستمان كىردبوو لە راوشاندنى شىرى مانگا لەناو سەبەتەيەك كە دايكەم خۆى چىنبوو. جاروبار بازىرگانيان بە بىزنەو دەكرىد بۆ گەنەشامى، كە لەو ناوچە سۆماليانەى ناويان ھەبوو، دەرۋا و دىمان كوتى و ئاردەكەيمان دەكرىد بە كەشكەك، يان دىمان خستە ناو تاوۋى سەر ئاگر و دىنكە گەنەشامىيان لىدروست دەكرىد. يان، كاتىك خىزانى تر لە دەورويشتان دەبوون، ھەردەم چىمان ھەبوايە لەگەلئاندا دابەشمان دەكرىد. ئەگەر يەكەك لە خىزانەكان ھەندىك خواردنى - خورما يان رەگيان - ھەبوايە يان ئازەللىكى بۆ گۆشتەكەى سەربىرايە، لىيان دىنا و ژەمە خواردنىكيان لە نىوماندا دابەشەدەكرىد. ئەو شتە خۆشەى خۆمان دابەش دەكرىد، چونكە سەرمەيەى ئەوۋى زۆرەيە كات تەنيا بوو، ھەسەفەرى خىزانىك يان دووان بوو، ھىشتا بەشەك بوو، ئەو كۆمەللىكى زياتر. لەبەرئەوۋى يەخچالمان نەبوو، وا گونجاوتر بوو، گۆشت يان ھەر شتىكى تازە، پىويست بوو دەستبەجى بخورىت.

ھەموو بەيانىيەك پاش نانخواردن، كاتى بىردنە دەرەوۋى ئازەلەكان بوو لە پەچە. تەمەنم شەش سال بوو، بەرپىرى بىردنى رانى شەست ھەفتا سەر مەر و بىزن بووم بۆ بياپان بۆ لەوەراندن. دىستەم دەدايە دارە درىزەكەم و تەنھا لەگەلئاندا رىم دەكرىد و بەو تۆزە گۆرانىيەى دىمزانى رىنمايم دەكرىد. ئەگەر يەكەكيان لە ران ھەلپرايە، بە دارەكەم دەمگەرانەو. پەرۋى رۆيشتن بوو، چونكە دىيان زانى ھاتنە دەرەوۋى لە پەچە بە واتاى كاتى خواردن دىت. زوو كەوتنە رىي گىرنگ بوو، بۆ دۆزىنەوۋى باشتىر چالئەو تازە و لەومر. ھەموو رۆژىك بە خىرايى دەكەوتەم گەران بەدەوۋى

ناودا، تا له پېش شوانه کانی تر بگه مه سهری، نه گهر وا نه بوايه نازده له کانمان نه و ناوه که مه يان ده خوارده وه که مابووه. هه رچی چوڼيک بېت، که روژ گهرمتر دهبوو زه وى تينوتر دهبوو، هه موو ناوه که ى هه لده مزی. راده و مستام بوئه وهى نازده له کان چهنده دمتوان ناو بخونه وه، چونکه له وانه يه تا ناوېکى تر دده وزيڼه وه هه فته يه که يان زياتر بخايه نيټ. يان دوو. يان سى کى ده زانېت؟ هه نديک جار له کاتى بيا بارانيدا، ناخوشرين شت نه وه يه به بهر چاوى خو ته وه هه موو نازده له کانت بمرېت. هه موو روژيک زياتر و زياتر ريگانمان دهبړى به دواى ناودا، رانه که له گه لټ رى ده کات، به لام له کو تايدا له وه زياترى نه ده توانى. کاتيک له جوله ده که وټن، نه و به رى هه ستي بيده سته لاتى ده که يت، چونکه ده زانى نه مه کو تايبه و هيج شتيک ناتوانى بکه يت.

هيج کهس له سو مال خاوه نى له وه رگاى خوى نيه، نيتر نه وه بو خوم ده که رايه وه زيرده کانه ناوچه يه که پر له وه ر بو بزن و مه رپه کانم بدوزمه وه. غه ريزدى گيانبه دهر بردين واى ليکړد بووم به دواى هيماى باراندا بگه رپم و له ناسمان وردبمه وه بو هه ور. نه ندامه هه ستيا رده کانى تريشم ده هاتنه مه يدا نه وه، چونکو بوونى بو نيکى تا يبه ت يان هه ستيکى ديارى کراو له هه وادا ده يتوانى پيشيڼى باران بکات.

کاتيک نازده له کان ده له وه رپن، وورپاى دز و جهرده دهبووم، که له هه موو کون و قوزبنيکى نه فرېقادا هه يه. که متيار به دزييه وه ديټ و پر ده کات به به رخىک يان کارپکى له ران داپراو. شير يان سه گى کى وى جيگای نيگه رانييه، که به گه ل ده که رپن، له کاتيکدا من ته نها خوم.

له ناسمان وردد بېووم وه و ليکمه دايه وه، چهنده پيده چيټ تا ده که مه ماله وه پيشنه وهى تاريخ دايټ. به لام هه نديک جار هه لام ده کړد و ئينجا گرفت يه خه ي ده گرتم. جارپکيان شه و داهات و به دواى دوزيڼه وه رپگای ماله وه دا هه ر پيم هه لده نوټ، که گه له که متيار هير شيان بو کړدم، چونکه ده يان زانى ناتوانم بيان بينم. يه کيکم دوورده خسته وه، يه کيکى تر له پشتمه وه نزيک د بېووم وه. به دواى

يه کيکدا رام دهکرد، يه کيکي تر دههات که نه مده بينى. که متيار له هه موويان مه تر سیدار ترن، چونکو واز ناهينن تا شتيکيان چنگ نه که ویت. هه موو ئيوار مه که ده گيستمه ماله وه و نازه له کانم ده کرده په چه که وه، بو چهند جار دهم ژماردن بوئه وهى بزانه هه موويان هاتوونه ته وه. شهويک که به رانه که وه که پامه وه و ژماردن، سه یرم کرد يه کيکي که مه. بو چهند جار ژماردن. له پر هه ستم کرد بيلم نه بينيوه. به شويندا به ناو بز نه کاندا رام کرد. به هاتوهاوار خوځم که يانده لای دايکم 'دایه، بيلي ديار نييه - چي بکه م؟' به لام گومانی تيايدا نه بوو زور درنگ بوو، دايکم دهستی هيئا به سه رمدا، ده ستم کرد به گريان کاتيک زانيم که متياره کان گيسکه قه له وه ده ستمه موکه يان خوار دوم.

هه رچيه که مان به سه ر به اتايه، به پر سايه تي به خيوکردنى نازه له کان به رده وام ده بوو و هه رده م کاريک بوو له پيش هه موو کاريکي ترده وه، هه تا له کاتي ببارانيدا، نه خوځشى، يان شه ردا. شيواوى به رده وامى سياسى سؤمال گره تيکي گه وره لى شه رکاندا دروست کرد بوو، به لام له به رنه وهى ئيمه زور دوور ده ست بوو، هيچ لايه نيک ده ستى پيمان نده گيشت ببزارمان بکات. کاتيک ته مه نم نزيک نو سال بوو، سوپايه کي گه وره هات و له نزيکمان چادريان هه لدا. چيروکي زورمان بيس تبوو له به اره لى سه ربازانيکه وه، که نه تکی کچانيان کرد بوو کاتيک به ته نها تووشيان بوو بوو، کچيکم دهناسى نه مه لى به سه ره اتبوو. بؤم گرنگ نه بوو نه مانه سوپاى سؤمالن يا مارتين، نه مانه به شيک نه بوون له خه لگی ئيمه، نه مانه کوچه رى نه بوون، به هه ر نرخيک بوايه لييان دوور ده که و تينه وه.

به يانيه کيان باوکم کارى ئاودانى خوشتره گانی پيسپاردم، منيش خوشتره گانم دايه پيش خوځم و روځيستم. ديار بوو نه وه شه وه سوپا هاتيوون هه موو نه وه ناوه يان داگير کرد بوو، تا چاو بريکات هه ر چادر و ماشينه باره له گره گانيان بوو. له پشت

داريکه وه خوځ شاردوه و که و تمه تماشاکردنیا، که لهو ناوه به جلوبه رگی سهربازیه وه هاتووچوځيان بوو. ترسام، چیروکی نهو کچانه و هبیر هاته وه، روشن بوو هیچ که سیک لهو ناوه دا نه بوو پاریزگاریم لیبکات، له بهرنه وه سهربازگان دهیان توانی هرچی پښان خوځ بیت له گه لمدا بیکه. هر له یه که م بینینانه وه رقم لیان بووه، له جلوبه رگه رسمیه کانیا، له ماشینه باره لگر و تفهنگه کانیا. هه تا نه م دهزانی نه مانه چی دهگن، نه وهی ده مزانی نه مانه ده بوايه پاریزدري سؤمال بوونایه، به لام حه زم له چاره ی هیچ لایه نیکیان وک یه که نه ده گرد. له گه ل نه وه شدا حوشره کانمان پیویستی به ناو بوو. تهنه ریگایه که ده وری ده خسته وه له سهربازگه که، ریگایه کی دوور و دریژ و دهوران ده ور بوو بو حوشره کانمان که پیايدا برؤن، له بهرنه وه برپارم دا حوشره کان نازاد که م و خوځيان سهربازگه که بی من برپن. ریک به ناو سهربازدگاندا به ردو ناو ده که رؤیشتن، وک نه وهی که من ناو اته خوازی بووم. به ده وری سهربازگه که دا، به پشت دار و ده و نه گاندا رام گرد تا له و به روه، له سر ناو ده که به حوشره کانم گه یستمه وه. پاشان که دنیا تاریک بوو، هه مان کارم دووباره کرده وه و به سه لامه تی گه یستمه ماله وه.

هه موو نیوارمیه که، له رؤژ ناوا بووندا که به نازه له کانه وه ده گه یشتینه ماله وه، ده مان خسته په چه وه و ده ستمان ده کرده وه به دؤشینان. زهنگوله ی ته خته مان ده کرده ملی حوشره کان. له راستیدا دهنگی نه م زهنگولانه ناوای کوچه رییه که که گوپی پیده دات و ده ست ده گات به دؤشین، کاتیک دنیا تاریک ده بیت. زهنگوله هه رده م ده وری مه شخه ل ده بینن بو ریپواریک، که ویله به دوی ماله وه دا، وک فه نه ر ده نویتن. له کاتی ناسایی نه رکه گانی نیوارندا، کاتیک نه ستیریه کی گه ش له تاریکایی گه وانه ی ناسمانی بیا باندا ده رده که ویت، نیشانه ی برده نه وهی رانه بو ناو په چه. له نه ته وه گانی تر دا نه م نه ستیریه به فینوس ناسراوه، نه ستیره ی

خۇشەويستى، بەلەم لە ولاتى ئىمەدا پىي دەوترى ماقال ھىدەيد، بە واتاى 'شاردنەوۋى بەرخەكان' دىت.

لەم كاتانەدا بوو، جاروبار تووشى گرفت دەبووم، چونكە لە پۇژ ھەلەتەنەوۋە دەستم بەكار دەكرد، ئىتر لەوۋە زياتر نەم دەتوانى چاوم بە كراومىي راگرم. لەكاتى رۇيشتن لە زەردەپەرى ئىواراندا خەو دەى بىردمەوۋە و دەكەوتم بەسەر بىزنەكاندا يان كە بە چىچكانەوۋە بۇ دۇشەن دادەنىشتەم، سەرم شۇردەبوۋە بۇپىشەوۋە. ئەگەر باوكم مى بگرتايە كە وەنەوز دەدەم، ھاوارى لىدەكردم! باوكم خۇشەوۋىت، بەلەم كالتەى لەگەل نەدەكرا، كاتىك دەيگرتەم بەسەر ئىشەوۋە خەوم لىكەوۋتوۋە، زىرمەى لىيەلەدەساندىم، بۇنەوۋە دۇنيا بىت كارەكەم بە گىرنگ دەگىرم و بايەخى خۇى پىدەدەم. لەپاش تەواو بوۋنى كارەكانمان، شىرى خوشتر ژەمى ئىوارەمان بوو. دارمان كۆدەكردەوۋە و ئاگرىكى گەورەمان دەكردەوۋە و بەدەورىدا دادەنىشتىن قەسمان دەكرد و پىدەكەنىن تا دەخەوتىن.

ئەو ئىوارانە خوشترىن بىرەوۋەرى سۇمالمە: دانىشتىن بەكۆمەل لەگەل دايك و باوكم، خوشك و براكانم، كاتىك ھەموومان تىر دەبوۋىن، ھەموومان پىدەكەنىن. ھەردەم ھەولمان دەدا دلخۇش بىن، گەشەين بىن. ھىچ كەسەك لەنىۋماندا گلەيى نەدەكرد يان بىيانوۋى نەدەگىرت يان نەى دەوت: 'دەى، با باسى مردن بكەين.' ژيانمان زۇر سەخت بوو، پىۋىست بوو، ھەموو ھىز بەدەينە خۇمان بۇنەوۋەى گيانبەدەرەبەرىن ئەگەر نا رەشەين بوون ھىزى لەبەر دەبىرىن.

ھەرچەند ھىچ لادىيەكمان لەلاوۋە نىزىك نەبوو، بەلەم ھەرگىز تەنھا نەبووم، چونكو لەگەل خوشك و براكاندا سەرگەرمى يارىكردن بووم. مىن ناۋىجيان بووم، برايەك و دوو خوشك لە خۇم گەورەتر و چەند زىخوشك و زىبرا لەخۇم بچوك تر. يەكترى راۋنان كۇتايى نەبوو، وەك مەيمون بەسەر داردا سەردەكەوتىن، يارى تىك -

تاك - تۆ مان ده كرد به كيشانی خهت به په نجه له ناو له كه دا، گوگردنه وهی به ردی بچوك و چال هه لكه نندن له زهوييه كه دا، كه ياريكردنكي نه فریقیه پي دوتری مانكالا. ههتا نيمه ياری جاكسری خو مانه مان ههیه، به لام له حیاتی توپی لاسيك و پارچه ناسن، به ردك هه لده دین و به ردی تر ده گرینه وه له حیاتی جاكس. نه مه مه له هه موو یارییهك زیاتر لا په سه ندر بوو، چونكو زور باش بووم تیايدا و هه ولم ددها عه لی، برا بچوكه كه م، رازی بكه م یاریم له كه لدا بكات.

سه ره پای هه موو شتيك، گه وره ترين خوشیمان نه وه بوو، كه له و چوله وانیه دا شاد بووین به وهی كه مندا ل بووین، نازاد بووین به شتيك بیین له سروشت و له كه ل نه و دیمه ن، دهنگ و بۆنانه دا بژین. ته ماشای گه له شیرمان ده كرد كه ته واوی رۆژ كه وتبوون، له سه ره پشت خو یان ده دایه بهر رۆژ، خو یان ده گه وزان، قاچیان به ناسمانه وه و پر خه یان ده هات. به چكه كانیان، هه ره و هك نيمه، به دوا یه كتری دا راپا وینیان بوو یارییان ده كرد. له كه ل زه رافه، زیړا و رپویدا راپان ده كرد. هیراكس، به تاییه تی په سه ندرگرای من بوو، كه نازه لتيكی نه فریقیه به بارستایی كه رویشكيك، به لام له راستیدا له نه وهی فیل ده چی. له سه ره خو له بهر كونه كانیاندا چاوه رپانیمان ده كردن بۆنه وهی ده مو چاوه بچوكه كانیان بیینین كاتيك ده رده كه وتن، نینجا به ناو له كه دا به دوا یاندا راپان ده كرد.

جاریكیان كه له دهره وه بووم، هیلكه ی و شترملیك م دۆزییه وه، برپارم دا بیبه مه ماله وه، چونكو ده مویست تروكاندن هیلكه كه و هاتنه دهره وهی به چكه كه بیینم و پاشان بۆخوم ده سته موی بكه م. هیلكه كه ی نزيك به نه نذازی توپی بۆلینگه، كه له كونی ناو له كه دا دهرمه ینا و بر دم، دایكی پي زانیم. دوام كه وت باوه رم پي كهن، و شترمل زور خیرایه، ده توانیت چل میل له كا ژیريكد راکا. خیرا منی گرت ه وه و كه وته دمنوك دان له سه رم، كا كا كا. هه ستم كرد، وهك هیلكه، كاسه ی سه رم كون ده كات. له بهر نه وه هیلكه كه م دانا و بۆی دهر جووم.

به دهگمه نزیکی ناوچه دارستانییه کان دهبوینه وه، به لام همر کات بوویبتین، بیمان خویش بووه تهماشای فیل بکهین. زور له دوورمه گویمان له شیرهی گوئیچکه کونکهریان دهبوو و سهردهکهوتینه سهر دار بو تهماشاکردنیان. فیل وهک شیر، مهیمون و مروف، به کومهل دهژین. نهگهر له نیویاندا بهچکهیهک هه بیئت، ههموو فیله گه وره کان، به ناموزا، خال، پور، خوشک، دایک، دایکی دایک - ههره ههموو چاودیری دهکهن، بۆئوهی دنیا بن کهس توخنی نهکهوئیت. ههموو نییمه مندا لان له سهر داره کان ده ماینه وه و پیده کهنن، تهماشای دنیای فیلمان دهکرد بو چه ند کاژیریک.

به لام ورده ورده نهو کاته خوشانهی نیو خیزانه کهمان نه ما. خوشکه کهم هه لهات، براکه م جوو بو شار بو قوتابخانه. له هه ندیک شتی غه مناکی ژیان و خیزانه کهمان ناگادار بوومه وه. باران نه دهباری و به خێوکردنی ناژه له کانمان تا دههات سهختر ده بووه. ژیان سهختر و منیش سهختر دهبووم له گه لی.

به شیک له سهختی، مردنی برا و خوشکه کهم بوو به بهر چاوی خوومه وه. له راستیدا خیزانه کهمان دوانزه مندالی هه بوو، نیستا ته نیا شهشی ماوه. دایکم دووانه یه کی بووه، پاش له دایک بوونیان مردن. کچیکی مندالی جوانی هه بوو، که ته مهنی نزیک شهش مانگ بوو. به هیژ و لهش ساغ بوو، رۆژیک دایکم بانگی کردم، 'واریس!!!' پام کرد بو لای و بینیم له سهر نه ژنویه به رامبه ر منداله که. کچیکی بچکولانه بووم به لام تیگه یستم شتیکی زور خراب روویداوه، منداله که باش دیار نه بوو. 'واریس، راکه تۆزیک شیر حوشرم بو بیته!' دایکم هاواری کرد. به لام نه متوانی جوئه بکه م. 'راکه، خیراکه!' له جی خوم چاوم بری بووه خوشکه کهم. له هوشخوم چوو بووم - ترسا بووم. 'نه وه چیه؟' دایکم قیزانی به سهرمدا.

لەكۆتايىدا، پام كرد، بەلّام دەمزانى چىيى چاومروانم دەكات كە دەگەرپتمەو. بە شىرەكەو دەپمەو، بەلّام مىندالەكە جۆلەي لەبەر بىرايو، دەمزانى مردوو. كە دووبارە تەماشام كىردەو، دايكەم زلەيەكى قايمى لىدام. بۇ ماوئەكى زۆر دايكەم گلەيى لىدەكردم لەسەر مردنى مىندالەكە، وا ھەستى دەكرد كە من جۆرپك لە ھىزى جادوگەرانەم ھەيە و كاتىك لەھۆش خۇم جووم و لە مىندالەكە ورد بوومەتەو، بوومەتە ھۆى مردنى.

من ھىزىكى وھام نەبوو، بەلّام برا بچوگەكەم توانايىيەكى زگماكى سەرناساى ھەبوو. ھەموو لەسەر ئەو كۆك بوون كە مىنداللىكى ئاسايى نەبوو. ئىمە پىمان دەوت پىرە، چونكو تەمەنى نىزىك شەش سال بوو، كە سەرى بەتەواى ماش و برنج بوو. تا بلىيى زىرەك بوو و پىاوانى دەورۇپشتان دەھاتن و داواى نامۇزگارىيان لىدەكرد. دەھاتن و دەيان وت: 'پىرە لە كۆيە؟' بەنۆرە، ئەم كۆرە بچوگە سەر ماش و برنجەيان دەخستە سەر كۆشيان. 'چۆن بىردەكەيتەو سەبارەت بە بارانى ئىمسال؟' پىاوەكان پىرسىاريان لىدەكرد. ھەرچەند بە تەمەن مىندال بوو، بەلّام ھەرگىز وەك مىندال ھەلسوكەوتى نەدەكرد. بىر كىردنەو، قىسەكردنى، دانىشتنى و رەفتارى لە پىاوتىكى پىرى زۆر زىرەك دەچوو. لەكاتىكدا ھەموو كەس پىزى لىدەكەرت، لىشى دەترسان، چونكو زۆر ئاشكرا بوو كە يەككە نەبوو لە ئىمە. پىرە مرد، لەكاتىكدا ھىشتا كۆرپىكى گەنج بوو. وەك ئەو ھەموو تەواى ژيانى لەو چەند سالە كۆرتەدا چىر كرابىتەو. ھىچ كەس نەيدەمزانى ھۆى چى بوو، بەلّام ھەموو كەس واى بۆدەچوو، كە 'بە ھىچ شىئەيەك سەر بەم جىھانە نەبوو.'

ھەر وەك خىزانى گەورە، ھەر يەك لە ئىمە دەورپكى لە خۇدا گەشە دەدا. من لە نىوياندا ياخى دەرچووم، ئەم نازۇرەنەم لە زنجىرەيەك كىردەو دەبەنسەب بوو، كە بۇ من تەواو زىرىپىزى و مەزەندەدار بوو، بەلّام بۇ گەورەكان بە تايىبەتى باكم . جىگەي

نیگهرانی بوو. پوژیکیان من و برا بچوکه کهم عهلی له ژیر داریکدا دانیشتبووین و خهریکی خواردنی شیربرنج بووین. عهلی به ههله په خواردنه کهی قوتدا. به لام چونکو خواردنیکي دهگمن بوو بۆ ئیمه، هر پارویه کهم به هیواشی دهخوارد. خواردن شتیک نه یوو بیبه خشی. ههرددم به هام داوه به به شه خواردنه کهی خوم. به خوشیه وه چیرم له هر پارویه ک بینوه. تنها تۆزیک له شیربرنج له قاپه کهمدا مابوو، به شوروشه و قهوه مرخم لیخوشکردبوو. له پر عهلی به که وچکه کهی پر کرد به دوا پارومدا، دوا دهنکه برنجی به قاپه کهم وه نه هیشت. به بی نه وهی بیرکه موه، دهستم دایه چه قویه که له بهرده ممد بوو، له رانی عهلیم چه قاند. عهلی هاواری لیته لسا، به لام چه قویه که دهرهینا و دروست کردی به هه مان شوینی رانمدا. ههردوو کمان به رانی برینداره وه دانیشتن، به لام له بهر نه وهی من له پیندا چه قوه کهم وه شانددوو، من سه رزنشت گرام. تا نیمرۆش نیشانهی جیگا چه قوی نهو پاروه خواردنم پیوهیه.

نارهزووی جوتی پیللو، هوکاری سه رتهای یه کیک له سه ره له دانی هه لسوکه وتی یاخیانم بوو. خولای پیللو له ته واوی زیانمدا بووه. تا نیمرۆ له گه ل نه وهی مانیکانم، نه وهنده جلوه رگم نییه - دوو دهست جین، دوو تیشیرت به لام کهنتۆریکی پر له پیللو پاژنه عانه، پیللو هاوینه، پیللو یاری تینس و بووتم ههیه، سه ره پای نه وهش ههست ده کهم، هیچم نییه له پی بکه م. که مندا ل بوو دیقم کردبوو بۆ پیللو، به لام هه موو مندا له کان له خیزانه کهماندا جلی نه بوو و به تاییبه تی پاره نه بوو بۆ کرینی پیللو. له گه ل نه وهش خه وم ده بی نی به پیللو چه رمی هاوینه ی قایش و ناو زهنگی جوانه وه، وه که نه وهی دایکم له پی ده کرد. چه ند هه زم ده کرد جوتی پیللو ناسوده له پی کهم و چاودیری ناژه له کانم بکه م، به بی نه وهی نیگهرانی به رد و درک، مار و دوو پشک بم. هه می شه قاچم روشاو و به له ی پیوه بووه، و هه تا نیمرۆش جیگای ره شی برینداری پیوهیه. جاریکیان

دړكښك ته واو چوو يووه قاچمه وه، هه نديك جار تيايدا دهسكا. له بياياندا نه دكتورمان هه بوو نه دهرمان يو تيمار كړدى برين. به لام دهبوو هر برؤين، چونكو دهبوو چاودپړى نازله كان بكهين. كهس نهى دوت، 'ناتوانم.' ناسايى دهمان كړد، يو سبهى بهيانى به شله شله دهچوپنه دهرى و به باشتړين شپوه دهمان كړد.

يه كښك له مامه كانم زور دوه لومند بوو. ناوى مامه نه حمده بوو، له شارى گالكاو دهژيا، به لام خوشتره كانى و باقى نازله كانى نيمه بويمان به خيوده كړد. منيان په سهند كړد بوو يو چاودپړى كړنى بزنه كانى، چونكو هه ردم كارم دلسوزانه نه نجام ددها، له وه دننیا بوون كه به باشى نه يان له وه پړنم و ناويان ددهمى و نه وه پهرى هه ولته دم به دوور بن له دز و جهرده. رؤژيكيان كه ته مهنم نزيك هوت سال بوو، مامه نه حمده هات يو سهردانمان و پيم وت، 'گوښگره، ددهم ویت پيلاوم يو بکړيت.' سهرى كړدم و پيكنه. 'دهى، دهى، زور باشه. بوټ پهيدا دهكهم.' ده زمانم سهرسام بوو، چونكو زور ناسايى بوو يو كچيك داواى هرچى شتيك بكات، به تايبه تى شتيكى زيادهى وهك پيلاو.

پاش ماوهيك باوكم منى برد يو لای. به په رؤش بووم، چونكو نه وه رؤزه بوو كه دهبووم به خاوهنى يه كه مين جوته پيلاوى خوم. هر له يه كه مين هه لدا، به شور و شه و قه وه وتم، 'باشه، بوټ هي ناوم؟'

مامم وتى، 'نا، پيمه' و پاكه تيكى دامى. پيلاوه كانم گرت به دهستمه وه و تاقيم كړده وه، جوتى پيلاوى لاستيكى هاوينه بوو به قايش و ناوزه ننگيه وه. پيلاويكى چهرمى جوان نه بوو وهك نه وهى دايكم، به لام هه رزان و رننگى زهره بوو. نه مده توانى باومر بكه.

'نه نه مه پيلاوه كانمه؟' هاوارم كړد و هه لم دا بوى. كاتيک پيلاوه كان بهر سهر و چاوى مامم كهوت، باوكم ويستى خوى تووړه بكات، به لام نه م جار ه بوى نه جووه سهر دايه قافاى پيكنه نين.

مامم به باوكمى وت، 'باومړ ناكهم. چوَن نهم منډالمت پهر ودرده كړدووه؟' دهستم كړد به شهر كړدن له گه ليدا، پيامدا كيښا، چونكو زور تووړه بووم، كهله يي بوو بووم. 'بو نهم بلخه زحمتي زورم كيښاوه' هيرانم. 'نهو ههموو كاردم بو تو كړد، بو نهمه بوو؟ بو ودرگرتي جووتې پيلاوى لاسيكي هرزان بوو؟ ناخ !! باشتره به پي پته برؤم - به پي پته دمرؤم تا قاچم خويني ليبيت پيشنه وى نهو پاشه رويه له پي بكه' و هيمايه كم بو دياريه كهى كړد.

مامم نه حمده تهنه تماشاي دكردم، پاشان چاوى هه لېرى بو ناسمان و له بهر خويه وى، 'قورم به سهر.' سهرى دانه واند، پيلا وده كاني هه لگرت هوه و له گه ل خوى برديه ووه بو ماله ووه.

هرچي چوَن ك بوو، رازى نه بووم هه روا به ناساني دهسته لگرم. لهو روزه ووه، ههر خزميك، هاورپيه ك يان نانشنايه ك بجوايه بو گالكايو، من په يامى خومم دهنارد بو مامم: 'واريس پيلاوى دهويتا' به لام دبوو چهند سال چاومروان بكه تا خه وده كم بيته دى. ههرچي چوَن ك بوو لهو ماوميه دا هه روا به رده وام بووم له به خيوكردنى بزنه كاني مامم و يارمه تى داني خيزانه كه مان به جاود پريكردنى گه له نازه ل، به پي پته هه زاران ميل رويشتم.

چهند سال پيش كيښى پيلاو له گه ل مامم نه حمده، كاتي كچيكي بجوك بووم، ته مهنم نزيك چوار سال بوو، روزه ك ميوانيكمان هات. پياويك بوو به ناوى گوبان، هاورپيه كى باشى باوكم بوو و جاروبار سهر داني دكردين. له زمرده پهرى نيوارده راو هستا بوو قسه له گه ل دايك و باوكمدا دكرد، تا له كوتاييدا دايكم له ناسمان وورد بوه ووه به دواى هه لته اتى نه ستيره گه شى ماقال هيد هيد و پي و تم، كاتى هينانه وى به رخه كانه. گوبان وتى، 'نوى، بو ريگام پينادهى نهم كارمت بو بكه م؟ واريس ده تواني ت يارمه تيم بدا.'

ھەستىم بە شىكۈيى كىرد لەبەرەمبەر كۆرۈمكەندە، كە من ھەلبۇزىردىرام يارمەتى ھاورپى باۋىكەم بىدەم لە پەيۋەند بە ئازەلەكاندا. پىاۋەكە دەستى گىرتەم و بەلەي پەجەكەدا تىپەرىن و دەستمان كىرد بە كۆكردنەۋەي رانەكە. ئاسايى خۇم بوۋمايە ۋەك ئازەلى كىۋى خىرا بە ھەموو شوپىنىكىدا رام دەكرد، بەلام دىنيا تارىكى دەكرد و چونكە دەترسام، لە گوبان دوورنەكەۋتمەۋە. لەپەر چاكەتەكەي داكەند و لەسەر لەكە رايخست و لەسەرى دانىشت. بە سەرسامىيەۋە تەماشايەكەم كىرد و ئارەزايەتم دەربىرى: 'بۇچى دادەنىشىت؟ خەرىكە تارىك دادىت - دەبىت ئازەلەكان كۆكەينەۋە.' 'كاتمان ھەيە، لە خولەكىكىدا كۆيان دەكەينەۋە.' ھەستا و جىگايەكى لەتەنىشت خۇي لەسەر چاكەتەكە خۇشكرد بۇ من. 'ۋەرە دانىشە.'

بە نابەدلىيەۋە چووم بۇ لاي. چونكو ۋەك مىندالان ھەمىشە ھەزم لە چىرۇك كىردوۋە، ۋامزانى نەمە ھەلىكى باشە بۇ گۆيگىرتن لە چىرۇكىك. 'چىرۇكەم بۇ دەگىرپىتەۋە؟'

گوبان دەستى ھىنايەۋە بە چاكەتەكەيدا. 'ئەگەر دانىشىت، چىرۇكىك بۇ دەگىرپەۋە.' ھەركە لەتەنىشتى دانىشتەم، ھەۋلى دا بەپشتا پالەم پىۋە بىت بۇ دواۋە بۇسەر چاكەتەكەي. 'نامەۋى پالگەۋەم. دەمەۋى چىرۇكىكەم بۇ بگىرپىتەۋە،' كەللەرەقانە پىم داگرت و بە دانىشتانەۋە مامەۋە.

'دەي، دەي.' دەستى خستە سەر شانم بە قايم پالى پىۋەنام. 'پالگەۋە، تەماشاي ئەستىرەكان بىكە و چىرۇكىك بۇ دەگىرپەۋە.' پالگەۋەتم سەرم كەۋتە سەر چاكەتەكە و ھاجەم خستە ناۋ لە ساردەكەۋە و تەماشاي رىگاي كاكىشانى گەشاۋەم كىرد. كاتىك شىنى ئاسمان بەردو رەشى دەچوۋ، بەرخەكان بەدەۋرماندا راکە راکەيان بوۋ، لە تارىكىدا بارەيان دەھات و مىنىش بە پەرۋشەۋە چاۋەرۋانى بىستى چىرۇك بوۋم. لەپەر دەموچاۋى گوبان ھاتە نىۋان من و رىگاي كاكىشان، لەسەر ئەزىۋ لەنىۋان ھەردوۋ لاقمدا دانىشت و دەستى ھىنا بەۋ پارچە كراسە بىچوگەي كە بەدەۋرى

ناوځه دمه وه بوو. پاشان ههستم کرد شتيځي رمقي تهر پالي به زيځمه وه نا. له پيشدا له جيځاي خوځ سست بووم، نهم دهمزاني چي رووده دا، به لام بوم روشن بوو شتيځي زور خراب له نارادايه. پالپيوه نانه که په رميگرت تا بوو به نازاريځي تيز.

‘دایکم دمویت!’ له پر ناوځي شلي گهرم پياړزا و بونځي تيزي قيزه ينه ر هه وای شوي پرکرد. ‘ميزت پياکردم!’ له ترساندا قيزاندم. هه ستامه سهرې و به کراسه کم نهو ناوه بؤگه نهم سري به لاقمه وه.

‘نا، نا، هيچ نيه،’ بؤ نارامکردنه وه به گويمدا چرپاني و قولی گرتم. ‘ته نها دهمويست چيروکت بؤ بگيرمه وه.’ خوځ راپسکان و بؤ لای دایکم رامکرد، گوبانيش به دوامدا پای کرد به مهبه ستی گرتنم. که دایکم بينی له بهر ناگره که دانیشتبوو، تيشکی پرته قالی ناگره که به سهر روويه وه ددروشايه وه، رامکرد بؤلای و خوځ خسته باوشيوه.

‘چی بووه، واریس!’ دایکم به شله ژاوييه وه وتی. گوبان به هه ناسه برکي گه يشته لام و دایکم ته ماشايه کی کرد. ‘نه وه چی روويداوه لني؟’

گوبان بيځمه به ست پيکه نی و دهستيځي ليړاوه شاندم. ‘نوی، هه ولندا چيروکيځي بؤ بگيرمه وه که چی ترسا.’ قايم باومشم به دایکدا کرد. ويستم به دایکم بلیم هاوړيکه ی باوکم چی پيکردوم، به لام وشه نه دهاته سهر زارم - نهم دهمزاني نه وه ی روويداوه چی بووه. له رووناکايی ناگره که دا ته ماشای دهموچاوه زرده خه ناوييه که يم دهکرد، دهموچاويک که له سالنيځي تر دا دميټ بؤ چهند جاري تر ببينمه وه، که ههردهم به بينيني رقم هه لدمسيټ.

دایکم دهستی دهيتا به قژمدا، کاتيک سهرم له راني توند دهکرد. ‘واریس، باشه. نه وه ته نها چيروکيک بووه، دلکه م. به راستی نه بووه.’ رووی له گوبان کرد و وتی، ‘به رخه کان له کوپيه؟’

بەشى سىھەم

ژيانىڭى كۆچەرى

لەبەرئەۋەى لە ئەمىرىقادا گەۋرە بووبووم، ئەو شارەزايىيەم نەبوو لە بارەى
مىژۋوى بەشەكانى تىرى جىھانەۋە. زىمانى سۇمالى تا سالى 1973 يىتى نووسىنى
نەبوو، بەو ھۆيەۋە فىرى خويىندىن و نووسىن نەدەبووين. زانىارى - ھۇنراۋە يان
داستانى نىۋ خەلڭ دەماۋدەم دەھاتەخوارەۋە، يان زياتر لە پىڭاى دايكان و
باۋكانەۋە ئەو شارەزايىيانەيان فىردەكردين كە پىۋىست بوو بۇ ژيان. بۇ نمونە،
دايكم فىرى ئەۋەى كىردم چۇن لە گىاى ووشك سەبەتە دروست بىكەم، كە ئەۋەندە
توند و تۇل بىت شىرى تىايدا ھەلگىرىت، باۋكم فىرى كىردىن چۇن چاۋدىرى
ناژەلەكانمان بىكەين و دلىباين لەۋەى لەش ساغن. كاتىڭى وامان تەرخان نەدەكر
سەبارت بە رابوردوۋ قسەبىكەين كەس كاتى ئەۋەى نەبوو. ھەموو شتىڭ بۇ نىمىرۇ
بوو، نىمىرۇ چى دەكەين؟ ھەموو مىندالەكان ھاتوونەتەۋە؟ چۇن نان دەخۇين؟
لەكۇى دىتوانىن ئاۋ بدۇزىنەۋە؟

لە سۇمال، بە شىۋەيەك ژيانمان دەكرد، كە ۋەك باۋ و باپىرانمان بۇ ھەزاران سال
ژيانىان كىردبوو، گۇرانكارىيەكى كارىگەر نەبوو بۇ ئىمە. ۋەك كۆچەرىيەك، لەگەل
كارەبا، تەلەفون، يان ئۆتۈمبىل نەدەژيانىن، ئىتر باسلىك لە كۆمپىوتەر، تەلەفون
يان سەفەر بە فرۇكە ھەر مەكە. ئەم پاستىيانە لەگەل ئەۋەى كە ئىمە پىمان
دادەگرت لەسەر ژيانىڭى ھەر ئىستايى، بۇچوۋنىڭى پىداين سەبارت بە كات، كە
تەۋاۋ جىاۋازە لەۋەى باۋە لە جىھانى رۇژئاۋادا.

ۋەك باقى ئەندامى خىزانەكەمان، ھىچ بۇچونىڭى نىيە لەۋەى تەمەنم چەندە،
دەتۋانم بىخەملىنم. مىندالىك لە ۋلاتەكەى مىندا لەدايك بىيىت، گەرانتىيەكى كەمى
ھەيە تا سالىڭى تر زىندو بىمىنىت، لەبەرئەۋە بىرۇكەى رۇژى لەدايكبوون ئەو

بايەخەى پېئادىرئىت وەكو ولاتانى تر. كاتىك مىندال بووم، ئىشمان بە كەلىندەر، كاتزمىر و رۇژمىر نەبوو. لەجىياتى ئەو ۋىيانمان پەيۋەندى خواردىبوو بە وەرز و رۇژو، بۇ پالاندانانى گەپان بە دواى باراندا، پىكخستى كارەكانمان بەپىي درىزى رۈۋناكى رۇژ. رۇژمان بەكاردەھىنا بۇ دىيارىكردىنى كات. ئەگەر سىبەر بىكەوتايەتە خۇرناواو، ئەو بەيانى بوو، كاتىك دەجولۇ دروست دەجوو ۋىر خۇم، ئەو نىوەرۇ بوو. كاتىك سىبەرەكەم دەجوو ئەو لا، ئەو پاشنىوەرۇ بوو. كە رۇژ درىزەى دەكىشا، ھەرۈمە سىبەرەكەم درىزىتر دەبوو - نىشانەى چوونە مائەو بوو پىش تارىك بوون.

كاتىك بەيانىان لەخو ھەلەساين، پىپارمان دەدا ئەو رۇژە چى بىكەين، پاشان ئەو نەركەمان بە باشتىن شىۋە ئەنجامدەدا تا تەواو دەبوو يان تا دىنيا ھىندە تارىك دەبوو چاومان نەيدەبىنى. ئەو بىرۈكەيەمان نەبوو، كە بەيانى ھەئسەى تەواو رۇژەكەت بەرنامەرىزى كرابىت. لە نىوېۋرك وا باو ەلەك رۇژمىرەكەى دەردەھىنئىت و دەپرسىت، 'كاتت ھەيە بۇ نانخواردنى نىوەرۇ لە چواردەى مانگدا - يان بۇ پانزەى مانگ، دەئىي چى؟' منىش وەلامم دەدايەو، بۇچى رۇژىك پىش ئەو ەى كە بەنىازى بمبىنىت، تەلەفونم بۇ ناگەى؟ لەگەل ئەو ەى چەند جار كاتى دانىشتەكانم ياداشت دەگرد، كەچى ھەر نەمدەتوانى لەگەل بىرۈكەكەدا رابىم. كاتىك ھاتم بۇ لەندەن، سەرسام دەبووم لەو ەى كەسىك تەماشەى كاتزمىرى دەستى دەگرد و پاشان ھاوارى لىئەلەدەستا، 'دەبىت ھەر ئىستا بېرۇم' ەستىكەم لا دروست بوو، ھەر كەسىك بۇ ھەر شوپىنىك بچىت، دەبىت زوو بىكەوتە خۇى، ھەموو كارىك بە پىي كات رىكخراو. لە ئەفرىقادا تەنگەتاوى نىيە، بىئارامى نىيە. كاتى ئەفرىقا زۇر زۇر لەسەرخۇيە، زۇر ئارامە. ئەگەر وتت 'سەبەينى' دەورى نىوەرۇ دەتبىنم' بە واتاى كاتزمىرى چوار يان پىنج دىت. ھەتا ئىمىرۇش نامەوئىت كاتزمىر لەدەستىكەم.

له سالانی مندا لیمدا له سۆمال، هەرگیز بۆم پېش نه هاتبوو که پېشبینی داهاتوو بکه. یان نه وهنده ناوړ له راپوردوو بدهمهوه، پرسیار بکه م 'نهری دایه، تو چۆن گه وړه بوویت؟' سر نه نجام نه مه بوو به وهی که راپوردوی خیزانه که مان نه زانم، به تایبه تی که من ههر له مندا لیمه وه ماله وه م جیهیشتوه. هه میسه به په رۆشم بمتوانیایه بگه ریمه وه و نه م پرسیارانه م له دایکم بکر دایه. له دایکم به پرسایه، ژیا نی چۆن بووه کاتیک کچیک مندا ل بووه، یان پرسیارم لیکر دایه، دایکی له کوپوه هاتوو، یان چۆن باوکی مردوو. نیکه رانم چونکو له وانه یه ههرگیز نه م راستیانه نه زانم.

ههر چی چۆنیک بیت، شتیک له باره دی دایکه وه دزمان نهویش نه وه یه، که زور جوان بوو. لیم رۆشنه منیش وه که هر کچیک نهوونه یی، دایکم پېجوانه، به لام نه مه راسته. دموچاوی له په یکه ری مؤدیگیلانی دهچوو، پېستی زور رهش و ساف، که له مېر مه پری رهشی سافکراو دهچوو. چونکو پېستی دایکم رهشی خه لوزی بوو و دانه گانی شی سپی دهکرده وه، له شه ودا کاتیک زه رده خه نه دهیگر، ته نه شتیک که دتبینی دانه شه و قدارد گانی بوو، وه که نه وهی له شه ودا له خو یه وه سهر هه و بکه ویت. قزه که دی ریژ و پیک، زور نه رم، چونکو ههرگیز شانه مان نه بوو، ههر به په نجه گانی دای دهینا. دایکم بالا بهرز و باریکه له بوو، نه مه ی بۆ هه موو کچه گانی جیهیشتبوو.

رهدتاری زور له سه رخو بوو، زور بیدمنگ. به لام کاتیک دهستی دهکرده به قسه کردن، بیسنوو هه زملی بوو و زور پیده که نی. نوکته دی دهگیرایه وه، هه ندیکان پیکه نیناوی بوون، هه ندیک تریان له راستیدا قسه ی قور بوون، هه ندیک تریان هیچ بوون ته نه بۆ پیکه نینی نیمه بوون. ته ماشای دهکرده م دهی وت، 'واریس، بۆچی چاوده کانت له دموچاوتدا ونبووه؟' به لام خو شترین گالته لای نه وه بوو بانگم کات

ئاقىدۇھۇل، كە بە واتەى 'دەم بىچكۆلە' دىت. دايىكم بېھۇ تەماشاي دەكردم و دەى وت، 'ئەرى، ئاقىدۇھۇل، بۆجى ئەوئەندە دەمت بىچوكە؟'

باومېم پىبىكەن، باوكم زۆر قۆز بوو، خۆشى ئەوئە دەزانى. نزيك شەش پى بالاي بوو، باريك و كەمىك لە دايىكم كالتېر بوو، قۇزى قاومىي و چاوانى قاومىي كال. باوكم بەخۆيەوئە دەنازى، چونكو دەيزانى جىگاي سەرنجە. ھەردەم تەنگى بە دايىكم ھەئدەچنى، 'ئەگەر تۆ نەبوويتايە دەمتوانى ژنىكى تر بەيىنم -' و پاشان ھەرچى شتىك گونجاوى گالتەكە بوايە، ئىدامەى دەدا. يان دەى وت 'بىيىنە، ئىتر لىرە بىزار بووم. دەچم ژنىكى تر دەھيىنم ...' دايكىشم دەكەوتە تورە كردنى ئەو، 'بىرۆ. بزانم دەتوانىت چىت لەدەست دىت. 'بەرستى يەكترىان خۆشەدويست، بەلام بەدابخەوئە رۆژىك ئەم شەرە دەنوكانە ھاتەدى.

دايىكم لە مەقادىشۆى پايتەختى سۆمان، گەورە بووبوو. باوكم لە شوپىنىكى تر كۆچەر بوو و ژيانى ھەر گەپان بەناو بىاباندا بوو. كاتىك دايىكم باوكمى بىيىوئە، زۆرى پىچوان بوو و لەو باومېمدا بوو، كە ژيان لەگەئىدا وەك كۆچەرلىك لە خەيالىكى رۇمانسى دەچىت. خىرا بىريار دەدەن زەماوئەند بىكەن. لەبەرئەوئەى باوكى دايىكم مردوو، باوكم دەچىت بۇلاى نەنكم و خوازبىنى دايىكم دەكات. نەنكم دەئىت، 'نا، نا، نا، بە ھىچ شىوئەيەك نا.' روى لە دايىكم كرىبوو، وتبووى، 'ئەو تەنھا گەپۇكىكە'؛ ئەو نەدەچوو نەنكم رىگا بدات بە كچە جوانەكەى ژيانى خۇى بشىوئىنىت بۇ بەخىوكردىنى خوشتر لە چۆلەوانى لەگەل پىاويىك، ئەويش پىاويىكى بىابانى! ھەرچى چۆنىك بوو، كاتىك دايىكم تەمەنى نزيك شانزە سال بوو، ھەلھات و شوويكرد بە باوكم.

رۆيشتن و چوونە ئەوسەرى ولات، لەگەل خىزانى باوكمدا ژيان، كە ئەمە كۆمەئىك گىرفتى بۇ دايىكم دروستكرد. خىزانەكەيان پارە و دەسەلاتيان ھەبوو، دايىكم ھىچ شتىكى لەبارەى ئەم جۆرە ژيانە سەختەى كۆچەرىيەوئە، نەدەزانى. گىرفتى

گەۋرە ئەۋە بوۋ، باۋىك سەر بە خىلى دارۋد بوۋ و دايىك سەر بە خىلى ھاۋىيا. ھەرۈك دانىشتۋانى ئەمىرىكا. ھاۋولاتىيانى سۆمالى دابەش بوۋن بەسەر خىلى جۇراۋجۇردا، ھەر يەكە و دىفادارىيەكى تۈندى ھەيە بە يەككىيانەۋە. ئەم و فادارىيە خىلەككىيە لە تەۋاۋى مېژوۋماندا سەرچاۋى شەر بوۋە.

رەقەبەرايەتتىيەكى گەۋرە ھەيە لە نىۋان دارۋدىيەكان و ھاۋىياھىيەكاندا، خىزانى باۋىك ھەردەم ھەلسۈكەۋتېان لەگەل دايىك خراپ بوۋە، وايان سەير كىردۈۋە گە رەۋىشتى لە خۋارەۋەيە، لەبەرئەۋەدى سەر بە خىلئەكە جىاۋازە لە خىلەكەى خۇيان. دايىك تا ماۋەيەكى دوۋرودرىژ تەنھا بوۋە، بەلام دەبوۋ خۇى بگۈنجىنىت. پاش ئەۋەدى لە مائەۋە رام كىرد و لە خىزانەكەمان جىابوۋمەۋە، تىگەيشتەم گە دەبىت ج ژيانىكى ھەبوۋىت. ئەۋ ھەموۋە لە نىۋ دارۋدىيەكاندا تەنھا بىژى.

سكوزاۋ و مندالبوۋن و بەخىۋكردنىان، خۋشەۋىستىيەكى دا بە دايىك، كە لەلايەن خەلئەكەى خۇيەۋە لەدەستى دابوۋ. بەلام ئىستا كە گەۋرە بوۋم و بىرى لىدەكەمەۋە، دايىك مەبەستى چىي بوۋە لە دروستكىردنى دۋانزە مندا. بىرم دىت كە دايىك سكى پەر دەبوۋ. لەپەر دىار نەدەما و بۇ چەند رۇژ نەمان دەبىنى. پاشان دەرەكەۋت - بە مندالئىكى بچۈكەۋە. بە تاقى تەنھا خۇى لە بىاباندا ۋندەكرد و مندالەكەى دەبوۋ، لەگەل خۇيدا شتىكى تىژى ھەلدەگىرت بۇ بىرىنى ناۋكەكەى. جارىكىيان كە خۇى ۋنكىرد، بەدۋاۋى ناۋدا ناچاربوۋىن دەۋارەكەمان كۆكەينەۋە و بگەرىپىن. چۋار رۇژى پىچۋو تا ئىمەى دۇزىيەۋە، بە مندالئىكى ساۋاۋە ھەموۋ بىابان گەرابوۋ بە دۋاۋى خىزانەكەيدا.

ھەمىشە ھەستەم دەكرد، دايىك مىنى لەناۋ ھەموۋ مندالەكانىدا، لا پەسەندىر بوۋ. پەيۋەندىيەكى بەھىژى لەيەك تىگەيشتەمان ھەبوۋە و تا ئىستاش رۇژ نىيە لە ژياندا بىر لەۋە نەكەمەۋە، ھىۋادارم ھىچى لىنەيەت تا بتۋانم كارىكى بۇ بىكەم. ۋەك

منداڵ هه‌میشه‌ وێستومه‌ نزیکى دایکم بى و هه‌موو ئیوارێهه‌ك په‌له‌م بووه‌ بگه‌مه‌ ماله‌وه‌ و له‌ ته‌نیشته‌دا دانیشم و ده‌ست به‌ هه‌ژمدا به‌یئیت.

دایکم سه‌به‌ته‌ى جوانى ده‌چنى، وه‌ستاییه‌هه‌كى چه‌ند سالى ده‌ویست تا فێرى ببیت. چه‌ند کاژێر خه‌ریکم بوو تا فێرى کردم، چه‌ون کوی بچوک بچم که‌ بتوانم شیرى پێبخۆمه‌وه‌، به‌لام هه‌ولم بۆ دروستکردنى شتى گه‌وره‌، هه‌یج کات وه‌ك نه‌وه‌ى دایکم ده‌رنه‌چوو. سه‌به‌ته‌کانى من نا‌پێکوپێک و کونى زۆریان تیايدا بوو.

حه‌زى نه‌وه‌ى له‌گه‌ڵ دایکه‌دا بى و زانیخوازانه‌ى سروشتى منداڵانه‌، وای لێکردم رۆژنیکان به‌ دزیه‌وه‌ دواى دایکم بکه‌وم. دایکم مانگی جارێک ئیمه‌ى جێده‌هێشت و پاشنیومرۆ خۆى به‌ته‌نها ده‌رۆیشت. جارێکیان پێم وت، 'بپرێرم داوه‌، بزاتم تۆ چى ده‌که‌یت؟' وه‌لامى دامه‌وه‌، که‌ خه‌ریکی کارى خۆمبم. له‌ ئه‌فریقادا منداڵ بۆى نییه‌ خۆى له‌ کاروبارى دایک و باوکیدا هه‌لقورتیئیت. هه‌روه‌ك ناسایی پێى وتم، له‌ ماله‌وه‌ بمێنمه‌وه‌ و ناگادارى منداڵه‌ ورده‌گان بى. به‌لام که‌ رۆیشت به‌په‌له‌ له‌ دووره‌وه‌ دواى که‌وتم، خۆم له‌پشتى ده‌وه‌نه‌گانه‌وه‌ ده‌شارده‌وه‌ بۆنه‌وه‌ى نه‌مبیینیت. دایکم چاوى به‌ پێنج ژن که‌وت، که‌ ئه‌وانیش له‌ شوێنى دووره‌وه‌ هاتبوون. له‌ژێر دارێکی گه‌وره‌ى جواندا دانیشتن بۆ چه‌ند کاژێرى کاتى سه‌رخه‌وى نیومرۆان، که‌ رۆژ زۆر گه‌رم ده‌بێت ئیتى کارى تری تیادا ناگریت. له‌و کاتانه‌دا خه‌زان وچان ده‌دا و ناژه‌ڵ مۆڵ ده‌خوا، به‌م شێوه‌یه‌ ئه‌و تۆزه‌ کاته‌ بۆ خۆیان ده‌هێلنه‌وه‌. له‌ دووره‌وه‌ دیار بوون، هه‌ر وه‌ك می‌رووله‌ سه‌ره‌ ره‌شه‌کانیان کردبوو به‌ یه‌گدا، ده‌مبیینین خه‌ریکی گه‌مه‌شامى خواردن و چا خواردنه‌وه‌ بوون. له‌به‌رنه‌وه‌ى زۆر دووربووم لیانه‌وه‌ نه‌م ده‌زانى له‌باره‌ى چیه‌وه‌ قسه‌ ده‌که‌ن. له‌کۆتاییدا بریارم دا، ئه‌و سه‌رکه‌شییه‌ بکه‌م و خۆم نا‌شکرا بکه‌م، زیاتر له‌به‌رنه‌وه‌ى ده‌ویست به‌شدارى خواردنه‌که‌یان بکه‌م. چاوبه‌ریژانه‌ لیان چوومه‌ پێشه‌وه‌ و له‌به‌رده‌مى دایکه‌دا راوستام.

'نه‌وه‌ له‌ کۆپه‌ هاتى؟' دایکم هاوارى لێهه‌لسا

‘دواى تۆكەتەم.’

‘خراپى، كىچىكى گىلى، دايكم تورە بوو.

بەلام ژنەكانى تر ھەموو پىكەنن و ھاواريان كرد، ‘ئۆي، تەماشاي نەم كچە بچوكە قەسزەنە بكن. ودرە ئىرە، دولبەرم....’ نىنجا دايكم نارام بوۋە و رېڭاي دام دەست بەرم بۆ تۆزىك گەنمەشامى.

كاتىك لەو تەمەنەدا بووم، ھىچ بۆچوونىكم نەبوو سەبارت بە جىھانىكى تر لە دەرەۋى ژيانى خۇمان لەگەل بزن و حوشترەكانماندا. بى چوونە دەرەۋە بۆ ولاتانى جۇراوجۇر، بى تەلەفزيۇن، كىتەب يان سىنەما، گەردونى من ئەۋە بوو كە ھەموو رۆزىك لە جوارددورى خۆم دەمبىنى. بىگومان ھىچ بۆچوونىكم نەبوو لەسەر دايكم، كە لە ژيانىكى جىاوازىدە ھاتبوو. پىش سەربەخۇيى سۇمال لە 1960دا، ئىتالىا ھەرىمى باشورى داگىر كىردىبوو. ۋەك سەرنەنجامىك، كەلتورى مەقادىشۇ، شىۋازى خانو و دروستكردن و كۆمەلگا، كارىگەرى ئىتالىاي زۆر پىۋە ديارە، بەو ھۆيەۋە دايكم زمانى ئىتالى دەزانى. ھەندىك جار كە تورە دەبوو، رېزىك جىنۋى ئىتالى لەدەم دەرەدەچوو. ‘دایە’ بە سەرسامىيەۋە تەماشام دەكرد. ‘نەۋە جى دەئىت؟’

‘ئۆي، ئەۋە ئىتالىيە.’

‘ئىتالى جىيە؟ واتاي جىيە؟’

‘ھىچ خەرىكى كارى خۆت بە’ و بەدەست راۋەشاندىك دوورى دەخستەۋە. دوايى بۆم دەرەكەوت ھەروەك چۆن ئۆتۇمبىل و خانووبەرەم بۆ دەرەكەوت - كە ئىتالىا بەشىكە لە گەردون لەدەرەۋى دەۋارەكەمان. ھەندىك جار ئىمەى مىندالان بىرسىارمان لە دايكمەن دەكرد، سەبارت بە بىريارى شووكردىنى بە باوكمان. ‘بۆچى دواى ئەو پىاۋە كەۋتى؟ سەيركە چ ژيانىكت ھەيە، لەكاتىكدا برا و خوشكەكانت لە ھەموو كون و قوزبىنىكى جىھاندا ھەن بالۆيژن و تۇش چىيىت! بۆچى لەگەل نەم پىاۋە بىسەر و شۆينە ھەلھاتى؟’ ۋەلامى دەداينەۋە كە شەيداي باوكم بوۋە و بىريارى

داوه له گهلى ههلبىت بۆنهوهى پىكهوه بژين. ههرجى چۆنىك بوو، هيشتا دايكم ژنىكى بههيزه، سههرمراى ههموو شتىك دهيبينم خوى گونجاندووه، ههركيز نهم بيستووه گلهيى بكات. ههركيز نهم بيستووه بلئ، 'نيتر وهرس بووم،' يان 'نيتر لهمه زياتر نايكىشم.' دايكم ئاسايى بېدهنگ و زۆر به وره بوو. پاشان لهپر به نوكتهيهكى قۆر دهيههژاندين. ئاواتهخوازم رۆژىك وهك دايكم بههيز بهم، ئينجا نهوسا دمتوانم بلئيم له ژياندا سهركهوتووم.

خيزانهگه مان له ههلبژاردنى پيشهيدا نمونهيى بوون، بههوى ئهوهى زياتر له سهيدا شهستى خهلكى سۆمالي شواندارى كۆچهرييه، ناني رۆژانهيان له بهخيوگردينى ئاژهل دهردههينن. ههنديك جار باوكم دهچوووه گوند و ئاژهلىكى دهفرۆشت بهخاترى كرپنى ههردهيهك برنج، كوتال بۆ جلوهبرگ يان بهتاني. ناوبهناو، ههر كهسيك بچوايه بۆ شار، شمهكهكانى پيادا دهنارد بۆ فرۆشتن و لهبهرامبهريدا، به پيى ليستىك داواى كرپنى كهلوپهلى دهكرد.

رېنگايهكى تر بۆ بهاره پيداكردن كۆكردهوهى بغورد بوو. بغورد دوگهليكه له ئينجيدا هيماى بۆ كراوه، كه جادوگهر وهك دياريهك بردويهتى بۆ موساي مندا. بۆنىك كه ههيهتى تا ئيمرو وهك كالايهك نرخى ههيه، ههروهك له سههردهمى كۆنهوه بوويهتى. بغورد دارىك دروستى دهكات، كه له بهرزايهكانى باكوورى رۆژهلاتدا دهرويت. دارىكى بچوكى جوانه، به بهرزايى نزيك پينج پييه، لق و پۆيهكانى شيومهيهكى كهوانهيهى بهخويهوه دهگرئ، وهك چهترى كراوه. تهوريكم لهگه'ن خۆم دميرد و بهناستم قليشيكم دهكرده قهدى دارهكه - كه نهوهنده گهوره نهبوو دارهكه لهناوبهريت -، تهنها تويكى دارهكه بريندار دمبوو. پاشان دارهكه شلهيهكى شيرى دهداوه دمروه. رۆژىك چاوپروان دمبووم تا ئهم شله سپيه وهك لاستيك رهق بيت، لهراستيدا ههنديك جار وهك بنيشت دهمانجوو كه تاميكي تالي

دەدا. ئەم کۆیانیەمان لە زەمیلەیه کدا کۆدەکردووە، پاشان باوگم دەیفروشتن. خیزانە کەشمان لە شەودا بە ناگریک کە دەمانکردووە، بغوردمان دەسوتاند، تا نیمروۆش ھەر کاتیک بۆنی بە سەرمدا بێت، دەمباتەو یادی ئەو ئیوارانە. ھەندیک جار، لە *مانھاتان*، ریکلامی دوکەلی وەک بغورد بەرچاوم دەکەوێت. بێچارە بەدوای تۆزیک یادی مائەو، دمیگرم بەلام بەناستەم بۆنەکە ی وەک ئەو دەرەچوو و ھەرگیز نەدەگەیشت بەو بۆنە خۆشە ی لا ی خۆمان، کە لە ناگردانی شەوانی بیابانەو بەلا و دەبوو.

خیزانە کەشمان لە گەوریدیدا نموونەیی بوو لە سۆمالد، کە ژنان بە تیکرا ھەر یەکی حەوت مندالیان ھەیە. مندالان وەک داھاتووی خانەنشینی گەورەکان چاویان لێدەکرێ، کە چاودیری دایک و باوکیان دەکەن کاتیک پیر دەبن. مندالانی سۆمالی ریزیکی بێپایانیان ھەیە بۆ دایک و باوک و نەنک و باپیرانیان، ھیچ کات جورنەتی ئەو ناکەن گەورەییان بخەنە ژێر پرسیارەو. ھەموو ئەوانە ی لە خۆت گەورەترن، ھەتا برا و خوشکەکان، دەبێت بەرێزمو ھەلسوگەوتیان لەگەڵدا بکەیت و دەبێت بەدوای خواستەکانیانەو بیت. ئەم راستییە یەکیک لەو ھۆیانە بوو، کە کردەو ی ھەڵاتنەکەم بۆ سی و دوو وەک نابرووچوونیک چاوی لێدەکرا.

ھۆیەکی تری گەورەبوونی خیزان، بێجگە لە نەبوونی ئامرازی بەرگرتن بە مندالبوون، ئەو یە تا ئەندامی خیزان زۆربێت بۆ بەشداری کار، ژیان ناسانتر دەبێت. ھەتا شتیکی بنەرەتی وەک ئاو - نەک بەشیو یەکی زۆر یان پێویست، تەنیا ئاو بەگشتی پێویستی بە کاریکی گەمەر شکێن ھەیە. کاتیک ئاوی ناوچەکانی دەوروپشتمان وشکی ددکرد، باوگم دەکەوتە گەڕان بە دوای ئاودا. جەوھنە ی گەورە، کە دایکم لە گیا دروستی کردبوون، لە خوشترەکانی دەبەست. مالی جیدەھیشت و دەرۆیشت بۆ چەند رۆژ ھەتا ئاوی دەدۆزیبەو، جەوھنەکانی پرەکرد لە ئاو و دەگەرایەو بۆ لا ئێمە. ھەولمان دددا لە شوینی کدا چاومروانی بکەین، بەلام ھەر

رؤژه گيانكښانتيكي زياتر بوو كه ميل به ميل دهگه راين بؤ ناوداني نازده له كانمان. هه نديك جار ناچار دهيووین به بؤ باوكمان بجولئين، سهره راى نه ووش هه ميشه نيমেى ددهوزيه وه، هه رچه ند هيچ هيمايه كي رڼگا و بان يان نه خشه نه بوو، نه گهر باوكم له ماله وه نه بوايه، نه گهر بجوايه بؤ لادى به دواى خوار دندا، ده بوايه په كيك له منداله كان نه و كاروى نه نجام بديا، چونكو دهيوو دايكم له ماله وه بيټ و سهرپهرشتى نه نجامداني هه موو كاره كانى بكر دايه.

هه نديك جار كارمكهى باوكم دهكوته سهر شانى من. دهچووم دهگه پرام بؤ چه ند رؤژ، هه رچه نديكي بخايندايه تا ناوم ددهوزيه وه، چونكو نه دهيوو به دهستي به تال بگه رڼينه وه، هيچ هيوايه كي تر نه بوو. هيچ كه سيك ليت قبول ناكات بلڼيت 'ناتوانم'. دايكم پڼى وتووم ناو بدوزمه وه، دهى ده بيټ بيدوزمه وه. كاتيك هاتمه جيهاى رؤژ ناوا، سهر سام دهيووم كاتيك كه سيكم ده بينى بؤلهى ليوه ده هات، 'سهرم نيشت، ناتوانم كار بكهم'. دهمويست پڼى بلڼم، 'رڼگام پڼېده كار يكي قورست پڼېدهم، نيتر هه رگيز گله يى ناكه يى له كاره كه ي خوت.'

چه ندژنه، كه له نه فریقا زؤر باوه، رڼگايه كي ترى هه راهه م گردنى هيزى كاره بؤ ناسان گردنى سه ختى كار، به زياد گردنى ژماره ي ژن و مندا. دايك و باوكم له مه دا نااسايى بوون، وهك ته نيا جووتيك كه تا سالانيكي زؤر هه ر خويان بوون. تا له كو تايدا رؤژيكيان، پاش نه وهى كه دايكم دوانزه منالى بوو بوو، به باوكم وت، 'من زؤر پير يووم... بؤچى ناچى ژنيكي تر بيڼى و وچانيكش به من بدهيت؟ ته نيا جي م بهيئه'. نازتم دايكم نه وهى مه بهست بوو يان نا له وانه يه هه رگيز بيري له وه نه كرده بيته وه، كه باوكم هسه كه ي له سهر حساب دهكات.

به لام رؤژيكيان باوكم ديار نه ما. له سهرم تا وه واما ن ده زانى كه رؤيشتو وه به دواى ناودا يان خوار دن، دايكم خوى سهرپهرشتى هه موو شتيكي ده كرد. پاشنه وهى دوو

مانگ تیپه‌ری، هه‌موو که‌وتینه‌ نه‌و خه‌یاله‌وه‌ی که‌ مردوو. پاشان ئی‌واره‌یه‌کیان، ودک چۆن له‌ پ‌ر وون بوو ئاوا ده‌رکه‌وت. هه‌موو ئی‌مه‌ی منداڵ له‌به‌رده‌می ده‌واره‌که‌دا دانیش‌ت‌بووین، باوکم به‌ ئارامی هاته‌پیشه‌وه‌ و وتی، 'دایکتان له‌ کوپیه‌؟' بێمان وت هیشتا له‌گه‌ڵ نازه‌له‌کاندا له‌ده‌رده‌ویه. 'باشه، سلاو له‌ هه‌مووتان،' به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ وتی، 'ده‌مه‌وێت ژنه‌که‌م ببینن.' کچی‌کی بچکۆله‌ی نزیک ته‌مه‌ن حه‌فده‌ سالی هینایه‌ پیشه‌وه‌ - له‌ من زۆر گه‌وره‌تر نه‌بوو. ته‌نیا لی‌ی وردبووینه‌وه‌، چونکو بۆمان نه‌بوو هیچ شتیک بلێن، سه‌رم‌رای نه‌وش نه‌مان ده‌زانی چی بلێن. ساتی‌کی تۆقینه‌ر بوو. کاتی‌ک دایکم هاته‌ ماله‌وه‌. هه‌موو منداڵه‌کان به‌ په‌ش‌وکاوییه‌وه‌ چاوده‌روانی ئه‌وه‌یان ده‌کرد، چی رووده‌دا. دایکم تی‌بینی ژنه‌که‌ی نه‌کرد له‌ تاریکاییه‌که‌دا، سه‌یری‌کی باوکمی کرد و وتی، 'ب‌ریارت دا بی‌ته‌وه‌، وا نییه‌؟'

باوکم سه‌یری‌کی هینا و سه‌یری‌کی برد، سه‌یری‌کی ده‌ور‌پشتی خۆی کرد. 'ئا، باشه، وایه. به‌و بۆنه‌وه‌، ژنه‌که‌م ببینه' و ده‌ستی کرده‌ ملی بووکه‌ تازه‌که‌ی. هه‌رگیز ده‌مو‌چاوی دایکم له‌ یاد ناچیت له‌به‌ر رۆشنایی ناگه‌ره‌که‌. ریک که‌وته‌ سه‌ر زه‌وییه‌که‌. پاشان تی‌گه‌یشت، 'خه‌لکینه، نیستا من ئه‌وم له‌ده‌ست دا به‌خاتری ئه‌و کچه‌ بچوک، بچوکه‌!' دایکم له‌ به‌غیلیدا خه‌ریک بوو گیانی ده‌رچیت، هه‌رچه‌ند هه‌ولێ ده‌دا خۆی وا نیشان نه‌دات.

نیمه‌ هیچ شتی‌کمان له‌باردی ژنی تازه‌ی باوکمه‌وه‌ نه‌ده‌زانی و نه‌شمان ده‌زانی له‌ کوپوه‌ هاتوو. به‌لام ئه‌مه‌ به‌رگ‌ری له‌وه‌ نه‌کرد یه‌کسه‌ر بنه‌رپنیت به‌سه‌ر هه‌موو منداڵه‌کاندا. پاشان نهم کچه‌ ته‌مه‌ن حه‌فده‌ ساله‌ که‌وته‌ فه‌رم‌اندان به‌سه‌ر دایکمه‌دا - به‌دایکمی ده‌وت ئه‌مه‌ بکات، ئه‌وه‌ی بداتی، ئه‌وه‌ی بۆ سازکات. گ‌ر‌ژی و ئالۆزی به‌و‌په‌ری گه‌یشت. کاتی‌ک رۆژی‌کیان هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌ی کرد: زله‌یه‌کی دا له‌ پیره‌ی برام.

نهو پږژهی نهوه ږوویدا ههموو نیمه منډال له دموارکه ماندا بووین (ههرکات کوجمان بگردایه بږ ههر شوینیک، درختیکمان له نژیک دموارکه مان ددوژییه وه و دهمان کرد به 'زووری' منډالان). له ژیر نه درخته دا له گهل برا و خوشکه کانمدا دانیشتبووین که گویم له پیره بوو دگریا. هه ستامه سهرپی و سهرم کرد برا بچکولانه کم بهر وه من دیت. دانه ویمه وه و دموچاویم سړی و پیم وت، 'چیته؟ جی ږوویداوه؟'

'لیی دام - زور قایم لئی دام.' هه تا نه مپرسی کی، چونکو هیچ که سیک له خیزانه که مان له پیره نه دابوو. هه تا دایکم، هه تا هیچ یه که له خوشک و برا گوره کانم، هه تا باوگیشم، که هه میسه له باقی نیمه ددها. پیویشیش نه بوو کهس له پیره بدات، چونکو له ههموومان ژیرتر بوو و ههرگیز هاری نه ده کرد. لیدانی براکه م نهوپه ری بوو، نه مدم بږ قووت نه ده جوو، و جووم گهرام به دواى نهو کهچه کهره دا.

'بوجی له براکه مت داوه؟' داوام لیکرد بږم روشن بکاته وه.

'شیره که می خوار دۆته وه،' به فیزیکه وه وتی، وه که نه وهی سازن بیت و شیرى نازله له کان ههمووی هینى نهو بیت.

'شیری تۆ؟ نهو شیره من له دموارکه دامناوه و نه گهر نهو بییه وئ، نه گهر تینوی بیت، ده توانیت بیخواته وه. پیویش ناکات لئی بدیتا' 'نه یی، دمت داخه و بږو به ریځگای خوته وه' قیزانى و به دست راوه شانندن ده ری کردم. سهریکم کرد و سهرم راوه شانند، ههرچند ته مهنم نژیک سیانزه سال بوو، دهمزانی هه له می که گهره ری کردووه.

خوشک و براکانم له ژیر درخته که دا چاوهرانیان ده کرد، به وردیه وه گوپیان ددها به بگره و بهرده ی من و باوه زن. که لییان نژیک بوومه وه، سهریکی دموچاوی پر پرسیارانم کرد و وتم، 'به یانی.' ههموو سهریان بږ له قاند.

بۇ رۇزى دوايى بەخت ياۋەرى ئىمە بوو، چۈنكى باۋىم رايگەيانىد كە بۇ دوو رۇز جىمان دەھىلەت. كاتى سەرخەۋىشكاندىنى نىۋەرۇ ئازەلەكانىم ھىنايەۋە مائەۋە، خوشكىك و دوو بىرام لە مائەۋە بوون. ‘ئە تازە بچۈكەكەى بابە كۇتايى دىت،‘ بە وردىيەۋە كەۋتمە رۈۋىنكردنەۋى ھەلۈمەر جەكە. ‘دەبىت پەندىكى ۋەھى دابەين، ئاقلى بىكەين، چۈنكى ئەمە دەبىت كۇتايى يىت.

‘باشە، بەلام چى بىكەين؟‘ غەلى پىرسىارى كىرد.

‘دەبىينى، بەس تۇ ۋەرد لەگەلم، و يارمەتىم بىدە.‘ گورىستىكى ئەستورى قايمىم ھىنا، كە بەكارمان دەھىنا بۇ باركىردىنى كەلۈپەلەكانىمان لە سەر پىشتى خوشتر لەكاتى گۈستەنەۋەدا. باۋەزنى زەنەقچۈۋمان لە دەۋار ھىنايە دەرۋە و كىشمان كىرد بەرەۋ دەۋەنەكان و زۇرمان لىكىرد ھەموو جەلەكانى داكەنى. سەرىكى گورىسەكەم بەسەر لىقى دارىكى گەۋرەدا بىرد و پاشان لە قولەپى بچۈكەكانى باۋەزىمان بەست. باۋەزى دەمىك ھاۋارى دەكىرد و جىنۋى پىدەداين، دەمىك دەگىرا، كاتىك گورىسەمان رايگىشا و سەربەرەۋخوار ھەلمان ۋاسى. مەن و بىراكانىم ئەۋەندە گورىسەمان رايگىشا تا باۋەزى نىزىك بە ھەشت پى لە زەۋى بەرز بۆۋە، بۆنەۋە دىنيا بىن ھىچ ئازەلەكى كىۋى نەتۈنىت بىخۋات. پاشان گورىسەمان بەست و گەراينەۋە مائەۋە، تەنبا جىمان ھىشت لەۋ بىبابانە پەلى دەھاۋىشت و ھاۋارى دەكىرد.

بۇ سەھىنى پاش نىۋەرۇ. باۋىم رۇزىك زوۋتر دەرگەۋت. پىرسىارى لە ھەموۋمان كىرد ئەنە بچۈكەكەى لە كۆپىيە. ھەموۋمان شانمان ھەلەكەند و وتان نەمان دىۋە. خوشبەختانە ئەۋەندە دوۋر ھەلمان ۋاسىبوو، ھاتۋاۋارى نەدەكەپىشتە لاي ئىمە. ‘دەى، دەى،‘ باۋىم وتى و بە گومانەۋە تەماشى ھەموۋمانى كىرد. تا تارىكىش داھات ھىچ ئاسەۋارىكى لە ئەنە بچۈكەكەى پەيدا نەكىرد. باۋىم دەيزانى ھەلەيەكى زۇر گەۋرە لە ئارادا ھەيە و دەستى كىرد بە پىرسىاركىردن: ‘كەى بۇ دۋاجار

بىنيوتانە؟ دويىن بىنيتان؟ پيمان وت له دويىن شەموه نەگەر اومتەو مالهو، كه له راستيشدا ھەروا بوو.

باوكم ترس داىگرت و بىنوميدانە كەوتە گەران بە ھەموو كون و ھۆزبىنكىدا. بەلام نەيدۆزىيەو تا سبەينى بەيانى. بووكى باوكم نزيكى دوو رۆژ سەربەرەوخوار ھەلواسرابوو، كاتىك كه داىگرت له پەلوپۇ كەوتىبوو. كه باوكم گەيشتە مالهو ھەريك بوو له پىستى خۆى دەھاتە دەرەو. داواى كرد: 'كى بەرپرسى ئەمەيە؟' ھەموومان ورتەمان لەخۆمان بېرى و سەيرى يەكتريمان دەكرد. بىگومان باوھژن پىى وتبوو. ھاتە ھسە و وتى، 'واريس ناگرى بن كايە. يەكەم ئەو پەلامارى دام! باوكم ھاتە وىزەى من و دەستى كرد بە لىدانەم، بەلام ھەموو منداڵەكان پەلاماريان دا. دەمان زانى ھەلەيە له باوكى خۆمان بدەين، بەلام راستىيەكەى نىتر لەو زياتر له تواناماندا نەبوو.

لەو رۆژەو، باوھژنى تازە بوو بە ژنىكى تر. پەندىكى باشمان دا و ئەويش زۆر باش لىتى تىگەيشت. لەو بېروايەدا بووم، بۆ دوو رۆژ ھاتوچۆگردنى خوین بەناو مېشكىدا، ئەقلى ھىنابوو سەرخۆى و كەردبووى بە ژنىكى باش و بەرپەوشت. لەو كاتەو كەوتە ماچكردنى ھاجى داىكم و لەبەردەمىدا ھەك كۆيلە رادەووستا. 'شتىك ھەيە بىتوانم بىكەم بۆت؟ دەتوانم چىت بۆ بكەم؟ نا، نا - من دەيكەم. تۆ دانىشە و پشو بدە.'

لە دلى خۆمدا دەموت، 'ئاوا دەبىت. دەبوايە لەسەرتاوە ھەروا ھەلسوكەوتت بکردايە، تووتكە دەلە سەگ بەخۆرايى دەرەسەريت بۆ دروست كردين.' ژيانى كۆچەرى ژيانىكى سەخت بوو، ھەرچەند بىست سال له داىكم بچوك تر بوو، بەلام ھەك داىكم بەھىز نەبوو. لەكۆتايدا داىكم بۆى دەرگەوت كه ئەم كچە بچكۆلەيە ئەو نىيە لىنى بترسى.

ژيانى كۆچەرى زۆر سەختە، بەلەم پېرىشىتى لە جوانى ژيانىكە بە سروشتەوە گىردارەو كە لەيەكترى جياناگرىتەوە. دايكەم بەناوئىكى سروشتەوە ناوى نام؛ وارىس بە واتاى گولڭى بىابان دىت. گولڭى بىابان لە كەشكى بى پىتدا دەروىت كە بەدەگمەن شتى ترى لى سەوز دەبىت. ھەندىك جارى لە ولاتەكەم بۇ ماوۋى سالىك باران نابارىت. بەلەم لەكۆتايىدا باران دەبارىت و تەپۆتۆزى زەوى پاك دەكاتەوە و پاشان وەك دەرناسايەك ئەم گولانە پەيدا دەبن. ئەم گولانە زەردىكى نارنجى تۇخن و لەبەر ئەو ھۆيەشە ھەمىشە رەنگى زەردەم لا پەسەند بوو.

كاتىك كچىك شوودەكات، ژنانى خىلەكەى دەكەونە بىابان و ئەو گولانە كۆدەكەنەو. وشكى دەكەن و پاشان ناوى تىكەل دەكەن و ھەويرىكى لىدروست دەكەن و بەدەموچاوى بووكدا دەيسوون، كە رەنگىكى ئالتۇنى گەشى پىدەدات. بە خەنە دەست و قاچى دەنەخشىن. بە كل چاوى دەپژن، بۇنەوۋى قوول و سىكىسى بنوئىت. ھەموو ئەم كەرەستەى ئارايشتانە لە روك و گىاى وەرزی دروست دەكرىن، لەبەرئەو تەواو سروشتىن. پاشان ژنان بە جلوبەرگى رەنگ تۇخ - سور، پەمەيى، نارنجى و زەرد - تا زۆرتىر بىت باشتر، دەپرازىننەو. بەلەم لەوانەيە شتىكى واين نەبىت، ھەندىك خىزان تەواو ھەژارن، بەلەم ئەمە مايەى شووردەيى نىيە. بووك باشترىن جل لەبەردەكات، جا ھى خۇى بىت يان دايكى، خوشكەكانى يان ھاورپىكانى و شانازىيەكى زۆرىشى پىو دەكات - ئەمە تايەتمەندى ھەموو سۇملىيەكە. پۇزى زەماوند بووكى بەوپەرى جوانىيەو بەرەو پىرى زاوا دەجىت. جوانىيەك كە پىاو بە ھەندى نازانىت.

بۇ زەماوند خەلكى خىل بە دىاريەو دەچن، ديسان ئەمەش شورەيى نىيە، ئەگەر شتىكى تايەت نەكرى يان نىگەرانى ئەو بىت، كە ناتوانى شتىكى باشتر بەكى بە دىارى. ئەو شتە دەدەيت كە ھەتە: راختەرىك بۇ نووستن دەچنى بۇيان، يان كوپىكيان پىشكەش دەكەى، يان ئەگەر ھىچت لەمانە نەبوو، لەپاش زەماوندەكە

ھەندىك خواردن دەبىيت. شتىك بەناۋى مانگى ھەنگوين لە كەلتوورى ئىمەدا نىيە، لەبەرئەۋە رۇژى پاش زەماۋەند، رۇژى كارە بۇ ژن و مىردى تازە، ھەموو ئەو دىاريانەيان پىۋىستە بۇ دەستپىكردى زىانى ھاسەرايەتى.

بىجگە لە زەماۋەند، ئىمە چەند ئاھەنگى ترمان ھەيە. ھىچ رۇژىكى پىشومان نىيە كە لە رۇژۇمىردا دىارى كرابىت. لەجىياتى ئەۋە شتى ترمان ھەيە كە مايەى ئاھەنگ گىرپانە، ۋەك چاۋەروانى درىژى باران. لە ۋلاتەكەمدا ناو زۇر پىرۇزە، لەگەل ئەۋەى كە زۇر بىنەرەتىيە بۇ ژيان. ئەو كۆچەرىيانەى لە بىباباندا دەژىن، رىژىكى زۇرى بىپايانسان ھەيە بۇ ئاۋ، ھەر تىۋىكىكى ۋەك كالا تەماشادەكەن، من تا ئىمرۇش ناۋم خۇشدەۋىت. ئاسايى لەزەتىكى زۇر لە بىنىنى دەبىنم.

ھەندىك جار، بىپارانى مانگ لە دۋاى مانگ، پەرىشانى دەكردىن. كە ئەمە روۋىدەدا، خەلگ ھەموو كۆدەبوۋنەۋە و لە خوا دەپارنەۋە بۇ باران. ھەندىك جار سەرى دەگرت و ھەندىك جار نا. سالىكىيان وامان دەزانى ۋەرزىكى باراناۋىمان دەبىت، بەلام ھىشتا دلۇپەيەك جىبوو نەبارىبوو. نىۋەى ئازەلەكانمان مردن و باقىكەى تىرى لە تىنوۋىتىدا ۋىشك بوۋبوۋنەۋە. دايكەم پىۋى ۋەم، ھەموو دەچىن كۆدەبىنەۋە بۇ نوۋىزكردىن بۇ باران. خەلگەكە بە يەكجار ھەموو قوۋتبوۋنەۋە، ۋەك ئەۋەى لە زەۋىيەۋە ھەلقۇلابىن. ھەموو دەستمان كرد بە نوۋىزكردىن، گۇرانى و سەما، ھەۋلئان دا دللى خۇمان خۇشكەين و ھىۋاى باران بارىن بەرز راگرىن. پاشان، ۋەك ھەمىشە كە باران بارى، ئاھەنگى راستەقىنە دەستى پىكرىد. جلمان بە بەرخۇۋە نەھىشت و رامان كرده ناۋ ئاۋەكەۋە، دەستمان كرد بە شىۋوۋوھور و بۇ يەكەم جار، پاش چەند مانگ، خۇمان شت. خەلگەكە بە سەماى ۋۇلكلورى ئاھەنگ دەگىرن: ژنان چەپلە لىدەدەن و گۇرانى دەلئىن، دەنگى خۇش و نىزمىيان، شەۋى بىبابان دەھىنئىتە جۇش و

پىاوان بە قەلەمبازەكانيان خۇيان ھەوا دەدەن. ھەر يەك بە خواردنەو بەشدارى دەكات و ئىمەش وەك پاشا دەخۇين بۇ رېزگرتن لە ديارى ژيان.

لە رۆژەكانى پاش باراندا، دەشتايىەكان سەوز دەبن و بە گولئى ئالتونى خۇيان دەنەخشىنن. ئازەل بە ھەوەسى خۇيان دەخۇن و دەخۇنەو، ھەلىكىش بۇ ئىمە دەرەخسى وچانى بدەين و لەزەت لە ژيان ببينن. دەتوانين بچين بۇ ئەو گۇمانەى كە تازە بەھوى بارانەوە دروست بوون. خۇمان بشوين و مەلە بکەين. لە ھەوايەكى نازادا، پەلەوەر دىتە خویندن و بىبابانى گۆچەر دەبىت بە بەھەشت.

بهشی چوارههم

بوون به ژن

نامان، خوشکه گه وره کهم، کاتی ئه وهی هاتیوو خه ته نه بکریت. منیش، وهک باقی خوشه که بجوکه کانم، به غیلی و خوزگه م پیده خواست، که گه وره بووه و دهجیته جیهانی که وه، که هیشتا ده رگا که ی به پرووی مندا داخراوه. نامان جه هیل بوو، زور له ته مه نی ناسایی گه وره تر بوو بۆ خه ته نه کردن، به لام هه تا نیستا هه لی بۆ هه لته که وتبوو. به هوئی ئه وهی هه میسه له گه راندا بووین به ناو بیاباندا، بۆ چه ند جار نه و ژنه قه ره چه مان له ده ست دا بوو، که نه م نه ریته کۆنه ی نه نجام ده دا. له کۆتاییدا باو کم دۆزییه وه و بانگی کرد بۆ خه ته نه کردنی هه ردوو خوشه که م نامان و هه لیمۆ. که ژنه که گه یشته لامان بۆ دهواره که، نامان پۆیشتبوو به دوای ناودا، له به رنه وه ته نیا هه لیمۆی خه ته نه کرا. تا ده هات باو کم نیگه رانی زیاتر ده بوو، چونکه نامان ده جووه ته مه نی شوو کردنه وه، به لام شوو کردن نه ده کرا تا به ریکوپیککی 'چاکنه کریت.' له نیو خه لکی سۆمالدا بۆ چوونی که هه یه که ده لیت، له نیوان لاقی کچدا شتی خراپ هه یه، هه رچه ند به و شتانه وه له دایک ده بییت، له گه ل نه وه شدا هه ر پیسن. نه و شتانه پیویسته لی کرینه وه - میتکه، له چی ناوه وه زئی و به شی هه ره زوری له چی ده ره وه، پاشان برینه که پیکه وه بدوورینه وه، له هه موو نه ندای زو زئی، جیگای برینی چا کبووه وه ده می نی ته وه. به لام راستیه کانی نه م نه ریته وهک به رله یه ک ماونه ته وه - هه رگیز بۆ کچانی روون ناکه نه وه. هه ر نه وه نه ده ده زانی شتیکی تایبته روو ده دات، ده می ک کاتت دیت.

وهک سه رنه نجامیک، هه موو کچانی گه نج له سۆمالدا به په رۆشه وه چاوه پروانی نه م مه راسیمه ده که ن، که نه مه نیشاندهری گه وره بوونیانه له کچیکی بجوکه وه بۆ

ۋنىك. لە راستىدا نەم كارە كاتىك دەكرىت كە كچان دەگەنە تەمەنى بائغ بوون، كە كچ ھىلكەدانى نامادە دەبىت و توانايى سىكېرپوون دەستپىدەكات. بەلام لەگەل رۆيشتى كاتدا، خەتەنەى مېنە زووتر و زووتر پېش ئەو تەمەنە ئەنجام دەدرىت، بەشىكى بەھوى فشارىكەودىە كە كچان خۇيان دەپھىنن، چونكە بە پەرۇشەوہ چاودروانى ئەو `كاتە تايبەتپىەيان` دەكەن، وەك مىندالانى رۇژئاوا چۇن چاودروانى ناھەنگى رۇژى لە دايكبوون دەكەن يان ھاتنى بابە نۇئىل لە ئىوارەى شەوى سەرى سالى مەسىحيدا.

كاتىك بېسىم، پىرە قەرەج دىت بۇ خەتەنەگردنى نامان، دەموىست منىش خەتەنە بىكرىم. نامان خوشكە گەرە جوانەكەى من بوو، شەبەنگى من بوو، ھەرچى شتىك ئەو بىكردايە و بېوىستايە منىش دەمكرد و دەموىست. رۇژىك پېش ئەم رۇوداوە گەورمىە، لە دايكە پارامەوہ، قۇلىم گرت، `دايە، ھەر دووكمەن لە يەك كاتدا بىكەن، دەى دايە، سەپىن ھەر دووكمەن بىكەن!`

دايكم پالتيكى پىوونام `دەمت داخە، كچە بىچكۆلە. ھەرچى چۇنىك بوو، نامان زۇر بە شووروشەوق نەبوو. بىرم دىت لەبەر خۇيەوہ بۇلاندى، `تەنيا ھىوام ئەوہىە، ئەوہى بەسەر ھەلىمۇ ھات بەسەر من نەپەت. `بەلام لەو كاتەدا زۇر بىچوك بووم تا لەوہ بگەم و كاتىك لە نامانم پىرسى مەبەستت چىيە، باسەكەى گۇرى.

سەپىن بەيانى زۇر زوو دايكم و ھاوئەكەى ئامانيان بىرد بۇ لاى ئەو ۋنەى كە خەتەنە دەكات. ئاسايى لە دايكمە داواكرد، منىش لەگەلئاندا بىچم، بەلام دايكم پىيى وتم لەگەل مىندالە وردەكان بىمىنەوہ. بەلام چۇن ئەو جارە بە دىزىيەوہ دواى دايكم كەوتەم، كە چوو بۇ بىنىنى ھاوئەكەى، ئاوا دوايان كەوتەم و لەپشت دەوہ و دارەكانەوہ خۇم شاردەوہ، تا لە شۇيىنكى باشدا لە دوورەوہ تەماشايان بىكەم.

زە قەرەچەكە گەيشت. كە وەك كەسىكى بە ھەببەت لە كۆمەلگەكەماندا چاوى لىدەكرىت. نەك لەبەر ئەوہى لە پىشەكەيدا شارەزايى پەيداكرەوہ، بەلكو

له بهر نه وې سامانېکې زوړی له نه نجامدانی خه ته نه وې به ده سته ټناوه. خه رجي نه م کاره، په کېکه له خه رجه گه وره کانی تیچوونی ناوماڼ، به لآم له گهل نه وې شدا هیشتا وا چاوی لیده کړیت، که سه رمایه یه کی باشیان به گه پر خستوه، چونکو به بی نه وې کچان له بازارې شوو کړندا په ونه قیان نابیت. کچانی نه دو وراوه، وا چاویان لیده کړیت که شایه نی شوو کړدن نیین، کچانیکی ناپاک و دیمه ن ناشیرین که هیچ بیاوڼک به نیاز نییه بچیته خواز بښیان. له بهر نه وې هه ندیک که س نه م ژنه هه رجه وه که نه دما میکی گرنګی کو مه لگا که مان ناوی لیده بات، به لآم من وه که هسابی ژنان سه یری ده که م چونکو هه موو نه و کچه بچکو لانانه ی هسابی کړدوه.

له پشت دارېکه وې به وردی ته ماشام ده کړدن، بینیم خوشکه که م له سه ر زه ویه که دانیش. پاشان دایکم و هاوه له که ی هه ردو و شانی نامانیا ن گرت و جوله یان لیږی. هه رجه که له نیوان لاقی خوشکه که م دا ده ست به کاری شتیک بوو و بینیم مجور که ی نازار به نیو دمو چاوی ناماندا ختووری کړد. خوشکه که م کچیکې به خو وه بوو، زوړ به هیز، له پر چوو به ناسماندا. نامان قاچیکې به رز کړدوه و له هه یه کی دا له سنگی هه رجه که و خستی به پشتدا. نیجا که و ته خو رزگار کړدن له و ژنانه ی که گرتبوویان و که و ته سه ر پی خوی. ترس دایگرتم که بینیم خوین جوه که له ی به ست به لاقی خوشکه که م دا بو سه ر له که، خوینی به دوا ی خویدا جیده هیشت کاتیک که و ته را کړدن. هه موو که و ته را کړدن به دوایدا، به لآم نامان نه وې نده دوو نه که و ته وې لییان، هیزی لیږا و که و ته سه ر زه ویه که. ژنه کان نیشته سه ری و که و ته ته واو کړدن کاره که ی خویان. هه ستم کړد نه خو شم و نیتر نه متوانی له وې زیاتر ته ماشایان بکه م و به ره و ما له وې رام کړد.

نیستا نیتر شتیکم بین، به لآم له راستیدا ناو اته خواز بووم هه ر نه م بینیا یه. تی نه گه یشت م چی روویدا، به لآم بیر کړدنه وې له وې که منیش شتیکې وام به سه ر دیت، بو خوی ترسناک بوو. نه شم ده توانی زوړ پرسیا ر له دایکم بکه م، چونکو بریا ر

نه بوو من شاهيډى نهمه يم. نامانيان له باقى مندا له كان جيا كړدېووه له كاتى ساريژبوونى بريڼه كېدا. دوو رېوژ پاش خه ته نه كې ئاوم بو برد، له ته نيشتى له سر نه ژنو دانېشتم و به هيمنى پرسیارم ليكرد. 'چون بوو؟'

'نوى، ترسناك بوو.....' كه وته قسه. پيشبينيم كړد، كه لهو باوهره دايه باشتره راستيم پېنه لټي. چونكو دهيزانى منيش ده بيت خه ته نه بکړيم، چا كړه بهرو پيرى بچم له جياتى نه ودى لټى بترسم. 'هر چى چونيك بيت، زورت نه ماوه، له كاتى خويدا بو توشى ده كهن.' نيتړ نه وه ته نيا شتيك بوو كه وتى.

له دواى نه وده وه، لهو نه ريتته كه له سر رېځاى ژنبووندا پيدا دېر وېشتم، تر سام. هه ولېدا نه و ترسه له ميشكى خوم دهر كهم و به تپه ربوونى كات، نه و نه شكه نجه يه كه له دهمو چاوى خوشكه كهمدا بيني بووم، له بيري خومم برده وه. له كوتاييدا، كه رانه خومم رازى كړد كه دهمه وېت بېم به ژن و بچمه ريزى خوشه كه گوره كانه وه.

هاورپيه كى باوكم، كه هه ميشه له گهل خيزانه كېدا. هاوكوچمان بوو، پياوېكى پيرى داخله دل بوو. ههركاتيك خوشكه بچو كه كانه يان من هه راسانمان بكر دايه، به هيماى دست دهرى دهردين و لك نه ودى ميش و مهگهز بين و هه راسانى دهردين به ودى كه دى وت، 'دوور كه ونه وه ليم، نيوه نهى دوو كچه بچكوله ناپا كه كان - نيوه كچه بچكوله پيسه كان. نيوه تا نيستاش خه ته نه نه كراون!' نه م جوړه وشانهى له دم دهاته دهرى، و لك نه ودى نيمه، چونكو خه ته نه نه كراوين، نه وهنده بلحين كه به ناسته م چاوى پياماندا هه لډيت. نه م سو كايه تى كړد نانه هانيدام به دواى هه ر رېگه يه كه وه يم تا دهمى پيسى داخه م.

نه م پياوه كورپكى جهه لى هه بوو به ناوى جاما، كه و تمه دلدارى له گه لى، هه ر جهه ند نه م منى پشتگوځ ده خست. له جياتى من، جاما دلې چووبوو به نامان دا.

بە تىيەپىۋونى كات، كەۋتمە ئەۋ بىرەۋە، كە بە دىلپاچوۋنى جاما بۇ خوشكە گەرەكەم دەگەرپىتەۋە بۇ پايدە بەرزى خوشكەكەم چۈنكۈ خەتەنەكراۋە. لەۋانەيە جاماش، ھەر ۋەك باۋكى، نەيەۋىت لەگەل كچىكى بچۈكى خەتەنەنەكراۋى بېس دۇستايەتى ھەيىت. كاتىك تەمەنەم نىزىك پىنج سان بوۋ، چوۋم بۇ لاي دايىكەم و سكالام كىرد، دايە، تەنیا ئەۋ ژنەم بۇ بدۇزەرۋە. دەى دايە، كەى ئىۋە دەيدۇزەنەۋە؟ كەۋتبوۋمە ئەۋ باۋمەرۋە، كە ھەر دىمبىت خۇم رىزگار كەم لەمە - ئەم شتە رازە دىمبىت بىكرىت. بەخت ياۋەرم بوۋ، چەند رۇزى نەبرد تا ژنە قەرەچەكە دوۋبارە دەر كەۋتەۋە.

ئىۋارەيەكەيان دايىكەم پىيى وتە، بۇ ئاگادارىت، باۋكت پۇيشتوۋە بە دۋاي ژنە قەرەچەكەدا. ئىمە ئىستا چاۋمەرۋانى دەكەين، ھەر رۇزىك بىت دەگاتە لامان. ئىۋارەى پىش خەتەنەكردەن، دايىكەم پىيى وتە ئاۋ يان شىرى زۇر نەخۇمەۋە، چۈنكۈ دەيىت زۇر مىز نەكەم. لەمە نەگەيشتەم بۇچى، بەلام پىسپارىشەم لىنەكرد، تەنیا سەرم بۇ لەقاند. نىگەرەن بوۋم بەلام بىرپارم دابوۋ بەسەرىدا سەركەۋم. ئەۋ ئىۋارەيە خىزانەكەمان رىزىكى تايىبەتتەيان لىگرتەم ژەمە خواردنىكى زۇرتەريان پىدام. ئەمە كەلتوۋرىك بوۋ كە بۇخۇم سائەھاي سالدەمبىنى و ۋاي لىكردبوۋم، بەغىلى بە خوشكە گەرەكەنەم بەرم. پىشەنەۋەى بچەم ناۋ جىگاۋە، دايىكەم پىيى وتە، كە ۋەختى ھات، بەيانى خۇم ھەلت دەسىنەم. چۈنى دەزانى ژنەكە كەى دىت، لىنى تىنەگەيشتەم، بەلام دايىكەم ھەمىشە ئەۋ شتانەى دەزانى. زۇر ئاسايى ژىرانە دەيزانى فلان كەس كەى دىت يان دروست كەى شتىك رۋودەدات.

ئەۋ شەۋە بە خۇشپىيەۋە چوۋمە ناۋ جىگاۋە، بىنەۋەى خەۋ بچىتە چاۋانەم تا لەپىر دايىكەم بەسەرمەۋە راۋەستا. ئاسمان ھىشتا تارىك بوۋ، پىش تارىك و رۋونى بەيانى بوۋ، كە رەشايى ئاسمان بەرەۋ خۇلەمىشى دەرەۋىتەۋە. ھىماى بۇ كىردەم كە بىدەنگەم بە دەستى گرتەم. پارچە بەتانىيەكەى خۇمەم ھەلگرت، ھىشتا خەۋ

به‌رینه‌دابووم که‌وتمه دووی دایکم. نیستا تیده‌گه‌م، هو‌ی چیه به‌یانیان زور زوو کچان دمبه‌ن. دهبانه‌ویت خه‌ته‌نه‌یان بکه‌ن پی‌شنه‌وه‌ی که‌س له خمو هه‌لسیت، تا که‌س گو‌یی له قاو‌قریشکیان نه‌بی‌ت. به‌لام له‌و کاته‌دا، هه‌رچه‌ند شپ‌رزه بو‌وبووم، ناسایی هه‌رچی شتیکیان پی‌ده‌وتم دم کرد. دوورکه‌وتینه‌وه له ده‌واره‌که‌مان و که‌وتینه ناو ده‌ونه‌کانه‌ود. 'لیرانه‌دا چاو‌دروان دم‌بین،' دایکم وتی و له‌سه‌ر زه‌وییه سارده‌که دانیش‌تین. دنیا ورده ورده رو‌شن دم‌بو‌وه. به‌حال تارمایی‌م دم‌بینی له‌گه‌ل نه‌وش گو‌یم له خسه‌خشی پی‌لاوی نه‌علی ژنه‌ قه‌ره‌چکه بو‌و. دایکم به‌ ده‌نگی به‌رز ناوی ژنه‌که‌ی برد، پاشان وتی، 'نه‌وه تو‌ی؟'

'به‌لئ، نه‌وه منم،' ده‌نگی‌ک هات. له‌گه‌ل نه‌وه‌ی هی‌شتا که‌سم نه‌دم‌بینی. پاشان، به‌ بی‌نه‌وه‌ی نزیک‌بو‌ونه‌وه‌که‌ی ببینم، له ته‌نیشت‌مدا هو‌وتبو‌وده. 'له‌ویانه‌دا دانیشه.' هی‌مای بو‌ به‌ردی‌کی ته‌خت کرد. نه‌ قسه و باسی‌ک، نه‌ سه‌لامی‌ک. نه‌ نه‌وه‌ی بل‌یت 'نه‌م کاته‌ت باش؟' نه‌ نه‌وه‌ی بل‌یت 'نه‌وه‌ی نیم‌رو‌ پرو‌ده‌دا زور نازاری هه‌یه، له‌به‌رنه‌وه ده‌بی‌ت زور نازا بیت.' هه‌ر هیج. قه‌سابی کچان ته‌واو نوقمی کاری خو‌ی بو‌و.

دایکم پارچه‌یه‌ک له په‌گی داریکی پیری هی‌نا، پاشان منی له‌سه‌ر به‌رده‌که دانا. خو‌شی له پشت‌مه‌وه دانیش‌ت و سه‌ری راکی‌شام بو‌ دواوه و نو‌وساندی به‌ سنگیه‌وه، هه‌ر دوو لاقی نالاند له له‌شمه‌وه. منیش هه‌ر دوو قو‌لم نالاند له سی‌به‌نگه‌ی دایکه‌مه‌وه. دایکم په‌گه‌که‌ی خه‌سته نی‌وان دانمه‌وه. 'دانی پی‌ادا بنی.'

له ترساندا مو‌چرکه‌یه‌ک هات به‌ گیان‌مدا، کاتی‌ک له‌په‌ر دیمه‌نی ده‌مو‌چاوی په‌ر نه‌شکه‌نجه‌ی نامانم هاته‌وه به‌رچاو. 'ئه‌مه نازاری‌کی زور له‌گه‌ل خو‌ ده‌هینی!' به‌ ده‌می په‌ر په‌گه‌وه له‌به‌رخۆمه‌وه وتم.

دایکم به‌سه‌رمدا نو‌وش‌تایه‌وه و به‌ گو‌یمدا چه‌رپاندی، 'ده‌زانی له‌ توانای مندا نی‌یت بتگرم. ته‌نیا بو‌خۆم لیرانه‌دام. له‌به‌رنه‌وه هه‌ولیده کچی باش بیت، مندا‌له

بىچكۆلەكەم. بەخاتىرى داىكت نازا بە، زوو تەواو دەپىت. ^۴ لەنىۋان لىڭى خۇمەوۋ تەماشام دەكرد و بىنىم ژنە قەرەچەكە خۇى نامادە دەكات. لە ھەر ژنىكى سۆمالى دەچوو - بە كراسىكى كالى لۆكەيى و سەرپۇشىكى رەنگاۋ رەنگى كە بە سەريەوۋ پىچاپوو - بىجگە لە زەردەخەنەى سەر لىۋانى. بە مۇنىيەكەوۋ تەماشى كىردم، نىگايەكى كوشندە لە چاۋاندا بەدەكرە، پاشان دەستى گەران بەناۋ جانتايەكى بەرۋى كۇندا. چاۋم لىنەدەترووكاند، دەمويست بزانم دەيەۋىت گويىم بىرپىت. چاۋەرۋانى چەقۇيەكى گەورە بووم، كەچى توورەكەيەكى لۆكەى بچوكى لە جانتاكەى دەرھىئا. پەنجە درىژەكانى بياكرد و گويزانىكى ريش تاشىنى شكاۋى تىادا دۇزىيەوۋ. ئەم دىۋاۋ دىۋى كىرد، تاقىكردەوۋ. پۇژ بەناستەم ھەلھاتبوۋ، ئەوۋەندە روۋناكى ھەبوۋ بەناستەم رەنگم لەيەكتر جىادەكردەوۋ. ھەرچى چۇنىك بوۋ، خويىنى وشكىبوۋەوۋم بىنى بە قەراخى تىزى گويزانەكەوۋ. تى تىكرد و بە جەلەكانى خۇى پاكى كىردەوۋ. ژنەكە خەرىكى كىراندنى بوۋ، كاتىك دىنا لەبەر چاۋم رەش بوۋ، داىكم بە سەرپۇشەكەى چاۋانى بەستم.

پاشان شتىك كە ھەستم پىكرد گۇشتەكەم بوۋ، ئەندامى زاۋزى دەرەكىم بوۋ، لىدەكرايەوۋ. گويىم لە خەرمەى بىرىنى گويزانى كولى بوۋ، كە بەناۋ پىستىدا ھاتوۋچۇى دەكرد. كاتىك بىر لەوۋ دەكەمەوۋ، راستگۇيانە بىلىم، باۋەر ناكەم ئەوۋ بەسەر مىندا ھاتىت. ۋا ھەست دەكەم لەبارەى يەككى تەرەۋ دەدوتم. ھىچ شتىك نىيە لە جىھاندا تا بەھۇيەوۋ ھەستى خۇم بەيان بكەم. ۋەك ئەوۋ ۋايە كەسىك گۇشتى لارانت لىكاتەوۋ، يان قۇلىكت بقرتتەنيت، بىجگە لەوۋى كە ئەو ئەندامە ھەستىارتىن شوپنى لەشە. لەگەل ئەۋەشدا يەك نىنج نەجولام، چونكو نامانم لە بىرۋوۋ و نەشم زانى رىڭاى ھەلھاتنم نىيە. دەشم ويست داىكم شانازىم پىۋە بكات. لە جىڭاى خۇم رەق بووم ۋەك ئەوۋى بەرد بىم، ۋەبىر خۇشم دەھىنايەوۋ، كە چەند بىجولم ئەۋەندە ماۋەى ئەشكەنجەم درىژتر دەپىتەوۋ. بەداخەوۋ لافەكانم لە

خویه وه که و تنه له رزین، له رزینیک که توانای ده سته سهره گرتنیم نه بوو و که و تمه پارانه وه. خواجه، با خیرا ته و او بیت. لهو کاته دا نیر له هوشخوم جووم.

کاتیک هاتمه وه هوشخوم، وام دزمانی ته و او بوون، که چی تازه له سهره تای پر نازارترین بهی کاره که دا بوون. سهرپوشی چاوبه سته که م لیکر ابووه و بینیم ژنه قه سابه که له بهر دهمی خویدا کومه لیک درکی داری ناکاسیای کور دوه وه. که بو کونکر دنی پیستی من به کاری دهینیت و پاشان دمزی سپی قایم به ناو نه م کونانه دا دبات بو دوورینه وهی من. لاقه کانم به ته و او سېر بوو بوون، به لام نازاری نیوان لاقم نه و دنده تاوی سهندبوو که مردنم به ناوات ده خواست. ههستم کرد زه و بیه که نامگریته خوی، نازارم له پاش خومه وه جیدمه شت و به به رزایی پییه که و تمه ناسمان و تماشای نه م دیمه نهی خوار خومه و دم دم کرد، چاوم لیوو ژنه که خهریکی دوورینه وهی پیکه و نهانی لهی من بوو له کاتیکدا دایکه هه ژاره که م منی له باوهی خویدا گرتبوو. لهو ساهه دا ههستم کرد ته و او نازارم نه ما، نیر ترس و نیگه رانییه که م نه ما.

نیر لهو ساهه و ناگام له دنیا نه ما تا چاوم کرده وه و بینم ژنه که ریشته وه. منیان گواستبووه و له شوینیک نریک بهر ده که دایان نابووم. ههردو لاقم له قولله پیمه وه تا ستم پیکه وه به پارچه پهړه به ستر ابوو بونه وهی نه توانم بجولیم. چاوم گیرا بو دایکم، به لام نه و هیش ریشته بوو، ههرخوم لهو نیوه دا که و تبووم، بوم پرسیار بوو چی تر روو ده دا. سهرم و مرگیرا بو بهر ده که، نوقی خوین بوو بوو، وه نه وهی نازه لیان له سهر سهربری بیت. پارچه گوشتی من، کونه نامی دمره و دم، ههروا له سهر بهر ده که، بیده ستکاری، له بهر هه تا و مکه وشک بوو بووه.

له و ناوه که و تبووم، تماشای پوژم دم کرد، ریک هاتبووه سهر سهرم. هیج سیبه ریکم نه بوو، شهولی گهرما دمیدا به دمو چاومدا تا دایک و خوشکم گه پشته سهرم. منیان راکیشایه بن سیبه ری دوه نیک و که و تنه ناماده کردنی درخته که م.

نهمه جوړیکه له داب و نه ریت، که که پرېکی بجوکی تایبته له ژیر درختیکدا
ناماده دهکن، تا لهویدا بؤ چهند ههفته وچان بدم و برینه کهم ساریژ بیت و
بیتموه سهرخوم. کاتیک دایکم و نامان نهمه یان ته و او کرد، منیان خسته ناوی.

لهو باومرېدا بووم نازار ته و اوو بووه تا میزم هات، نینجا له ناموژگاری دایکم
تیگه یستم که وتی نابیت زور ناو و شیر بخومه وه. پاش چهند کاژیر چاومروانی،
خهریک بوو دمردم، به لام به لاقی به ستر او جووت به یه که وه نهمه متوانی بجولیم.
دایکم ناگاداری کرد بووموه که نه جولیم تا تهغه له کانم نه پچریت و نه کریمه وه،
چونکو نه گهر بکرامایه وه ده بوو دوو باره بدورامایه وه. باومر بکن، نه وه دوا شت بوو
که دم ویست.

‘میزم دیت،‘ هانام بؤ خوشکه کهم برد. نیگای خوشکه کهم نیشاندی هه وائیکی
ناخوش بوو. هات و منی خسته سهر لایهک و چالیکي بجوکی له له که دا کرد.
‘دهی لیږدا.’

یه کهم دلپ هات و پیامدا جزا، وهک نه وهی تیزاب بیت و پیستم بسوتینیت. ژنه
قهرچه که منی دووریبوه وه و ته نیا کونیکي هیشتبوه وه بؤ میزکردن و خوینی
سووپر مانگانه، که نه ومنده بجوک بوو به نه ندازدی تیره ی بازنه ی سهری دنکه
شقارته یهک. نه مهش به مه بهستی دهمته بهرکردنی نه وهی که هه رگیز نه توانم
سینکس بکه م تا شوو ده که م و میزده که م مسوگه ری کرد بیت، که کچیکي پاکیزه
دهینیت. کاتیک میز له ناو برینه خویناوییه که م دا کؤده بووه وه و به لاقه کانمدا
بلاو دمبووه - ههر جاره ی دلپینک - دهمتم ده کرد به گریان. هه تا کاتیک قه سابی
کچان پارچه ی لیږمېریم، ورته ی گریانم لیوه نه هات، به لام نیستا زور به خرابی
ده سوتاموه وه له وه زیاتر له توانمدا نه بوو.

له نیوارمدا کاتیک دنیا تاریک بوو، دایکم و خوشکه کهم گه پانه وه بؤ ماله وه، ته نیا
بؤخوم له که پرکه که مامه وه. به لام لهو کاته دا، ترسم له تاریکی، شیر یان مار

نه ما بوو، هر چهنډ بڼدهسه لات كهوتيووم، توانايي راگردنم نه بوو. لهو ساته وه كه له بڼستی خوم چوومه ددره وه و به بهرچاوي خومه وه نهو ژنه پيره نهندامی ددره وهی زاوړیمی پټكه وه دوورییه وه، نیتړ هیچ شتیك نه ما بتوانیت بمرسیڼیت. ناسایی وهك لاشه له سهر زدوییه رده كه كهووتم، بټگوئ دانه ترس، سر له ناو نازاری خومدا، بوم كړنگ نه بوو ماوم یا مردوم. هه تا گوټم نه ددها به و دی هر یه كه له ماله وه له بهر ددهم ناگردا دانیشوون و پټده كهنن، منیش لیږد ته نیا له شهوه زمنگی تاریكدا كهوتووم.

رؤژ هات و رؤژ جوو، من هر له كه پری خومدا بووم، نهندامی زاوړیمی هه وی كړد و تایه کی زورم لیهاټ. له هوشخوم ددجووم و دهاتمه وه هوشخوم. له ترسی نازاری میز كړدن، ههرچی میز بوو له خومدا رامگرت تا دایكم وتی، 'كچم، نه گهر بټوو میز نه كهیت، بهر د مردن دهجیت،' نینجا كهوتمه زور كړدن له خوم. نه گهر میزم بهاتایه و كهس له ددرم نه بوايه، خوم ددجوولاند و ددهوتمه سهر لا و خوم ناماده ددكرد بؤ روو به روو بوونه وه له گهل نازاری سووتانه وه. به لام نه وهنده برینه كهم هه وی كړد كه نیتړ توانای میز كړدنم لیږا. دایكم بؤ ماوهی دوو ههفته خواردن و ناوی بؤ هینام، بیجكه له وه، خوم به تاهی ته نیا به لاقی به ستر او وه كهوتم و چاودروانی ساریژ بوونی برینه كهم ددكرد. له تا لیهاټن، وهرسی و كهوتن هیچ شتیکی ترم نه بوو، به لام بوم پرسپار بوو: بؤچی؟ نه م هه موو شتانه له بهر خاتری چی؟ لهو ته مهنه دا هیچ شتیكم له باره ی سیكسه وه نه دهرانی. هه موو نه و دی لیی ناگادار بووم، به مؤله تی دایكم ههسابی كرام و نه مده توانی تیبه گهم بؤچی.

له كوټاییدا، دایكم هاتو و به لاقی به ستر او وه منی گواسته وه بؤ ماله وه. له یه كهم شه وی گهرانه و دم بؤ لای خیزانه كه مان، باوكم پرسپاری كړد، 'نه حوالی چونه؟' وام له خه یالدا بوو، كه مه بهستی پله و پایه ی تازه ی ژنی تی منه، به لام چهنډ سهرم هینا و چهنډ سهرم برد مه بهستی نازاری نیوان لاقم بوو. چونكو ته مهنم نهو به پری پینج

سال بوو، ناسایی زمردهخه نه گرتمی و هیچم نهوت. چیم دهزانی لهباردی نهووی ژن بم؟ لهگه له نهووشدا سهرم له زۆر شت دهردهجوو، دهمزانی بوون به ژنی ئهفریقی به واتای چی دیت: دهمزانی، ملکهج، بیدهسهلات وهك مندا، بیدهنگ دهبیت بزیت. بۆ زیاتر له یهك مانگ لاههكانم بهیهكهوه بهسزان تا برینهكهه ساریژ بوو. دایکم به بهردهوامی ناگاداری دهكردهوه، كه پانهكهه یان باز نهدهم، لهبهرنهوه زۆر به وریاییهوه دهجوولامهوه. به لهبهرجاو گرتنی نهووی كه من چهند پر توانا و چالاك بووم، وهك مهیمون پام دهكرد، بهسهر دار و بهردا ههلبهز و دابهزم بوو، دهبیت نهه چهند پر نازار بوو بیت بۆ كچیكي مندا، دهبیت دانیشیت، لهكاتیكدا ههموو خوشك و براكانی خهریکی یاری كردن بن. بهلام نهونده ترسا بووم لهووی كه جاریکی تر بهو دهمدهم بهرن، یهك ئینج چیی بوو نهدهجوولام. ههموو ههفتهیهك دایکم دهپشکنیم تا بزانی بربینهكهه به تهواوی ساریژ بووه. كاتیك كه لاقمیان كردهوه، بۆ یهكهه جار توانیم خۆم تهماشای خۆم بكهه. پستیکی تهواو سافم بینی جگه له جیگای چاكبووهووی برینهكهه، كه له زنجیری پانتۆل دهجوو بۆ خوارهوه. زنجیریك كه به تهواوهتی داخرابوو. نهندامی زاوژیم به دیواریکی خشتی مۆركرا، كه هیج پیاویك بۆی نییه كونی بكات تا شهوی بووكنینیم، كاتیك میردهكهه به چهقۆ دهيكاتهوه یان بهزۆر تیی دهبزیت.

ههر كه كهوتمهوه رۆیشتن، خولبای ئهركیك كهوته سهرمهوه، ئهركیك كه تهواوی نهو رۆژانهی له جیگادا كهوتبووم، بیرم لیدهكردهوه. ئهركی گهپانهوهی بۆ لای بهردهكه، كه لهسهری قوربانی كرابووم و بگهپیم بهدوای نهندامی زاوژیکههدا كه هیشتا لهوناوه كهوتبوو. بهلام نهه ما بوو - گومانی تیاا نهبوو، خورابوو له لایهه ههلو، كهمتهیار و نازلهی گۆشتخۆرهوه، كه بهشیكن له دهوهری ژبانی ئهفریقا. کاریان پاكردنهووی گۆشتی بۆگهه - بهلگهیهکی غهمناکاوی ژبانی سهختی بیابانیمان.

شانسم هه‌بوو. هه‌رچه‌نده به هه‌وی خه‌ته‌نه‌وه ئازاریکی زۆرم چێشت. سه‌ره‌نه‌جابه‌کانی ددکرا زۆر خراپ تر بێت. وه‌ک ئه‌وه‌ی ناوبه‌ناو به‌سه‌ر کچانی تر دا ده‌هات. کاتی‌ک به‌ناو سۆم‌لدا ده‌گه‌ڕاین، توشی خه‌زانی تر ده‌بووین و له‌گه‌ڵ کچه‌کانیاندا ده‌که‌وتینه یاریکردن. دووباره که تووشمان ده‌بوونه‌وه، ئه‌م کچانه نه‌بوون. هه‌ی که‌سێک راستی له‌باردی دیارنه‌مانی ئه‌م کچانه‌وه نه‌ده‌وت یان هه‌تا له‌باردی خۆیان‌ه‌وه. وه‌ک سه‌ره‌نه‌جابه‌کی خه‌ته‌نه هه‌موویان مرده‌بوون - به‌هه‌وی خۆین به‌ربوون، شۆک، هه‌وکردن. یان که‌زازه‌وه. به‌ له‌به‌ر چاوه‌گرتنی هه‌لومه‌رجێک که ئه‌م کاردی تیا دا ئه‌نجام ده‌درێت، ئه‌مه مایه‌ی سه‌رسامی نییه. ئه‌وه‌ی جێگای سه‌رسامیه که چۆن هه‌ر یه‌ک له ئی‌مه گیانمان به‌ده‌ربردووه.

به‌ناسته‌م خه‌یالی هه‌لیموی خوشکم دێت. ته‌مه‌نم نزیک سی ساڵ بوو، بیرم دێت پاشان ئیتر نه‌م بینه‌یه‌وه، به‌لام نه‌مزانی چی به‌سه‌ره‌ات. دوا‌ی زانی‌م، کاتی‌ک که 'وه‌ختی تایبه‌تی' خۆی هاته‌وه و ژنه قه‌ره‌چه پیره‌که خه‌ته‌نه‌یکردووه، به‌هه‌وی خۆینه‌ربوونه‌وه مردووه.

کاتی‌ک ته‌مه‌نم نزیکه‌ی ده‌ ساڵان بوو، به‌سه‌ره‌اتی ئاموزا به‌جۆله‌که‌ی خۆم بیه‌ست. ته‌مه‌نی شه‌ش ساڵ بوو خه‌ته‌نه‌کرا و پاش ئه‌وه یه‌کێک له برا‌گانی هات بۆ لامان و مایه‌وه و پێی وتین چی روویداوه. ژنی‌ک هاته‌وه و خوشکه‌که‌ی خه‌ته‌نه کردووه، پاشان له‌ژێر که‌په‌رکه‌ی دایان ناوه بۆ چا‌کبوونه‌وه. به‌لام 'هینه‌که‌ی' وه‌ک ئه‌وه‌ی پێیان ده‌وت، ئاوساوه و بۆگه‌نی ئه‌وه‌نده پێس بووه که‌س خۆی پێ‌په‌نه‌گیراوه. له‌و کاته‌دا باوه‌ڕم به‌ ئاموزا که‌م نه‌کرد. بۆچی بۆگه‌نی لێ‌بێت، که له‌ من و نامان نه‌مه هه‌رگیز رووینه‌دا؟ نی‌ستا ده‌زانم راستی وتوو: وه‌ک سه‌ره‌نه‌جابه‌ی هه‌لومه‌رجی بی‌سو‌یۆخ‌لی نه‌جابه‌دانی کارده‌که. که قه‌سابی کردنی کچانه له‌ ناو ده‌وه‌ندا، برینه‌که‌ی هه‌وی کردووه. نه‌و بۆگه‌نه‌ پێسه‌ نیشه‌نی گانه‌رینه. به‌یانییه‌کیان دایکی رو‌یشتبوو سه‌ری که‌چه‌که‌ی بدات، ئاسایی شه‌و به‌ ته‌نیا له‌ که‌په‌رکه‌ مابوووه. بینه‌بووی

كچه كەي له جيڭاي خۇيدا مردوه، گيانى شين ھەلگەراوه و سارد بۆتەوھ. بەلام پيش
 نەوھى نازەلە گۆشتخۆرەكان فرياكەون ئەم قەوالە غەمناكە نەھيلن، خيزانەكەي له
 گۆريان نابوو.

به شی پینجه م

قه باله ی ماری

به یانییه کیان دنگه دنگی خه لک خه بهری کردم وه. له سهر راخه ره کم هه ستام و بینیم کهس دیار نییه، برپارمدا بزاتم چیه. له و بیده نگیه دا دوی دنگه که که وتم، نیو میلک رویشتم تا گه یستم به دایک و باوکم که ده ستیان بهرز ده کرده وه بو مائناوایی کردن له کومه لیک خه لک، که خه ریکبوون دوور ده که و تنه وه. 'دایه، نه وه کییه؟' دهستم بو ژنیکی باریکه له ی سهرپوش به سهر راکیشا، که پشتی له نیمه بوو.

'نه وه شوکرینه، هاوړیکه ی تویه.'

'له م ناوه مال ده گوړنه وه؟'

'نا، شووی کردووه، دایکم ودلامی دامه وه.'

سهر سام له جینگای خومه وه له قه و بالای وردبوومه وه، که خه ریکبوون له چاو ونده بوون. ته مه نهم نزیك سیانزه سال بوو، شوکرین به ناستم له من گه وره تر بوو، نزیکه ی چوارده سال، نهم ده توانی باومړ بکه م که شوو ده کات. 'به کی؟' کهس وه لامی نه دامه وه، وه ک نه وه ی برپار بیت نهم پرسپاره په یوه ندی به منه وه نه بیت. 'به کی؟' پرسپاره که م دووباره کرده وه، دووباره بیده نگی لیکرا. 'له م ناوه ده گوړن ته وه - له گه ل نه و پیاوه ی که شووی پیکردووه؟' له و کاته دا نه مه پرسپاریکی ناسایی بوو، گه وره ترین ترسم نه وه بوو، جاریکی تر نهم هاوړنیه م نه بینمه وه.

'نیگه ران مه به. نو به ی توش دیت،' باوکم به په قیه که وه وتی. دایک و باوکم گه رانه وه بو لای دموار که. به لام من له شوینی خومه راوستام و له گه ل نهم هه واله که و تېوومه کیسه وه. شوکرین شوویکړدا شوویکړدا! نه مه دهسته وازمه که بوو ده هات

و دهچوو، به لږم له راستيدا تا نهو به يانييه هه رگيز بوم پرسيار نه بوو به واتای چي ديت.

وهك كچيكي سؤمالي، هه رگيز بيرم له شوو كردن و سيكس نه كرده وه. له ناو خيزانه كه ماندا - له كه لتووري نيمه دا - كهس باسي هيچ يهك له مانه ناكات. ته نيا بيريك كه له باره ي كورانه وه هه م بوو، پيشريكي بوو له گه لياندا، كه كي باستر ده توانييت چاوديري له نازه له كان بكات، له گه لياندا راكات و پيشيان بداته وه. هه تا نه گهر يه كيكي قسه ي له سهر بابته ي سيكس بكرديا، ته نيا نهو بوو 'ناگاداري خوت به، توو شي كي شه نه بيت له گه ل هيچ كورپكا. پيوسته پاكيزه بي كاتيكي شوو ده كه يت. 'كچان دميان زاني وهك پاكيزه شوو ده كهن، ته نيا به يهك پياو شوو ده كهن و نيتر هه ر نه وه يه. نهو زيانپانه.

باوكم خووي گرتبوو به وه ي، به من و خوشكه كانم بلييت، 'كه گه كانم نيوه شازني من، 'چونكو له وه دهچوو خوشحال بيت، به وه ي خاومني هه نديك له جوان ترين كچان بيت به ده وريدا. 'نيوه شازني من، هيچ پياويك بو ي نييه كي شه تان بو بنيت وه. نه گهر كه سيك خه ريكيوو، زوو ناگادارم كه نه وه. من ليتره م ته نيا بو پاريزگار يكردي نيوه - بو نيوه گياني خوم به خت ده كه م.

زياتر له جاريك هه لكه وت، باوكم پاريزگاري له 'شازنه كان ي' بكات. روظيكيان نامان، خوشكه گه وركه م، چاوديري نازه له كان ي ده كرد، كه پياويك لي ي نزيك بوو بو وه. پياوه كه ته نكي پيه له چني بوو، نه ويش به رده وام پيي و تبوو، 'دوور كه وه ره وه ليم، هه ز له چارمت ناكه م. 'له كو تايدا پياوه كه كه ده زانييت فروفيلي سهرنا گريت، په لاماري دها و هه ول دها ت شتيكي لييكات. نه مه نيتر هه له يه كي گه وره بوو، چونكو نامان نه مه زونيكي بوو بو خوي، بالاي شهش پي بوو و وهك پياو به هيز. هه لاقه ي پياوه كه ي كرده بوو، پاشان گه پرايه وه ماله وه و به سه رها ته كه ي بو باوكم گي پرايه وه. باوكم رويشت به دواي نهو ناشرينه هه زاره دا،

باشان ئەۋىش فەلەقمەكى تىرى كرد. ھىچ پىاۋىڭ بۆى نەبوو دەست بۆ كچەكانى بەرىت.

شەۋىكىيان لە قرىشكەى قايمى خوشكىكى تىرم بە ناۋى فەۋزىيە، راپەرېم. ئاسايى ئىمە لە دەرۋە لەژىر ئەستېرەدا دىخەۋتىن، بەلام ئەو شەۋە فەۋزىيە لە ئىمە جىابوۋبوۋە و لە لايەكى ترەۋە خەۋتبوو. ھەستام و لە تارىكايدا تارمايى پىاۋىڭم بىنى بە راكردن لە دىۋارەكەمان دۈۋردەكەۋتەۋە. فەۋزىيە ھەر ھاۋار ھاۋارى بوو، كاتىڭ باۋىك ھەستا و راي كرد بەدۋاي پىاۋەكەدا. چۈۋىن بۆ لاي خوشكەكەم و خوشكەكەم دانەۋىيەۋە و دەستى ھىنا بە لاقەكانىدا، كە بە ئاۋىكى سېى خەست ئاورشېن كرابوو. پىاۋەكە تۈانى لەدەست باۋىك دىمرچىت، بەلام بۆ سبەينى بەيانى، لەنزىك جىڭاي خەۋى خوشكەكەمەۋە، شوپنەۋارى جى پىلاۋى تاۋانبارەكەمان بىنىيەۋە. باۋىك بۆى دىچۈۋ تاۋانبارەكە كى بىت، بەلام دىنلىا نەبوو.

ماۋدەيك دۋاتىر، كاتىڭ كە بىبارانى تاۋى سەندىبوو، باۋىك چۈۋوبوو بۆ ھىنانى ناۋ لە بىرىكى نىزىكدا. كاتىڭ چۈۋوبووۋە ناۋ بىرەكەۋە و لەسەر زەۋىيە تەرەكە راۋەستابوو، پىاۋىڭ دىت. پىاۋەكە چاۋەرۋانى نۆبەكەى دىكەت بەلام تا دىت بىنارامى تەنگى پىئەلدەچنىت و ھاۋار لە باۋىك دىكەت 'خىراكە! منىش ھاتووم تۆزىڭ ناۋ بەرم!' لە سۇمان ئەم بىرانە گىشتىيە، كەسىڭ ھەلى كەنىۋە تا كەشتۈتە ناۋ، ھەندىڭ جارى ئەم ھەلگەندە دىكەتە قوۋلايى سەد پى. كە ناۋ روۋ لە كەمى دىكەت، خەلك دىكەۋىتە ھىركان ھىركان، ھەۋلدەدەن ناۋى پىۋىست بۆ نازەلەكانىيان بەدەستبەينىن. باۋىك ۋەلامى دىداتەۋە، كە بىتە خۋارەۋە و چەند ناۋى پىۋىستە بىبات.

'دى، ھەر ئەۋەم مەبەست بوو.' كابرا بىستى بە قەرز نادات و دىتە خۋارەۋە بۆ ناۋ بىرەكە. دىست بەكار دىبىت، جەۋنەكانى پىردەكەت لە ناۋ، كە كابرا ئەم بەرو ئەو بەر دىكەت، باۋىك سەرنجى بۆ لاي جى پىلاۋەكانى دىچىت لە قورەكەدا.

‘نهوه تۆ بووی، وا نییه؟’ باوگم وتبووی، هەردوو شانی کابرا دەرگرت و راپدەهەشیڤت. ‘زۆلی نهخۆش، تۆ نهوهی دەستدریژی بکهیتە سەر کچی من!’ باوگم تیی دەسرموینت، وەك تاوانباریک لئی دەدا. بەلام کابرا دەست دەداتە چەقۆیهکی هەسابی گه‌وره‌ی نهفریقی نه‌قشکراو وەك خەنجەری شاھی. له‌ چوار پینچ لاوه‌ سنگ و به‌رۆکی باوگم بریندار دەکات، تا باوگم فریاده‌که‌وینت چەقۆکه‌ی لێده‌ستین و هەر به‌ چەقۆکه‌ی خۆی بریندارێ ده‌کات. هەردووکیان به‌ سه‌ختی بریندار دەبن. باوگم به‌ هەزارحال توانی بووی له‌ بیرەکه‌ بێته‌دمرەوه‌ و خۆیناوی و نیوه‌مردوو خۆی بگه‌یه‌نیتە مائه‌وه‌. پاش له‌ جینگا که‌وتنیکی زۆر، باوگم چاک دەبێته‌وه‌، ئیتر بۆمان دەرکه‌وت که‌ باوگم راستی وتوو: ناماده‌یه‌ گیانی خۆی به‌ختکات به‌ خاتری ئابروی کچه‌کانی.

باوگم هەمیشه‌ له‌گه‌ڵ کچه‌کانیدا شوخی ده‌کرد، ‘ئیه‌و شارنی من، غه‌زنه‌ی من، و ئیه‌و خستۆته‌ باوه‌لێکه‌وه‌ و قه‌لێکم لێداوه‌. کلیلی نه‌و قه‌له‌ به‌ منه!’ منیش پێم ده‌وت، ‘به‌لام باوکه‌، نه‌و کلێله‌ت له‌ کۆی دانه‌وه?’ باوگم وەك شیت پێده‌که‌نی و ده‌ی وت، ‘له‌و ناوه‌ فرێمداوه!’ ‘باشه‌، چۆنی بدۆزینه‌وه?’ هاوارم ده‌کرد و هه‌موومان پێده‌که‌نین. ‘نا گولی من نه‌وه‌ نه‌که‌ن تا خۆم پیتان ده‌لێم.’

ئەم سوعبه‌تانه‌ له‌ نامانی خوشکه‌ گه‌وره‌که‌مه‌وه‌ ده‌ستی پێکرد تا خوشکه‌ بجوکه‌گه‌م. به‌لام له‌ راستیدا نه‌مانه‌ سوعبه‌ت نه‌بوون. به‌بێ مۆله‌تی باوگم که‌س بو‌ی نه‌بوو دەست بۆ کچه‌کانی به‌ریت. به‌لام شتیک له‌ ئارادابوو زیاتر له‌وه‌ی باوگمان له‌ به‌رامبه‌ر پڕوداویکی کتوپردا پارێزگاریمان لێ بکات. پاکیزه‌یی کالایه‌، که‌ له‌ بازاری شووکردن و ژنهنیانی نه‌فریقادا گرپاری زۆره‌، یه‌کێکه‌ له‌ هه‌ره‌ هۆ سه‌ره‌کیه‌که‌نی خه‌ته‌نه‌کردنی کچان، که‌ که‌س باسی لێوه‌ ناکات. باوگم چاوه‌روانی نرخیکی به‌رز بوو بۆ کچه‌ پاکیزه‌ جوانه‌کانی، به‌لام هیوایه‌کی وه‌های نه‌بوو

لەدەست كچىك رزگارى بىت، كە نابىرووى خۇى بىردىبىت بەۋەى سىكىسى لەگەن
پىاۋيڭدا كىردىبىت. كاتىك كچ بووم ھىچ يەك لەمانە جىڭاى سەرنجى مەن نەبوون،
چونكو مىندال بووم و ھەرگىز بىرم لە سىكىس يان شووگىردن نەكردىبەۋە.

ناۋا بووم تا ناگادارى شووگىردنى شوگىرىن بوومەۋە. چەند پۇژ دواتىر،
ئىۋارەپەكەيان باۋكەم ھاتە مائەۋە و گويم لىبوو ھاۋارى لەمەن دەكرد، 'ئەرىۋارىس
لە كۆپە؟'

'لېرىم، باۋكە' ھاۋارم بۇ كىرد.

'ۋەرە بۇ لام،' بە دەنگىكى نەرمەۋە بانگى كىردم. ناسايى زۆر مۆن و تورە بوو،
لەبەرئەۋە زانىم شتىك لە نارادايە. ۋاى بۆدەچووم ئىشىكى بە مەن ھەبىت بۇ
سەپىنى لەپەيۋەند بە نازدەلەكاندا كارتىكى بۇ بىكەم، بىچم بەدۋاى ناۋدا، يان كارتىكى
تر لەم بابەتەنە. لەبەرئەۋە لە جىڭاى خۆم مامەۋە و بە وردى كەۋتە تەماشاكىردنى
باۋكەم. ھەۋلىمدا بىخوئىنمەۋە چى لە زىر سەردايە. 'ۋەرە، ۋەرە، ۋەرە، ۋەرە،
بىنارامانە ھاۋارى دەكرد. دوو ھەنگاۋم بەردو پرووى نا، بەگومانەۋە تەماشام كىرد،
بەلام ھىچ شتىكى نەۋت. باۋكەم لە باۋەشى گىرتم و لەسەر ئەژنۆى داينام. 'دەزانى،'
دەستى پىكىرد، 'بەراستى تۆ كچىكى چاكى.' ئىتر زانىم شتىكى گىرنگ لە نارادايە.
'بەراستى كچىكى باشى، زىاتىر ۋەك كوپ، زىاتىر ۋەك كوپى مەن ۋاى.' زانىم ئەمە
گەۋرەترىن ستايەشە.

'دەى، دەى،' ۋەلامم دايەۋە، بەدۋاى ئەۋەۋە بووم، كە بۆچى ئەم بەخشىشەم
پىدەدات.

'ۋەك كوپى مەن ۋايت، ۋەك ھەر پىاۋيڭى تر باش كاردەكەيت، چاۋدېرىپەكى باشى
نازەلەكان دەكەيت. تەنبا دەمەۋىت بزانى كە جىڭاى تۆم ھەرگىز بۇ پىرناپىتەۋە.'
كاتىك ئەۋەى وت، بۇ ئەۋە چووم كە باۋكەم ترسى لىنىشتوۋە، نەۋەكو مىنىش ۋەك

ئامان ھەللىيم. كاتىك باوكم ويستى ئامان بدا بە شوو، رايكرد. باوكم دىتىرسا منىش وەك نەو راکەم و نەو ھەموو كارە بەسەر نەو و دايكەمدا جىبەيلىم.

ھەزار خەيال بە مىشكەمدا ھات، باوشەم بە باوكمدا كرد و ھەستەم بە تاوانبارى دەكرد، كە نەومندە گومانەم لىبىكرىت. 'ئۆي، باوكە، مەن بۇ ھىچ شوپىنىك ناچەم!'
تۆزىك سەرى بىردە دواو، لە دەموچاوم وردىوۋە. بە دەنگىكى ناسك وتى، 'ئا، تۆ، دلەكەم.'

'بۇ كۆي دەچەم؟ مەن بۇ ھىچ شوپىنىك ناچەم - مەن، تۆ و دايكەم جىناھىلىم.'
'ئا، تۆ، وارىس، مەن ھاسەرىكەم بۇ دۆزىويتەو.'

'ئا، باوكە، ئا!' دەرپەرىم و باوكم ويستى لە دواو بەگرىت، ويستى ھۆلەم بەگرىت و دامنىشىنىت. 'مەن ناومەوئى بىرۆم، مەن نامەوئى مالىوۋە جىبەيلىم، دەمەوئى لەگەن تۆ و دايكەمدا بىنەمەو'!

'ش، ش، ش، ژىانت خۇش دەيىت. ھاسەرىكى باشم بۇ دۆزىويتەو.'
'كەيە؟' بەشپوۋەيەكى سەير وتەم.

'دەيىنىت.'

ھەر دوو چاوانەم پىرپو لە فرمىسك، ھەرچەند ھەلەمدا بەھىز بەم. دەستەم كرد بە لىدانى باوكم و ھاورام كرد، 'مەن نامەوئى شووبكەم!' 'باشە، وارىس، تەماشاكە....'
باوكم دەستى بىرد بەردىكى ھەلگىرەوۋە و ھەردو دەستى خستە پىشتىوۋە و دەستادەستى بە بەردەكە كرد. پاشان ھەر دوو دەستى بە نووقاۋى خستە بەردەمەم، لەبەرنەوۋە نەم دەزانى بەردەكە لەناو كامىاندایە. 'ھەلپىزىرە دەستى راست يان چەپ. نەو دەستە ھەلپىزىرە كە بەردەكە تىادایە. ئەگەر ھەلپىزىرە، ئەوا مەن چىم وت دەيىت بە قسەم بەكەيت و ھەموو ژىانت بەختەوۋە دەيىت. ئەگەر ھەلپىزىرە، ئەوا ژىانت ھەر ناخۇشى دەيىت، چۈنكە لە خىزان بىيەش دەيىت.'

سهیریکی باوکم کرد و که و تمه بیر کردنه ووه، که نه گهر هه ئینه هینم چی رووده دا. بهرو مردن دهچم؟ دهستم برد بو دهستی چهپی. دهستی پانکرده و هپیچی تیا دا نه بوو. 'خه ملا ندبووم نه ووی تو دهیئیت به قسه ت ناکه م،' به خه مباریه و ده زیر لیوده و وتم.

'ده توانین دووباره ی بکهینه ووه.'

'نا. 'به هیواشی سهرم با دا. 'نا، بابه. من شوو ناکه م.'

'پیاویکی باشه! 'باوکم هاواری کرد. 'تو ده بی ت متما نه به من بکهیت - که سیك ببینم ده زانم پیاویکی باشه. نه ووی من ده یلیم ده بی ت بکهیت!'

هه ستامه سه رپی، ده ست له نه ژنو در یژتر، هه ستی ترس و نه خوشی دایگرتبووم و سهرم با دا.

نه و به رده ی که له ده ستی راستیدا شار دبو ویه ووه، به رو تاریکایه که فر پی دا و هاواری کرد، 'ده ی ته وای ژیا نت به ختت رهش ده بی ت!'

'وایه، ده مزانی من نه و که سه م، که ژیا نیکی وام ده بی ت، وا نییه؟' زلله یه کی قایمی لی دام، چونکو که س بو ی نه بوو قسه له قسه ی باوکم دا بکات. نی ستا تی ده گه م، که ده بوو فریا که ویت زو و به شووم بدا ت، چونکو نه و هه ل سو که و ته ی من له گه ل هیج داب و نه ری تی کدا نه ده ها ته ووه. سه رکه شی کی کو را نه ی چه توونی چا و نه تر سم لی ده ر چوو بوو، خه ری کبوو ناوم ده زرا. تا بازا رم ما بوو ده بوو باوکم ها و سه ری کم بو بدو ژیته ووه، چونکو هیج پیاویکی نه فریقی ژنیکی نا ویت که کیشی به دوا وه بی ت.

بو سبه ی ن به یانی هه ستام و ناسایی نا زه له کانم برد بو له و مر. کاتیك جا و دی ریم ده گردن، که و تمه بیر کردنه ووی بیر و که ی تازه ی شو و گردن. هه ولما د بیر له ری گایه ک بکه مه ووه، که باوکم ری گام بدا له ماله وه بمینمه ووه، به لام له ناخی دل وه ده مزانی نه مه هه رگی ز نا بی ت. بو م پر سیار بوو، نه ووی ده بی ت به ها و سه ری من کی بی ت. تا

نهو کاته، تهنيا خوشهويستيبهکي منالانه بووبيتم، هر نهوه بوو که دلم چووبوو به جامای کوږې هاورپکهی باوکمد. بؤ چهند جاريک بينيبووم، چونکو لهگهل خيزانهکهيان زوو زوو پټکهوه کوچمان دمکرد. جاما دياربوو که له من گه ورهتره، زور به قورم دمرانی، بهلام هيشتا ژني نه هيتابوو. باوکم وه کوږی خوی خوشی دهويست و لهو باومرېدا بوو، باوکی وه جاحی ږوونه. بهلام لهو دههجوو زورترين سهرنج ږاکيشانی من به لای جامادا لهووه سهرچاوهی گرتبيت، که ماوميهکی زور حمزی له نامانی خوشکم کردبوو و نهيد دمرانی که من حمزم ليکردووه. من له چاوی نهودا کچيکی منداډ بووم، له کاتيکدا نامان جيگای حمز و ناوات بوو. کاتيک که چرپاندم به گوپيدا که جاما حمزی ليکردووه، نامان دمستی ږاوه شاند و وتی، 'ويشش.' نيتر نامان ږووی تينه کرد، چونکو تيږی خواردبوو له ژيانی کوچه ری و سهرنجی به لای پياويکی وه باوکماندا نه دهجوو. ههميشه قسه وباسی چوون بؤ شار و شوو کردن به پياويکی دهوله مهند بوو. کاتيک باوکم ويستی بيدا به شوو به يه کيک له هاورپ کوچه رييه کانی خوی، هه لهاټ و دواي ناواته کانی خوی که وت له شاری گهوردها.

تەۋاۋى ئەۋ پۈژە، كە دانىشتىبۇۋم و چاۋدىرى ئازەلەكانىم دەرگە، ھەۋلەم دەدا خۇم رازىكەم، كە لەۋانەيە شوۋكردن خراب نەبىت و ژيانى خۇم لەگەل جامادا، ۋەك ژيانى دايك و باۋكەم، دھىنايە بەرجاۋى خۇم. كاتىك پۈژ بەرەۋ ئاۋابوۋن دەرۋىشت، لەگەل ئازەلەكانىدا بەرەۋ مال گەرەمەۋە. خوشكە بچۈكەكەم بەرەۋ پىرم ھات و پىنى راگەيانىدەم، 'بابە كەسىكى لەگەلدايە و لەۋ باۋەرەدام چاۋەرۋانى تۆ دەكەن.' خوشكەكەم لە ناۋكەۋتەنە ناۋ ناۋانەۋەى لە پىرى ۋارىس كەۋتېۋە گومانەۋە، بەۋەى كە لەۋانەيە شىكى باش ھەبىت و ئەۋ لىي بېيەش بىت. بەلام مەن مۇچۇركە بە گياندا ھات، چۈنكە دەمزانى باۋكە خەرىكى پلانى خۇيەتى - ۋەك ئەۋەى مەن ھىچ نارەزايەتتەكەم نەۋبۇبىت.

‘له كۆيىن؟’ خوشكەكەم دەستى ناراستەى شوئىن كىرد، و پاشەوپاش گەرامەو و لەوان دووركەوتمەو.

‘وارىس، ئەوان چاودەروانى تۆ دەكەن!’ خوشكەكەم ھاوارى لىكردم.

‘ناى، دەمت داخە! لىم دووركەوتمەو!’ بىزنەكانم خستە پەچەكەو و كەوتمە دۆشىنىان. كاتىك دەستم بەكارەكەو بوو، گويم لىبوو باوكم بانگى دەكردم. ‘بەئى، بابە. وا ھاتم.’ بە ترسەو ھەستامە سەرپى، چونكو دەمزانى شەپكە و بەر دەرگای پىگرتووم و گەرانەوئى نىيە. تروسكايەك لە دىلدا ھەبوو، كە بەلكو جاما لەگەل باوكمدا چاودەروانم بكەن و دەموچاودە جوانە سافەكەيم ھىنايە بەرچاوى خۆم. بەچاوى نووقاودەو بەردو روويان رویشتم. ‘تكاىە با جاما بىت...’ لەبەر خۆمەو دەموت لەكاتىكدا قاچم ھلەدنووت. جاما بوويو بە نازادكەرم لەو بىرۆكە ناحەزە، كە مائەو بەجىبھىلەم بۆنەوئى لەگەل پياويكى نەناس بۇيم.

لەكۆتايىدا چاوم كەردەو و بەردو سوورايى ئاسمان پوانىم، روژ لە ئاوابووندا بوو، سىبەرى دوو پياوم لە پىش خۆمەو دەبىنى. باوكم وتى، ‘ئوئى، ئەو لىرەى. وەرە ئىرە، دلەكەم. ئا ئەمە بەرپىز.....’ ھىچى ترم نەبىست بىلەيت. روخسارىك لەچاوم چەقى، كابرايەك دانىشتبوو، گۆچانىكى بەدەستەو بوو. بەلايەنى كەمەو تەمەنى شەست سال دەبوو، بە رىشىكى سىى درىژەو.

‘وارىس!’ لەكۆتايىدا بە ئاگا ھاتمەو، كە باوكم قسە بۆ من دەكات. ‘بە بەرپىز گالول بلى چۆنى.’

‘چۆنى،’ بەو پەرى ساردىيەو كە لە زمانم بىتەدەردەو، وتم. دەبوو رپىزى لىيگرم، بەلام پىويست نەبوو بە پەرۆش بم. ئەو ناشىرىنە پىرە لەويدا دانىشتبوو بەمن زەردەخەنە دىگرت، بە تەواوى خۆى دابوو بەسەر گۆچانەكەيدا، بەبى ئەوئى و دلام بەداتەو. لەوانەيە نەيزانىبىت چى بلىت بە كچىك كە خەرىكە مارەى

دهکات، به لّام نهو به ترسوهو ته ماشای دهکات. بو شار د نهو دی نیگام سهرم داخست و چاوم له زهوییه که بری.

‘دهی، واریس، دلّه کهم، شهرم مه که،‘ باو کم وتی. ته ماشایه کی باو کم کرد، کاتیک که دمو چاومی بینی، تیگه شت که باشترین شت نهو میه کشم لیبکات، تا هاوسه ری داهاتووم نه ترسینم. ‘باشه، دهی برؤ کاره کهی خوٚت ته واو که.‘ پرووی له گالول کرد و بو یی باسکرد، ‘هر خو یی شهرمنه، کچی کی گهنجی بی دهنگه.‘ یه ک چرکه بو یی نهو مستام و گه پامهوه بو لای بز نه کانم.

ته واوی نهو نیوار میه بیرم لهوه ده کردهوه ژیانم چو ن ده بیٚت گهر شوو بکه م به گالول. ههر گیز له دایک و باو کم دوور نه که وتبوومه وه، هه ولّم دها وینهی ژیانم بکیشم که نهوانی تیا دا نه بیٚت، به لّام له جیاتی نهوان که سیکی تیا دا بیٚت که هه تا نایناسم. به لایه نی که مه وه به ختم بوو، لهو کاته دا بیرو که ی نهو دی له گهل نهو کابرا پیره قیزهینه ردا سیکس بکه م، نه م ده خسته سهرباری نهو په زار میه ی که هه م بوو. به لّام لهو ته مه نه هه ستیاره ی سیانزه سالی دا، کامل نه بووم که لهو به شه سه ودا یه تی بکه م. جامی په ری شانی گرفتی شوو کردنم له سهری برا بجو که مه دا خالی کرده وه. بو سبه نیی به یانی زوو باو کم بانگی کردم.

‘دهزانی نهو که سه ی دوینی شهو بینیت کی بوو؟‘

‘پیشبینی ده که م.‘

‘نهوه هاوسه ری داهاتووی تو یه.‘

‘به لّام باو که، زور پیره!‘ هیشتا نه مده توانی باو مر بکه م، که باو کم نه وهنده منی بو گرنگ نه بیٚت و هه روا سوک و ناسان بمنیریت له گهل پیاویکی وه ادا بژیم.

‘نهوه له هه موو کهس باشتره، دلّه که م! ته مه نی نهو دی نه ماوه دوا ی نه م ژن و نهو ژن بکه ویت، ژنت به سهر دا بیٚتیت. جیتنا هیٚتیت - ههر چاوی له تو یه. سهره ری نهو هوش - باو کم به شانازییه وه زهرده خنه ده یگرت - دهزانی چه ندت پی دهادات؟‘

‘چهنده؟’

‘پینج خوشتر! پینج خوشترم پیده دات.’ باوکم دهستی هینا به قۆلما. ‘من زۆر شانازی به تۆوه دهکهم.’

رووم له باوکم ودرگنرا، وردبوومهوه له تیشکی ئالتونی خۆری بهیانی کرد، که ژیانی بیابان دههینیته جۆش. چاوم داخست، لهسهر دهموچاوم ههستم به گهرمایي ددکرد. گهرامهوه خهیاڵاتی شهوی پیشووم، که نهمتوانی خهوم لیبکهویت. تا بهیانی لهناو خهزانهکهماندا خۆم ههشار دا، چاوم له نهستیره گهشهکان بریبوو بهسهرمهوه و بریارم ددا چی بکه. دهمزانی نهگهر مانبگرم له شووکردن بهو پیاوه پیره، دهردیك دها ناکات. باوکم پیاویکی تر، پاشان گابرایهکی تر، پاشان یهکیکی تر ددهوژیتهوه، چونکو بریاری دابوو خۆی لهدهست من رزگار بکات.... و خوشتری خۆی ودرگریت. سهرم بۆ لهفاند. ‘باشه، باببه، ئیستا دهچم نازدهلکان دهبهمه دهرهوه.’ باوکم به ناهیکی ئاسودهوه تهماشای کردم، میشکیم خویندهوه چی تیا دایه: ‘نایی، زۆر ناسانتر دهرچوو لهوهی که بیرم لیده کردهوه.’

نهو رۆژدی که دانیشتم و چاودیری یاریکردنی بزنهکانی باوکم دکرد، زانیم نهمه دوا جار. وینهی ژیانی خۆم لهگهڵ نهو پیاوه پیره دا کیشا، پیکهوه تاق و تهنیا له بیابانی کاکي به کاکیدا. نهو شهله شهله به گۆچانهوه خهریکی گهرانه، منیش ههموو نیشیک بهسهر شانمهوه. نهو تووشی دهرده دل دهبیئت، باشتر که دهریئت، منیش تهنیا چوار پینج منداڵ به بهردهوه و دهبیئت ههه خۆم گهورهیان بکه. چونکو له سۆمال بیوژن شووناکاتهوه. بریاری خۆم دا - نهمه نیتر نهبوو به زیان. نهو شهوه که گهرامهوه مالهوه، دایکم پرسیری لیکردم هیج بووه.

‘نهو پیاوهت بیني؟’ به ساردییهکهوه وتم.

پیویست نهبوو بلایت ج پیاویک. ‘بهائی، لهم رۆژانه دا بینوومه.’

بۇ نه وهی باوکم ګوټی لینه بیت، په روښی چرپه یه ک بووم له ګه ل دایکمد، دایکه،
من نامه ویت شوو بکه م بهو پیاوه!

دایکم شانی هه لته ګاند. 'باشه، دلته ګم. هیچ به دهمست من نییه. من ده توانم چیی
بکه م؟ نه وه بریاری باو کته. 'دهمزانى له وانه یه سبه ینى دوو سبه ی هاوسه رکه م به
خوی و هه ر پینچ خوشتره که یه وه بیت و داینیت و ددستی من بگریټ و بمبات.
پلانی خوم دانابوو پيش نه وهی درهنگ بکه وم.

نهو نیواریه پاش نه وهی هممو نووستن، ګوتولاغی پر خه پرخی باوکم بووم.
هه ستام و جووم بۇ لای دایکم که هیشتا له بهر ناګره که دا دانیشتبوو. 'دایه، 'به
ګوټیدا چرپاندم، 'من ناتوانم شوو بهو پیاوه بکه م - من هه لدم.

'شش، و سبه! بۇ ګوټ، به به؟ به ره و ګوټ ده چیت؟'

'پوورم ددوژمه وه له مه قادیشو.'

'دهمزانى له ګوټیه؟ من نازانه!'

'نیګه ران مه به، دهیدوژمه وه.'

'باشه، نیستا دنیا تاریکه، دایکم لیکى دایه وه، وه ک نه وهی بییه ویت پيش به
ناکامی نه مه بگریټ.

'نیستا نا، به یانی، 'به ګوټیدا چرپاندم. 'هه لمسینه پيش نه وهی روژ هه لیت. '
دهمزانى پتویستیم به یارمه تی نهو هه یه، چونکو کاترمیری خه بهر ګردنه وه نه بوو
تا بیخه مه سه ر ههنگ. پتویستم به وه بوو توژیک وچان بدهم پيش نه وهی سهفه ری
دوورودریژم دهسټپنیکم، به لام ده مویت بکه ومه ری پيشنه وهی باوکم له خه و
هه ستیت.

'نا. 'دایکم سه ری یادا. 'روژ مه ترسیداره.

'دهی، تګات لیده که م! دایه، من ناتوانم شوو به پیاویکی وا بکه م و بېم به ژنی!
تکایه، تکایه. ده ګه پیمه وه بۇ لات. دهمزانى دهیکم.'

‘برؤ بنوو.’ دایکم نیگایه کی مونی به خوځیه وه گرت، نیگایه ک که دهیوت باسه که داخه. دایکی شه که تم به دیار ناگره که وه جیټیشت و چووم و خوّم خزانه نیوان قاج و دهستی برا و خوشکه کانه وه تا گهرم بیته وه.

نووستبووم، ههستم کرد دایکم به هیواشی دای به قوّلدا. له سهر زهوییه که له تهنیشتم له سهر نه ژنؤ دانیشتبوو. ‘هسته برؤ.’ دهستبه جی له خه و راپه رپیم، پاشان غه مبارییه ک دایگرتم له بهرامبر نهودی دهیکم. به وریایییه وه له نیو له شه گهرمه کاندای خوّم کی شایه دمره و و بؤ دنیایی ته ماشایه کی باوگم کرد بؤ نهودی بزانه له شوینی خوځیه تی که له ویوه ناسایی چاودی ری خیزانه که ی دهکرد. هیشتا له جیگای خوځیه وه پرخه ی دهات.

دله رزیم کاتیک له گهل دایکم له دهوار که دوور که وتینه وه. ‘دایه، سوپاست ده که م بونهودی منت خه بهرگرده وه.’ له و تاریک و روونی به یانییه دا هه وّلدا دهموچاوی ببینم وک یادگارییه ک له می شکمدا هه لیگرم، چونکو بؤ ماوهیه کی زور دوور و دریژ نه م دهبینییه وه. برپارم دابوو به هیژ بم، به لام زورم له خوّم کرد نه مهیشت فرمیسه که کانم بیته خوارد وه و هایم باو دشم کرد به دایکمدا.

‘برؤ - برؤ پیش نهودی باوکت خه بهری بیته وه،’ به هیواشی به گویمدا چرپاندى. ههستم به قایمی باوده شه که ی کرد به دهوری خوّمدا. ‘باش ده بیت - نیگه رانی نه وه مه به، بهس زور ناگات له خوټ بى. وریا به!’ لیم چوو دهواوه. ‘واریس.... تکایه کت لیدد که م. منت له بیر نه جیت.’

‘ههرگیز، دایه..... خیرا پشتم له دایکم کرد و بهر وه تاریکایی رام کرد.

بەشى شەشەم

له رېڭادا

تەنيا چەند كىلۇمەترىڭ رۇيشتبووين كە پياوۋە جوانپۇشەكە، لە رېڭا لايدا و ئوتومبىلەكەى راۋەستاند. 'بەداخەۋە لەمە زياتر ناتوانم بىتگەيەنم. ئاليرەدا داتدەبەزىنم تا لەگەل يەككىكى تردا سوار بىت.'

'ئۇى...' ھەۋالتيكى ناخۇش بوو، لەۋەتەى لەدەست باۋكم ھەلھاتبووم، مالەۋەم جېھيشتبوو، بيايانم برىيوو، چەند رۇژم بە برىيىتى بەسەربردبوو، لووتم بە لووتى شيردا تەقىبوو، قامچى شوانم خواردبوو و لەلايەن شۇفىرى لۇرىيەۋە پەلامار درابووم، ئەم پياوۋە جواميرە باشترين كەس بوو كە توۋشى بوو بووم.

'سەفەرىكى خۇش،' لە پەنجەرەى كراۋى ئوتومبىلەكەيەۋە ھاۋارى كرد و دەستى راۋەشانند، دانە سىپپىەكانى دەرگەۋتەۋە. لە گەنار جادەى پر تەپۇتۇزدا، لەبەر ھەتاۋەكە راۋەستام و بە ساردىيەكەۋە دەستم بۇ راۋەشانند. ماشين بە خىرايى و لەناۋ ھالۋى گەرمىدا لىم دوورگەۋتەۋە و منىش كەۋتەۋە رۇيشتن، بۇم پىرسىاربوو، كە بەرەو مەقادىشۇ دەرپۇم.

ئەو رۇژە چەند جار سۋارى ماشين كرام، بەلام ھەمويان كورت ماۋەبوون. دەمەۋو ئىۋارە، ماشينىكى بارھەلگىرى گەۋرەى تر لاي دايە كەنار جادەكە. ترس دايگىرتم كە لايتە سوورەكانى ستۇپم بىنى، بەسەرھاتى لۇرىيەكەم ھاتەۋە ياد. كاتىك راۋەستابووم و بىرم دەرگەۋە، شۇفىرەكە سەرى لەپەنجەرەكەى ھىنايە دەرەۋە و ئاورى بۇ دامەۋە. دەمزانى ئەگەر زوو نەكەۋمە خۇ جىم دەھىلىت، لەبەرئەۋە يەكسەر بەرەو ماشينەكە رام كرد. بارھەلگەرەكە زۇر گەۋرە نەبوو، شۇفىرەكە لەناۋەۋە دەرگاگەى بۇ كىرەمەۋە كاتىك ھەۋلەمدە سەرگەۋم. 'بەرەو كۆى دەجىت؟' شۇفىرەكە وتى. 'مەن لە گالكاىۋ زياتر ناچم.'

کە شۆفیرەکە وتی "گالکایۆ،" بیرێکی زۆر بە میسکەدا هات. نەمدەزانی ئەوەندە لەو شارە نزیک بوومەتەو، کە مامە دەوڵەتمەندەکەم لەوێ دەژیا. لەجیاتنی ئەوەی هەموو سۆمال بکێڵم بەدوای مەقادیشۆدا، دەتوانم لەلای مامە ئەحمەد بێنیمەو. لە میسکی خۆمدا هەندیک کاری نیوە ناچێم لەگەڵیدا مابوو، چونکە هیچ کات نەو جوتە پێلاو دەم و درنەگرت، وەک پاداشتێک بۆ بەخێوکردنی ئازەلەکانی. بیرم لە ژەمیەک خواردنی زۆر دەکردووە لە خانوووە رازاووەکەیدا، کە ئەو شەوێ دەگەمە ئەوێ و لەوێ دەنوم لەجیاتنی ئەوەی لە ژێر درەختدا. "بەلێ، هەر ئەو شوپنەیه کە بۆی دەچم." زەرەدەخەنە گرتی، وەک ئەوەی هەوالێکی خۆشم بیستبێت. "منیش بەردو گالکایۆ دەچم." پشتی ماشینەکە بارکراوو لە خواردن: شارای گەنەشامی، گونییه برنج و شەگر. بە تەماشاکردنیان هەستی برسیتیم زیاتر دەوروژا.

شۆفیرەکە تەمەنی نزیک چل سال بوو و هەودسبازێکی تەواو بوو. بەردەوام هەولێ دەدا قسە دامەزرێنێت، منیش دەمویت برادەریتێی لەخۆ نیشان بەدم، بەلام بە تەواوی ترسم لێنیشتبوو. دواشت ئەوە بوو ڕیگای پێبەدم دەستیەکم بۆ بەریت. لە پەنجەرەکەو تەماشای دەرەووم دەکرد، بیرم لە ڕیگایەک دەکردووە چۆن مانی مامم بدۆزمەو، چونکە هیچم نەدەزانی لەکوێ دەژی. بەلام پاشان قسەیهکی شۆفیرەکە سەرنجی ڕاکێشام: "تۆ هەلەتوو، وا نییه؟"

"بۆچی وا دەلێیت؟" بەسەرسامییەو وەتم.

"دەتوانم وا بێم ددزانم. دەدبەم و دەتەمە دەست پۆلیس."

"جی نا! تکتا لێدەکەم.... تۆ تەنیا بمرگەیهنە... بمرگەیهنە گالکایۆ. من هاتووم بۆ سەردانی مام، لەوێ جاوێم دێم دێم. بە دەموچاویدا دیاربوو باوێم پێناکات، بەلام لە ڕیگای خۆی لای نەدا. کەوتەم بیری ئەوێ - لەکوێ بە شۆفیرەکە بێم دام ببەزێنیت؟ پاش ئەوەی وتبووم، مامم چاوپروانمە، نەمدەوێست پێی بزانی، کە نازانم لەکوێ دادبەزم. کە چوینە ناو شار بەهەر چوار دەوری خۆمدا تەماشای

جاده ڪانم ده ڪرد كه تهنرايوو به خه ٽڪ، ماشين و خانووبه ره، نه مه زور لهو لادييه كهوره تر بوو كه لهوهوپيش بينيبيووم. دياربوو كه زور سهخته مامم بدؤزمهوه.

له كورسي ماشينه كهوه به نيگه رانيه وه ته ماشاي ژاوه ژاوي گالڪايؤم ده ڪرد. له بهر چاوم، نازاوه هه موو شاري گرتبوه وه، گيرم ڪردبوو له نيوان نه وه وي نه مدهويست له ماشينه كه بي مه خواره وه، له گهل نه وه وي له پر دره پر مه دره وه پيش نه وه وي شوه ڦيره كه بريار بدات، وه ڪ ڀاڪر دوويه ڪ بمدا ته ددست پوليس. ڪاٽيڪ له بهر دهم بازار ڀڪدا وه ستا، چاوم به گاليسڪه وي پر خوادن كهوت، بريارم دا دابه زم. 'نهوا، ڪاڪه، لي ره دا داده به زم. مامم لهو خواره وه ده زي. نه مه م وت، هيمايه ڪم به ره وه ڪه ناري جاده ڪه ڪرد و بازم دايه خواره وه پيش نه وه وي بتوانيت به رم پيڳريٽ. 'سوپاس بؤ سواربوونه ڪه، نه مه م وت ڪاٽيڪ دهر ڪا ڪم داخست.

به سه رسامييه وه به ناو بازار ڪه دا رويشتم. هه رگيز له زيانمدا نه وه نده خوار دنم نه بينيبيو. بيرم ديتيه وه كه چهند پيم جوان بوون! ڪوميك له ته ماته، شاخيڪ له ڪه نه مه شامي، ڀه فعي پر قوتووي مه ڪه رهوني و سپاگيتي. به هه موو رهنگي ڪه وه! سه به ته وي هه لاجنراوي موزي زهردي ڪال، شوتي رهنگ نالتوني و سهوز و هه زار به هه زاري ته ماته وي سوور. لهوهوپيش هه رگيز نه م خوار دنانه م نه بينيبيو، له بهر دهم نمايشي نه م ته ماتانه دا وه ستام. لهو ڪانه وه هزم له ته ماته وي گهيوي به تام ڪردوه و تا نيمروش چهندي لي بخوم تيرنابم. هه روا ته ماشاي نه م خوار دنانه م ده ڪرد و نهو خه لڪهش ڪه به ناو بازار ڪه دا تيده بهرين ته ماشاي منيان ده ڪرد. نهو زنه وي ڪه خاوهني گاليسڪه ڪه بوو به توورميه وه به ره وه رووم هات. دايڪي ڪي تهواو بوو. (له نه هريقادا واژهي 'دايه' بؤ ريژلنيان بؤ زن به ڪارديٽ. به واتاي نه وه ديه تو ڪاملي، ته مه نيڪت به سه بربردوه و بؤ نه وه وي شايهني نه مه بيت، له راستيدا ده بيت بيت به دايڪ.) هه موو جلوه به رگ و سه رپوشه ڪه وي بريق و باقي ده هات. 'چيت ده وٽ؟' زنه ڪه پرساري ڪرد.

تکات لیدهگه، دتوانی تۆزیکم لهو بدیدی؟* ددستم بۆ ته ماته که راکیشا و وتم.

پاردت پییه؟*

نا، به لām برسیمه *

برۆ له م ناو. برۆ! هاواری لیکردم و ددستی بهرزکردوه تا له گالیسکه کهی دوورم خاتهوه.

جووم بۆ لای گالیسکه یه کی تر و ددستم کردوه به ته ماشاگردن. ئەم ژنه یان وتی، پیوستم به هیچ سواکه ریک نییه له بهردمی گالیسکه که مدا راوه ستیت. من لیرو دا خه ریکی کاسپی خۆم. برۆ، دوور که وهره وه.*

به سه رهاتی خۆم بۆ گیرایه وه که به دواي مامه نه حمه ده وه و پرسیارم لیکرد که له کوئ ده ژێ. وام دانابوو له بهر نه وهی مام کاسپا ریکی ده وه له مهنده، ده بیئت خه لکی گالکایو بیناسن. سهیر که، ددمت داخه. تۆ له ده وه نه وه هاتوو یته ته ده ره وه و بوئت نییه لیرو ددستم به هاتوهاوار بکه ییت. ششش. کچی ریزی خۆت بگره. ده بیئت بیددنگ بیت. بیددنگ. له ناو خه لکه دا ناوی که سوکارت مه به. له ژنه که وردبوو مه وه، که وتمه بیر کرد نه وه، ئەم ژنه له باره ی چیه وه قسه ده کات و چۆن له گه ل نه م خه لکه دا بکه ومه گفتوگو؟

له ته نیستانه وه، پیاویک پالی دابوو به دیوار یکه وه. بانگی کردم، کیژۆله، ودره نیرو. به خوشیه وه جووم بۆ لای و هه و له دا کیشه که ی خۆمی بۆ باسبکه م. پیاوه که ته مه نی نزیك سی سال ددبوو. نه فریقاییه کی ناسایی دیار بوو - شتیکی تایبه تی نه بوو به لām ددمو چاویکی دۆستانه ی پیوه بوو. له سه رخۆ وتی، ته نیا نارام به. من ددتوانم یارمه تیت بدم، به لām ده بیئت ووریا بیت. نابیت له خۆته وه بچیت و هه روا ناوی خه لکه تان به ری. سه ر به چ خه لکی؟* نه وه ی دهمزانی له باره ی خه زانه که مان

و مامه نه حمه دموه، پيم پيوت. 'چاكه، لهو باومر دمام دزمان له كوئ دوزى. با برؤين و يارمه تيت دهم بیدوزينه وه.'

'نؤى، تكايه - تكايه، دمتوانى بمبهيت بو نهوئ؟'

'نا، خير اكه. نيگه ران مهبه، نهو پياوه ددوزينه وه.' له بازارى قهره بالغ چووينه دمره وه، به لاي بهرى جادهى سيبه ردا چووينه خواره وه. له به رده مى خانويه كدا پياوه كه وچانيكى دا. 'برسيته؟' ناسايى به چاواندا بو هر كه سيك ناشكرا بوو. 'به لئ.'

'چاكه، نه مه مالى منه. بو نايه يته ژووره وه و شتيكت بده مى بيخويت، پاشان دمتوانين مامت بدوزينه وه؟' به مهنونيه وه نه م پيشنارم قبول كرد.

هر كه چووينه ماله وه بونيكى زور نامو هات به سهرمدا، بونيكى نانشنا بوو. كه ههرگيز له وه وپيش بؤتم نه كړديوو. داينيشانم و خواردنى بو هينام. هر كه دوا پاروم ته واو كړد، وتى، 'بوچى نايه يته، له كه لمد پالگه ويت و سهرخه ويك بشكينين؟'

'سهرخه و؟'

'نا، وچانيك بدمين.'

'نا، تكات ليدمه كه م. ته نيا دمه وئ مامم بدوزمه وه.'

'ده زمان، دزمان. به لام با له پيشدا سهرخه ويك بشكينين. كاتى سهرخه و شكاندنه. پاشان دديدوزينه وه، نيگه ران مهبه.'

'نا، تكات ليدمه كه م. تو برؤ - من ليړانه دا چاوهر و انت دهم. من كوئ نادمى.' ههرچند كاتى سهرخه و شكاندن بوو، به لام من هيچ نيه يتيك نه بوو له كه ل نهو پياوه نه ناسدا پالگه وم. دهمزاني له م كاردا هه ليه كى زور گه وره هه يه. به لام وهك كچيكى بچوكى نه فام، نه مدهزاني له و كاته دا چى بكه م.

‘سەيركە، كچۆلە،’ بە تورېدېيەود وتى، ‘نەگەر ددتهوئيت بتبەم بۆ دۆزىنەودى مامت، باشردە لەگەلمدا پالكهويت و سەرخەوئيك بشكىننن.’ دەمزانى پېويستەم بە يارمەتى ئەم پياود ھەيە بۆ دۆزىنەودى مامم. ھەركە دېندەيى و سووربوونى بەرەو زيادبوون چوو، ترسم لېنىشت، لەكۆتاييدا خراپترين رېڭام گرتەبەر. مەم بە داواگەى دا. بېگومان چركەيەكى نەبرد، كە لە سەر جىڭاگەى پالكهوتين، سەرخەو شكاندن لە مېشكىدا دواشت بوو. لە دوو چركەدا ئەم حيزە دەويست سوارم بېت. كاتىك لە بەرامبەريدا ودستامەودە و لېى دوورگەوتمەودە، زرمەى لە پىشتى سەرم ھەلساند. وايزانم ورتەى لە دەم نەھاتە دەرەودە، بەلام ھەلم لەدەست خۆم نەدا، لە ژيىر چىنگى خۆم رزگار كرد و لە ژووردگەى دەرپەريمە دەرەودە. كە پام كرد، گويم لېيوو لەناو جىڭاگەيەود ھاوارى لېكردم، ‘ھۆ، كچە بچكۆلە، بگەپرەودە ...’ پاشان گويم لېى بوو پىكەننننكى ھىواشى لېود ھات.

بە گريانىكى پەركەمانەود بەناو جادەكەدا پام كرد بەرەو بازارەگە، بەدواى كەسپكەود كە دالەدم بدات. داپېردىەك بۆ لام ھات، تەمەنى نزيك شەست سال ددبوو. ‘منداڻ، جى روويداود؟’ بەھىواشى قوئى گرتەم و دايىشاندەم. ‘ودرە، ودرە، قسەم بۆ بكە پىم بلى ج گرتىكت ھەيە.’ نەمدەتوانى ئەودى بەسەرم ھاتبوو قىبوولنى بكەم. ئەودندە پەريشان و شەرمەزار بووم لە رووم نەدەھات بە ھىچ كەس بلىم. ھەستم ددكرد زۆر گەوجەم، زۆر گىلەم كە رېڭام دا ئەم كارساتەم لېبقەومىت بە چوونە ژوورەودەم بۆ ناو ئەو مائە. بەدەم گريانەود بۆم باسكرد كە بەدواى ماممدا ددگەريم و نايدۆزەمەود.

‘مامت كىيە؟ ناوى چىيە؟’

‘نەحمەد ديريە.’

داپېرە پەنجە رەقەلەكەى بەرز كرددەو و ھىماى بۆ خانوويەكى شىنى كال كرد لە سوچىكى ئەو سەردود. ‘دروست لە وىدايە،’ داپېرە وتى. ‘ئەو دەيىنى؟ ئەو ئەو

خانوو ميه که تۆ به دوايدا دهگهړنيت. 'دروست له ويدا بوو. هر له ويدا بوو، له و بهر جاده که وه که و مستابووم و له و زوله داواي يارمه تيم کرد که مالي مامم بدوزمه وه. دوايي پيمزاني که کاتيک به سهرهاتي خومم بؤ باسکردووه، دروست زانيوي تي من کيم و مامم کييه. داپيره پي و تم، که نه گهر دهمه وي تيمگه يه ني ت، له گه لمد ا دي ت. به وردييه کي زوره وه ته ماشام کرد چونکه وام ليها تيوو متمانه به که س نه که م. به لام له دهمو چاويدا دياربوو، که دايکي کي راسته قينه يه.

'به لي، تکتا لي ده که م،' له زير لي ووه و تم.

پيکه وه چو وینه سهر سووچه که و له درگاي خانووه شينه که م دا. ناموزنم دمرگاي کرده وه و به په شوکاوييه وه لي م وردبووه. 'لي ره چي ده که ي ت؟' داپيره گه رايه دواوه و روشت.

'ناموزن، نا من لي ره م' نه فامانه وه لام دايه وه.

'نه ي هاوار، تو چي ده که ي ت لي ره؟ هه لها تو وي، وا نييه؟'

'باشه.....'

'من ده تنيرمه وه، به رهييه که وه و تي.

مام نه حمه ديش، براي باوگم، به بينيني من سهرسام بوو، به لام سهرسامي نه و له ووه بوو، که توانيومه ماله که ي بدوزمه وه. به سهرهاتي خومم بؤ باسکرد به لام نه چوومه پاي نه وه ي که به بهر د له شو فيري لوريه که م داوه و دراوسيه کيان خهريک بوو بي بنم بکات. سهره پاي نه وه ي سهرسام بوو به وه ي، که چو ن توانيومه به بيا باند ا بي م و نه م بدوزمه وه، به لام هيچ به نياز نه بوو ريگام بدا بمينه وه. مامم نيگه راني نه وه بوو کي چاو دي ري نازه له کاني ده کات - کاريک که بؤ چنده ها سال به شاني منه وه بوو و له بهرام بهر نه وه هه موو هيلاکييه دا جوو تي پيلاوي لاستيکي بؤ کريبووم. هه موو مندا له گه وره کاني باوگم له مال روشتبوون. له وانه ي مابوونه وه

من گەورەترینیان بووم كەللەردەقەكەيان كە زيارتر لە ھەموويان سەر بەخۆتر بووم. نا، دەبیت بگەرپیتەود بۆ مائەوہ. بەو ھەموو نیشەوہ كى يارمەتى دايك و باوكت بدات؟ چى دەكەيت لىرە ئەگەر بىنیتەوہ؟ لە جىگای خۆت دانیشە؟ بەداخەوہ وەلامىكى باشم بۆ ئەو پرسیارانە نەبوو. دەمرانى كەلگى نىيە بۆى باسكەم كە ھەلھاتووم چونكە باوكم ويستويەتى بىمات بەشووم بە پياوئىكى پىرى ريش چەرموو. مام بە شىتى دادەنام و دەيوت، ئىنجا ئەوہ چىيە؟ ئەوہ چىيە؟ وارىس، تۆ دەبیت شووبكەيت. باوكت پىويستى بە خوشترە..... كەلگى نەبوو بۆى رۆشن كەمەوہ، كە من و خىزانەكەمان لە يەكتر جياوازين، دايك و باوكى خۆم خۆش دەويت، بەلام ئەوہى ئەوان بۆ منى دەخوازن، ھەموو شتىك نىيە. دەمرانى زۆر شتى تر لە ژياندا ھەيە، ھەرچەندە دلتيا نەبووم چىيە. پاش چەند رۆژ زانىم، كە مام پەيامنيرىكى ناردوو بە شوين باوكمدا و ئەويش بەرپاگادىيە بۆ ئىرە.

دۆستايەتىم لەگەڵ دوو كورپى ماممدا ھەبوو، چونكە ئاسايى كاتىك قوتابخانەيان نەدەبوو دەھاتن بۆ لامان و پشوو كەيان لای ئىمە بەسەردەبرد. يارمەتییان دەداين چاودىرى نازەلەكان بكەين و چەند وشە سۆماليەمان فېرىكەن. لەو كاتەدا ئەمە جۆرىك لە نەريت بوو: منداڵانىك كە لە شار دەچوون بۆ قوتابخانە، لە كاتى پشوداندا دەھاتن بۆ ناو بىبابانەكان بۆ فېرکردنى منداڵانى كۆچەرىيەكان. كاتىك لە گالكاپۆ لە مالىيان بووم، نامۆزاكانم پىيان وتم كە دەزان نامان، خوشكە گەورەكەم، لە كوييە: كە لە مائەوہ ھەلھاتبوو، چووبوو بۆ مەقادىشو و لەوئى شووى كردبوو. بەم ھەوالە زۆر زۆر خوشحال بووم، چونكە لەومتەى مائەوہى جىھىشتبوو ھەرگىز ھەواليم نەبىستبوو، وام دانابوو مردووہ. بە قسەكاندا دەرکەوت كە دايك و باوكم دەيان زانى نامان لە كوييە، بەلام چونكە بىبەريان كردبوو لە خىزانەكە ھەرگىز ناويان نەدەبرد.

کاتیک زانیم باوگم به رینگاوییه بۆ بردنه‌وه‌ی من، پلانیگم داڤشت. نامۆزاگانم بۆیان باسکردم که گه‌یشتمه پایته‌خت چۆن خوشکه‌که‌م بدۆزمه‌وه. به‌یانییه‌کیان منیان خسته سهر ئه‌و رینگایه له دهره‌وه‌ی شار، پاشان ئه‌و تۆزه پارمیه‌ی بێیان بوو دایان به من. ‘واریس، لیڤروه دهرۆیت،’ وتیان و ناراسته‌یان کردم. ‘ئه‌و رینگایه بۆ مه‌قادیشو ده‌جیت.’

‘بەئىنەم بى بىدەن بە ھىچ كەسنىڭ نەئىن بۇ كۆي چووم. لە بىرتان نەجىت كاتىك باوكم دەگاتە ئىرە، ئىوہ نازانن چىم بەسەر ھاتووه. دوا جار كە ئىوہ منتان بىنىوہ ئەو بەيانىيە بووه لە مائەوہ، باشە؟’ سەريان ئەقاند و دەستى مائىئاويان بەرزكردوہ كاتىك كەوتەمە رى.

سەفەرى مەقەدیشۇ نازاریكى دېرڭخايەن بوو. چەند رۆژ درېزەى كېشا، بەلەم خراپ نەبوو تۆزىك پارەم پېبوو، تا لە رېگادا كەمىك شتى پى بىكرەم و بىخۆم. ناوبەناو سوارى ماشىن دەبووم و لە نىوانىشاندا بۇ چەند مىل پىادە دەپۆىشتەم. بىئورە بووبووم لە بەرەو پېشەوە چوونى خاوى ھەولەكانەم. لەكۆتايىدا پارەم دا بە سواربوونى تاكسى بوشى ئەفرىقايى، كە بارەلگىرىكى گەورەيە نىزىكەى چل نەفەر ھەلدەگرىت. لە ئەفرىقادا ئەم جۆرە بارەلگىرانە زۆر باوہ. پاش ئەوہى بارەكەى لە دانەوېلە يان قامىشى شەكر خالى دەكات رېبوار ھەلدەگرىت. لە ناوہكەيدا چوارچېوہىەكى تەختەى تىاداىە كە خەلك لەسەرى رادەوستى يان دادەنىشى خەلك لە ناويدا لە منداانى ناو پاركى يارىكرەن دەچن. ھەروەھا ئەم تەكسى بوشانە پىر دەكرىن لە منداان، باول، كەلوپەلى ناوماال، بزن و قەقەزە جوجەلە. كابراى شۆفىر تا پارەى پېبدرىت و جىگای ھەبىت رېبوار سوار دەكات. بەلەم پاش ئەو بەزمانەى كە بەسەرم ھاتىبون، حەزم دەكرە لەناو قەلەبالغىدا بىم تائەوہى لەگەل پىاوانى نەناسدا. كاتىك گەبىشتىنە دەوروپەرى مەقەدیشۇ، لە تەنىشت

بىرىكەدە، كە خەلك لىي كۆبۈبۈۋونەۋە بۇ ئاۋدانى ئازدەلەكانيان، ماشىنەكە ۋەستا ۋ دابەزىن. بە مشت چەند قوم ئاۋم خواردەۋە پاشان چەند شلېپىكم بە دەموچاۋمدا دا. بەھۋى ئەۋەدى مەقادىشۇ گەۋرەترىن شارى سۇمال بوو بە دانىشتۋانى حەۋت سەد ھەزار كەسەۋە، سەرنجەم دا چەند رېڭاى بەسەرەۋەمىيە. لە چەند گۆچەرىيەك كە بە حوشترەكانيانەۋە راۋەستابوون، نىزىكبوۋمەۋە ۋ پىرسىارم كىرد، دەزانن چ رېڭايەك لەۋانە دەچىتە ناۋ پايتەختەۋە؟

بەلى، ئەۋەديانە، كابرەيكە ۋتى ۋ ھىمايەكى بۇ كىرد. ئەۋەدى ئەۋ كابرەيە پىي ۋتم، گىرتم ۋ جوۋمە ناۋ شاردەۋە. مەقادىشۇ شارىكى بەندەرىيە بەسەر دەرياي ھىندەۋەيە ۋ لەۋكاتەدا شارىكى جوان بوو. لە رېڭادا ھەر چاۋدچاۋم بوو تەماشاي خانوۋە سەرسۈرھىنەرە سىپىيەكانىم دەكىرد، كە دەۋردىراۋو بە دارخورما ۋ گولۋى رەنگاۋرەنگى جوان. زۆرەيان بە شىۋازى ئىتالىيى دروستكراۋوون، كاتىك كە سۇمال كۆلۈنئالى ئىتالىا بوۋە. ئەۋ ژنانەى بەلامدا تىدەپەپىن سەپۇشى زۆر جوان بە رەنگى زەرد، سوور ۋ شىنەۋە بەسەريانەۋە بوو. كاتىك ژنان دەكەۋتنە بازارپەۋە ئەم قوماشە تەنكە جوانانە لە پىشتيانەۋە دەشەكانەۋە. چەند ژنە مۇسلمانم بىنى، كە سەپۇشەكانيان بەسەرەۋە پىچاۋو، پەچەيەكى رەشيان گىرتبەۋە، كە تەۋاۋى دەموچاۋيانى شاردەۋە. تەماشام دەكىردن، بۇم جىڭاي پىرسىار بوو، كە چۇن بەرپىي خۇيان دەبىنن. شار لەبەر تىشكى خۇردا بىرىسكەى دەھات ۋ ھەموو رەنگەكان ۋەك گلۇپ دەدروشانەۋە. لە رېڭادا خەلكم ۋەستاند ۋ پىرسىارى مالا دراۋسىكانى خوشكەكەمەم لىكىردن. ئەدرىسى جادەم پىنەبوو، بەلام ھەۋلەمدا چۇن مامم لە گالكاىۋ دۆزىيەۋە، ئەۋىش ناۋا بدۆزمەۋە، بىپارمدا كە گەيشتمە ناۋچەكەيان بۇ بازاردەكەيان بچم ۋ ھەۋل بدەم يەكىك بدۆزمەۋە كە ئەۋ بىناسىت. ھەرچى چۇنىك بوو ئەم جارەيان ئەۋەندە مىندال نەبووم رېڭا بدەم پىاۋانى نەناس يارمەتىم بدەم.

ھەرگە گەيشتە ناوچەكەيان خىرا بازارەكەم دۆزىيەۋە و گەرام بەناو خواردنەكاندا و بىرپارم دا بەو پەنجايىيە سۆماليانەى پىم مابوو شتىك بىكرم. لەكۇتايىدا لە گالىسكەيەك كە دوو زنى بەلاۋە بوو، نرخىكى باشيان بۇ شىرەكەيان دانابوو، تۇزىكم لىكرىن. كە يەكەم قومم لىدا زانيم گومانىكى تىادايە - تامى خۇى نەدەدا. 'ئەم شىرە جىيە؟' پىرسىارم كرد.

'ھىچ! شىرەكەمان ھىچ شتىكى نىيە!'

'ئەى، سەپرگە. من شتىك لەبارەى شىرەۋە دىزانم. ئەمە تامى خۇى نىيە. ناو يان شتىكى ترتان تىكردو؟' لەكۇتايىدا قىبووليان كرد، كە ناويان تىكردوۋە تا ھەرزانتىر بىفرۆشن. كىرپارەكانيان ئەمەيان بۇ گرنگ نەبوو. قەسەوباسمان درىژەى كىشا و پىم وتن كە ھاتووم بۇ پايتەخت بۇ دۆزىنەۋەى خوشكم، پىرسىارم كرد كە ئامان دەناسن. 'بەلى، لەۋەدەجى خىزمىان بىتا' يەككە لە ژنەكان وتى. پىكەنىم، چونكە كاتىك مىندال بووين، لەگەل خوشكەكەمدا لە سىۋىك دەچووين كرابىن بە دوو كەرتەۋە. دەيان ناسى چونكە ھەموو رۆژىك بۇ بازار دەھات. ژنىكىان كۆرە گەنجىكى خۇى بانگ كرد و پىتى وت، كە مالى خوشكەكەم پىشان بدات. 'ئەم كچە بەرە بۇ مالى ئامان، پاشان يەكسەر بگەپىرەۋە!' بەسەر كۆرەكەدا فەرمانى دا.

بەناو جادەى چۇلدا رۇيشتىن، كاتى سەرخەۋىشكاندن بوو و خەلگ لە تاو گەرمى نىۋەرۇ و جانىان دەدا. كۆرەكە زىنجىكى بىچوكى پىشان دام. چوومە ژوورەۋە بىنىم خوشكم نوستوۋە. بە قۇل راۋەشاندىك خەبەرم كىردەۋە. 'لىرە جى دەكەيت....' بە چاۋى خەۋالوۋەۋە پىرسى، تەماشاي دەكىردم، ۋەك ئەۋەى خەۋ بىيىنىت. لەسەر جىگاگەى دانىشتەم و بەسەرھاتى خۇمەم بۇ گىرپايەۋە، كە ۋەك چەند سالى پىشى نەو، منىش ھەلەتووم. ھەر جى چۇنىك بوو، كەسنىك پەيدابوو قەسەى بۇ بىكەم و تىم بگات. تىدەگات كە سىانزە سالم و ناتوانم لەبەرخاترى باۋكەم بە پىاۋىكى پىرى كەر شووبىكەم.

نامان بوی باسکردم، که چوَن گه یشتو ته مه قادیشو و چوَن هاوسه رده که ی بینیوه. هاوسه رده که پایو یکی بیده نگی باش بوو، رُوژانه کاریکی قورسی ددکرد. نامان سکی به یه که مندالی پرېوو، له مانگی خویدا بوو. به لَام که هه لده ستایه سهرېی، له وه نه ده چوو سکی پر بیت و نریک مندالبوونی بیت. به بالای سهد و هه شتا سانتیمه ترده و ته و او جوانی قه دی دمرده که وت، هه تا به و کراسه نه فریقیه وه نه رمه وه سکی پڼوه دیار نه بوو. بیر ده که مه وه که چهنه پیم جوان بوو، ناواته خواز بووم منیش و دک نه و وایم که سکم دبیت.

پاش توژیک قسه کردن، هیزم دایه خوَم و نه و پرسیاره ی که له ناخدا په نگی ددخواردوه، لیم کرد، نامان، تکات لیده که م. نامه ویت بگه پیمه وه - ده توانم لای تو بمینمه وه؟

تو هه لپاتووی و نه و هه موو نیشته به سهر دایکدا به جبه یشتوه، به غه مباریه که وه وتی. به لَام رازیبوو چهنه پڼویست بیت بمینمه وه. ماله ته سکه که یان دوو ژووری هه بوو: بچو که که یان منی تیادا دهنوستم نه وی تریان خو ی و میردده کی. زور که م میردده کی دمه که وته ماله وه، به یانی هه لده ستا و ده چوو بو کار. بو نانی نیوه رُو ده گه پرایه وه و سهر خه ویک دی دشکاند، پاشان ده چوو سهر کار و نیوارده کی درنگ ده گه پرایه وه. هه تا که له ماله وه بوو زور که مدوو بوو، که هیچ شتیکی وام له باره یه وه بیرنایه ت - ته نانه ت ناوی، یان بزوی ژیا نی چوَن به ده سته دهانی.

نامان کچیکی بچو کی جوانی بوو، له به خپو کردنی دا یارمه تیم دا. هه روه ها مالَم پاکد کردوه و جلویه رگم ددبرده دمرده و دهمشت و پاشان دمه دا به سهر ته نافدا بو و شکبونه وه.

ددچوو بُو بازار و شتومه کم ددگری، پاش فیری مامه لپه یان بوو بووم. و دک خه لکه که ی، ده چوومه گالیسکه یه ک و یه کسهر دهموت، نه مه به چهنده؟ هه موو

رؤږنيک ههمان شت بوو، وهک ئه وهی ئهم نهریته نووسراييت: ژنه که سی ته ماته ی دهخسته بهردهستم، يه کيکي گه وره و دووانه که ی تريان بجوک و داوی نرخیکی دمکرد، وام دهزانی داوی پارهی سی خوشتری کردوه.

‘نوی، زور زوره، به بيزارييه وه وه لأمم ددهايه وه و دستيکم بؤ راده وشاند.

‘باشه، وهره، وهره، وهره، دته ویت چهند بدهيت؟’

‘دوو و په نجا.’

‘نوی، نا، نا، نا، زياتر دهی....’ لهو کاته دا خوّم وا پيشان ددها که دمه ویت برؤم و له گاليسکه يه کی تر بيکرم، ههردهم ئهمم له بهردهمی که سيکدا دهکرد که مبهستم بوو. پاشان دهگه رامي وه بؤ لای و له گويدا مامه له مان وه ستانديوو دهستم پنده کرده وه تا يه کيکمان مليده دا.

خوشکه گهم به بهرده وامي ناوی دايکمانی دهيننا، نيگه رانی نه وه بوو، له هه لهاتنی منوه ههمو کارمکان ته نيا که وتونه ته سهر شانی نهو. ئهم باسه ی وا دهينايه پيشه وه وهک نه وهی تاوانی نهو هه لومه رجه به گهردی من ييت. منيش نيگه رانی دايکم بووم، به لأم نامان هيچ کات باسی خوځی نه دهکرد، که نه ویش هه لهاتووه. يادگاری بيرچووه وهی سالانی منداليمان هاته وه ياد. زور شت گوږابوو له ماوهی نهو پينچ ساله دا يان زياتر که بؤ دوا جار نهوم بينييوو، به لأم بؤ نامان هيشتا من ههمان خوشکه بجوکه نه فامه که ی جارن بووم که جييهيستم، وه بؤ خوځی ههميشه کچه ههره گه وره و ههره ژيره که بوو. بؤم رؤشن بووه، له گهل نه وهی زور له يهک دهچووين، به لأم که سايمه تيمان زور له يه کتر جياوازيوو. تا دمه ات بيزار ده بووم له وهی که سيک ناغايه تيم به سهر دا بکات. کاتيک باوکم هه وليدا بمدا ت به شوو بهو پياوه پيره، هه لهاتم چونکه لهو باومرېدا بووم، ژيان زور له وه زياتره. جيشت لينان، جل شتن و چاوډيري مندالان - که تانيستا زورم کردبوو له گهل خوشک و برا بجوکه کانمدا - شتيک بوون که له خه يالما نه بوون.

رۆژيکیان نامانم جیهیشت و دوی سهرنه ویشتی خوُم که وتم. له سهری
 قسه وباسیکم نه کرد. پیم نهوت دهرۆم - زۆر ئاسایی به یانییه کیان هه ستام و هه رگیز
 نه که پامه وه. له و کاته دا ئهمه م به باش زانی، به لام نه م دهرانی که هه رگیز
 نایبینمه وه.

بهشی حهوتهم

مهقادیشو

کاتیک له گهڵ ناماندا دهژيام، بردمی بۆ سهردانی ههندیك له كهسوکارمان، كه له مهقادیشو دهژيان. بۆ يهكهم جار له ژياندا توانيم ههندیك له كهسوکاری دايكم ببينم. دايكم له پایتهخت گهوره بووبوو له گهڵ دايکی، چوار برا و چوار خوشکیدا. زۆر خوشحال بووم بهوهی كه توانيم دایه گهوره ببينم، کاتیک له مهقادیشو بووم. ئیستا تهمهنی نزيك نهوه ساڵه، نهوسا كه بۆ يهكهم جار ببينم له ههتاكاندا بوو. نه نه تهواو له دايكم دهچوو. ژنیکی لیها توو و به ئیراده، پێستی دهموچاوی شهوقدار بوو، نیشانی دهدا كه چهند جوان بووه. دهستهکانی لهوه دهچوو ماوهیهکی زۆر لهناو گلدا بووبیت، پێستهکەي بووبوو به پێستی تیمساح.

دایه گهوره له يهكێك له وولاته عهرمبیههكاندا گهوره بووبوو، بهلام نازانم له کامیان. ژنیکی دینداری مسلمان بوو، پۆژی پینج جار ڕوو له مهککه نویژی دهکرد. ههر کاتیک بجوابهته دهرهوه، پهچهی دهگرتوه و سهرتا پای دادهپۆشی. ڕاهاتبووم بهوهی تورهی بکه: ‘نه نه، ئهري ئاگات له خۆته؟ دلناییت دهزانی بۆ کوێ دهچیت؟ دهتوانی بهو شتهوه بهرپێی خۆت ببینی؟’

‘نای، گوینگره، گوینگره،’ نه نه دهی قیژاند. ‘ئهم شته هیج بهرناگریت به ببینن.’

‘دهی كهواته دهتوانی ههموو شتیك بکهیت و ههناسهش بدمیت؟ دهم دایه قاقای پێکهینن.’

به مانهوه له مائی دایه گهوره، زانیم دايكم نهو ئیراده بههێزهی لهکوێوه هیناوه. باوه گهوره چهند سال بوو مردبوو، نه نه به تهنیا دهژیا و ههموو کارهکانی خۆی بهدهستی خۆی دهی کرد. کاتیک دهچوومه سهردانی، پێویست نهبوو کاریکی بۆ

بىكەم. ھەر كە بەيانىيان لە خەو ھەلدەستايىن ئەو نامادەى چوونە دەرەوہ بوو. دەستى دەكرد بە ھاواركردن لە من: 'دەى بچوئى. وارىس خىراگە. دەى با برۆين.' نەنە لە دەرەوہى مەقەدىشۇ دەژيا، كە زۆر دوور بوو لە بازارپەوہ. ھەر جارڭك خواردنمان بىكرپايە، پىم دەوت: نەنە خىراگە - ئەومندە بە قورسى مەگرە با سواری پاس بين. دنيا گەرمە و مالمەوہ زۆر دوورە بە پى برۆين.

'جى؟! پاس! دەى دەى خىراگە، با برۆين. كچىكى گەنجى وەك تۆ دەيەوئىت سواری پاس بىت. لە جى تورەى. وارىس ئەم رۆزانە خەرىكى تەمەل دەبىت. منداانى نىمرو ھەموويان وان - نازانم چىتە. كاتىك لە تەمەنى تۆدا بووم، ئۆ، فرسەق بە فرسەق دەرويشتم ... كچى، دىيت لەگەلم يان نا؟' نىتر پىكەوہ دەرويشتىن. چونكە دەمزانى نەگەر نەچوو مایە، خۆى بە تەنيا دەرويشت. بە شتەكانەوہ نەقەق لە دوايەوہ دەرويشتم.

پاش ئەوہى مەقەدىشۇم بە جىيەيشت، يەكڭك لە خوشكەكانى دايكەم مرد و نۆ منداالى لەدواى خۆى بە جىيەيشت. دايەگەورەم منداالەكانى گرتە خۆى و وەك منداالى خۆى گەورەى كردن. وەك دايكەم وابوو، ھەرجى بىويستايە دەى كرد.

يەكڭك لە كورەكانى نەنەم بىنى، كە دەبوو بە خالم بەناوى ولد/ب. رۆژىكىيان چووبووم بۆ بازار كە گەرامەوہ لە مالمەوہ دانىشتبوو، خالۆزايەكمى لە باوەشدا بوو. ھەرچەند لەو دەوېش ھەرگىز نەم بىنيبوو، بەرەو پىرى رام كرد، چونكە يەكسەر دايكەم ھاتە بەرچاو، كە بە تەواوى لە دايكەم دەچوو - منىش سەرگەردان بەدواى ھەر شتىكەوہ بووم كە دايكەم بىنيئەوہ ياد. رام كرد بۆ لاى، چونكە منىش زۆر لە دايكەم دەچووم، زۆر خوش بوو بەلام ساتىكى نامۆ بوو، لەو دەچوو وەك شىت خۆت لە ناوينەيەكى لىلدا بىبنى. بىستبووى ھەلھاتووم و لە مەقەدىشۇ ماومەتەوہ. كاتىك زياتر لىنى نزيكبوومەوہ، وتى، 'لەو باومرەدام ئەوہ تۆ بىت؟' ئەو پاش نيوەرپۆيە، لە تەواوى ئەو ماودەيە كە مالمەوہم جىيەيشتبوو، زياتر پىكەنيم، چونكە خالە ولدابم

نهك تهنیا ههر له دایكم دمچوو بهلكو گالته قۆرمكانیشی ههر لهو دمچوو. دمبیت خوشك و برا دمستهیهك بووین پتکهوه گهوره بووبوون، ههر یهك له خیزانهکهیان هیئاوته پتکهنین تا خویان تهپرگردوه، منیش ئاواتهخوازبووم، که ههموویانم پتکهوه ببینیایه.

ئهو بهیانییهی که له مالی خوشکم هاتمه دهرهوه، چووم بۆ مالی خالۆزنه لول. ماوهیهکی کورت بوو گهیشتبوومه مهقادیشو، که پتکهوه چووینه سهردانی. ئهو رۆژهی مالی ئامانم جیهیشت، بریارم دا بچم و داوای لیبکم که دمتوانم بمینمهوه له لای. ئهو بههوی شووگردن و ژنهینانهوه، خالۆزنم بوو، چونکه شووی کردبوو به خاله سهعید، برای دایکم. ههرچهنده تهواوی رۆژ له مالهوه به تهنیا خهریکی بهخیوکردنی سى مندالهکهیان بوو، له کاتیکدا خالَم له عهرهستانی سعودی بوو. چونکه ئابوری سۆمال زۆر خراپ بوو، خاله له سعودیه کاری دهکرد و پارهکی بۆ بهخیوکردنی خیزانهکهی دمناردوه. بهداخهوه، تهواوی ئهو کاتهی من له مهقادیشو بووم، ئهو نهگهراپهوه مالهوه و ههرگیز رینهکهوت ببیینم.

که گهیشتم، خالۆزنه لول سهرسام بوو، بهلام وا دیاربوو به بینینی من زۆر خوشحال بوو. 'خالۆزن، نیوانی من و ئامان خوش نییه و پرسیار ئهوهیه دمتوانم بۆ ماوهیهك له لات بمینمهوه.'

'باشه، بهلێ، دهرانی لیڤه تهنیام لهگهڵ مندالهکاندا. سهعید زۆربهی کات لیڤه نییه و پنیووستیم به یارمهتی دهبیت. ئهمه باش دهبیت.' 'یهکسه ر ئاهیکم تیگهرا. ئامان به نابه‌دلییهوه رینگای دابووم له‌لای بمینمهوه، بهلام دهرمانی هه‌لومه‌رجه‌کی پیخوش نییه. ماله‌که‌یان زۆر بچوک بوو، تا ئاستیکیش تازه زهماوه‌ندیان کردبوو. سهره‌پای ههموو نه‌مانه، ئه‌وه‌ی ئهو دهبیوست له‌ من، گه‌رانه‌وه‌م بوو بۆ ماله‌وه، بۆنه‌وه‌ی باری دهروونی خۆی سوک کات، به‌هۆی هه‌له‌هاتنی ئهو ههموو سالانه‌ی له دایکم.

به مان هودی يه کهم جارم لای نامان، پاشان لای خالوژنه لول، راهاتم به هودی له ناو مالدا بريم. له سهرمتاوه هه ستم ده کرد دنيا به روومدا داخراوه به هودی له ناو مالدا ده ژيم بنميچ ناسماني ليگرتبووم، چوار ديوار جولاندنمی سنووردارگر دبوو، بونی تواليت و دوو کهلي گازی شاری قهرميالغ، جيگای بونی دموهن و نازهلې بيباباني گرتبووه. هه رچهند مالي خالوژنم له مالي نامان گهورتر بوو به لام هه ر بچوک بوو. له گهل نه ووشدا نهو ناسانکارپيانه خوشييه کی تازهی پيدام - شهو له جيگای گهرم و بي ته روتوشيدا له کاتي باراندا - هه رچهند نه مانه زور سهرمتايين به گوږيره پيوانه ی روظناوایي. ريزم بۆ ناو به رده وامبوو، چونکه به های خوئی له ده ستنه ده دا. نه م کالآ به هادارده مان له فروشیار ده کړی، که ماله و مال به که ر ده مان گه راند، پاشان له به رميلدا له دهره هودی مالدا دامان ددنا. خيزانه که ده ستیان ده گرتوه له به کارهينانيدا بۆ گه رماو، پاگردنه وه، چاليئان و خواردن دروستکردن. له چيشتخانه يه کی بچوکدا، خالوژنم به ته باخيکی گازی خواردنی دروستده کرد. نيواران له ماله وه داهنيشتين و قسه مان ده کرد به ده وری چراهه کی نه وتيدا نه گه ر کاره با نه بوايه. تواليت هه کی نمونه ی تواليتی به شيك له جيهان بوو: چالڼيک له زه ويدا که پيسایي تيدا ده مايه وه و له ناو گه رمادا زياتر بۆگه نی ده کرد. حماميش به واتای هيئانی ناو به سه تل له به رمیلی دهره هودی مال و به لفکه خوشتن و چلکاوده کی له کونی ناو ده سته که وه بچيته خواره وه.

يه که سهر پاش نه وه ی گه يشته لای لولی خالوژنم، تيگه يشتم داوای مانه وه له لای، زور له سهرم که وتوه. ته وای و دخت بووم به دايه نی هه ر سى منداله پوخله کانی. هه رچهند نه مدده ويست ناو له مندالتيکی بچوک بهيئم به پوخل، به لام هه لسوکه وتيان به ته وای هه راسانيان گر دبووم.

ھەموو بەيانييەك خالۋۇن دەۋرى كاتزمىرى نۆ لە خەۋ ھەلدەسا، دروست پاش ناننى بەيانى بېياك مالى جىدەھىشت بۆ سەردانى ھاۋرىكانى. پاشان تەۋاۋى رۇزەكە لەگەل ئەم ژنانەدا دەگەۋتەنە قەسەۋباسى بېكۆتايى لەسەر ھاۋرى، دۆست، دوزمن و دراۋسىكانيان. لە كۆتايىدا ئىۋارە سەرگەردان دەگەرپايەۋە مائەۋە. كاتىك دەپۇشت، مىندالە شىرەخۇرە سى مانگەكەى بەردەۋام لە برساندا دەگىرا. كە ھەلەم دەگىرت، دەستى دەگىرت بە مژىنى من. ھەموو رۇزىك پىم دەۋت، خالۋۇن سەيركە، دەبىت كارىك بەگەپت. ئەم مىندالە ھەر كاتىك ھەلى دەگىر، ھەۋلدەدا مىن بىمژىت. مىن ھىچ شىرىكەم نىيە. ھەتا مەمكەم نىيە!

‘باشە، نىگەرەن مەبە. بەس تۇزىك شىرى بەرى، بېياگانە دەپوت.

لەگەل پاككردنەۋە مالى و بەخىۋكردنى مىندالە بىجۋەلەكەيدا، دوو مىندالى تەمەن نۆ سال و شەش سالى ھەبوو كە دەبوو چاۋىكت لەۋانىشەۋە بىت. ئەم دوۋانە ۋەك ئازەلى كىۋى ۋابوون. دار و بەرد بەدەستىانەۋە زەلالەتيان بوو، ئاسايى بوو چونكە دايكان ھىچ شىكى فېرنەكردبوون. يەكسەر ھەۋلەدا لە ھەر ھەلىك كەلەك ۋەرگىر، بەر بە بىجەيىيەكانيان بىگىر بە مەبەستى چاگردى ھەلومەرچەكە. بەلام پاش سالانىكى زۆر ۋەك چەقەتيان لىھاتبوو بەۋ ناۋەدا، بە شەۋىك بۆم نەدەبوون بە پەرى.

تا دەھات زىاتىر و زىاتىر بى ئومىد دەبووم. بۆم پىرسىار بوو كە دەبىت چەند ھەلومەرچى بېھۋەدە بىيىم تا چاۋم بە تروسكايىيەك دەگەۋىت. ھەردەم بەدۋاى ئەۋەدە بووم كە شەكەن باش بىرۋات، پالم يەخۇمەۋە دەنا، بەدۋاى ئەۋ ھەلە پەرلەيەۋە بووم كە دەمزانى لەسەرم ۋەستەۋە. ھەموو رۇزىك بۆم پىرسىار بوو، ‘ناخۇ ئەۋ رۇزە كەى دىت؟ نىمپۇيە؟ سەبەنىيە؟ بەرەۋ كۆى دەپۇم؟ چى دەكەم؟’ بۆچى ۋەھام بىردەكردەۋە، ھەرگىز تىي نەدەگەيشتەم. لەۋ كاتەدا ۋەھام دەخەملاند، كە ھەركەس لە دەروونى خۇيدا ئەۋ دەنگانە دىتە گۆيى. بەلام چەند بۆ رابووردى

خوم ددگه پیمه وه هه میشه نهووم زانیوه که ژیانم لهووی نیستا ههیه، بهرهو
گوراندن دهروات، چوون ددگوریت، هیچم له بارهیه وه نه ددزانی.

مانه ووم له گهل خالوژنه لولدا، ماوهی مانگیکی نه برد بهو پهری ناخوشی گه یشت.
پاش نیود پویه کی درهنگ. کاتیک خالوژنم خه ریکی گه پان و قسه لوی خوی بوو،
منداله هه ره گه ورده کی. کچیک ته مهن نو سال، ونبوو. چوومه دهره وه و هاوارم
لیکرد. که و دلامی نه بوو، به ناو دمر و دراوسیدا گه وتمه گه پان به دوایدا. له
کو تاییدا، له تونیلیدا له گهل کورپکی گه نجدا دوزیمه وه. نه م کچه مندالیک بی رتیزی
کونجکاو بوو. لهو کاته دا که گرت، زور سهرنجی بو لای توپکاری نه م کورپه چوو.
چوومه ناو تونیله که وه. پهلی کچه که م گرت و خستمه سهریبی خوی، کورپه وه
نازدلی ترساو بۆیدر چوو. ته واوی ریگا تا ماله وه له کچه که م دا، له هه موو ژیانم دا
نه و دند له مندال تورپ نه بووم.

نیواره که دایکی هاته وه، کچه که سهاردت به سزایه که دابووم دهستیکرد به
گریان. خالوژنه لول شیتگیر بوو. 'بوچی لهو مندالته داوه؟' نه راندی. 'دهست له
مندالته که هه لدهگری باشه، نه گینا دیمه ویزدت، بیسانت ددهم جیت!' هاواری کرد
و به هه پشه وه به رهو رووم هات.

'باودرم پیبکه، ناتهوئ بزانی هوئ سزادانی من چی بووه، چونکه ناتهوئ نهووی
من دهیزانم تو بیزانی! نه گهر ددترانی نیمرو چی کردووه، حاشات له کچه که ی خوت
ددکرد. نه م منداله به گهس زهوت ناگریت - وهک ناژمل وایه.' روونکردنه وه کانم
ناگری نیوانمانی دانه مرکاندوه. له پیر سی مندالی که متر له ده ساله ی، به سهر
کچیک سیانزه ساله ی وهک مندا جیددهیلت، که چی نیستا کامه رانی کچه که ی
لیبووه به هه موو شتیک. خالوژن مستی بهرز کردوه و بووم هات، هه پشه ی لیبدانی
لیدکردم له سهر نهووی چیم کردووه به پهریه بچکوله که ی. به لام نیت نه مه بهس
بوو بو من نهک ته نیا لهو دوه، به لکو له هیج که سیکی ترده. 'ته ماشاکه، تو بۆت

نىيە دەستىم بۇ بەرىت! قىزاندىم. ئەگەر وا بىكەيت، قىز بەسەرتەۋە ناھىيلىم. ئەمە نىتر كۆتايى بە ھەر دەمەقائىيەك ھىنا، كە كەسىك پەنجەم بۇ بەرىت، بەلام نىتر دەمزانى لەم ئاستەدا دەبىت بىرۇم. بەلام ئەم جارە بۇ كۆى بىرۇم؟

مستىم بەرزىكردەۋە و لە دەرگاي مالى پورە ساھروم دا، لە دلى خۇمدا وىم، وارىس دىسانەۋە ھاتىنەۋە نىرد. شەرمەنە وىم، چۆنى كاتىك وىلامى تەھولبابى دايەۋە. پورە ساھرو خوشكى دايىك بوو. پىنج مىندالى ھەبوو. ئەم راستىيە مايە خوشىم نەبوو لە مالىندا، بەلام چ رىگايەكى تر دەمتوانى بىگرم؟ دەست بە گىرھانى خەلگدا بىكەم يان سۈالى خواردن لە سەر جادە؟ بەبى ئەۋەى درىژدى پىبىدەم لەسەر ئەۋەى چۆن لە مالى خالۆزىنە لولەۋە ھاتووم، پىرسىيارم لىكرد، كە دەمتوانم بۇ ماۋەيەك لەلايان بىمىنەۋە.

‘تۆ ھاورپىيەكت لىرە ھەيە، ئەم وىلامە، مايە سەرسامىم بوو. ئەگەر دەتەۋىت دەمتوانى بىمىنەتەۋە. لەبارەى ھەر شتىكەۋە دەمتوانىن قىسە بىكەين، مىن نامادەم. شتەكان چاكتر جوۋە پىشەۋە، ۋەك لەۋەى چاۋەروانى بووم. ۋەك پىشىبىنىم دەكرد، كەۋىتە ئىشكردنى ناوماى. بەلام فاتىمە، كچە ھەرە گەۋرەكەى پورە ساھرو، تەمەنى نۆزدە سالى بوو، زۆرىيە ئىشى ناوماى لە ئەستۈى ئەۋدا بوو.

پورزا ھەزارەكەم فاتىمە، ۋەك كۆپلە كارى دەكرد. ھەموو بەيانىيەك زوو لە خەۋ ھەلدەستا و دەچوۋ بۇ زانكۆ، پاشان دوانزە و نىو دىگەرپايەۋە بۇ مالىۋەۋە بۇ نامادەكردنى ناننى نىۋەرپۆ، دووبارە دىگەرپايەۋە بۇ خويىندىن و نرىك كاتىمىرى شەش دەھاتەۋە بۇ نامادەكردنى ناننى ئىۋارە. پاش ناننى ئىۋارە خەرىكى پاككردنەۋە دەبوو، پاشان شەۋ دىرەنگ خەرىكى خويىندىن دەبوو. لەبەر چەند ھۆيەك دايكى ھەلسۈكەۋەتى لەگەلدا جىاۋاز بوو، چاۋەروانى زۆر زىاتىر بوو لىلى لەچاۋ مىندالەكانى تىرىدا. بەلام فاتىمە بۇ مىن باش بوو، ۋەك ھاورپى ھەلسۈكەۋەتى لەگەلدا دەكردم و

لەو ماۋدىيە زىياندا بېگومان پېتويستىم بە يەككەك ھەبوو. ھەرچى چۇنىك بوو، نەو ھەلسۆكەوتەم بە ناردو دىزانى. لەبەرنەو ھەولمدا يارمەتى پورزاكەم بىدەم لە كارى چىشتاخانە لە شەودا. نەمدەزانى چۇن چىشت ئامادە دەكرىت، بەلام ھەولمدا لە رېڭاى تەماشاكردنى نەودود خۇم ھىربكەم. بۇ يەكەم جار تامى مەكەرۋنىم كرد، كاتىك فاتىمە دروستىكرد و خواردم، وام دىزانى ئالەم لىپەيدا بوو.

زۆربەى پاككردنەو لە ئەستۋى مىندا بوو، تا نىمپۇش پورە ساھرو دەئىت، كە لە من باشتى نەبوود بۇ پاككردنەو. مالم گسك دەدا و دەمسرى، كە كارىكى قورس بوو. بەلام بە دىئايىيەو پاككردنەو لە ئاگادارى مىندال پىباشتر بوو، بەتايىبەتى باش نەو بەزمانەى كە لە چەند مانگى راپوردودا بەسەرم ھات.

پورە ساھرو، ھەر وەك ئامان، ئەویش كەوتە نىگەرانى دەرپرېن بۇ دايكەم، سەبارت بەودى كە تەنھا ماۋتەو و ھىچ كچىكى گەوردى نىيە گۆشەيەك لە كارى لەگەلدا بگرىت. باوكەم لەوانەيە لەپەيودند بە نازەلەكاندا كارىك بكات، بەلام بۇ چىشت لىنان، يان دروستكردنى سەبەتە، يان چاۋدىرىكردنى مىندالەكان پەنجەيەك بەرز ناكاتەو. ئەمانە كارى ژنە و گرىتى دايكەم بوو. لەگەل ھەموو ئەمانەشدا، ئايا باوكەم ژنىكى تر دەھىنىتە مائەو ھەو بۇ يارمەتى دان؟ بەلئى بېگومان دەيكات. بەلام مىنىش. لەو بەيانىيە تارىكەو كە دايكەم بۇ دوا جار بىنى، نىگەرانى ئەم گرىتە بووم. ھەرگات بىرى لىدەكەمەو، يادى دەموچاۋىم لەبەر ئاگرەكە دەكەۋىتەو، كە چەند ھىلاك و ماندوو ديار بوو لە شەوى پىش جىپىشتەكەمدا. كاتىك كە بەردو مەقادىشۇ بىبابانم دەپرې، نەمدەتوانى ئەم بىرانە لە مىشكى خۇم دەرگەم. سەفەرەكەم وەك گرىتەكەم تەواۋبوونى نەبوو: چ رېڭايەك ھەلېزىرم - دواى ھەزى يارمەتيدانى دايكەم بىكەوم يان دواى ھەزى رىزگاربوون لەو پىاۋە پىرە؟ بىرم دىت لە زەردەدى دەمو ئىۋارە لە ژىر دارىكدا چۇن داتەپىبووم و بىرم دەكرەو، ئىستە نىتر

كى بە ھاناي دايكەمۇ دەجىت؟ ئەو چاۋدىرى ھەموو كەسىك دەكات، كى ناگادارى لەو دەكات؟

ئىستا ئىتر بوارىك بۇ گەرپانەۋە نەمابوو، چونكو نەدەكرا پاش چەند مانگ سەختى كىشانىكى زۇر ھەروا بە فىرۇ بىروا. ۋە ئەگەر بگەرپامايەتەۋە، مانگ تىنەدەپىرى باۋىك دەكەۋتە بىانوۋ ھىنانەۋە بۇ بەشۋودانم بەۋ كەفتەكارە ناشىرنە خاۋەن حوشترە لە بىاباندا. ئەمەش نەك تەنھا گىركردنە بە دەست ھاۋسەرىكەۋە، بەلكو نەشم دەتۋانى چاۋدىرىيەكى دايكەم بىكەم. بەلام پۇژىكىيان بەۋە گەيشتەم، كە بەشىك لەم گىرقتە چارەسەر بىكەم بە بەدەستەتەننى پارە و ناردنەۋە بۇ دايكەم. پاشان دەتۋانىت ھەندىك لەو شتانەى كە بۇ خىزانەكە پىۋىستە پىۋى بىكەن تا ناچار نەبن زۇر زەحمەت بىكىشن.

كەۋتەم گەرپان بەدۋاى كارد، ھەموو شارم پىشكىنى. پۇژىكىيان پورم مىن نارد بۇ بازار بۇنەۋە شتى بۇ بىكەم، لە گەرپانەۋەمدا بەلەى شۋىنى كارى خانوۋگىردنىكىدا پۇيشتەم. پراۋەستام و سەيرم كىردن كە چۇن كرىكارەكان خشت ھەلدەگىرن، چىمەنتۇ دەگىرنەۋە و بە خاكەناز ئەمدىۋ ئەۋدىۋى دەكەن و لى تىكەل دەكەن و ناۋى پىادەكەن. 'چۇن' سەلامم لىكردن، 'كارىكتان ھەيە؟'

پىۋاۋىك كە خشتى دادەنا پراۋەستا و دەستى كىرد بە پىكەننىن پىم. 'نەۋە كىيە پىرسىارى ھەيە؟'

'مىم. كارم دەۋىت.'

'نا. ئىمە ھىچ كارىكتان نىيە بۇ كچىكى ۋەك تۇى پىست و ئىسقان. لەو باۋىرەدا نىيىم بتۋانىت خشت دانىت. 'دوۋبارە پىكەننىيەۋە.

'تۇ ھەلەيت، 'ۋا خۇم نىشان دا. 'دەتۋانم بىكەم - مىن زۇر بەھىزم. بە پاستىمە. ' ھىمام بۇ كرىكارەكان كىرد كە چىمەنتۇپان دەگىرنەۋە، پانتۇلەكانىيان بەسەر

ڦنگيانهوه و مستابوو. ڏهتوانم يارمه تيان بدم. دمتوانم هه موو لهكه بئيم و وهك نهوان به باشي تيگه ٿي بگهه.

باشه، باشه، گهي دمتوانيت دمست پيگهيت؟
سبهيني بهياني.

بهياني کانزميري شهنش ليرد به، بزانين جي دمتوانيت بگهيت. گهراهموه بولاي پوره ساهرو، له خوشيدا پيم نه ددكهوته سهر زهوي. گارم ههيه! پاره به دمست دهنيتم پارهي تهواو! و ههر فلسيكي ڪودهگه موه و دمينيرم بولايه. زور سهرسام دديت.

كه گهيشتمه مالوه، ههواله تازدكهي خوم به پوري وٽ. باوهر پينه دهگرم. ڪارت دهسكهوت له ڪوي؟ له پيشدا نهيدهتواني باوهر بڪات، كه ڪچيڪ داواي ڪاريكي ودها دهكات. دروست جي بول نهو پياوانه دهكهيت؟ پوري پرسياي ڪرد. پاشان، نهيدهتواني باوهر بڪات، خاوهن ڪار ڙنيڪ به ڪري بگريٽ، به تايبه تي من، كه نيوه مردوو ديار بووم. بهلام كه پيم داگرت لهسهر راستي ههواله كه، پيگايهكي بول نه مایهوه بيگه لهوهي كه باوهرم پيگات.

ههر كه باوهر پي هينا، نينجا تورپه بوو كه پلانم داناوه ڪار بگهه، لهجياتي نهوهي خهريكي نيشي مال بم، ڪار بول يه ڪيكي تر بگهه. ته ماشاڪه به بيزاريهوه وتم. پنيويستم بهوديه پاره بول دايڪم بنيرم، له بهرنهوه دديت ڪاريڪم ههبيٽ. نير نه مهبيت يان يه ڪيكي تر، جياوازي نيهه. دديت بيگهه. تيگهيشي؟
زور باشه.

بول سبهيني بهياني وهڪ ڪريڪاري خانوو دروست ڪردن دمست به ڪار بووم. زور قورس بوو. تهواوي رول خهريكي هينان و بردني ڪول له پشت شڪين بووم، دهسڪيشم له دهستدا نه بوو. دهسڪي سهتل دهستمي بريندار ڪرد. پاشان تهواوي لهبي دهستم بوو به بلوق. له ڪوتايي رول دهكهدا بلوقه ڪاني دهستم تهقي و خويني

لښتات. هه موو كهس لهو باومرېدا يوو نه مه كوټايي منه، به لام من برياري خو م دابوو كه يو رږزي دوايي دهگه پرمهوه.

يهك مانگ خو م راگرت تا گه يشته نه وهی دستم نه و منده بريندا يوو، هه وی گرد كه نه مده توانی بينو شتېنمه وه. وازم له كار كه هينا و نهو پاره يه ی كه به دهستم هينابوو، به رابه ر يوو به شهست دولاړ. به شانازيه وه به پورم وت، پاردم هه يه و دهينيرمه وه يو ماله وه يو دايكم. پاش ماوميهك پياويك كه پورمی دناسی سهر دانی كردين، به م زووانه له گهل خيزانه كه ی يو بيا باني دهچوون، ناماده يی خو ی دمربري كه نهو پاره يه م يو به ريت. پوره ساهرو وتی، به لي، نه مانه دناسم، خه لگيكي باشن. دمتوانی متمانه يان پېبكه ييت و پارده كه بده يته دهستان. به لام نه مه كوټايي شهست دولاړه كه م يوو. پاش نهو هه موو زه حمه ته، دوايي يو م دمر كه وت كه فلسه سوورېك له م پاره يه به دهستی دايكم نه گه يشتوه.

پاش وازه ينانم له كړي كاری، گه پامه وه سهر مان پاك كړنه وه. رږزيكيان ناسای خه ريكي مان پاك كړنه وه يوو، كه ميوانی به ناويانگ: بالويزی سو مان له له ندهن گه يشت. بالويز محمه د جاما فاراح، هاوسه ري يه كيك له خوشكه كانی دايكم يوو به ناوی مارویم. كاتيک كه خه ريكي گسكدان يوو له نزيك ژوورده كه وه، گويم له قسه وباسی بالويز يوو له گهل پوره ساهرو. هاتيوو يو مه قادي شو يو دوزينه وهی كار هكهرېك پيش نه وهی كاری ديپلوماتيكي چوار ساله ی ده ستپيكتات له له ندهن. يه گسهر زانيم نه مه خو يه تی. نه مه نهو هه له يه كه چاومروانی يوو.

د مرپه ريم يو ژوورده كه و بانگی پوره ساهروم كرد، پورې، دمه وېت قسه ت له گهلدا بكه م.

به مونييه كه وه ته ماشای كردم. 'جيبه، واري س؟'

'تکايه - و مره.' كاتيک كه هاتينه دمره وه و له چاوی بالويز به دوور بووین، به قايم هو لي پوريم گرت. 'تکات ليده كه م. تکايه پي لي من به ريت. دمتوانم بيمه

کاره‌که‌ری. سه‌یری کردم و توانی لی‌راوی له ده‌موچاومدا ببینی‌ت. به‌لام من مندا‌لیکی به ئیراد بووم ته‌نیا بیرم له‌و شته ده‌کردوه که خۆم ده‌موست، جیا له‌وه‌ی نه‌و چی بۆ من ده‌کات.

‘تۆ! تۆ چی ده‌زانی له‌باره‌ی چیه‌وه. چیی ده‌که‌یت له له‌ندن؟’

‘ده‌توانم ما‌ل پاکه‌مه‌وه! پێی بل‌ی با بمبا بۆ له‌ندن، پور‌ی! ده‌مه‌و‌یت برۆم!’
‘له‌و با‌وه‌رددا نییم. به‌سه هه‌راسانم مه‌که و برۆ به‌لای کاری خۆته‌وه.’ گه‌راپه‌وه
ژوورده‌که و له ته‌نیشته هاوسه‌ری خوشکه‌که‌ی دانیشته. گویم لی‌بوو به هی‌واشی پێی
ده‌وت، ‘بۆچی نه‌و نابیه‌یت؟ ده‌زانی - به‌راستی زۆر باشه. ما‌ل چاک پاکه‌ده‌کاته‌وه.’
پور‌ی بانگی کردم بۆ ژوورده‌که و به‌قه‌لمبازی‌ک خۆم گه‌یان‌دئ. به‌خۆم و
گسکه‌که‌مه‌وه لای ده‌رگا‌که‌وه وستم، چه‌قه‌ی بن‌یشته جوی‌نم ده‌هات. ‘من واریسم.
تۆ هاوسه‌ری پورمی، وا نییه؟’

با‌ل‌ویز رووی گر‌ژی نی‌شان دام. ‘ده‌کر‌یت نه‌و بن‌یشته له ده‌مت ده‌ربه‌ه‌نی‌ت؟’
بن‌یشته‌م هه‌ل‌دایه سوو‌چی‌کی ژوورده‌که‌وه. ‘نا نه‌مه نه‌و که‌یه؟ ئۆی، نا، نا، نا.’
‘نموونه‌ی وه‌ک من نییه. ده‌توانم ما‌ل پاکه‌مه‌وه، چی‌شته لی‌نیم - هه‌روه‌ها زۆر
باشیشم له‌گه‌ل مندا‌ل‌اند!’

‘ئۆی، من دل‌نیام له تۆ.’

‘رووم له پورم کرد. پێی بل‌ی’

‘واریس، نی‌تر به‌سه، برۆ به‌لای نی‌شته‌وه.’

‘پێی بل‌ی من باش‌ترینم!’

‘واریس! وسبه! رووی له خاله‌مه‌مه‌د¹ کرد و وتی، ‘هیش‌تا گه‌نجه، به‌لام
به‌راستی نی‌ش زۆر ده‌کات. با‌وه‌رم پێ‌بکه زۆر باشی لی‌ده‌رده‌چی‌ت....’

خالىم بۇ چىركەيەك بېدەنگ بوو بە نابەدلىيەۋە تەماشى دەكردم. `باشە،
گوڭبىگرە. بەيانى دەتتەم. باشە؟ بەيانى پاش نىومرۇ بە پاسپۇرتەۋە دىم، پاشان
دەچىن بۇ لەندەن.‘

۱. لە پەيومندى خىزمەيتى سۇمالتىدا، بەھۇى ئەۋەى محەمەد چاما فاراخ ھاۋسەرى
يەككە لە خوشكەكانى دايكى وارىسە، بەپىي ياسا دەبىت بە براى دايكى. بۇيە
وارىس بە خالە محەمەد ناۋى دەبات. ۋەرگىپ

بهشی هه شتم

به رهو له ندهن

له ندهن! هیچ شتیکم له بار ديه وه نه ده زانی، به لام له سه زمانم زور خوش بوو. نه م ده زانی له کوپه، به لام ده م زانی که زور دووره. چه ند زیاتر دوور بوايه، من نه وه م ده ویست. له وه ددجوو ئاواته گانم هات بیه دی و وا ئیستاش به چاوی خۆم ددیبینم. هاوارم کرد 'پوری، به راستی من ده رۆم؟'

پورم به مونییه که وه په نجه یه کی لی به رز کرد مه وه. 'ده مت داخه. ده ستی بیه که ره وه.' کاتیک ددیبینی ترسم لی ده نیشت، به زه رده خه نه وه ده ی وت، 'زور باشه. به لی، دلنیا به ده رۆیت.'

به خوشییه کی زوره وه خۆم که یانده فاتییه ی پور زام، که تازه ده ستی کرد بوو به نان خواردنی نیوار. 'ده چم بۆ له ندهن! ده چم بۆ له ندهن!' هاوارم کرد و که و ته سه ما کردن له ناو چیشتخانه که دا.

'چیت وت؟ له ندهن!' قۆلی گرتم و داوای لی کردم بۆی روونکه مه وه. 'ئینجا سپی ددیته وه،' فاتییه نه م راستییه ی به یان کرد.

'چیت وت؟'

'تۆ سپی ددیته وه، ده زانیت..... سپی.'

نه م ده زانی. هیچم هه لته ددکران له باره ی چیه وه قسه ده کات، چونکو هه رگیز که سی سپی پیستم نه بینبوو و له راستیشدا نه م ده زانی که سی وها هیه. له گه ل نه وه شدا تی بینیه که ی هیچ کاری تینه کردم. 'تکات لی ده که م ده مت داخه،' به و په ری سنگ ده ره پهراند نه وه وتم. 'ته نیا به غیلیم پی ده به ییت، که من ده چم بۆ له ندهن و تۆ ناچیت.' دهستم کرد وه به سه ما کردن، خۆبادان و چه پله لی دان وه ک

نه وهی ناههنگی باران بارین بگیږم، پاشان دهستم کردهوه به گورانی وتن، 'من دهجم بۆ لهندن! ئۆۆۆۆی یااااا - من دهجم بۆ لهندن!'
'واریس!' پوره ساهرو به تورمهیه وه هاواری کرد.

نهو ئیوارمه پورم نامادهی کردم بۆ سمفهره کهم، بۆ یه کهم جار جووتی پیلایوم وهرگرت - قایشیه کی چه رمی جوان. بۆ ناو فرۆکه که کراسی کی دریز ی رهنګ کراوه و به سه ریشیدا پالتویه کی ناسکی نه فریقی. جانتام نه بوو، به لام گرفت نه بوو، چونکو هیچم نه بوو ته نیا نهو جلانه ی به رم نه بیټ، کاتیک بۆ سبه ی نی خاله محمه د دهات و دهیردم.

کاتیک مالئاواییم کرد به ره و فرۆکه خانه، باو ده شم کرد به پوره ساهرودا، فاتیمه ی خۆشه ویست و هه موو پورزا بچوکه کانم ماچم کرد. فاتیمه زور دلسۆزم بوو، ده مویست له گه ل خۆمدا بییه م. به لام دم زانی ته نیا یه ک کار هیه بۆ یه ک کهس، چونکو هه لومه رجه که وابوو، خۆش حال بووم به وه ی نهو که سه من بووم. خاله محمه د پاسپورته که می دامی و به سه رنجه وه ته ماشام کرد - یه کهم دیکویمینتی رهمسیم - چونکو له وه و پش هیچ کات ناسنامه ی له دایکبوون یان هه ر به لکه نامه یه کم نه بوو، که ناوی منی به سه ره وه بیټ. که چوومه ناو ئوتومبیله که وه، ههستم به شکوی کرد و دهستی مالئاواییم بۆ خیزانه که به رز کرده وه.

له وه و پش ته نها فرۆکه م به ناسنامه وه بینیبوو. ناو به ناو، کاتیک که بز نه کانم ده له و مراندن به ناسمانی بیابانه وه دم بینین هاتوچو یان بوو، له به ره نه وه دم زانی شتیکی وها هیه. به لام گومانی تیادا نه بوو، هه رگیز له نزیکه وه نه م بینیبوو تا نهو پاش نیومرۆیه له مه قادیشو. خاله محمه د منی به ناو فرۆکه خانه که دا برد و له به رده می دمرگایه ک که ده کرایه وه بۆ دمره وه به ره و فرۆکه که، وه ستاین. له سه ر قیرمه که، فرۆکه یه کی به ریتانیم بین، که له زیر هه تاوی نه فریقادا دهریسکایه وه.

له و کاته دا گویم له خالم بوو له بهر خوږه وه قسه ی ده گرد ... و پوره مارویه مت له لهندهن چاود پروانته دهکات. من له پاش چهنډ رږڅیکی تر دهن بینمه وه. چهنډ کارم بو هاتوته پیښه وه ده بیته تهواوی بکه م پیښ نه وهی سهغه ر بکه م.

به ده می داچه قیوه وه رووم تیگرد و لی و ردبوومه وه. بلیته که ی خسته ده ستمه وه. نیستا نیر بلیته که م وننه که یت - یان پاسپورته که م - واریس. نه وانه به لکه نامه یه کی گرنگ، ناگاداریان به.

تو نایه یت له که لم؟ نه وه ته نیا چهنډ وشه یه ک بوو که به دلی پر گریان وه توانیم بیلیم.

نا، یه کسر وتی. ده بیته بو چهنډ رږڅیکی تر بمینمه وه. ده سته جی ده ستم کرد به گریان، له ترسی نه وهی به ته نیا ده رږم، دنیا نه بووم له وهی پاش نه م هموو به زموره زمه، نه مه شتیکی باش بیته. له که ل نه وه هموو گرفته ی که هم بوو، سوما ل ته نیا شوینی ک بوو که دد ناسی و نه وهی که چاود پروانی ده گردم تهواو نادیار بوو.

برو هموو شتی ک ناماده یه. که که شتیته نه وئ، که سی ک ده تبینیت و بیته ده لیت جی بکه یت. که و تمه هه ناسه برکی و نالاندن. خالم به هیواشی پالی پیوه نام به ره و ده رگا که. ده ی برو، فرږ که که خه ریکه ده که ویته جو لاندن. به س بجوره ناوده ... بجو ناو فرږ که که وه، واریس.

به تر سه وه به سر قیر ده خه که دا رږیشتم. ته ماشای کریکاره کانم کرد، هاتو جویان بوو به ده دوری فرږ که که دا، خه ریکي ناماده گردنی بوون بو فرین. کومه لیکي ترم بیني خه ریکي بار گردنی جانتا کان بوون، کریکاره کان خه ریکي پشکنینی فرږ که که بوون، پاشان چاوم به پیپلیکانه کان کهوت، بوم پرسیار بوو که چون بچه ناو نه م شته وه. بریارم دا سه رکهوم به سر پیپلیکانه کاند. به لام رانه هاتبووم به پیلاوه وه بروم، ددبووا یه هه ول م بدایه نه کهوم به سر پیپلیکانه نه له منیوم خزه که دا و له هه مان

کاتیشدا هاجم له کراسه دریژمهم نه گړیت. هر که چوومه ناو فرۆکه کهوه، نه م دهمزانی بؤ کوئ برؤم و نیر پؤشن بوو تهواو له نه زان دهجم. له کاتیکدا هم موو رپبورهمکان کورسی خویان گرتبوو و دانیشتبوون، به سهرنجهوه ته ماشای منیان دهکرد، دم توانی دموچاویان بخوینمهوه: نه م کچه لادییه نه فامه کییه که ته نانه ت نازانیت چؤن سهره بکات به فرۆکه؟ هر له نریک دمرگاکهوه سه پریکی دهو روپشتی خؤم کرد و له سر کورسیه کی به تال دانیستم.

نه م په که م جارم بوو که سی پیست ببینم. پیاوکی سی پیست که بهرام بهرم دانیشتبوو، وتی، 'نهوه کورسی تو نییه.' لهو باومرهدابووم وا دهلیت، چونکو په ک وشه نینگلیزی چی بوو نه م دهمزانی. به ترسهوه ته ماشایم دهکرد و بیرم دهکردهوه، نهی خوايه نه م کابرا سی پیست چیم پیده لیت؟ بؤ چی ناواهییه؟ رسته که ی دووباره کردهوه و منیش به ترسهوه ته ماشام دهکرد. به لام پاشان پاوهری فرۆکه که هات و بلیته که می له دمست و مرگرتم. ناشکراوو نه م ژنه دهمزانی تهواو له هیج شتیک تیناگم. دمستی گرتم و به ناو راپرده که دا بردمی به رهو کورسیه که م. گومانی تیادا نه بوو کلاسی په که م نه بوو، وهک نهو شوینه ی که خؤم لیی دانیشتبووم. کاتیک به لای رپبورهمکاندا پویشتم، هم موو ناوړپان بؤ دامهوه. پاومرکه زمرده خه نه په ک گرتی و هیما په کی بؤ جیگا که م کرد. به زمرده خه نه په کی نه فامانهوه زوو دانیستم، بهو هیوا په ی به دوور بم له چاوی خه لکی، به سر دانه واندنیک سوپاسی پاومرکه م کرد.

که منیک پاش هه ستانی فرۆکه که، هه مان پاوهری فرۆکه که به سه به ته په ک شیرینییه وه گه راپه وه، به زمرده خه نه په کهوه هه رمووی لیکردم. به دمستیکم کراسه که مم گرتنه وه، وهک نهوه ی میوه کوکه مه وه، دمسته که ی ترم برد، پر به چنگم شیرینیم هه لگرت. قوړه ی سکم له برسا پؤژه رییه ک دهرپوشت، به نیاز بووم کراسه که می لی پرکه م. کی دهمزانی که ی چاوم به خواردن ده که ویتنه وه؟ کاتیک

دووبارد ددستم راگیشایه وه، یادور که هه ولیدا شیرینییه که لى دوور خاته وه. خوږ دریژ کرد بو نه وهى بیگمى نهو زیاتر دوورى خسته وه. دموچاوى هاوارى دهکرد، 'نوى، توژیک هیواش. چى بکه به دهست نه مه وه؟'

کاتیک خه ریکى لیکردنه وهى کاغه زى شیرینییه کان و قووتدانیان بووم، ته ماشای خه لکه سپی پیسته کانی ددروپشتم دهکرد. له بهر چاوم سارد و نه خوږ ديار بوون. نه گهر نینگلیزم بزانیایه پیم دهوتن، 'نیوه پتویستان به هه تاوه.' لهو باوه ردها بووم. نه م گرفته دهگه رپته وه بو هه لومه رچیکى کاتى. نه دهگرا هه میشه ودهابن، وا نییه؟ دیاره نه م خه لکه بو ماوهیه کی دوور و دریژ له هه تاو به دوور بوون، بویه وا سپی بوونه ته وه. برپارم دا، له یه که مین هه لدا دهستیان تیوه دهم، چونکه له وانه یه نهو سپییه تییه شیاوى سرین بیت. له وانه یه له ژیر نه وه وه خویان له راستیدا رهش بن.

دواى نزیکه ی نوى ده کاژیریک میزکردن تاوى بو هینام. خه ریک بوو دمه ته قیم، به لام نه م ده زانی بو کوئ بچم. بیرم دهگرده وه، دهى واریس، توى ده توانیت بیدوژیته وه. له بهر نه وه زور به وردى چاودیرى خه لکه که ی دهوروپشتى خوږم دهکرد. که چوږ هه لدهستن و دهچن بو لای دمرگایه ک. نه وه ده بیت خوئ بیت، لیکم دایه وه. هه ستام و یه کسهر بهر مه نهو دمرگایه چووم، کاتیک یه کیک هاته دهرمه وه. بى سى و دوو خوږم کرد به ژووردا و دمرگاکه م داخست و که وتمه گهران به دوایدا. نه مه دهبوو شوینى خوئ بیت، به لام سیفونه که له کوپیه؟ ته ماشایه کی ده ستشوردکه م کرد. به لام له بهر چاوم نه گرت. ته ماشایه کی کورسییه که م کرد، بوږم کرد و بوږم رۆشن بووه نه مه نهو شوینه یه که به دوایدا دهگه رپیم. به خوږسییه وه دانیشتم و واووو!

ناهیکى نارامى هات به گیانمدا تا هه ستامه وه و بینیم میز مه که م هه روا له شوینى خویدا ماوته وه. ده بیت نیستا چى بکه م؟ نه م دهویست هه روا جی بهیلم و که سیکی

تر بیبینیت. به لآم چۆن لیږه نه ټیږم؟ نهم ده توانی نینگلیزی قسه بکهم - یان بیخوینمه وه - له بهرنه وه وشه ییشو که به سهر وو دوگمه یه که وه نووسرابوو، بۆ من واتایه کی نه بوو. هه تا نه گهر لهو وشه یه ش بگمیشتمایه، له زیاندا همرگیز توالیتی وهام نه دیوو. ته ماشای هه موو دمسک، دوگمه و پښکم کرد له ناو ژووره که دا، بۆم پرسیار بوو که نهم شته نه ویه که میزه که ناهیلیت. جار له پاش جار ده گه پامه وه بۆ دوگمه ییشو، که وا دهرده که وت، که خوی بیت. به لآم دهرسام نه گهر دهستی پیادا بنیم له وانه یه فرۆکه که بته قایه ته وه. له مه قادیشو بیستبووم نهم شتانه روو ده دا. له گه ل به رده وای جهنگدا، خه لک له باری بۆمب و ته قینه وه لیږه و له وئ قسه یان ده کرد. له وانه بوو نه گهر دهستم بهو دوگمه یه دا بنایه، فرۆکه که بته قایه وه و هه موومان تیابچووینایه. له وانه بوو ههر نهو ناگادارییه ش به سمر دوگمه که وه، نووسرابیت: دهست نه دهی به مه دا! فرۆکه که ده ته قیته وه. باشر و ابوو هه وئی وه ها نه دم له بهر خاتری تۆزیک میز، له دلی خوځدا وتم. له گه ل نه وه شدا نهم ده ویست پاشماوهی نهم کاره بۆ که سیکی تر جیبه ټم. وه دهشیان زانی دروست کی نهمه ی کردووه، چونکو نیستا خه لک له به رده می دمرگا که دا راوه ستاون و به رده وام به قایمی له دمرگا که یان دما.

وهك نه وهی په یامم بۆ بیته خواره وه، په لاماری په رداخیکی کاغه زی به کارهاتوووم دا و له دز ووله ناوی به لوعه که پریم کرد له ناو و کردم له ناو سیفونه که وه، بهو مه به سته ی که میزه که پوون بیته وه و که سی دواي خوځم وا بزانیته، که سیفونه که ته نیا پرپه تی له ناو. به رده وام خه ریکی پرکردن و خالی کردنی په رداخه که بووم، پرپکه و خالی که. نیتر لهو کاته دا، خه لک نهک ههر له دمرگیان دما به لکو که وتنه هاوار کردنیش. منیش ته نانهت وه لامیشم نه دمه دانه وه، بلیم، 'ته نیا یهک خولهک' بهی دهنگی خه ریکی پیلانی خوځم بووم، په رداخی کاغه زی خوساوم له دز ووله ناوی به لوعه که پرده کرد و دمه پرشته ناو سیفونه که وه. تا ناو گه یشته لیوانی و به

تنوکه ناوېکی تر سهر پرېزی دهکرد و نهو ناوې دهکرد به ناو، نینجا دهستم هه لگرت. به لام باش بوو، ناو سیفونه که وا ددرده کهوت، که پرپه تی له ناو، نینجا خوځم راست کرده و دهستی کم هینا به کراسه که مدا و دمرگا کهم کرده و. سهرم داخست و به لای نهو که سانه دا که له بهر ددی دمرگا که دا راو دستابوون تیپه پریم، خوشحال بووم بهووی که به زمی کی گهره م نهقه وماند بوو.

کاتیک له هیسرو نیشینه وه، خوشی نهووی له فروکه که رزگارم بووه، ترسی نهووی لا که مکر دبوو موه که بهردو رووی ولاتی کی نانا شنا دیمه وه. هیچ نه بیت پورم لیږه و بهردو پیرم دیت، که شایه نی پیزانینه. کاتیک فروکه که نزم دبوو وه، ناسمانی ددره وې په نجه رده که، له هه ورې کی سپی که فاوییه وه بوو به ته مومزې کی خو له میشی. هه رکه رېبواره کان هه ستان، منیش هه ستام و خوځم دایه بهر لی شاوی نهو خه لکه بهردو دمرگای فروکه که، بیناگا لهووی بهردو کوئ دهچم، چی ده بیت بکه م. کومه له خه لکه که منیان رامالی تا گه یشتینه ریزیک پیلیکانه. ته نیا گرفتم نهو بوو: پیلیکانه کان ده جولان. له پر وه ستام و که و تمه ته ماشاگردنی نهو خه لکه. لی شاوی خه لک به لامدا دپرویشتن و منیش ته ماشام دکردن که چون ناسان هه نگاو دهنینه سهر پیلیکانه که و بهرز دهنه وه بو سهرده و. لاسایم گردنه وه، هه نگاوم نا بو پی شه وه و چوومه سهر پیلیکانه که. به لام تاکیک له پیلاوه تازه کهم له سهر زهویه که به جیما. 'پیلاوه کهم! پیلاوه کهم!' به سو مالی هاوارم کرد و ویستم بگه ریمه وه. به لام نهو کومه له خه لکه ی له پستمه وه راو دستابوون، رېگر بوون له بهر دهمدا. له سهرده و، شله شل به تاکیک پیلاوه وه له گه ل خه لکه که دا پرویشتم. پاشان گه یشتینه کوئترول. ته ماشایه کی پیاوه سپی پیسته کانم کرد به جلوه رگی رده می ریکوپی کی به ریتانییه وه. هیچ شتی کم له باره ی نه م پیاوانه وه نه دهرانی. کارمندی کوئترول به نینگلیزی که و ته قسه کردن و منیش له هه ولی دوزینه وه ی

يەرمەتەيدەرىكىدا بووم، ھىمام بۇ پېيلىكانەكان كىرد و بە سۇمالى كەوتە ھاوار كىردن،
‘پىلاۋەكەم! پىلاۋەكەم!’

كارمەندەكە بە بىزارىيەۋە چاۋى تىپىم و دەستەپاچانە كەوتە دووبارەكىردنەۋەى
پىرسىياردەكەى. بە نىگەرانىيەۋە كەوتە پىكەننن، بۇ ماۋمىيەك پىلاۋەكەمم
بىرچوۋەۋە. ھىمايەكى بۇ پاسپۇرتەكەم كىرد و منىش دامە دەستى. پاش ئەۋەى بە
وردى تەماشاي كىرد، مۇرى كىرد و ھىماى بۇ كىردم، بېرۇم بۇ پىشەۋە.

لە دەردەۋەى كۇنتۇرۇل، پىاۋىك بە جلوبەرگى رەسمى شۇفىرىيەۋە بەرەۋ پىرم ھات
و بە سۇمالى پىرسىياري لىكىردم، ‘تۇ ئەۋ كەسەى كە بۇ مستەر ھەرح كار دەكەيت؟’
ناھىك بە گىئەندا ھات، كە كەسىكم دۇزىيەۋە بە زمانەكەى خۇم بدوئىت.
بەخۇشىيەۋە ھاۋارم كىرد، ‘بەلى! بەلى! مەن ئەۋم، ۋارىسم. شۇفىرەكە وىستى
مىيات، بەلام ۋەستەندىم. ‘پىلاۋەكەم، دەپىت بىچىنە خوارەۋەى پېيلىكانەكان و
پىلاۋەكەم بەينەۋە.

‘پىلاۋەكەت؟’

‘بەلى، بەلى، لەخوارەۋە لەۋىيە.’

‘لە كۆپە؟’

‘لەخوارەۋەى ئەۋ پېيلىكانانەيە. ھىمايەكم كىرد بۇ دۋاۋە. لىم جىما كاتىك
سەرگەۋەم. تەماشايەكى قاچەكانى كىردم، يەكىكىيان بە پىلاۋەۋە و ئەۋى ترىيان بى
پىلاۋ.

خۇشەختانە شۇفىرەكە بە ئىنگلىزى قەسەى دەكىرد، مۇلەتى ۋەرگىرت و
چوۋىنەۋە ناۋەۋە بەدۋاي لىگە پىلاۋەكەدا. بەلام كە گەپشىنە ئەۋ شۋىنەى لىم
جىمابوۋ، ھەۋالىك لە لىگە پىلاۋ نەۋو. باۋەرم نەدەكىرد ئەۋەندە بەدبەخت بىم.
تاكە پىلاۋەكەى تىرمە داكەند و گىرتە بە دەستەۋە، ھەر چاۋە چاۋم بوۋ بەۋ ناۋەدا
ھەتا ھاتىنە سەرۋە. بەلام دىسانەۋە ناچار بوۋىن بە بەردەمى كۇنتۇرۇلكەدا بىرۇين.

نەم جارەش ھەمان كارمەند، بە كەلك وەرگرتن لە نینگىلىزى زانىنى شۇڧىرەكە،
پرسىيارەكەى دووبارە كرددود كە يەكەم جار لىي كرددووم.

‘چەند دەمىنىتەو ەلرە؟’ كارمەندەكە پرسىيارى كرد. منىش ھەردوو شانم بۇ
بەرزكردەو. ‘بۇ كۆى دەچىت؟’

‘دەچمە لاى خالەم دەژىم، كە بالۆيزە.‘ بە شانازىيەو وەتم.

‘لە پاسپۇرتەكەت نووسراو ەتۇ ھەژدەى، ئەو ەراستە؟’

‘ھا؟ مە ھەژدە نىيم؟’ بەرەو رووى شۇڧىرەكە نارەزايەتەم دەربىرى. ئەویش
ودرىگىرا بۇ كارمەندەكە.

‘ھىچ شتىك ھەيە ئەمە روونىكاتەو؟’ لە پرسىيارەكەى تىنەگەيشەم.

شۇڧىرەكە كەوتە روون كرددەو، ‘چىت لەگەل خۇت ھىناو ەتۇ ناو ئەم ولاتە؟’
لنگە پىلاو ەكەم بۇ بەرزكردەو. كارمەندەكە بۇ چەند ساتىك چاوى برپىە لنگە
پىلاو ەكە، پاشان كەمىك سەرى بادا، پاسپۇرتەكەمى گەرانەو ە ھىماى گرد
تىپەرىن.

كاتىك شۇڧىرەكە مەنى لە قەلەبالقى فرۆكەخانە بىردە دەردەو، دەستى كرد بە
قەسەگردن، ‘تەماشاكە، پاسپۇرتەكەت دەللىت ەتۇ ھەژدەى، لەبەرئەو مەنىش ھەر
ئەو ەم پىوتەن. ئەگەر ھەر كەسىك پرسىيارى لىكردى، ەتۇ دەبىت ھەر ئەو ەللىت.’

‘مە ھەژدە نىيم، بە تورەيەو وەتم. ئەو ەگەرە كراو؟’

‘باشە، تەمەنت چەندە؟’

‘نازانم - لەوانەيە چوارە - بەلام مە ئەو ەندە گەرە نىيم؟’

‘سەرىكە، ئەو ە پاسپۇرتەكەت دەللىت، نىستا دەبىت تەمەنت ئەو ەللىت.’

‘ئەو ەتۇ دەللىت چىي؟ مە بۇم گەنگ نىيە پاسپۇرتەكەم دەللىت چى - بۇچى وا

دەللىت. نایا ئەو ەى مە پىت دەللىم ەراست نىيە؟’

‘لەبەرئەو ەى مستەر فاراچ واى پىوتەوون.’

‘باشه، نهو شيتا نهو هيچ شتيڪ نازانيتا‘

هه ٿا ڪه گهيشٽينه دهرگاي جوونه دهرهوه، ههر شاته شاتمان بوو، له گهل
شوفيره ڪهي خاله محمهده رقه به رايه تيهي ڪي باشمان دامه زرانده.

کاتيڪ به پئي پهي به رهو نوتومبيله ڪه دهجووم، له لهندهن به فر دهباري. له
سهرمادا هه لندهله رزيم، لنگه پيلاوه ڪم له پي ڪرد و ڪراسه ته نڪه ڪم له خو پيچا.
ههرگيز هه وای وام له وهو پيش نه بيني بوو و گومانيشي تيادا نه بوو ههرگيز به فرم
نه بيني بوو. ‘نهی نيره چهند سارده’
‘پئي راديت’.

کاتيڪ به نوتومبيل به هيواشي له فرڳه خانه ڪه هاتينه دهرهوه و ڪه وتينه ناو
ترافيڪي به يانياني لهندهنه وه، هه ستيڪي غه مناڪي و ته نيائي دايجرتم، له ناو
جيهانيڪي ته واه نانا شنادا، هيچ ليوه ديار نه بوو ته نيا دهموچاوي نه خوشي سبي
هه لگه پراو نه بيت. نهی هاوار! نهی ناسمان! دايه! من له ڪويم؟ لهو ڪاتهدا هيواپراو
دايڪم دهويست. له گهل نه وهی شوفيره ڪهي خاله محمهده ته نيا دهموچاوي رهش
بوو له دهورم، به لام مايهی خوشيم نه بوو، ناشڪرا بوو مني له خوي به ڪه متر
دهزاني.

کاتيڪ نوتومبيله ڪهي ليده خوري، گوچڪه مي ڪه ڪرد به زانياري له سهر نهو
خيڙانهی، ڪه من دهبووم به نه نداميڪي: لهوي دهڙيام له گهل خال و بورم، دايڪي
خاله محمهده، خاتيڪي تر ڪه له وهو پيش نه بيني بوو - يه گيڪ له براگاني دايڪم و
پوره مارويم - و ههوت پورزا مندا له ڪانم. پاش نه وهی ڪه لييووه وه له وهی ڪين
نه وانهی له ماله ڪهدا دهڙين، ڪه وته روونکر دهنه وهی نه وهی ڪهي دهبيت له خه و
هه لسم، چي ده ڪم، چي ليده نيم، له ڪوي دهنوم، ڪهي دهچمه جيگاوه و ڪه له
ڪوتايي رڙدا دهچمه جيگاوه چهند هيلاکم.

‘د دزانی پورت، خانمی مال، نه م کارانه به دهستیکی پوټلایین دمهاته پېشه وه.‘
کابرای شوټیر، نه م راستییه ی لا درکاندم. ‘با بزانیت، هه موو که س دهورانیکي
سه ختی له گه ټدا بووه.‘

‘باشه، له وانه یه کاتیکي سه ختی له گه ټدا به رمه سهر، به ټام نه و پوری منه.‘
هه روده ها نه و ژنه، خوشکی دایکمه، له بهر خو مه وه و تم. بیرم لای خو م نه ما، زور بیري
دایکمه ددکرد، بیري پوره ساهرو و فاتی مه م ددکرد، که چو ن بوون بو من. هه تا
نامان مه به ستي باش بوو. به ټام رېک نه دمکه وتین. ژنان له ناو خیزاندا چاویان له
یه کتری به و یارمه تی یه کتر دده دن. به کورسی به که مه وه پالم دایه وه، له پر هه ستم
کرد سه فهری دوور و دریز زور هیلاکی کردووم.

له په نجه ردی نوتوم بیله که وه هه و ټده دا ببینم نه م پر و شه به فران له کوټوه دین.
به فر شو سته ی رېگا و بانی نه و ناوچه خه ټک نشینه ی، که نی مه بو ی ده چووین،
شه قامی هارلیف، سپی کردبوو. کاتیک که له به ردم دمرگای مانی خالما و ه ستاین،
به سه رسامی به وه ته ماشام کرد و زانیم که له ج کوشکیکی گه ورده ده زیم. به پپی
نه زمونیکی سنوورداردا که له نه فریقادا هه میوو، هه رگیز شتی وام نه بینیبوو. مانی
بالويز خانوویه کی چوار نهومی زه ردی به رز بوو، نه و رهنګه ی که من هزم
لیدد کرد. به ره و دمرگای پېشه وه رویش تین، ددروازه یه کی دلگیر، گلپوی چرای
به سه رده بوو. له و دیوی دمرگا که وه، ناوینه یه کی گه وره ی چوارچی وه ناټونی
به رچی دولا بیکي پر کتیبی له دیواری به رام به ردا، دده دایه وه.

پوره مارویم هاته راده که وه بو به خیر هاتنم. ‘پوری!‘ هاوارم کرد.

ژنیک به ناسته م له دایکمه گه نجر بوو، به جلوه رگیکی روژناواییانه وه، له
هوټه که دا وده ستا. ‘ومره ژوورمه.‘ به ساردی به که وه وتی. ‘دمرگا که داخه.‘ وام
دانابوو راکه م به ره و پرووی و باوهشی پیادا بکه م، به ټام له دوورمه وده ستابوو،

ھەردوو دەستى خۇيى گرتىبوو، لەناو دەرگاگەدا وشكى كردم. 'لەپىشدا پىمخۇشە ئەم ناوت پىشان بىدەم و بۆت باس بىكەم كارەكانت جىيە.'

'ناھ،' بە ھىواشى وتەم، ھەستەم كرد، دوا تىۋك ھىزم لەبەر بىرا. 'پورى، زۆر ھىلاكم. دەمەوئەت پالگەوم. تكات لىدەكەم دەتوانم ھەر ئىستا بچمە جىگاۋە؟'

'باشە، بەئى. ۋەرە لەگەلم.' بەناو ژوورى دانىشتەكەدا رۆيشتىن و كاتىك سەرگەوتىن بەسەر پىپىلىكانەكاندا، كەلوپەلىكى ناومالى جوانم بىنى، سورەيايەك، مۆبىلەيەكى سېى كە بە دەرزەنىك گۆشە داپۇشراپوو، تابلۇيەكى زەيتى بەسەر موغەيرىيەكەۋە، كە قىرچوھورى دار سوتاندنى لىۋەدەھات. پورى بىردىمە ژوورى نووستەكەى خۇى و پىى وتەم كە دەتوانم لە جىگاگەيدا بىنوم. چەرپايەك بە ھەدەر كەپرەكەى مالى باۋگەم دەبوو، بە لىفەيەكى جوانى ناۋرىشىمى داپۇشراپوو. دەستەم پىا ھىنا، ھەستەم بە خۇشى كرد. 'ھەر كاتىك ھەستەى مالەكەت پىشان دەدەم.'
'تۆ ھەلم دەسىنىت؟'

'نا، ھەر كاتىك خەبەرت بۆۋە، ھەلدەستىت. بە ھەۋەسى خۇت بىنو. 'چوومە ژىر لىفەكەۋە و ھەستەم كرد، كە لە ھەموو ژيانمدا ھەستەم بە شتىكى واھا نەرم نەگردوۋە. پورم بە ھىواشى دەرگاگەى داخست، خەوم لىكەۋەت ۋەك ئەۋەى بىكەۋەمە ناو توۋنىلىكەۋە - توۋنىلىكى تارىكى درىژ.

بەشى نۆيەم

كارەكەرەكە

كاتىڭ چاوم كىردەۋە، وام دەزانى خەۋ دەيىنم - خەۋىڭى خۇش. لەپىشدا باۋەرەم نەدەكرد ئەۋە منم، لە ناۋ پىخەڭىكى گەۋرە و ژوۋرىڭى رازاۋەدا ۋەخەبەر ھاتووم. ئەۋ شەۋە دەيىت پورە مارویم لە لاى يەكك لە مندا ئەكانى خەۋتېت، چۈنكۈ بىناگا لە ناۋ جىگاگەيدا تا بەيانی خەۋتم. ھەر كە لەناۋ جىگاگە ھاتمە دەرەۋە زىانى راستەقىنە ژيانى خەيالى رەۋاندەۋە.

لە ژوۋرەگەي پورم ھاتمە دەرەۋە و بەناۋ مائەكەدا كەۋتمە گەپان بەدۋاى ئەۋ شۈينەدا، كە يەكترىمان تىادا بىنىبوو. `چاكە. ھەستاۋىت. با بچىن بۇ چىشتخانە و ئەۋدى تۇ دەيكەيت، با پىشانت بىدەم. `بەسەرۋچاۋى خەۋالۋەۋە، دۋايكەۋتم بۇ ئەۋ ژوۋرەي پىي دەۋت چىشتخانە، چەند سەرم ھىنا و سەرم بىرد، لەۋ چىشتخانەيە نەدەچۈۋ كە لە مالى پورم لە مەقادىشۇ بىنىبووم. ژوۋرەگە دەۋردىرەۋە بە كاۋنتەرى سې شىرى، كە لەگەل خشتى سىرامىكى شىن دەبرىسكانەۋە، لە ناۋەراستدا تەباخىڭى گازى شەش چاۋى تىادابوو. پورم يەك لەسەر يەك چەكەمەجەي دەكردەۋە و داى دەخستەۋە، ھاۋارى دەكرد، `.... قاپ و قاچاڭى چىشتخانە، كەۋچك و چەتال و چەقۇ، قوماشى كەتانی....` ئەۋدى ئەۋ دەيۋت ھەپىم لە بىرى نەدەكردەۋە - ھىچ بىرىكەم لەبارەي ئەۋدى ئەۋ پىشانی دەدام نەبوو، ھەتا بگات بەۋدى من بەكارىان بەيىنم. `كاتزىمىر شەش و نىۋى ھەموو بەيانييەك بەرچايى دەدەيىت بە خالت، چۈنكۈ ئەۋ زوۋ دەجىت بۇ بالۋىزخانە. نەخۇشى شەكرەي ھەيە، دەيىت زۆر ئاگادارى شەكرەكەي بىن، ھەمىشە يەك شتى دەۋىت: چاى خىلاۋى و دوۋ ھىلكەي كۈلاۋ. كاتزىمىرى ھەۋت پىمخۇشە قاۋەكەمەم بۇ بىنىتە ژوۋرەگەي خۇم، پاشان

پانكەيك^۱ دروست دەكەيت بۇ مندالان، دروست كاتژمىرى ھەشت دەيخۇن، چونكو كاتژمىرى نۆ دەبىت لە قوتابخانە بن. پاش نانى بەيانى -

‘پورئ، بپارە چۆن من ئەم ھەموو ستانە بزانم؟ كى فيرى ئەمانەم دەكات؟ من نازانم چۆنيان بكەم - وت چى - پانكەيك. پانكەيك چىيە؟’

پورە مارویم ھەناسەيەكى قولى ھەلگىشا و دەستى بۇ لای دەرگاگە درېز كړدېو كە قسەكەم پېږى، بۇ چركەيەك ھەناسەى خۆى گرت، دەستى ھەروا بە ھەواو ھەناسەى دايەو ھە دەستى ھېنايە خوارەو، كەوتەو دەست گوشىنى خۆى، وەك ئەودى كە بۇ يەكەم جار بىنيم. ‘بۇ يەكەم جار ھەموو ئەم ستانە دەكەم، وارىس. بەلام دەبىت بە وردىيەو تەماشايان بكەيت. زۆر بە وردىيەو سەرنج بدەيت، گوڭگريگ و فيرېيت. ‘سەرم بۇ لەفاند، ئىنجا جاريكى تر ھەناسەى ھەلمزيەو، لە كوڭدا قسەكەم پېږى بوو، دەستى پېكردەو.

پاش ھەفتەى يەكەم و چەند كەتنى بچوك، دروست تەواوى كارەكەم بەشيوەى بەردەوام ھەموو رۆژيک، سالى سى سەد و شەست و پېنج رۆژ بۇ ماوۋى چوار سال، ئەنجام دا. بۇ كچيک كە ھەرگيز سەرى دەرئەدەكرد لە كات و كاتژمير، فيرى ئەو ھەموو لەنزيكەو چاويكەم لە كاتژميرەو بېت - وە بەو شيوەى بژيم. كاتژمير شەش ھەستە، لە شەش و نيو نانى بەيانى بدە بە خالت، لە ھەوت قاو ھەرە بۇ پورئ و لە ھەشت بەرچايى بە مندالان. پاشان چيشخانەكە پاككەرەو. شوڤيري ئوتومبيلەكە لە گەياندىنى خالم بۇ بالويزخانە دەگەرپايەو بۇ بردنى منداڵەكان بۇ قوتابخانە. پاشان پاككردنەو ژیوروى پورم، ئىنجا ھەمامەكەى، پاشان تۆز لاڭردن، گسك دان و سړپنى ژورور بە ژوروى مالمەكە لە نھۆمى يەكەمەو بۇ چوارەم. باوېرم پېيكە نەگەر پاككردنەو شويڭىك بە دلى يەككە نەبوايە، دەبوو بە ھەرا. ‘بەو شيوەى تۆ ھەمامەكە پاكدەكەيتەو، بە دلم نىيە. بۇ جاريكى تر دلتيايە لە

پاککردنه وه کهت. خشتی کاشییه سببیه کان نابیت په له یان پیوه بیت - ده بیت شهوق هه لیهینن.

بئجگه له شوفیر و چیشته کهری مال، من ته نیا کاره کهری هه موو ماله که بووم، پورم دهیوت، پنیست ناکات بۆ یارمه تی، یه کیکی تر به کری بگرین بۆ خانوو یه کی بجوکی وه که نه وهی نیمه. چیشته که هه فته ی شهش رۆژ نانی نیواری دروسته کرد و رۆژی یه که شه ممان پشووی هه بوو، من نانم دروسته کرد. له ته وای چوار سالدا هه رگیز بۆ رۆژیک پشووم نه بوو. چه ند جاریک که داوام کرد، پورم وا که لله یی دهبوو، که نیر باسم نه کردوه.

له گهل خیزانه که دا نانم نه ده خوارد. هه رگات هه ل هه لکه و تایه دهمتم بۆ شتیک ده برد و هه ر خه ریکی نیش دهبووم تا نیو ده شه و به لادا ده هاتم له ناو جیگادا. به لām هه ستم نه ده کرد شتیک گه ورم له کیس ده جیت، که نیواران له گهل خیزانه که نان ناخۆم، چونکو وای بۆ ده چووم، که نانی ده ستی چیشته که ره که که سته که. چیشته که رد که سۆمائی بوو، به لām له خیله که ی نیمه نه بوو. وه به پیاویکی لووتبه رز، خراپه کار و ته مه لām ده زانی، که نازاردانی منی پیخۆش بوو. هه رگات پورم پئی بکه و تایه ته چیشته خانه، ده ستی ده کرد به به زم نانه وه: 'واریس، به یانی دووشمه که گه رامه وه، وا چیشته خانه که ت جیه یشتبوو که قیزم ده هاته وه، بۆ من چه ند کاژیری ویست تا پاکي که مه وه.' بئگومان درۆیه کی شاخدار بوو. ده یزانی خواردنه که ی هیچ نییه، مه به ستی بوو به وه خۆی لای پورم و خالځم خۆشه ویست کات. به پورم وت، من نامه وئ چیشتی ده ستی نه و کابرایه بخۆم. پوریشم وتی، 'باشه، مادام وایه، هه رچی خۆت بیت خۆشه دروستی بکه.' نیر لیرده دا خۆش حال بووم به وهی شتیک فیروبوو بووم له فاتیمه ی پورزآمه وه له مه قادیشو. به لām هه ر له منداییه وه به توانا بووم بۆ خواردن دروستکردن و دهمتم کرد به ناماده کردنی معکه روونی و دروستکردنی خواردنی جوړاوجۆر که له داهینانی خۆم بوو. کاتیک که خیزانه که

بىنيان چى دەخۇم، ئەوانىش داوايان كىرد. ئىتەر دەستيان كىرد بەۋەى پىرسىيارم لىبىكەن، كە جىم پىخۇشە دروستى كەم. ئەمەش ماىەى پەزا سوكى زىاتىرم نەبوو لاي چىشتكەرەكە.

بە گۇتايى ھاتنى يەكەم ھەفتەم لە لەندەن، پىم زانى كە بۇچوونى من لەگەڭ پور و خالەمدا، زەۋى تا ئاسمان جىاۋازە لە سەر ئەۋەى، من چ دەۋرىكەم دەبىت لە ژيانى ئەۋاندا. ئەمە لە تەۋاۋى زۆربەى ۋالاتانى ئەفرىقادا ئاسايى بوو، كە خىزانە دەۋلەمەندەكان مىندالى خىزانى خىزمە ھەزارەكانيان بىگرنە خۇيان و لەبەرەمبەر ئەۋەى كاريان بۇ بىكەن، بەخىۋيان بىكەن. ھەندىك جارى ئەم خىزانە ئەۋ مىندالانە پەرۋەردە دەگەن و ەك مىندالى خۇيان ھەلسوگەۋتى لەگەڭدا دەگەن. ھەندىك جارىش نا. پۇشن بوو، ئاۋاتەخۋازىم ھەلومەرجىم ەك كۆمەلى يەكەم دەرچىت. بەلام زوو تىگەشتەم، كە پور و خالەم زۆر شتى گىرنگىريان لە سەردايە تا ئەۋەى لايەك لە پۇشنىرگىردنى مىندالىكى نەقام بىكەنەۋە، كە لە بىبانەۋە بۇيان ھاتۋە و بىرپارە كارەكەرىيان بۇ بىكات. خالەم ئەۋەندە سەرگەرمى كارەكەى بوو، سەرى نەدەپەرژايە سەر ئەۋەى چى لە مائەكەدا پۈۋەدەدا. بەلام پورم، كە لە خەيالى خۇمدا كىردىۋوم بە دايكى دوۋەم، لەۋە دەچۈۋ لە خەيالى ئەۋەدا نەبىت، بىكات بە كچى سىيەمى خۇى. بەبى ھىچ دوۋدلىيەك كارەكەرىك بووم. ھەر كە ئەم پاستىيە پۇژ بە پۇژ پۇشنىر دەبوۋەۋە، لەپال پۇژكارى درىژ و قورسدا، خۇشى ھاتنى لەندەم پەۋىيەۋە. بۇم دەرگەۋت ئەۋ بىرپارانەى ئەۋ داۋىتى بە مو لى لانادات، ھەموو شتىك ھەردەم ەك ئەۋەى ئەۋ دەۋت، دەۋايە ھەر ھەموو پۇژىك لەكاتى خۇيدا بىكرايە. ئاۋازەى تىادا نەبوو. لەۋانەيە ۋاى بۇچوۋىت، كە دەبىت جاپۇشى نەكات، بۇنەۋەى سەرگەۋتوۋىت لەم كەلتوۋرە بىانييەدا، كە زۆر جىاۋاز بوو لەۋەى خۇمان. ھەرچى چۇنىك بوو، خۇشەختانە ھاۋرپىيەك لەناۋ مائەكەدا دۇزىيەۋە، كە باسمى پوزام بوو.

باسمه گهوره ترين كچي خال و پورم بوو، هاوته مهنی من بوو. جوانييه كهي
سهرسورپه ينهر بوو، كوران ههموو به دوايه وه بوون، به لام نه م ناوړی له كهس
نه دددايه وه. دهچوو بو قوتا بخانه و شهوانيش ته نيا حهزی له خویندنه وه بوو.
پورزاكهم دهچوو نه او جیگا كه يه وه، به چنده ها كاژیر سهری له سهر كتيبه كهي بهرز
نه ددكرده وه. ههنديك جار نه وندنه سهرگه رمی خویندنه وه دمبوو ناخواردنی له بیر
دهچوو وه، ههنديك جاری تریش ته واوی رور دهیویندنه تا یه كيك پهلی دهگرت و
له ژووره كهي رایده كیشايه دمرده.

كاتيك ههستم به ته نیایی و بیزاری دهكرد، دهچووم بو لای بو ژووره كهي و له
قهراخی قهرموینه كهي داده نیستم و پرسیارم لیده كرد، 'چی دهخوینیته وه؟'
به بی نه ووی سهر بهرز بكاته وه، له ژیر لیوموه دهیوت، 'وازم لیبینه،
دهخوینمه وه....'

'باشه، دهتوانم هسه له گه لدا بكهم؟'

هیشتا سهری له كتيبه كه بهرزنه كرده بو وه، به دهنگی هیواش و وشه
بچرپچر وه و لامي ددهامه وه، وه نه ووی به دم خه ووه بدویت، 'له باره ی چیه وه
دهته ویت هسه بكهیت؟'

'چی دهخوینیته وه؟'

'ناوا؟'

'چی دهخوینیته وه؟ له باره ی چیه و میه؟ له كوتاییدا جاريكیان سهرنجیم راكیشاو
و كتيبه كهي داخست و ناوړوکی كتيبه كه چی بوو، بوی گیرامه وه. زور بهی
كتیبه كان چیروکی رومانتيکی بوون، كه تیايدا كور و كچ دهگه یشتنه لوتكه كاتيك
یه كتریان ماچ دهكرد، پاش چهند داپران و خراب له یه كتر تیگه یشتن. چونكو له زور
دهميكه وه هزم له چیروك بوو، زور كه یقم به و كاتانه دهات، داده نیستم و گه شكه
دیگرتم كاتيك كه ههموو به سهرهاته كهي به ورديیه وه بوی دهگیرامه وه، له گه لدا

چاۋى چەخماخەى دەدا و بالايى لە جولە نەدەكەوت. گويگرتن بۇ چىرۇكەكانى باسە، ھەزى فېربوونى خويىندەنەۋەى لا دروست كردم، چونكو ھىنامە پېشچاۋى خۇم كە دەتوانم كەيف لە چىرۇك بىيىنم ھەر كات بمەۋىت.

خالە عەبدولام، كە براى دايكم بوو، لەگەلماندا دەزىا و لەگەل خوشكەكەيدا ھاتبوو بۇ لەندەن تا بتوانىت لە زانكۇ بخوينىت. لىيى برسيم كە دەمەۋىت بېچم بۇ قوتابخانە. 'ۋارىس دەزانى تۇ پېۋىستت بەۋەيە فېرى خويىندىن بىيت. ئەگەر ھەزىت لىيە دەتوانم يارمەتت بىدەم. ' پىيى وت، قوتابخانە دەكەۋىتە كويۇ، كەى دەتوانم بېچم - لە ھەمۋى گرنگىر - بە خۇراپىيە. بىرۇكەى چوون بۇ قوتابخانە، ھەرگىز بە مېشكى مندا نەھاتبوو. بالۇيز مانگانەيەكى كەمى پىدەدام، كە تەنبا پارەى گىرھان بوو، بەلام بىگومان بەشى ئەۋەى نەدەكرد بىدەم بە قوتابخانە. سەرمەستى ئەۋەى فېرى خويىندىن دەبم، چووم بۇ لاي پورە مارویم و پىم وت، كە دەمەۋى بېچم بۇ قوتابخانە. دەمەۋىت فېرى خويىندىن، نووسين و قەسەردىن زمانى ئىنگلىزى بم.

ھەرچەند لە لەندەن دەزىام، بەلام لە مائەۋە بە سۇمالى قەسمان دەكرد و ھىچ بەيۋەندىيەكم نەبوو بە جىھانى دەرەۋەى خىزانەكە، لەبەرئەۋە تەنبا چەند وشەيەكى ئىنگلىزم دەزانى. پورم وتى، 'باشە، رېگام بىدە با بىرى لىكەمەۋە. ' بەلام كە باسى كىردىبوو لەگەل خالەدا، ئەو وتىبوو نا. گوشارم بۇ پورم ھىنا، بەلام ئەو نەى دەۋىست دزى خالەم بوۋەستىتەۋە. لەكۇتايىدا بىرپارم دا بىى مۇلەتى ئەۋان بېچم. قوتابخانە سى شەۋ بوو لە ھەفتەيەكدا، لە كاترۇمىرى نۆۋە بۇ يانزە. خالە عەبدولام رازى بوو، بۇ يەكەم چار بم بات و پىشانم بىدات چۇن بېچم بۇ قوتابخانە. لەو كاتەدا تەمەنم پانزە سال بوو، يەكەم چارم بوو پۇل بە خۇمەۋە بىيىنم. پۇلەكە پىرى بوو لە خەلكى تەمەنى جۇراۋجۇر، لەسەرتاسەرى جىھانەۋە. لەپاش يەكەم شەۋەۋە، پىاۋىكى پىرى نىتالىيى مى دەبىرد، پاش ئەۋەى خۇم لە مائەۋە دەدزىيەۋە و دۋاى تەۋاۋ بوونى قوتابخانە مى دەھىنايەۋە. بۇ فېربوون ئەۋەندە بە شوروشەۋق بووم،

که ماموستاکه م پي وټم، 'واريس تو زور باشی، به لام تو زیک نارام بهر وه.' فیری نهلف و بی بوو بووم، سهره تای بناغهی نینگلیزی، که خالم پییزانی، شو به دزیسه وه ددجه دهر وه. شیت بوو که بنگوینی نهوم کرده و کوتایی به خویندنه که م هیئا، پاش نهوهی ته نیا دوو ههفته دریزه کیشابوو.

•

له گهل نهوهی نیر مولهتی قوتابخانه یان پینه دام به لام کتیبه کانی پورزاکه م هم هزر ده کرد و ههولم ددا خویم فیری خویندن بکه م. رینگام پینه ددرا له گهل خیزانه که ته ماشای ته له فیزیون بکه م، به لام هندیک جار له لای ددرگاکه وه خویم ده خلا هاند و گویم بۆ زمانی نینگلیزی راده گرت، ههولم ددا گوئی خویم رابهینم بۆ زمانه که. هه موو شتیک ناسایی ددجووه پی شه وه تا رۆژیک پوره مارویم بانگی کردم، کاتیک خهریکی پاککردنه وه بووم. 'واريس، و مره خوار وه، کاتیک پی پلپلکه کانت ته واو کرد، شتیک هیه پیت ده لیم.' خهریکی چاککردنی جیگاگان بوو، کاتیک که هه موویم ته واو کرد چوومه خوار وه بۆ ژووری دانیشن، که پورم له لای ناگردانه که وه راوه ستابوو.

'به لن؟'

'نیمړو ته له فونیکم بؤ هات له ماله وه. ئی.... برا بچوکه که ت ناوی چیه؟'

'عه لی؟'

'نا، هره بچوکه که یان، نهو بچوکه یان که سهری ماشو برنجه.'

'پیرد پیاو؟ مبه ست پیرد پیاو؟'

'به لن. پیرد پیاو و خوشکه گهره که ت، نامان. زور به داخم. همر دووکیان مردون.' نه م دتوانی نهوهی دهی بیستم، باومر بکه م. چاوم له دموچاوی پورم بری، بیرم ده کرده وه، دمبیت گالته بکات - یان له وانهیه توره بوو بیت له شتیک من و به وتنی جیروکیکی وها جهرگر، ههول بدات سزام بدات. به لام به یانی هیچ هیمایه ک

له مانهى له دهموچاويدا نه بوو. دهبيت به راستى بيت، نه گينا بوجى نه مه دهليت؟ بهلام چون نه مه راست بيت؟ له شويى خوم سرپووم و نه م دهتوانى بجوليم، تا ههستم كرد قاجم له ژيرمدا لوول بوو و بؤ خولهكيك له سهر موبيله بهرگ سببيه كه دانيشتم. ههتا به بيرمدا نه دههات پرسيار بكه م چون روويداوه. له وانهيه پورم قسهى كرد بيت، نه م رووداوه دلته زينهى بؤ روشن كرد بيتمه وه، بهلام هه مووى نه وهى دم بيست خره خره بوو. رهق وهك مردوو به سهر دنياوه، چوومه ژوورمكه م له نهومى چواره م.

باقى نه و روزه به خورپه وه له ناو جيگادا كه وتم له ژووره بجو كه كهى هه ورهبان، كه من و پورزا بجو كه كه مى تيا دا بووين. پيره پياو و نامان هه ردوكيان مردوون! نه مه چون دهبيت؟ ماله وه م جيتهشت، نه وه هه له م له دهست چوو كه له گه ل برا و خوشكه كه م بم و ئيستا ئير بؤ ههتا ههتايه هيچ كاميان نابينه وه. نامان كه هه ميشه به هيزترينمان بوو، پيره پياو كه هه ميشه ژيرترينمان بوو. وا دهرده كه وت سهخت بيت مردبن - وه نه گهر مردبن، به واتاى جى ديت بؤ باقى خيزانه كه - بؤ ئيمه يهك به تواناييهكى كه مته وه.

نه و ئيوارميه برپارم دا ئير له وه زياتر نازارى خوم نه ده م. له و به يانييه وهى كه له دهست باوكم هه له اتبووم، هه رچى شتيكى باش كه ناواتم پيده خواست نه هه اتبووه ريم. ئيستا باش دوو سال، زور به خراپى نزيكايه تى خيزانه كه مم له دهست دا بوو، وه زانينى نه وهى كه دووانيان بؤ ههتا ههتايه رويشتن، شتيك بوو نه م دهتوانى بهرگهى بگرم. به پيپليكه كاندا هاتمه خواره وه بؤ چيشته خانه كه، چه كه جه كه م كرده وه و چه فؤيهكى گه وره م هه لگرت. به چه فؤكه وه چوومه وه ژوورمكهى خوم له سه ره وه. به لام كاتيک كه له جيگادا پالكه وتبووم و هه ولم دها غيرت بده مه خوم و خوم بكوزم، به رده وام بيرم له دايمك دمه كرده وه. دايمكه داماره كه م، هه ر له م هه فته يه دا دووانى له دهست داوه، دهبيت به سى. زولميكى ته واو زور دهبيت بؤى، له بهر نه وه

چه قوکه م له سر میزی ته نیشته جیگا که دانا و چاوم له بنمیچه که بری. چه قوکه م له بیر چوو بوو دود که باس می ناموزام هاتوو زوور دود بو دنیابوون له من. به په شوکاوییه ته ماشای کرد. "نهوه چییه له ویندا! چی ده که یت بهو چه قوی؟" نه مویست و دلامی بدده موه. دیسانه وه چاوم له بنمیچه که برییه وه. باسه چه قوکه ی برد و رویشته.

پاش چند روژنیک پورم دیسان هاواری لیکردم، "واریس! و مره خواره وه." له وئی پالکه و تېووم، وا خوّم نیشان ددها که گویم لی نییه. "واریس! و مره خواره وده!" هاتمه خواره وه و بینیم، راووستاود و چاوم پروانمه. "خیرا که! ته له فون!" نه مه جیگای سه رسامیم بوو، هرگیز ته له فون بو من نه کراوه. له راستیدا، هرگیز له ته له فوندا قسم نه کردوه.

"بو من؟"

"به لی، به لی." هیما ی بو ته له فونه که کرد له سر میزه که. "نه مه تا، هه لیگره - ته له فونه که هه لگره!"

دهستم دایه، ته ماشای نه نامیره نامویه م کرد وک نه وهی بییه وئی گازم لیبرگرت. به دووری پییه که له دهممه وه، چرپیه کم کرد، به لی؟

پوره مارویم چاوی چوو پشته سهری. "قسه بکه! قسه بکه - بو ته له فونه که قسه بکه!" ته له فونه که ی هه لگی پریه وه و نای به گویمه وه.

"هه لاو؟" پاشان گویم له دهنگیکی سهرنجراکیش بوو: دهنگی دایکم بوو. "دایه! دایه! نهوه به راستی تویت؟" زرده خه نه یه که و ته سهر دموچاوم، لهو چند روژدها نهوه یه که م جار بوو. "دایه، باشی؟"

"نا، له زیر داردا زیانم برده سهر." پیی وتم که له پاش مردنی نامان و پیره پیاو، سنیت بوو. کاتیک که گویم له به سهرهاتی دایکم بووم، مه منون بووم به وهی که دهستم له بیروکه ی زیادکردنی په ژاره ی هیناوو به له ناوبردنی خوّم. دایکم دابوویه

ئەو بياپانە، نەپويستېتو لەگەل كەسدا بېت، كەس بېيىت و قسە بۇ كەس بكات. پاشان ئىتر بە تەنيا چووبو بۇ مەقادىشۇ بۇ سەردانى كەسوكارى. هېشتا لەگەلئاندا بوو، لە مالى پورە ساهرووہ تەلفونى دەکرد.

دايكم هەولئيدا رووداومكەم بۇ باس بكات، بەلام هېشتا هېچ شتېك رۇشن نەبوو. پېرە پياو نەخۇش كەوتوو. كە ئەمە نموونەيەكى ئاسايى ژيانى كۆچەریمان بوو لە ئمفريقادا، نە خزمەتگوزارىي دەمرانى هەبوو، نە كەس دەيزانى نەخۇشییەكە چيیە، نە كەس هېچى لەدەستدەهات. لەو كۆمەلگایەدا تەنيا دوو رېگا هەبوو: ژيان كردن یا مردن. هېچ شتېك لە نۆوانئاندا نەبوو. تا كەسەكە لە ژياندا بوو، هەموو شتېك لە جىگای خۇیدا بوو. زۆر گويمان نەدەدا بە نەخۇشى، چونكو بەبى پزىشك و دەرمان، هېچ شتېكمان لە دەستندەهات بىكەين. كاتېك كە كەسېك دەمرد، نەوہش شتېكى ئاسايى بوو، چونكو ئەوانەى لە ژياندا مابوون بەردەوام دەبوون. ژيان درېژەى هەبوو. هەردەم فەلسەفەى ئىنشائەلا بېراردەرى ژيانمان بوو: 'ئەگەر خوا بىيەوئیت. ' ئىنسان ژيانى وەك ديارىيەك قبولكردوو و مردنیش وەك بېرارىيىكى بى ئەم لاو ئەو لاى خوا.

كاتېك پېرە پياو نەخۇش دەكەوئیت، دايك و باوكم زۆر دەترسن، چونكو مندائىكى تايبەت بوو. دايكم - هېچ شتېكى تری لە دەست نایەت - پەيامېك بۇ ئامان دەنئیریت لە مەقادىشۇ، داواى يارمەتى لئدەكات. ئامان كە هەمیشە بەهیزترینمان بوو، دەيزانى چى بكات. لە مەقادىشۆو بە پى دەكەوئیتە رى بۇنەوہى پېرە پياو بگەيەنەتە لاى پزىشك. ئىتر ئەوہى خېزانەكەمان لە كوئ دەواريان هەلداوہ و چەند دووربوون لە مەقادىشۆو، بۆم رۇشن نەبووہو. بەلام كە دايكم داواى يارمەتى كردوو، ئاگادارى ئەوہ نەبوو، ئامان سكى هەشت مانگە. كاتېك خوشكەكەم پېرە پياو دەبات بۇ نەخۇشخانە، بە باوہشییەوہ دەمریت. ئامان تووشى شۆك دەبیت، لەپاش چەند رۆژى تر بە مندالەكەيەوہ گيانى دەردەچیت. هەرگیز بۆم رۇشن

نه بوو دود، که ی و له کوئ مردون، به لام دایکم، که هه میسه که سیکی مهنگی به هیژ بوو. که نه مه ی زانیبوو، یه کسه ر دارما بوو. وه چونکو دایکم که سیک بوو شیرازه ی خیزانه که ی راگرتبوو، بوم پرسیار بوو که ژیان چون دمبیت بو باقییه که مان، کاتیک بیرم له مه ده کرده ده په کم ده که وت. زیاتر له جاران، هه ستم به په ریشانییه کی زیاتر ده کرد، که گیرم کرده ده له لهنده ن و ده ستم به دایکم ناگات که زور پیویستی به یارمه تی منه.

هه رچی بوو بوو. ژیان بو نیمه له حوله نه که وت و هه ولندا نه و په ری له زمت له لهنده ن ببینم. ده ستم کرده ده به کاری ناوما ل و که وتمه گاته کردن له گهل پورزا و هاوړیکانیان که ده هاتن بو سهر دانمان.

شه ویکیان داوام له باس مه کرد، یارمه تیم بدات بو یه که مین جاری پیشه ی جلوبه رگ پیشانندان. له وه ته ی هاتبوومه لهنده ن حه زم بو جلوبه رگ له که شه کردندا بوو به لام مه به ستم نه بوو به ده دستیان به ینم، وه ک شتیک حه زم ده کرد تاقیان بکه مه ود. حه زم له یاری بوو: پیم خوش بوو، خوم وا پیشان بده م که یه کیکی ترم. کاتیک خیزانه که به دیار ته له فزیونه وه دانیشتبوون، چوومه ژوورمه که ی خاله محمه د و دهرگا که م له سهر خوم داخست. دهرگای که نتوری جلوه کانیم کرده وه و باشرین قاتیم دهره ینا، که یه کیکی خوری شینی خه ت خه ت بوو. له سهر قهر دویله که ی دامن له گهل کراسیکی سپی، بوینباخیکی ناوری شمی، جوتی گوره ی ر دش. جوتی پیلاوی ر دش نینگلیزی و شه پقه یه کی لبادی. هه موویانم له به ر کرد و هه ولندا بوینباخه که به ستم به و شیوده ی که له خالیم دیبووم. پاشان شه پقه که م کرده سهر م و هینامه خواره ده. کاتیک ته واو خوم پوشي چووم بو لای باس مه. باس مه دایه قافای پیکه نین.

‘بجو به باوکت بلې، پیاوړیک هاتووه ده یه ویت بتبینې.’

‘نهوانه جلهکانی ئهوه؟ ئۆی، دمیكات به ههرا لیت -‘

له دهرهوهی راپرهوی هۆلهکه وهستام و گویم بۆ پورزاکهه راگرت، چاوهروانی ههلیکی دروست بووم، خۆم بکهه به ژووردا. ‘باوکه،‘ گویم له باسمه بوو دهیوت، ‘پیاویک هاتوو دهیهویت بتهینی.’

‘پیاویک لهم کاتهدا، له شهودا؟‘ خاله محهمهد به دهنگیدا لهوه نهدهچوو خوشحال بیت. ‘کییه؟ چی دهویت؟ لهوهوینش ههرگیز بینیهته؟‘

باسمه دهنگی تیکهال و پیکهال بوو، ‘من، ئۆی، نازانم، لهو باوهپردام، نا، لهو باوهپردام تۆ دهی ناسی.’

‘باشه، پیتی بلێ....’

‘بۆچی خۆت نابینی،‘ باسمه به خیرایی وتی. ‘ههر لهودیو دهرگاگهوهیه.’

‘باشه،‘ خالم هیلاک و ماندوو رازی بوو. ئیت ئهوه نیشانهیهک بوو بۆ من. شهپهکههه هینایه سهه چاو که به ئاستهه بهرپیتی خۆم دهبینی، دهستم خسته گیرفانهوه و به فیزهوه خۆم کرد به ژووردا.

‘ئهی، تۆ منت بیرنایهته؟‘ به دهنگیکی ئینگلیزیانیهوه وتم. خالم چاوی زههکردهوه و خۆی دانهواند بۆنهوهی لهژیر شهپهکههوه بهمبینی. کاتیک زانی گییم، دایه قاقای پیکهنین. پورم و باقی خیزانهکه له خوشیدا هاواریان لیتهلسا.

خاله محهمهد پههجهی لی بهرزکردمهوه.

‘نینجا ئیستا، نایا من مۆلتم به تۆ داوه بۆ.....’

‘خاله تهنها من تاقیم کردنهوه. لهو باوهپردا نیت پیکهنیناوییه؟‘

‘بهروهلا.’

ئههمهه بۆ چهند جاری تر دووباره کردهوه، تا ئیت خالم له توانیدا نهما. پاشان پیتی وتم، ‘واریس، ئیستا ئیت بهسه. لهوه زیاتر جلویهرگی من تاقی مهکهروهوه، باشه؟ دهستیان بۆ مهبه.’ ئیت منیش دهمرانی به راستیتی، بهلام لهگهال نهومشدا

لەو باوەردا بوو كە پێكەنناوێیە. پاشان بیستم كە پێكەنیووە و بە هاوڕێكانى وتوو. "نەم كچە دەچیتە ژوورەكەم و جلەكانم لەبەردەكات. پاشان باسمە دیت و دەلێت، "باوكە، پیاویك هاتوووە و دمیهوێت بتبینیت." پاشان دیتە ژوورەو، سەرتاپای جلوبەرگی منى لەبەردایە. دەیبینن...."

پورم باسى كرد كە هاوڕێكانى پێشنیاری ئەوەیان كردوو، كە هەوڵبەدم كاری مانیکان بەدەستبەینم. بەلام وەلامى پورم ئەوە بوو، "ئیمە نەم جۆرە كارە ناکەین. دەزانیت كە ئیمە لە سۆمالمووە هاتوین و موسلمانین." بەلام هەرچى چۆنێك بوو لەو نەدەجوو پورم هەرگیز نازارى بووبیت بەوێ كە ئیمان، كچە گەورەكەى هاوڕێكەى، پێشەى مانیکان بكات. پورم دایكى ئیمانى لەمیزدووە دهناسى و هەرگامێكىان بەهاتنايه بۆ لەندن، زۆرى لێدەگردن كە لە مالى ئیمە بمێننەو. بۆ یەكەم جار، لە رێگای قسەوباسى ئیمانەووە ئاشنا بووم بە بیرۆكەى مانیکان. چەند وێنەیهكەم لە گۆفارهكانى پورزاكەم بریپوو و هەلەم واسیبوو بە دیواری ژوورە بچوكەكەمەو. وەلامى من ئەوە بوو، نەگەر ئەو ژنیكى سۆمالى بێت و بتوانێت ئەو كارە بكات، نەى بۆجى من ناتوانم بیکەم؟

كاتێك كە ئیمان ددهات بۆ مالى ئیمە، هەردەم بەدواى هەلیكەووە بووم كە قسەى لەگەڵدا بكەم. دەمویست پرسىاری لێبەكەم، "چۆن بێم بە مانیکان؟" هەر نەم دەزانى ئەو جۆرە شتانه هەیه، گومانى تیا دا نەبوو، لە خەيالى ئەوەدا نەبووم كاریكى وا بكەم. بەلام هەرگات سەردانى بكردینا، ئەو شوێى بە قسەگردن لەگەڵ گەورەكاندا دەبردەسەر، لەوێش ئاگادار بووم كە پورم و خالەم هەرگیز رازى نابن، قسەوباسیان پى بیرم بۆ شتیكى وا بێلەزەتى وەك شوروشەوقى من بۆ مانیکان. لە كۆتاییدا شەوێكىان هەلیكەم بۆ هەلگەوت. ئیمان لە ژوورەكەى خۆى دەخوێندەو، چووم لە دەرگاكهیم دا. "شتیكت بۆ بەینم پێشنەوێ بچیتە ناو جیگاوه؟"

‘بەلى، ھەزم لە گوپىڭ جاي خىلاويە.‘ چوومە خوارەوہ بۆ چىشتخانە و بە سىنىيەكەوہ گەرامەوہ. لەسەر مېزى تەنىشت قەرەوڭلەكەى دامنا و دەستم بە قسەکردن کرد. ‘دەزانىت، لە ژوورەكەمدا چەند وڭنەى تۆم ھەيە.‘ چركە چركى كاتزمېرى سەر مېزەكە ھاتە گوڭم، خۆم وادەھاتە بەرچاو كە زۆر گەلجۆم.‘ لە راستىدا مەنىش ھەز دەكەم كارى مانىكان بكەم. لەو باومەرداى قورسە... تۆ چۆنى دەكەيت... ھەرچى چۆنىڭ بىت، چۆن دەستت پىكرە؟‘

نەم دەزانى چاومەروانى چ قسەيەكى لىبكەم، ئاواتەخواز بووم، نەگەر بىتوانىايە، دارىكى جادووويم پىابكىشيت و بىكات بە سىندىرلا. بەلام ئاواتى بوون بە مانىكان تەنيا خەيال بوو، تەواوى بىرۆكەكە لەو دەچوو زۆر دووردەست بىت، لەبەرئەوہ كاتىكى زۆرم پىوہ نەكوشت بىرى لىكەمەوہ. لەحىياتى ئەوہ، پاش ئەو شەوہ، بەردەوام بووم لەسەر كارى پۆزانەى خۆم، جەختەم كەردە سەر ئامادەكردنى پۆز بە پۆزى نانى بەيانىان، نىومەروان، قاپشتن و گسكدان.

لەو كاتەدا تەمەنەم نەزىك شانزە سال بوو و دوو سال بوو لە لەندەن دەژيام. لە راستىدا بە ھەلومەرجەكە ئەوئەندە راھاتبووم كە ئاگادارى پۆزمېرى پۆزئاوايى بىم و بزائەم چ سائىكە: 1983.

ھاوینى ئەو سالە، خوشكەكەى خالە محەمەد لە ئالمانيا مرد، كچىكى لەپاش خۆى جىھىشت. كچەكە كە ناوى سۇفيا بوو، ھات بۆ مالى ئىمە و خالەم لە ھوتابخانەى ئۆل سولس چىرچ ناوئووسى كرد. كارى پۆتىنى بەيانىانەم، بردنى سۇفيا بۆ ھوتابخانەى چووەسەر، كە دەكەوتە چەند بلوك خانووى ئەولای مالاكەمانەوہ.

لە يەككە لە بەيانىيەكانى سەرەتادا بوو، كاتىك مەن و سۇفيا دەچووین بۆ ھوتابخانەى كۆنى خشتى، پىاويكى نامۆم بىنى تەماشائى دەكردم. پىاويكى سبى پىستى تەمەنەم نەزىك چل سال بوو، قزى لەدواوہ كەردبوو بە پىرچ. وە لەراستىدا ھىچ شەرمىكى نەبوو لەوہى كە بە ئاشكرا تەماشام بىكات، بەلكو زۆر بىرۆش بوو. كە

سۆفياڭ لەبەردەم دەرگاڭە جېھېشت، پياوگە بۆلەم ھات و لەگەلدا كەوتە قەسەردن. بەلەم ئاشكرا بوو مەن لە ئىنگىلىزى تېنەدەگەيشتەم، لەبەرئەو نەمزانى جى وت. ترسام. رووم وەرگىرا و بەردەم مائەو پام كرد. ئەمە ھەروا بەردەوام بوو: سۆفياڭ دادەنا، پياوگە چاودەروانى دەكرد، ھەولتى دەدا قەسەم لەگەلدا بىكات و مەنىش پام دەكرد.

باش نىوەرەوان، كاتىك دەجووم سۆفياڭ دەھىنايەو، بەدەم پىڭاۋە زۆر جار سۆفياڭ باسى ھاۋرپىيەكى تازەى خۆى دەكرد، كە كچىكى بچوك بوو لە پۆلەكەياندا. مەنىش بەبى ئەوۋى جىڭاى سەرنەم بىت دەم وت، 'ئەھا، باشە'. پۆزىكىيان تۆزىك دەرەنگ كەوتەم بۆ ھىنانەوۋى سۆفياڭ. كە گەيشتەم، لە دەرەوۋى قوتابخانە، لەگەل كچىكى بچوكۇلەدا يارى دەكرد. 'ئەوۋتا، وارىس ئەمە ھاۋرپىكەمە،' سۆفياڭ بە شانازىيەوۋە وتى. لەبەرەمبەر ئەم دوو كچەدا پياو پىرچەدەرەكە ۋەستابوو، كە بۆ ماۋەى نەزىك بە سالىك دەجوو پىڭەى پىدەگرتەم.

'باشە، با بىرۆين،' بە تۈرپىيەكەوۋە وتەم، ھاۋكات لە ژىرەوۋە تەماشائى پياوگەم دەكرد. بەلەم ئەو روۋى لە سۆفياڭ كرد، كە ئىنگىلىزى، ئالمانى و سۆمالى دەزانى، و شتىكى پىتوت. 'خىراڭە سۆفياڭ. لەو پياو دەورەكەوۋەرو،' ئاڭادارم كەردەوۋە دەستىم گرت.

سۆفياڭ بە خۆشپىيەوۋە روۋى لە مەن كرد و وتى، 'دەپەۋىت بىزانىت، تۆ ئىنگىلىزى دەزانىت.' روو بە پياوگە سۆفياڭ سەرى بادا. شتىكى تىرى بە سۆفياڭ وت و ئەۋىش ۋەرگىرا بۆ مەن، 'دەپەۋىت شتىكت لىبىرسىت.'

'پىنى بلى مەن بۆ ئەو قەسە ناكەم،' لووتبەرزانە وتەم و رووم ۋەرگىرا. 'تەنبا دەتوانىت پىڭاى خۆى بگىرىت. تەنبا دەتوانىت....' بىرپارم دا قەسەكەم تەۋاۋ نەكەم، چۈنكە كچەكەى گۆيى دەگرت و سۆفياڭ يەكسەر ۋەرى دەگىرا. 'لە بىرى خۆتى بەرەو، با بىرۆين،' دەستىم گرت و لەگەل خۆمدا كىشەم كرد.

پاش ماومىيەكى كورت لەم ۋوبەۋو بوونەۋىيە، بەيانىيەكىان ناسايى سۇفيام دانا. پاشان كە گەرامەۋە بۇ مائەۋە و جوومە نەۋمەكانى سەرەۋە بۇ پاككردنەۋە، زەنگى دەرگا لىدرا. لە ھاتنە خوارەۋمدا بووم، پورە مارویم فرىا كەوت دەرگاى كردهۋە. لە محاجەرەى پىپلىكانەكانەۋە تەماشام كرد، باۋەرم بە چاۋى خۇم نەدەكرد، كابراى پىرچ بەسەر بوو. دىۋو دواى من كەوتىت بۇ مائەۋە. يەكسەر بۇ ئەۋە جووم، كە چەند قەسەيەكم بۇ ھەلدەبەستىت و بە پورم دەلتىت. پىي دەلتىت، كە من كارىكى ھەلەم كردهۋە. شتىكى درۇ، ۋەك ئەۋە دەستبازىم لەگەلدا كردهۋە، لەگەلدا جوومەتە جىگاۋە يان منى بىنيۋە، دزىم كردهۋە. پورم بە ئىنگلىزىيە رەۋانەكەى وتى، 'تۆ كىي؟'

'ناوم مالكۆلم فىيەچايلد. داۋاى لىبوردن دەكەم كە بىزارت دەكەم - بەلام نايىا دەتوانم قەسەت لەگەلدا بكەم؟'

'دەتەۋىت لەبارەى چىيەۋە لەگەل مندا قەسە بكەيت؟' پەشۋاۋىيەكى زۆر بە پورمەۋە دىاربوو.

كە گەرامەۋە سەرى، ھەناوم لەبەر برابوو، بۆم پىرسىار بوو كە جى دەلتىت، بەلام دوو چىركەى نەبرد، گويم لىبوو دەرگاگە بە يەكدا داخرايەۋە. پامكرد بۇ ژوورى دانىشتن كاتىك كە پورم بەرەۋە چىشتخانەكە گەرايەۋە.

'پورى، ئەۋە كى بوو؟'

'نازانم - پىاۋىك بوو دواى تۆ كەۋتبوو، دىۋىست قەسە لەگەل تۇدا بكات، ھەروا دىۋىست ۋىنەى تۆ بگرىت.' پورى بە مۇنىيەكەۋە تەماشاي دەكردم.

'پورى، من داوام لىنەكردوۋە ئەۋە بكات. من ھىچ شتىكم پىنەۋتوۋە.'

'من ئەۋە دەزانم! ھەر لەبەرئەۋەش ھاتبوو بۇ ئىرە! جىي ھىشتم و وتى. 'بىرۇ خەرىكى كارى خۆت بە - گوئى مەدمرى. من دەچمە سەروكارى. 'بەلام پورم ئەۋەى رەتكردەۋە، ۋوونى بكاتەۋە قەسەۋباسەكە جى بوۋە و ھەروەھا ئەۋەى كە زۆر تورە و

نيگهراڻ دياربوو، وای ليکرم بکهومه نهو باومرهو، که نهو کابرايه دميهوٽ، جوړيک له وينه سیکسی له من بگريټ. زور ترسارم و هرگيز لهو بهيانیهوه خوږ له هرهى نهو نهدا چي پروويداوه.

پاش نهو، هر کات نهو کابرايه له ريگای قوتابخانه ببينايه، قسه لهگهڼدا نهدهکرم. ناسايي بهريزانه زمردهخهنيهک دهگرت و ريگای خوږ دمگرت. تا رورتيگان کاتيک چووم به شوين سوفيادا، لهپر ليم هاتهپيشهوه و کاتيکي دايه دستم. چاوم لي غافل نهکرد، کارتهکهه ليورهگرت و خستمه گيرفانمهوه. به ورديهوه سهرنجم دا، که گهرايهوه و ريگای خوږ گرت، پاشان به سؤمالي کهوتمه جنيوداني، پيس، بهرازي حيز، ليم دوورکهوهرهوه!

که گهيشتمه مالهوه، رام کرده سهرهوه، هموو مندالهکان خهوتبوون، نهه نهؤمه سهرهوه پهناگای نيمه بوو لهدست گهورهکان. چووم بو لای پورزاکهه له زوورهکهي و ناسايي کتيب خويندنهوکهيم پيري. باسه، تماشای نهه بکه، کارتهکهه له گيرفانم دهرهينا و دامه دستي. نهه هيني نهو پياوميه، بيرت ديت نهو پياوه لهبارديهوه دوام. که زوو زووهه راسانم دهکات، ههتا جاريگان دوام کهوتبوو؟ نيمرو نهه کارتهي دامی. چي تيادا نووسراوه؟

نووسراوه که وينهگره.

چ جوړه وينهيهک؟

وينه دمگري.

باشه، به لام چ جوړه وينهيهک؟

دهليټ، وينه جلوبهريگ

وينه جلوبهريگ، وشهکانم به هيواشي دوباره کردوه. مهبسته که وينه

جلوبهريگ دمگريټ؟ دميهوټ وينه من بگريټ به جلوبهريگهوه؟

‘نازانم، وارييس’ به هه ناسه هه لکيشانه وه وتی. ‘له راستيدا نازانم.’ دهمزانی هه راسانم کردووه، دهميويت بگه پښته وه سهر کتيب خويندنه وه کهی خوی. له سهر جیگا کهی هه لاسم، کارته کهم هه لگرت و به جيم هيشت. به لام کاري کابري و پنه گري جلوه برگم له ژوورمه کهمدا هه لگرت. دلم خه بهري دامی که هه ليگرم.

باسمه ی پورزام ته نيا ناموژگاري من بوو، هه ردهم دمستی يارمه تی بو من ناواله بوو. به تايه تی جاري کيان که چووم بو لای بو پښوینی له سهر حاجی برای، وه لهم په يوه نندها زور مه منونی بووم.

حاجی ته مه نی بیست و چوار سال بوو، دووم کورې گه وره ی خالم بوو. زور به زیره ک چاپوان لیده کرد، نه ویش وه خاله عه بدولا، له زانکو ی لهندهن ده یخویند. له و پژه وه ی گه یشتبوومه لهندهن، هه ردهم دوستانه هه لسوکه وتی له گه لدا ده کردم. کاتيک نه و مه کانی سه ردهم پاکده کرده وه، پیی ده وتم، ‘نه ری وارييس، له پاک کرده وه ی هه مامه که بوو پته وه؟’

‘نا’ وه لام ددایه وه، ‘به لام نه گه ر پښو یست پییه تی، برؤ من له دوی تو پاکی ده که مه وه.’

‘دهی، نا.... ته نيا دم ویست بزانه، پښو یستیت به يارمه تی نییه.’ یان دهی وت، ‘دهجم شتيک دهینم یو خواردنه وه، هه زت له شتيک هه یه؟’ هه میشه خو شحال بووم به وه ی که پورزا کهم جاویکی له منه وه یه. جاروبار پیکه وه هسه و شو خیمان ده کرد.

همدنيک جار، که له هه مامه که ده هاتمه دمره وه، حاجی پښک له به رده می دمرگا که دا رادموستا و پښای نه ددها دمرجم. که هه ولتم ددها خو م لادم، له گه لدا ده جولا. کاتيک پالم پیوه دنا و هاوارم لیده کرد، ‘لاچو له بهر لووتمدا، ته مه لی ته ومزل،’ دمیاده هاقای پیکه نین. نه م ورده ياريانه به رده وام بوو، له گه ل نه وه ی هه ولتم ددها، وه ک گالته و گه پښکی که رانه ومريگرم، به لام جیگای نيگه رانیم بوو.

شتیک له ژیر نهم هه‌لسوکه‌وته‌دا هه‌بوو، که تورپی ده‌کردم. به چاویکی نامۆ، خه‌والوده‌و ته‌ماشای ده‌کردم یان زۆر لیم نزیك ده‌بووه‌وه. کاتیك نه‌و هه‌سته نامۆیه‌م کرد، هه‌ولم دا به‌ری پی‌بگرم و به‌خۆمدا بی‌مه‌وه، نا، واریس وا نا، حاجی وک برات وایه. نهم خه‌یاله‌ قۆرانه‌ حیه.

تا رۆژنیکان، سه‌تل و په‌رۆی سرپنم به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، که ده‌رگای حه‌مامه‌که‌م کرده‌وه له‌ویدا راوه‌ستابوو. قۆلی گرتم و خۆی پی‌وه‌ نووساندم، ده‌موچاومان موویه‌کی به‌ین بوو. "نیازت چییه؟" له‌ تورپیدا ده‌ستم کرد به‌ پی‌که‌نین.

نۆی نا، هیچ نییه. "یه‌که‌سر ده‌ستی لی‌به‌ردام. ده‌ستم دایه‌ سه‌تله‌که‌ و جووم بۆ ژوورنیکێ تر. زۆر ناسایی وک نه‌ودی هیچ شتیک پووی نه‌دابیت. به‌لام می‌شکم که‌وته‌ خۆی و له‌و ساته‌وه‌ نیتر هیچ دوودلییه‌کم نه‌ما، که‌ شتیک له‌ نارادایه‌. تی‌گه‌یستم که‌ له‌م نی‌وه‌دا شتیک ناجۆره‌.

شه‌وی دوا‌یی له‌ ژووری نووستنی خۆم بووم له‌گه‌ل شوگری پورزام، خوشکه‌ بچکۆله‌که‌ی باسمه، نه‌و له‌ جینگای خۆی خه‌وتبوو. من که‌ خه‌وم زۆر سوکه، نزیك کاترمی‌ری سی‌ی شه‌و بوو، گویم له‌ یه‌کێک بوو، به‌ پی‌لیکانه‌کاندا ده‌هاته‌ سه‌ره‌وه‌، زانیم ده‌بیت حاجی بیت، چونکو پارموی ژووره‌که‌ی به‌لای نی‌مه‌دا ده‌رۆیشت. نی‌ستا گه‌را‌بووه‌وه‌ ماله‌وه‌ و به‌ زرمو‌کو‌تی رۆیشتنه‌که‌یدا به‌ ناو پار‌وه‌که‌دا، ده‌متوانی بلی‌م سه‌رخۆش بوو. نهم جۆره‌ هه‌لسوکه‌وته‌ له‌ مالی خال‌مدا نا‌په‌سه‌ند بوو - بی‌گومان که‌س له‌م کاته‌ی شه‌ودا نه‌ده‌هاته‌ ماله‌وه‌ به‌ سه‌رخۆشی. مو‌سلمانیکێ ته‌واو بوون و خوار‌دنه‌ودی هه‌ر جۆره‌ کحولیک به‌ ته‌واوی قه‌ده‌غه‌ بوو. به‌لام ده‌مزانی حاجی نه‌ومنده‌ خۆی به‌ گه‌وره‌ ده‌زانیت، که‌ له‌سه‌ر پی‌ی خۆی بیت و هه‌ولێ وها‌ بدات.

ده‌رگای ژووره‌که‌م به‌ هی‌واشی گرایه‌وه‌، هه‌رچی ده‌ماری له‌شم یوو گرژبوو. هه‌ر دوو جینگاکه‌، به‌دووری دوو هه‌نگاو له‌ ده‌رگا‌که‌وه‌ بوون، له‌ یه‌ک ریزدا به‌ به‌رزیه‌وه‌. ده‌متوانی حاجی بی‌ینم، له‌ سه‌ر نووکی پی‌ی ده‌رۆیشت، به‌سه‌ر په‌یژه‌که‌دا سه‌رده‌که‌وت

بۆ جیگاكان، له ههولیشدا بوو پورزا بچوكه كه كه خه بهر نه كاته وه، كه نهو نزیكتر بوو له دهرگاكه. به لām پێیه کی له پلهیهك تراز، كهوت. پاشان خۆی خشانده بۆ لای من. به هۆی رووناکی له پهنجهرهكه وه له پشتیه وه، ده مبینی چۆن ملی دریز كردوه بۆ بینینی دهموچاوم له تاریكاییه كه دا. 'چۆنی، واریس،' چرپاندى. 'واریس....' بۆنی هه ناسه كه ی، نیشانه ی راستی گومانه كه ی من بوو كه خواردیوویه وه. به لām من له تاریكییه كه دا جوڵم له خۆم بری بوو، وا خۆم پیشان دها كه خه وتووم. دهستی هینا به سهر سهرینه كه مدا بۆ دۆزینه وه ی دهموچاوم. له بهر خۆمه وه وتم، نه ی خوابه، داوات لیده كه م رینگا مده نه مه رووبدا. 'نم م م م،' خۆم خسته سهر شان، ههولمدا پرخه له خۆم بهینم تا شوكری به خه بهر بهینم. له م كاته دا نه قلی وه بهر خۆی هاته وه و به نه سپایی گه رایه وه ژووره كه ی خۆی.

بۆ پۆزی دواى چوومه لای باسه له ژووره كه ی. 'گوینگره، پێویسته قسه ت له گه لدا بكه م.' گرزی له دهموچاومدا بینى و زانی هاتنى نه م جارم ناسایی بۆ كات كوشتن نیه.

'وهره ژوورئ، دهرگاكه داخه.'

'نه م جار له باره ی برا كه ته وه یه،' وتم و هه ناسه یه كه ی قوولم هه لكیشا. نه مدمزانی نه مه ی چۆنی پێیلیم، ناو ته خواز بووم، بروام پێبكات.

'جیه له باره یه وه؟' نیستا نیت پرۆشی له خۆی پیشان دا.

'دوینئ شه و هاتبووه ژووره كه ی من. كاتژمیری سیی به یانی بوو، دنیا ته واو تاریك بوو.'

'جی كرد؟'

'هه ولی دا دهست بۆ دهموچاوم به ریت. به نه سپایی ناوی منی هینا.'

'نۆی، نا، دنیای له خۆت؟ خهوت نه بینیه وه؟'

ٽا، دمازم به چ شيوميڪ ته ماشام دهڪات، به چ شيوميڪ ته ماشام دهڪات كه به
تهنيا دهم له گه ٿيدا. نازانم جي بڪم.

ٽه عله تي. ٽهي نه عله ت! ٽيلايهڪ بهره و بيخه ره ٽير جيگا كه ته وه. يان گسڪيڪ.
نا تير وڪيڪ بهره له چيشته خانه. بيخه ره ٽير جيگا كه ته وه و هر كه به شه و هاته
زووره كه ته وه، له سهريدا بيشڪينه! نير باقيه كه ي دمازمي جي ده كه يه ت؟ ههروهه
وتى. ٽقيزي نه. پر به دهنگت بقيزي نه تا هه موو گوپيان ليبيٽ. خوشحال بووم، كه
نهم كچه به راستي لايه نگرى منه.

تهواوى نهو روزه پاراموه، ٽكايه وام لي مه كه نهو كاره خراپه بكم، ٽكايه
مهيه نه نهو كاره بكت. نه مدهويست كي شه بنيمه وه. نيگه راني نه وه بووم چ
درويه كم بؤ هه لدمبه ستيٽ له لاي دايك و باوكي بؤ پاكانه ي خوى، پاشانيش دايك و
باوكي دهرمبكه نه دهر وه. تهنيا دهمويست نهو دهسته لگريٽ - نير ياريم له گه ٿيدا
نهڪات، چير شهو نيوه شهو سهر دانم نهڪات، چير نه يه ته سهر پيگام - چونكو
هه ستيكى زور ناخوشم هه بوو كه سهر نه نجامي نه مانه ده گه نه كوئ. به لام دلم
خه بهرى دبوومئ، كه خوم ناماده كم بؤ نه م شهره نه گهر دوعاكانم گيرا نه بوون.

نهو شهوه چوموه چيشته خانه، به دزييه وه تير وڪيڪم هه لگرت و بردمه زووره كم
و له ٽير جيگا كه مدها شاردمه وه. پاشان، كه پورزا كم نووست، دهرم هينا و له ته نيشت
خوموه دمانا و هه رگيز دهستم لي به رنه دا. هر وهك شهوى رابوردو، هه مان به زم
روويديا وه، حاجي نزيك سئي به ياني گهرايه وه. له ناو دهرگا كه دا هه لوپسته يه كي
كرد. رووناكيم له رادوده كه وه ده بيني له ناو عهينه كه كه يدا شهوقى ده دايه وه. له
شوينى خوم پالكوته بووم، چاويكم كردبووه وه و ته ماشام ده كرد. به دزييه وه گه يشته
لاى سهرمه وه، ده ستي كرد به ده سته ينان به قولدا. بؤ گه ني ويسكى ليده هات كه
نه وهنده ناخوش بوو. دهمويست دهمي خوم بگرم، به لام من فزهم له خوم برپيوو.
پاشان كه وته سهر نه ژنو و ده ستي برد تا قهراخي خوارموى لي فقه كه ي دوزيه وه و

بەرزى كىردەۋە و دەستى بىرد بۇ لاقىم. دەستى ھىنا بە رانمدا و زىاتىر بۇ سەرەۋە تا دەرىپىكەم.

لە دلى خۇمدا وتم، دەبىت عەينەكەكەى بشكىنم تا ۋەك بەلگەيەك پېشانى بىدم، كە لە ژوورمكەدا بوۋە. قايم دەستم دايە تىرۋكەكە و بەۋ پەرى ھىزمەۋە دام بە دەموچاۋىدا. يەكسەر ئالەيەكى قايمى لى بەرزىۋە، پاشان ھاۋارم كىرد، 'لەم ژوورە نەعلەتتە بېرۇ دەرمەۋە، نەعلەتى' -

شكورى بە گىرانەۋە لە جىگەى خۇى ھەستا، 'نەۋە جى رۋودەدا؟' لە چەند چىركەدا تەپوھۇر، ھەموو خىزانەكە ھاتىن. حاجى نىتر نەيتۋانى بەرپىتى خۇى بېيىنى چۈنكۈ عەينەكەكەىم شكاندېۋو، بە گاگۇلكى بەرەۋ ژوورمكەى خۇى ھەلھات. بە ھەموو جلوبەرگەكانىيەۋە چۈۋبۋوۋە جىگاۋە، خۇى وا نىشان دابۋو كە خەۋتۋوۋە.

باسمە ھاتە ژوورەۋە و گۈۋپەكەى ھەلكىرد. بىگومان ئاگەى لە ھەموو شىتەك بوۋ، بەلام خۇى وا پېشان دا، كە ئاگەى لە ھىچ نىيە. 'نەۋە جى رۋودەدا لىرە؟'

شكورى بۇى باسكىرد، 'حاجى لىرە بوۋ، بە گاگۇلكى بەناۋ ژوورمكەدا رۋىشتا' كاتىك پورە مارویم بە رۋبى شەۋەۋە ھاتە ژوورى، دەنگىم لىبەرزكىردەۋە، 'پورى ھاتبۋوۋە ژوورى، ھاتبۋوۋە ژوورى، دۋىنىش ھاتبۋو! منىش لىم دا' ھىمام بۇ عەينەكە پارچە پارچەكراۋمكەى كىرد بەرامبەر بە جىگاگەم.

'شششش' بە مۇنىيەكەۋە وتى. 'نامەۋىت ئەمە بېيىستم - ئىستا نا. ھەركەس بېچىتەۋە ژوورى خۇى. بۇ ناۋ جىگەى خۇى.'

۱. بانكەيك، جۇرىكە لە كىك كە لە تاۋەدا دروست دەكرىت، لە جىياتى قالىب.

بهشی دهیم

له کوټاییدا سهره رازی

پاش نهو شهودی که تیر و که کم دا به دموچاوی حاجیدا، هیچ که سیک له ماله که دا
ناماز دی بهم رووداوه نه کرد. نیر نه دیداره شهوانه یه وک خهویکی ناخوش
دهاته بهرچاوم، به لام له گهل گورانیکي گوره دا. هر کاتیک حاجیم ببینایه، به
شور و شه و قهوه تماشای نه دکردم. نه نیکایه بوو به رق و کینه یه کی ناشکرا. وک
نهودی دوعام بو کردبوو، سوپاسگوزار بووم بهودی نه لاپه ریمه له زیاندا
هه لدرایه وه و کوټایی هات. به لام لاپه ریمه کی تازه له نیکه رانی چیکای گرته وه.

خاله محمهد رایگه یاند، که له ماوهی چند ههفته یه کدا خیزانه که دهگه ریمه وه
بو سومان. دهوری چوار سال کاری بالویزی سومان کوټایی هات و دهگه ریمه وه بو
ولات. چوار سال تهمنیک بوو بو من، که یه کم جار گه یستم، به لام نیستا ناتوانم
باوډر بکه که تهواو بووه. به داخه وه گه رانه ودم بو سومان مایه خوشحالیم
نه بوو. دهمویست به سامان و دستکه و تهوه بگه ریمه وه ماله وه، وک ناوای هه
نه فریقیه که له گه رانه وهی له ولاتیکی دونه مهندي وکو بهریتانیا. له ولاتیکی
هه زاری وک سومان، خه لک هه میسه له هه ولی نه ودهایه دهستی گیریت له
عهرهستانی سعودیه یان نه وروپا یان ولاته یه کگرتووه کانی نه مریکا بو پاره
پیدا کردن تا یارمتهی خیزانه بیبه شه کانیان بدن.

نیستا نیر کاتی نه وه هات پاش چوار سال بگه ریمه وه - به دهستی بهتال. دهتوانم
بلیم چیم به دهستی ناوه که دهگه ریمه وه؟ به دایکم بلیم، فیری لینانی مه عکه روونی
بووم؟ بگه ریمه وه لای خوشتره کانم، لهوانه یه مه عکه روونی هه نه بینمه وه. به باوکم
بلیم، فیری پاککردنه وهی توایت بووم؟ 'چی؟ توایت چیه؟' باوکم وا ده لیت. نا،
به لام پاره، پاردی نهخت، شتیکه دهتوانیت لی تیگات - زمانیکي گشتیه. شتیکه
که خیزانه که مان هه رگیز به تهواوتهی نه یان بووه.

لهو کاته دا که خال و پورم ناماده ی گهړانه وه بوون بۆ سۆمال، پارمیه کی که م له کرځی کاره که ری کۆکردی بۆوه، کرځیه که زور بیته زه بیانه بوو. هر چو نیک بوو ناواتم نه وه بوو، پارمیه کی باش پیکه وه بنیم بۆ کرځینی خانوویه که بۆ دایکم جینگایه که بتوانیت تیايدا بزی، بیته وه ی ناچار بیت بهرده وام له کۆچکردندا بیت و زور له ههولدا بیت بۆنه وه ی نه مریت. وه که دهرده کهوت نه مهش شتیک بوو زور دوورده ست نه بوو، چونکو به پیره ی گۆرینه وه ی پاره، دهمتوانی به دوو ههزار دۆلار خانوویه که له سۆمال بکرم. بۆ نه م مه بهسته، له وه ته ی هاتبوومه له ندهن لهو خه یالده بووم بمینمه وه و نهو پارمیه به ده ست به ینم، چونکو دهمزانی هه ر لیره برۆم بنگومان نیتر ناتوانم بگه رپمه وه. چو ن نه م به کم، نه مده زانی. به لام لهو باوه رده بووم، که نه مه خوی ده چیته پشه وه به رزگار بوون له کاری کویلانه ی پور و خالم. به هه ر هوپه که بوو، نهوان رازی نه ده بوون. ‘باشه تۆ چیی ده کهیت لیره؟’ پورم وتی. ‘که چیکي هه زده ساله، نه شوینیک هیه تیايدا بمینیته وه، نه پارمیه که، نه کاریک، نه مۆله تی کارکردنیک و نه زمانی ئینگلیزییه که؟ قسه یه کی پوچ ده کهیت! تۆ له گه لماندا ده گه رپیته وه بۆ ماله وه.’

پیش گهړانه وه به ماوه یه کی زور، خاله محمه د هه موومانی له دوو شت ناگادار کرده وه: رۆزی سمه ره که مان و دلناییی له پاسپورته کانمان که بزانی ته واهه. منیش هه ر نه وم کرد. یه کسه ر به پاسپورته که وه جوومه چی شتخانه و له زمره فیکي پلاستیکیه وه پینچام، پاشان له باخه که ماندا خسته ژیر زه وییه وه.

چاوه پروان بووم تا رۆژیک پیش گهړانه وومان بۆ مه قادیشو، ئینجا رام گه یاند که پاسپورته که م بۆ نادۆزیته وه. پیلانه که م ته واه ساده بوو: نه گه ر پاسپورتم پینه بیت، ناتوانم بمه نه وه. خاله محمه د ده زانی موویه که له م ماسته دا هیه و که وته پرسیارکردن، ‘باشه واریس، له وانه یه پاسپورته که ت له کویدا بیت؟ له کویدا

بوویت، لهوانیه هەر له ویدا حییت هیشتبیت؟^۱ رۆشن بوو دهیزانی وهلامی نهو پرسیاره جیه، چونکو به دهگهمن له ماوهی نهو چوار سالهدا له مالهوه نهبوو بیتم. "نازاتم - لهوانیه له مال پاککردنهوهدا به ریکهوت فریتم دابیت." به سه ریکی بهرزوه وهلام دایهوه. خالم هیشتا بالوێز بوو، دهیتوانی یارمهتیم بدات نهگهر بیویستایه. ناواته خوازبووم، خالم بهوهی بزانیایه، که چهند بیچارانه دمهوئیت بمینمهوه، نهیردمایهوه بۆ مالهوه و له جیاتی نهوه یارمهتی بدامایه و فیزیهکی بۆ دربهینامایه.

"ددی باشه، ئیستا ئیمه دهتوانین چی بکهین، واریس؟ هیچمان له دهست نایهت تهنیا لییه حییت دمهیلین!" خالم زۆر زویربوو بوو لهوهی خستومهته نهو ههلوهرجهوه. لهو شهو و رۆژهدا جهنگیکی دهرونیان دهست پیکرد، بۆنهوهی بزانی کۆ پاشهکشی دهکات. من پیم داگرت لهسه رنهوهی پاسپۆرتهکه ونبوو، نهویش سووربوو لهسه رنهوهی که هیچ شتی ناکات بۆ یارمهتی دانی من.

پوره مارویم بۆچوونی خۆی ههبوو، "باشه، چوار پهلت دهبهستین، دفتخهینه ناو باوهلنیکهوه و بهدزییهوه ددتهینه ناو فرۆکهکهوه! ناسایی خهڵک وا دهکات."

نهم هه رهشهیه جیگای سه رنجم بوو. "نهگهر نهوهم لهگه لدا بکهیت،" به هیواشی وتم "هیچ کات لیت نابوووم. پورئ ته ماشاکه، بهس دهستم لییه لگرن، من باش دهم."

"نا، نا، تۆ باش ده بیت،" به گالته پیکردنهوه وهلامی دددامهوه. "نا، تۆ هیچ باش نابیت." نیکه رانییهکی زۆرم له دموچاویدا به دیده کرد، به لام نایا نهو دنده نیکه ران بوو یارمهتی من بدات؟ هاوړیی زۆری هه بوو له لهندهندا، خالم په یوه ندییهکی باشی هه بوو له بالوێزخانهدا. تهنیا ته لهفون کردنیك، دهیتوانی بهرده بازیک بیت بۆنهوهی بکهومه سه ر پنی خۆم، به لام دهمزانی، نهگهر بۆ یهک سات بیان زانیایه

دەتوانن بىم خەلتىنن و بىمبەنەو بۇ سۇمال، لە تەلەفون كىردىكى وەھا درىخيان نەدەكرد.

بۇ سبەينى بەيانى شەزاندن كەوتىووە تەواوى ئەم خانووە چوار نەھىيەو، ھەموو كەوتىوونە شت كۆكردنەو، تەلەفون بەردەوام لىي دەدا و خەلك لە ڤاڤاڤاڤا دابوو بۇ ناووە و دەرەوى خانووكە. منىش لە سەرەو، لە ژوورە بچوكە ھەورەبانييەكەم، خەرىكى خۇ نامادەكردن بووم، ئەو تۆزە كەلوپەلەي، كە لە ماوئى مانەووم لە لەندەن بەدەستەم ھىناوو، كەوتەم كۆكردنەو ديان. لە كۆتاييدا تەواوى ئەو جلوبەرگانەي كە بۆم مابۆو، ڤرېم دايە زېلدانەكەو، چونكو زۆر پېم ناشرين بوون و بۇ من مۆدىلەكەي كۆن بوو. بۇ خۆم بار بكەم لەم پاشەروپە؟ ھىشتا من كۆچەرېم، دەبىت بارم سوڤ بىت.

لە كاتزمىرى يانزەدا، ھەموو لە ژوورى دانىشتن كۆبوونەو، لە كاتىڤدا شۆڤىرەكە خەرىكى باركردنى باوەلەكان بوو بۇ ناو ئوتومبىلەكە. بۇ ساتىڤ ڤاوەستام و كەوتەم بىرى ئەو ڤۆزەي كە چەند سال لەووە پېش ھاتىوومە ئىرە - شۆڤىرەكە، ئوتومبىلەكە، ھاتنە ناو ئەم ژوورەو، بىننى مۆبىلە سېپىيەكە، موغەيرىيەكە و بىننى پورم بۇ يەكەم جار. ئەو بەيانىيە تەماوويەي كە بۇ يەكەم جار چاوم بە بەفر كەوت. ھەموو شتىكى ئەم ولاتە نامۆ دەھاتە بەرچاوم. لەگەل پورە پەرىشانەكەم چووم بۇ لای ئوتومبىلەكە و پىي وتە، 'من چى بە داىكت بلېم؟

'پىي بلې باشم و زوو پەيوەندى پىوە دەكەم.' سەرى بادا و چووە ناو ئوتومبىلەكەو. لەسەر شۆستەكە ڤاوەستام و دەستەم بۇ مائىئاوایی لە ھەريەكیان بەرزكردەو، پاشان چوومە سەر جادەكە و تەماشای ئوتومبىلەكەم كرد تا لە چاو ونبوو.

نامهوئ درؤ بکهه ترسم لښشت. تا نهو ساته باومړم نه دهگرد، هر ناوا به تهنيا جيټم دهيلن. به لام دروست نهو کاتهی له ناوهراسی جادهی هارليدا ودهتابووم تهواو تاك و تهنيا بووم. ههستيکی وههام بو پور و خالم نه بوو، سهره رای نهودی که خزممان بوون. ههليکیان بو رهخساندم و منيان هينا بو لهندهن، لهه پهيوهندهدا تا ماوم سوپاسيان دهکهه. کاتيک رويشتن، دهم هينايه بهرچای خوّم چون بيردهکه نهود، 'باشه دمتويست بمينيتهوه - ناوا بوّت هه لکهوت. برؤ نينجا - جيت دهويت بيکه. به لام نيّمه دهست به بالتهوه ناگرين، چونکو وا بوّی چوو بوووين، که دهبوو لهگه لماندا بگه رپيتهوه. 'دلنيام لهودی، که ههستی شهرمه زاريان دهگرد بو کچيکی گهنج له بهريتانيا، به تهنيا و بيچاوديريکهه بمينيتهوه. ههرچی چونک بوو، له کوّتايدا برپاری خوّم بوو، چونکو خوّم هه لم بزاردبوو بمينيهوه، دهبوو خوّم بهرپرسی چاره نووسی خوّم بم.

به ترسيکهوه که هه موو گيانمی داگرتبوو، چوومه ژوورهوه. دهرگای پيشه وهه داخست و چوومه ناو چيستخانه کهوه بو قسه گردن لهگه ل تهنيا که سيک که مابووه - چيستکه ری کوّنه براده رم. ساووی ليکردم 'باشه، ده زانيت، ده زانيت ههر نيمرؤ دهبيت برؤی. من تهنيا که سيکم که دهمينيهوه - نهک تو. تو دهبيت برؤی. 'نامازهی بو دهرگای دهرود کرد. دهی باشه، خوله کيک بوو خالم رويشتبوو، که چی ناماده نه بوو نهه خوله که له سهرم راودستی. نيگای له خوبايي بوون له دهموچاوی نادوستانهيدا دهباری، نهودی نيشان دهدا، که جيژ فهرانندان دهبيت به سهر مندا. راودستام و پالم دا به چوارچيوهی دهرگا کهوه، بيرم دهگردوه، که چون به رويشتنی هه موويان. نيستا مالکه که کشومات دياره. 'واريس، تو دهبيت برؤی ههر نيستا. من دهمه وئ برؤيته دهرهوه...

'نای، دهمت داخه. 'نهه پياوه له سهگيکی هاری قاچگر دهچوو. 'من دهرؤم، باشه؟ تهنيا بوّنهوه هاتووم جاناکهه بهرم.'

‘هەرنیستا بیبە - خیراگە. خیراگە. زووکە، چونکە من دەبیئت -‘ لەو کاتەدا بەسەر پێبلیکەکاندا سەردەکەوتم، هات و هاواریم بۆ گەرگ نەبوو. ئاغا رۆیشتبوو چیشتکەر لێمان بووبوو بە ئاغا بۆ ئەو ماوە کورتەى تا ئاغاى بالۆیزى تازە دەگات. بە ناو ژوورە بەتالەکاندا رۆیشتم، بیرم لەو هەموو کاتە خوێش و ناخۆشانه دەکردەوه، بۆم پرسیاربوو، هەواری تازەم لە کوێ دەبیئت.

جاننا بچکۆلەکەم لە جیگاگەم هەلگرت، دام بە شانمدا، بە هەر چوار ریز پێبلیکەکاندا هاتمە خوارەوه و بە دەرگای پێشەوهدا هاتمە دەرەوه. رۆژەکەى وەك رۆژى گەیشتم ناخۆش نەبوو، رۆژىكى هەتاوى هەوا خوێش بوو، ئاسمان ساف وەك کاتى بەهار. لە باخچەگەدا بەردىکم بەکارهێنا بۆ هەلگەندنى زەویەگە، پاسپۆرتەگەم لە زەرفە پلاستیکییەگە دەرهێنا و خستە ناو جانتاکەمەوه. دەستم لە گلەگە پاککردەوه و رپووم لە جادە کرد. نەمتوانى زەردەخەنە نەم گرێت، کاتیڭ بەسەر شوێستەگەدا گەوتەمە رپ - لە کوێاییدا سەرفەرازبووم. تەواوى ژيانى خۆم گرتهپێش، بەبى ئەوهى شوینىکم هەبیئت بۆى بچم، بەبى ئەوهى بەرپرس بم بەرامبەر بە یەكێ. دەشم زانى، هەرچى چۆنىڭ بیئت، شتەكان بۆ خۆيان دەچنە پێشەوه.

یەكەم جیڭای وەستانم بالۆیزخانەى سۆمان بوو لە نزیك مائى خالم. لە دەرگام دا. پاسەوانیڭ وەلامى دامەوه كە زۆر باش خیزانەكەى دەناسى، هەتا هەندىڭ جار شۆفیری بۆ خالم كردبوو. ‘چۆنى خانم. لێرە چى دەكەیت؟ ئایا بەرپز هاراج هیشتا لێرەیه؟’

‘نا، رۆیشتوو. دەمەویت ئاننا بیینم، بزاتم كاریڭ هەیه من بتوانم لە بالۆیزخانەدا بیکەم.’ كایرا پێكەنى. گەرایەوه بۆ لاى كورسییەكەى و دانیشت. دەستى خستە پشت سەرییەوه و پائى دایەوه بە دیوارەكەوه. لە ناوهراستى راپەرەوهكەدا راپوستا بووم، ئەویش هیچ جۆلەیهكى لە خوێشان نەدەدا. ئەم

هەلسوكەوتەى نىگەرانى كردم، چونكە ئەم كابرەيە ھەميشە بەرپۆز بوو بەرامبەر بە من. ئىنجا زانىم كە ھەلسوكەوتى - وەك چىشتكەرەكە - گۆراوە لەگەڵ گۆرانكارى نەو بەيانىيەدا. خالىم رۆيشتوو و منىش بى خالىم ھىچ نىيم. وە من لە ھىچ كەمترم و ئەم گۆرەكانە پىيان خۆش بوو ناغايەتى بکەن بەسەرمدا.

‘ئۆى، ئاننا ئەوەندە سەرقالە، كاتى بىنىنى تۆى ھەر نىيە.‘ پاسەوانەكە بە زەردەخەنەو وتى. ‘تەماشاكە،‘ بە قايمى وتم، ‘پىويستىم پىيەتى بىيىنم.‘ ئاننا سكرتيرى خالىم بوو، ھەميشە دلسۆز بوو بەرامبەرم. خۆشەختانە دەنگە دەنگى ئىمەى لە راپەرەكەدا بىست و لە نووسىنگەكەى ھاتە دەرەو بۆئەوۋى بزانىت چى رويىداو.

‘وارىس! ئەو لىرە چى دەكەيت؟’

‘تۆ دەزانىت. لە راستىدا نەمويست لەگەڵ خالىم بگەرپمەو بۆ سۆمال،‘ بۆم باسکرد. ‘نيتەر من نامەوئى بگەرپمەو. نيتەر من. من لەو مالە نيتەر نامىنمەو، تۆ دەزانىت. پرسىارم ئەوۋى، لەوانەى تۆ كەسىك بناسى - ھەر كەسى بىت كە من بتوانم كارى بۆ بكەم - ھەر كارىك - بۆم گرنگ نىيە ھەرچى كارىك بىت. ھەموو شتىك دەكەم.’

‘باشە، گولەكەم’ برۆكانى بەرزگردەو - ‘پاش چەند سەرنجىكى كورت. لە كوئى دەمىنيتەو؟’

‘ئۆى، نازانم. نىگەرانى ئەو مەبە.’

‘باشە، دەتوانى ژمارەى تەلەفونى ئەو شوپنەم بدەيتى تا بتوانم بتدۆزمەو؟’

‘نا. چونكو نازانم لە كوئى دەمىنمەو. بۆ ئىمشەو ھوتىلىكى ھەرزان دەدۆزمەو.‘ دەمزانى ميواندارى دەكردم، ئەگەر مالەكەى زۆر بچوك نەبوايە. ‘بەلام پاشان دەتوانم بگەرپمەو و ژمارىيەكى تەلەفونت بدەمى، ھەروەھا بزانم چىت بۆ كردوم.’

‘زور چاکه، واریس. گوئگره، ناگاداری خوټ به له خوټ دښای که باش دهبیت.’

‘به ئی، باش دهم.’ به لایه کی چاویش هه روا ته ماشای پاسه وانه کهم ده کرد، که بهردهوام وه که سیکی گه وچ، زمرده خنه دهیگره.

‘زور باشه، سوپاس - بزانه، دیم سهرت ددهم.’

به دلکی ناسوده وه گه پامه وه بهر هه تا وه که و برپارم دا بچم بو شت کرین. هه موو نه وهی که پیی ده زیام، تا دهستم له کاریک گیر ده بوو، پارمیه که بوو که له کرپی کاره که ریټی لام دابوو. به لام نیستا نیتر ژنیک بووم ده چوو مه ناو خه لکه وه، پیو یستم به وه بوو شتی جوان بکرم و له بهری بکه، جلیکی جوان که باری دهرونیم بهر زکاته وه. له بالوێزخانه وه که و تمه ری بو بازار پیکی گه و ره له دوو ریانی نوکسفورد^۱. له وه و پش له گه ل باسه له وئ بوو بووم، کاتی که گه یشته له ندهن. پوره مارویم نیمه ی نارده بوو بو کرینی چه ند شت بو من، چونکو له وه ته ی گه یشت بوو مه ئیره جلوه رگی زستانه م نه بوو. له راستیدا هیج جلیکم نه بوو ته نیا نه وانه نه بیټ که بو ناو فرۆکه که له بهرم کرد له گه ل لنگه پیلاره هاوینییه چه رمیه که.

به ناو رפה گانی سیلفریجسا گه رام، که پرپیوو له جلوه رگی جوړا و جوړی زور، نینسانی سهرمه ست ده کرد. له دلی خو مدا وتم، تا ده توانم ده می نه وه و هه موویان تاقی ده که مه وه - نه م هه موو رهنکه، شیوازه، به نه ندازه ی جیاواز و جیاواز - نینسانی سه رخوش ده کرد. نه وهی که بو یه کهم جار له هه موو ژیا نندا خو م بهر برسی ژیا نی خو م بووم، مایه ی سهرمه ستیم بوو - نیتر کهس نه بوو هاوارم لیبکات، بز نه کان بدوشم، نان بدهم به مندا لان، چا دروستکه م، نه رز بسرم، تو الیت پاکه مه وه.

بۇ چەند كازىر، لە ژوورى خۇگۇرپىن بە يارمەتى دوو فرۇشيار، خەرىكى جىل تاقىكرىدەنەو بووم. بە دەست جۇلاندن و چەند وشەى نىنگىلىزى كەوتە قەسەكرىد لەگەلئاندا، كە من، جىلىكم دەوئىت درىژتر، كورتتر، تەسكتر، كراوئەتر بىت. لە كۇتايىدا هىنان و بردنى تاقىكرىدەنەو جىل تەواو بوو، كاتىك كە چەند دەرژەن فاتە جىل ھەروا لە دەرەوئى ژوورى خۇگۇرپىنەكە بەسەرىەكدا كەلەكە بووبوو، يەكلىك لە فرۇشيارەكان زەردەخەنە گرتى و وتى، 'باشە، گولەكەم، تۇ برپارت داوہ جى بكريت؟'

مەوداى گەورەى نەو ھەموو ھەلېزاردنە دلخۇشى كردم، بەلام لەو كاتەدا وا ھات بە خەيالەدا، كە لەوبەر جادەكەوہ بەرامبەر بەم كۇگايە، لەوانەى شتىكى باشتر بدۇزمەوہ. دەبىت نەوئىش بگەرپىم، پىشئەوہى دەست بەرم بۇ پاوئەنە بەھادارەكانم. 'نيازم نىيە ئىمىرۇ شتىك بكىرم،' دۇستانە وتم، 'بەلام سوپاستان دەكەم.' فرۇشيارە دامادكان، بە باوئەشە جلوبەرگەوہ، ھەروا بىباوئەنە سەىريان دەكردم، پاشان بە بىزارىيەوہ تەماشائى يەكترىان كرد. بەلاياندا فرەكەم كرد و بەردەوام بووم لەسەر بەزىمى خۇم: بۇ پىشكىنى ئىنج بە ئىنجى جادەى ئوكسفۇرد.

پاش چەند شوئىن گەپان، ھىشتا ھىچ شتىكم نەكرىبوو، بەلام وەك ھەمىشە، ناسائى خۇشەم دەبىنى لەوہى شت تاقىكەمەوہ. كاتىك لە بازارپىكەوہ دەچووم بۇ بازارپىكى تر، ھاتمەوہ سەرخۇ كە ھەواى رۇژى وەك بەھار كز دەبىت و ئىوارەى زستان جىنگائى دەگرىتەوہ و ھىشتا شوئىنى مانەوہى شەوم ديار نىيە. ھەر بەو خەيالەوہ خۇم كرد بە بازارپىكى تردا و ژنىكى ئمفريقى سەرنجراكىشەرى بالا بەرزم بىنى. كە لەلاى مېزىكەوہ خەرىكى تاقىكرىدەنەو بلوزىك بوو. لە سۇمائى دەچوو، دىقەتم لىدا، بىرم لىكردەوہ، چۇن لەگەلئىدا بكەومە گەتگۇ. بلوزىكم ھەلگرت، بەرەو رووى زەردەخەنەىەكم كرد و بە سۇمائى پىم وت، 'لە ھەولدام شتىك بكىرم، بەلام

ناتوانم برپار بدهم چي بکړم. کچي، باوهرم پېښه، نيمرو جلوبه رگيکي زورم
بينيوه.

دهستان به قسه کرد و ښه که ناوی خوۍ وت، حالو. ته او دۆستانه بوو زور
پيده که نی. 'له کوۍ دمزی، واریس؟ چي ده که یث؟'

'نوی، پېکه نینت دیت. دلنایام له وې ده که وپته نه و باوهره وه که من شیتم، به لام
له هیج شوینیک نازیم، هیج شوینیکم نییه تیايدا بژیم، چونکو نیمرو
خیزانه که مان منیان جېه یشت و گه رانه وه بو سؤمال.' بینیم له چاوانیدا سوز
دهباریت، پاشان زانیم، که هم ښه خاوه نی نه زمونیکی زوره.

'نه توپست بگه رپیته وه بو سؤمال، ها؟' بهی نه وې بیلیم، هه ردو وکمان
تیگه یشتین که: ولات و خیزانه کانمان له دستداوه. به لام نیمه له وې چ هه لیکن
هیه؟ بمان فروش به حوشر؟ ببین به مولکی پیاوړیک؟ هه موو روژیکمان گیان
کیشانیکیب بونه وې بژین؟

'نا، به لام لیروش شتیکمان نییه،' وتم. 'خالم بالویر بوو، به لام رویش و
پیاوړیک تر دیت. له بهر نه وه هم به یانییه هه به شق منیان کرده دهره وه و تا هم
ساته نازانم پروو له کوۍ بکه م.' به پېکه نینه وه وتم.

حالو دستیکي بادا بو دمکوت کردنی من، وه نه وې بیه وې گسکیک له هه موو
گرفته کانی من بدات. 'ته ماشاکه، من له پست نه و گو شه یه وه دمزی له
واپنیم سینیه². جیگاهه کی گه وره نییه، به لام دمتوانی بییت و نیمشو له لای من
بمینیته وه. ته نیا زووریکم هیه، له بهر نه وه نه گهر وپست چیت لی نییت، ده بییت
بچی بو نه و میکی تر تا خوار دنیکی دروست بکه یث.'

'نوی، که نه وه باشه، به لام دلنای له خوۍ؟'

'به لن، دلنایام. به راستیمه، دهی و مره. نه گهر ودها نه بییت، ده چیت بو کوۍ؟'

پىكەۋە چوۋىن بۇ ژوورەكەى لە واينىمىسەنى - بەشى ناخۆى قوتابيان، كە خانوۋەكى گەۋرەى خشتى تازە بوو. ژوورەكەى پىكەتابوو لە سىسەمىكى دوو نەفەرى، جىگايەك بۇ كىتەب و تەلەفیزیونىكى جوانى گەۋرە. خۇم كىردەۋە و ھاۋارم كىرد 'نۇى! دەتوانم تەماشای تەلەفیزیون بىكەم؟'

ژنەكە تەماشایەكى مىنى كىرد، ۋەك ئەۋەى لە جىهانىكى تىرەۋە ھاتىم. 'ئەى چۇن بىگومان. دايگىرسىنە.' لەسەر نەرزەكە لەبەرەمبەر تەلەفیزیونەكەدا دانىشتىم و بە پەرۋشەۋە كەۋتمە تەماشاكىردى. پاش چۈر سال تۋانىم تەماشای بىكەم بەبى ئەۋەى ھىچ كەس، ۋەك پشیلەى ونبوو، لە ژوورەكە راۋمىنىت. 'ھەرگىز لە مالى خالت تەماشای تەلەفیزیون كىردە؟' بە كۈنچاۋىيەۋە پرسىارى كىرد.

'گالتە دەكەيت؟ ھەندىك چار بەدزىيەۋە تەماشام دەكىرد، بەلام ھەمىشە دەگىرام. دىسانەۋە تى ئى،' ۋارىس "لاساى دىنگە لوتبەرزىيەكەى پورم دەكىردەۋە لەگەل پەنجە ھەرەشەكىردنەكەى. "بگەرپىرەۋە سەر كارى خۇت، ھەر نىستا، دەى خىراكە، نىمە تۇمان نەھىناۋە بۇ تەماشاكىردى تەلەفیزیون."'

شارەزاى راستەقىنەم لەسەر ژيان لە لەندەن، لەگەل حالودا دەستى پىكىرد، ھەر دوۋكەمان بوۋىن بە دوو ھاۋرى گىانى بە گىانى. ئەۋ شەۋەم لەۋى بىردەسەر، پاشان شەۋىكى تر و شەۋىكى تر. تا پىشنىارى كىرد، 'بۇچى ژوورى بەكرى ناگىرىت لىرە؟' 'باشە، لە پىش ھەموو شتىكىدا ناتوانم بە دەستى بەننىم و پىۋىستە بىچم بۇ قوتابخانە، ئەمەش بە واتاى ئەۋەدەيت، كە نىتر كاتم نابىت بۇ نىشكرەن.' بەشەرەۋە پرسىارم لىكىرد، 'خویندەۋە و نووسىن دەزانىت؟' 'بەلى.'

'ھەرۋەھا نىنگلىزى قەسەدەكەيت؟'

'بەلى.'

‘ته ماشاکه، من هیچ یه که له مانه نازانم و پښوېستم به وډیه فیریان بېم. نه مانه له پېش هم موو شتیکه وډیه بؤ من. نه گهر دمستکه موه به کار، نه وسا کاتم نابې.’
 ‘چاکه، نه ی بؤ نیوکات ناخوینیت و نیوکات کار ناکهیت؟ بؤت گرنګ نه بیت چ کارېک - هر کارېکت دمستکه ویت بیکه تا فیری ښینگیزی دمبیت.’

‘تو پارمه تيم ددهیت؟’

‘بېگومان، پارمه تیت ددهم.’

هه ولما ژوورېک به دمستبه یتیم له وایښمینه ی، به لام خه لکېکی زور له سهردا بوون. هه موو که سیکې گهنج هه ولیده دا له وې بیت چونکو زور هه رزان و خومانه بوو، ساتونی و مرز و هوئی مه له کردن، به بارستای شوی مه له یه کی نولومې، تیا دا بوو. خوم ناو نووس کرد له سهردا، به لام دهمزانی هاوکات دمبیت شتیک بکه م، چونکو نه دهرکرا لایه که له ماله که ی حالوی داماو داگیر بکه م. دروست له بهرام بهر وایښمینه یدا، وایدم بلیوسینی هه بوو، که پری بوو له کهسانی پیر و تا ناستیک شوینیکې دلته نگ بوو، به لام ژوورېکم بؤ ماوډیه که گرت و که وټمه گهران به دوی کاردا. هاوړېکم زیرانه پېشنیار کرد، ‘بؤچی هر لیره دست ناکهیت به کار؟’
 ‘مه به ست چیه؟ هر لیره؟’

‘هر لیره. هر لیره، نه مه ی وت و نامازه ی کرد به مه کدو نالديک لهو بهر موه.’

‘ناتوانم له وې کار بکه م - شانسیکم نییه له وې خزمه تی خه لک بکه م. له بیرت نه چې، من نه دمتوانم به ښینگیزی بدویم نه دمتوانم بخوینم موه. سهرمړای نه وښ، موله تی کار کردنم نییه.’ به لام حالو هیله که ی دهمزانی و دوی پېشنیاره گانی که وټم و داوای کاری پاک کردن موه ی چیشخانه م کرد، وهک ښی پرمش.

که دستم کرد به کار بؤ مه کدو نالديک، بؤم دهرکه وت که قسه گانی حالو چهند دروست له ناو دهرهات. بینیم که چهند کاریکې قورس ده که م له بهرام بهر کرڼیه کی که مدا و هر له بهر نه موه بوو خاوه نکار که لکی و مرده گرت له هه لومهرجی نایاسایی

بوونی من. تا نهو کاتهی کاری زوریان بۆ بکهی، خاوهنکار له هه لومه رچی تۆ ناپرسیتوه.

هه رچی شاره زایییه ک که به دهستم هینابوو له کاره که ریتیمدا به کارم هینا بۆ کارکردنم وه ک یاریده دهری چیشخانه له مه کدوئالدا؛ قاپم شت، میزی کارکردنم وشک کردهوه، تاوهی برژاندنم کړاند و نه رزم سړی، به ردهوام خه ریکی لابرینی چهوری هه مبه رگر بووم. شهو که ده که رامه وه، چینی ک چهوریم پتوه بوو، بۆنی چهوریم لینه دهات. هه میسه له چیشخانه کریکارمان که م بوو، به لام نه مده وپرا نارده زیه تی ده ریپریم. هیچ شتیک له وانهم بۆ گرنگ نه بوو، چونکو به لایه نی که مه وه دهم توانی خۆمی پیژنیه نم. سوپاسگوزار بووم به وهی کارم هیه، سه ره پای نه وهش دهمزانی زۆر درپژده ناکیشیت. هاوکات ده شم توانی هه رکاریکی تر بکه م، بۆنه وهی برژیم.

به شیک له کاتی به یانیانم ته رخان کرد بۆ خویندنی زمان، بۆ باشکردنی زمانه ئینگلیزییه که م تا فیری خویندن و نووسین بېم. له ماوهی چه ند سالدا، نه وه په که م جارم بوو هه موو ژیانم ته نیا ئیشکردن نه بوو. هه ندیک جار حالو منی ده برد بۆ یانه شه وان، که له وه ده جوو هه موو خه لک له وی بیناسن. قسه ی ده کرد، پینه که نی و له راده به دهر هه زه لی بوو - ته واوی نه و ومخته شاد بوو که هه موو که س هه زی ددکرد له که ئیدا بیت. شه ویکیان له یانه یه ک بووین و پیکه وه بۆ چه ند کاژپریک سه مامان کرد، له پر به خۆم زانی که له لایه ن کوپانه وه ده ور دراوین. 'که چه که! چرپاندم به گوئی خالودا. 'هه موو نه م کوپانه هه زیان له ئیمه یه؟'

خالو پیکه نی. 'نه ی چۆن. هه ر هه موویان هه زیان له ئیمه یه. 'نه م سه رنجه ی سه رسامی کردم. له ده موچاوی کوپه کان ورد بوو مه وه و ئینجا بۆم ده رکه وت که راست ددکات. هه رگیز هاوړینی کوپم نه بووه، هه تا جیگای سه رنجه ی هیچ کوپیکی تر نه بووم بیجکه له که سیکی ناناسایی وه ک حاجی پورزام - که جیگای هه زی من

نەبوو. لەو چوار سالدەدا، ئاسايى وا چاوم لىدەگرا، كە خاتو تەرەماش - كارەكەرە. ئىستا لىرە كوران لە رىزدا وەستان بۆ سەماکردن لەگەلماندا. لە دلى خۆمدا وتم، لىدە وارىس، لە كۆتايىدا پىتى گەيشتى!

شتىكى سەير بوو، ئەوانەى دەوروخولى منيان دابوو زياتر كورانى سېى پىست بوون، ھەرچەند من ھەزم لە كورانى رەش پىست بوو. ھەولمدا كۆت و بەندى ئەفرىقا، كە تيايدا گەورە بووبووم، بېچرېنم و زۆر بۆ خۆم بەينم، بگەومە قەسەکردن لەگەل ھەموو كەسك - رەش، سېى، نىرېنە، مېنە. خۆم رازىكرد بەو، كە ئەگەر من خۆم بەرپرسى خۆم، بۆ ئەو، بىزم دەبىت شارەزى ئەم جىھانە تازەيە بىم، كە زۆر جىاوازترە لە جىھانى بىابان كە تيايدا گەورە بووبووم. لىرە دەبىت خۆم فىرى زمانى ئىنگىلىزى بگەم و لەگەل ھەموو جۆرە خەللىكدا گەتوگۇ بگەم. زانىاريم سەبارەت بە ھوشتر و بىزن، بە ھانامو ھەدەھات بۆنەو، لە لەندەندا بىزم.

لە رۆزى دوايىدا، ھالو چالاكى يانەكانى شەوى تەواو دەكرد بە كۆمەللىك وانەى نامۇژگارى. دەكەوتە باسكردنى كەسە جۇراو جۆرەكانى شەوى پىشوو كە بىنىبوومان، بە ج نيازىك ھاتبوون، كەسايەتيان بە تايبەتى وانە بىنەرتىيەكانى سىروشتى ئىنسان. لەبارەى سىكسەو، ئەم كورانە بە دواى چىيەو، دەبىت ناگادارى چى بىين و بەتايبەتى دەبىت تا ئاستىكى زۆر ناگادارى گەرتى تايبەتى ژنانى ئەفرىقى ۋەك ئىمە بىن. لە ژيانمدا ھىچ كەسك باسى ئەم بابەتانەى لەگەلدا نەكردبوو. 'كاتىكى خۆش بە قەسەکردن، پىكەنن و سەماکردن لەگەل ئەم كورانە بەرەسەر، وارىس، پاشان يەكسەر بۆ مالمو. رېگاي ئەمانە نەدەى بىتخەنە داوى قەسەوباسى ئەو، سىكسىيان لەگەلدا بگەيت. نازانن، تۆ جىاوازى لە ژنى ئىنگىلىزى، ئەوان تىناگەن كە تۆ خەتەنەكراوى.'

کاتیک چوومه مالهوه، برپارم دا گرفتی نه پیاوه نالوزه، له گهل حالی هاورپی سر له هه موو شتیک درجوو باس بکهم. پاسپورته کهم له دولا به کهم درهینا و په ره په ره هه لمدایه وه و کارت سهردانی مالکولم فایرچایه لدم درهینا، که نه و روزه خستبوومه ناوی و له گهل پاسپورته کهم له ناو زهر فیکي پلاستیکیدا خستبوومه ژیر نه رزه له ناو باخچه کهی مالی خالدا.

به پېلیکانه کاند چوومه خاورهوه بو ژووره کهی حالو، پیم وت، 'نهم کارته م ماوه کی زوره هه لگرتووه، شتیکم له باره یه وه پېلی. 'نهم پیاوه چیه؟ ده زانم ده لیت وینه گری مودیل، به لام مه بهستی چیه؟ هاورپیکم کارته کهی له دست وهر گرتم. 'ده لیت، که سی که ده یه ویت جلوه رگت له بهرکات و وینه ت بگریت.

'خوت دزانی، به راستی حزم له وه یه بیکهم.

'نهم پیاوه کیه؟ نهم کارته له کوئ دستکه وتووه؟'

'نوی، نه مه نهو پیاوه که بینومه، به لام له راستیدا متمانهی پیناکهم. نهو نهم کارته داوه به من، پاشان رژیکیان دوام کهوت بو مالهوه و له گهل پوورم هندی که قسه وباسی کرد. پورم خراب توره بوو و پایدا هه لشاخا. به لام هه رگیز حالی نه بووم نهم پیاوه چی ده ویت؟'

'چاکه، بچی ته له فونی بو ناکهیت و پرساری لی بکه؟'

'به راسته؟' وتم و تماشایه کم کرد. 'من پرساری لی بکه؟ نهی تو ناتوانی له گهلدا بیت و قسه ی له گهلدا بکهی - بزانی نه مه چیه. نینگلیزیه کهم هینشتا زور باش نییه.

'باشه، ده چین ته له فونی بو ده کهین.

رژیکی کیشا تا ته واهو هیزم دایه خو. کاتیک من و حالو پیکه وه ده چوینه خوارهوه بو ته له فونکردن، دنگی ته په ته پی دلم دهاته گویم. پاره یه کی ناسنی

خسته ناو تەلەفونکەووە و گوێی لە تەقەکەى گرت. کارتەکەى بە دەستیکیەووە گرت، لەبەر رۆشنایی کزى دالانە تاریکەکەدا، لێى ورد دەبوو، کاتیکی دەستی بە ژمارە لێدانکرد. نینجا وچانیکی. 'بەلێ، دەتوانم لەگەڵ مالکۆلم ڤایرچایەلدا ڤسە بکەم.' پاش گشتوگۆیەکی کورت، دروست چوووە ناو باسەکەووە: 'ئێوە کەسیکی بەرەڵا نین یان شتیکی تر، وا نییە؟ ئێوە کەسانیکی نین لە هەوێی کوشتنی ھاوڕیکەمدا بن؟ بەلێ، بەلام ئەوێ مەبەستی منە، ئێمە هیچ شتیکی لە بارەى ئێوەووە نازانین - لەکوێ دەژین یان شتیکی.... ئۆى ئۆى ... باشە.' 'حالو شتیکی نووسى لەسەر پارچەیهك کاغەز. خۆم دا بەسەر شانیدا بوئەوێ بیبینم.

'چى دەئیت؟' چرپاندم بە گوێیدا. ناماژەى بۆ کردم، بێدەنگ بم.

'باشە. تا ناستیکی گونجاو.... ئێمە ئەووە دەکەین.'

حالو تەلەفونەکەى دانایەووە و هەناسەیهکی قوویی هەلکێشا. 'چاکە، پرسیار دەکات: "بۆچی هەردووکتان نایەن بۆ ستودیۆکەم و تەماشای بکەن لە کوێ کار دەکەم، نەگەر متمانەم پێناکەن؟ نەگەر ناتانەوێت - چاکە، ئەوەش هەر باشە."'

بە هەردوو مستەم دەمى خۆم گرت. 'بەلێ. لەگەڵ؟ پێکەووە بچین؟'

'نەى چۆن، گچی. باش دەبێت لە پێشدا بزانین ئەم کابرایە گێیە وا دەورووخولى تۆى داوہ.'

1.Oxford Circus

2.YMCA: Young Men's Christian Association.

3. YWCA: Young Women's Christian Association.

بهشی یانزمیهه

مۆدیل

رۆزی دواى من و حالو چووین بۆ بینینی شوینی ستودیوی مالکۆلم ڤایرچایه‌لد. نهمه‌زمانی چاوم‌پروانی بینینی چی ده‌که‌م، به‌لام کاتی‌ک دهرگامان کرده‌وه، که‌وتینه ناو جیهانیکی تره‌وه. به‌هه‌موو شوینی‌کدا پۆستهری گه‌وره و وینهی ژنانی جګوان هه‌لواسرابوون. ‘نۆی...’ به‌هیواشی وتم، به‌ناو ژووره‌که‌دا گه‌رام، ته‌ماشای نه‌وه دهمو‌چاوه جوانانه‌م کرد. دهمزانی نه‌مه نه‌وه‌یه که من دهمه‌وئ، دهمزانی وه‌ک نه‌وه رۆژدی که بۆ یه‌که‌م جار بیستم، خاله‌ محهمه‌د به‌ پوره‌ ساهروی ده‌وت، که پئوپستی به‌ کچیکه‌ بیبات بۆ له‌نده‌ن. نه‌مه هه‌لی منه - من سه‌ر به‌م شوینه‌م - نه‌مه نه‌وه شته‌یه که من دهمه‌وئ بیکه‌م.

مالکۆلم هاته‌ دهره‌وه، چاکو‌چۆنی له‌گه‌ل کردین و پئوپتین که هینور بینه‌وه و چای بۆ هیناین. کاتی‌ک دانیشت، به‌ حالوی وت، ‘دهمه‌وئ ته‌نیا نه‌وه بزانی‌ت، ته‌واوی نه‌وه‌ی من دهمه‌وئ، وینهی نه‌مه بگرم.’ ناما‌زمیه‌کی به‌ من کرد. ‘دوو سال به‌ دواى نه‌م کچه‌ بچکۆله‌یه‌وه بووم، هه‌رگیز نه‌ومنده‌ سه‌ختیم نه‌کی‌شاوه بۆ وینه‌ گرتنیک.’

به‌ ده‌می داچه‌قیوه‌وه لئی ورد بوومه‌وه. ‘بۆ نه‌وه؟ بۆ نه‌وه - ته‌نیا ده‌ته‌وئ وینه‌م بگری - وینه‌یه‌کی وه‌ک نه‌وه؟’ ناما‌زم به‌ پۆستهره‌کان کرد.

‘به‌ئێ.’ به‌ دلنیا‌یه‌وه سه‌ری له‌قاند. ‘یاوم‌رم پئیکه‌. هه‌ر بۆ نه‌ومیه.’ به‌ ده‌ستی خه‌تیکی کیشایه‌ خواره‌وه به‌ ناوم‌پراستی لووتیدا. ‘ته‌نیا نیوه‌ی دهمو‌چاوتم ده‌وئ’ رووی له‌ حالو کرده‌وه - ‘چونکو جوان‌ترین لات‌ه‌نیشتی هه‌یه.’

له‌ شوینی خۆم سست بووم، بیرم ده‌کرده‌وه: نه‌وه هه‌موو کاته‌ به‌ فیرۆ رۆیشت! دوو سال به‌ دوامه‌وه بوو، که‌چی دوو خوله‌کی برد، ته‌نیا بۆنه‌وه‌ی پیم بلێت، دهمه‌وئ

وینته بگرم. 'چاکه، نامادهم بۆ نهوه.' بهلام لهپڕ سلهمیمهوه، بیرى ههنديک له نهزمونهکانى خۆمم کهوتهوه لهگهڵ پیاواندا. 'بهلام نهميش دیت بۆ ئیره!' دهستم خسته سهر قۆلى هاوپرێکهه و نهویش سهرى بۆ لهقاند. 'نهویش با بیته بۆ ئیره، کاتيک وینته لیدهگرم.'

به پهريشانیهوه تهماشای کردم. 'ئا، باشه. دهتوانیت نهویش بیته ...' نیت لهو کاتهدا نهوهنده خوشحال بووم، قنگم لهسهر کورسییهکه تویتکهى نهدهخوارد. 'دوو سبهى کاتزمیری ده، وهرنهوه و منیش کهسیک ناماده دهگهه بۆ نارایشت کردنت.'

دوو پۆژ دواتر گهراينهوه بۆ ستودیۆ. ژنیکی نارایشتکهه منى لهسهر کورسیهه دانا و خوشی کهوته کار به لۆکه، فلچه، ئسفنج، کریم، رهنگ، بۆدره، به پهنجه سواندی به دهموچامدا و پێستهکهمی راکیشا. هیچ بیرۆکهیهکم نهبوو چی دهکات، بهلام تهواوی نهو کاته بهیى دهنگى دانیشتم، تهماشای نهجامدانى نهه کارهه دهکرد بهم شته پڕ سهیر و سهمهرا نه. حالو لهسهر کورسییهه دانیشتبوو، تهواو پالی دابووه و زهردهخه نه دهیگرت. جاروبار تهماشام دهکرد و شانم ههلهدهتهکاند یان چاوم لی دادهگرت. 'مهجولئ، ژنه مکياچکه رهکه هاواری لیبهه رزبۆوه.

'نێستا، ههنگاوێک چووه دواوه و دهستیکی خهسته سههر سمتى و به رهمانهندییهوه تهماشای کردم. 'له ناوینهدا تهماشای خۆت بکه. 'ههستامه سههر بئى و تهماشای ناوینهم کرد: لایهک له دهموچاوم به مکياچ گۆرابوو بۆ رهنگیکی زویى سافى بریقه دارى کراوه. لاکه تری واریسه گۆنهکهى جارن بوو.

'واو! تهماشام بکه! بهلام بۆچی یهک لا؟' به سوکه ترسیکهوه وتم.

'چونکو دهیهویت وینته لایهک له دهموچاوت بگریته.'

'نۆی...'

منى برد بۇ ژوورى ستودىيۆ، لەوئى مالكۆلم منى لەسەر تەپلەككىكى بچوك داننا. بە دەورى خۆمدا جاوم گىپرا، تەماشای ژووره تاريكهكەم كرد، پېرى بوو لە شتومەكى وا، كە ھەرگىز لەموەوېئىش نەم بىنىبوو: كامىرا، لايت، باترى، واىەر، كە وەك مار بە ھەموو شوپىنىكدا شۆرپووبۆۋە. لەبەردەمى كامىرەكەدا منى چاككرد تا گۆشەپەكى نەوود پلەيى پىندروست كردم لەگەل زوومى كامىرەكەدا. ۴ وارىس باشە. دەمت داخە و پىك بۇ پىشەوە تەماشاكە. چەناگەت بەرز راگرە. نە ناوا... جوانە ۵ پاشان گويم لە چركەپەك بوو، ئىنجا تەقینەومىيەك، كە رايچەلەكاندم. فلاشەكان تىشكىان داپە دەرەو، لايتەكان بۇ چركەپەك داگىرسان. برىسەكەى لايتەكان واى لىكردم ھەست بىكەم كەسىكى ترم: لەپىر، بۇ ساتىك خۆم ھاتە پىشچاۋ، وەك يەككە لە ئەستىرەكانى سىنەما، كە لە تەلەفىزىوندا بىنىبووم، لە كاتى كردنەوى بۇنەپەكدا، بەرمو رپوى كامىرەكان زەردەخە دەىگرىت كاتىك لە ئوتومبىلە لىمۇزىنەكەى دىتە خوارمەو. پاشان پارچەپەك كاغەزى لە كامىرەكە دەرھىنا و تەماشای كاتىزىرەكەى خۇيى كرد.

‘نەوە جى دەكەيت؟’ پىرسىارم كرد.

‘كات دەگرم.’ مالكۆلم نامازەى بۇ كردم، بىچمە بەر پۇشناپىيەكە و توپىزىكى بەسەر كاغەزمەكەو لىكردەو. كە تەماشام كرد، وردە وردە ژنىك لە ناو جامى وپنەكەدا دەرکەوت وەك ئەمەى كارىكى جادوگەرانە بىت. كاتىك وپنەپەكى نمونەى^۱ پىشاندام، بەناستەم خۆم ناسىيەو، وپنەكە لاى راستى دەموچاوم بوو، بەلام لە حىياتى ئەمەى لە وارىسى كارەكەر بىچىت، لە وارىسى مۆدىل دەچوو. منيان گۆرپووبو بە زىندەمورىكى دلفىرپىن، وەك يەككە لەوانەى كە لە دالانى ستودىيۆ مالكۆلم ھاىرچاپەلد ھەئواسرابوو.

لە كۆتايى ئەو ھەفتەپەدا، پاشنەمەى مالكۆلم فەلىمەكەى شتەو، سەرنەنجامى كارەكەى خۇيى پىشان دام. وپنە سلايدىيەكانى^۲ داپە بەر سەندوفىكى لايتى، زۆر

حەزم لېڭىردىن. پىرسىيارد لېڭىردى كە دەتوانىت وئەنى زىياتىم لېڭىرىت. وتى زۇر كرانه، بەداخەوۋە لە تۋانىدا نەبوو. بەلام نەودى مابوو بېكات، چاپكىردى وئەنەكان بوو.

رۇزىڭيان، پاش دوو مانگ لە وئەنەگىرتنەكە، مالكۆلم تەلەفونى بۇ كىردىم بۇ وای³.
 تەماشاكە، نازانم تۆ ئەگەر حەزىت لە كارى مانىكان بېت، بەلام ھەندىك خەلك ھەيە دەيانەوئەت بېيىنن. يەككە لە نازانسە مانىكانەكان وئەنەكەى تۇيان لە كىتەبەكەى مىندا بېنىوۋە و داوايان كىردوۋە كە تۆ تەلەفونىيان بۇ بىكەى. ئەگەر بېتخۇشە، دەتۋانى لەگەل كۆمپانىيەكان رېكەوئەت و كارىيان بۇ بىكەيت.
 چاكە ... بەلام تۆ دەبېت مىن بەرىت بۇ ئەوئ ... چۈنكۈ دەزانىت، ھەست بە نارامى ناكەم بە تەنىيا بېرۇم. دەمبەى بۇ ئەوئ و بمىناسىتى؟
 نا، ناتانم نەوۋە بىكەم، بەلام ناۋىشانەكەت دەدەمى.

بە وريايىيەوۋ، دەستىك جىلم ھەلېزارد بۇ رۇزى كۆبۈنەوۋە لەگەل نازانسى مانىكانى كراوفۇرد. چۈنكۈ كاتى ھاۋىن بوو، كراسىكى سوورى يەخە ھەوتى قۇل كورتم لەبەركىرد. كراسەكە نە كورت بوو نە درېز، بەلام دەگەيشە ناۋمپراستى پوزم و تەواۋ ھەشرى دەكىرد.

بە كراسى سوورى ھەرزان و كالەوۋە خۇم كىرد بە نازانسا و بېرىم دەگىردەوۋە: ئەمە خۇيەتى. لە راستىدا رېوودىدا! لە راستىدا خۇم زۇر بە ناشىرىن دەزانى. ھەركاتىك بىر لەو رۇژە دەگەمەوۋە، ھەست بە نازارىكى زۇر دەكەم، بەلام تا ئاستىك شانسىم ھەبوو كە پېم نەدەزانى ھەلەكە لە چى دايە، چۈنكۈ مىن جوانترىن جىلى خۇم لەبەردابوو. گومانىشى تىادا نەبوو كە پارەم نەبوو بېچە دەرى و دەستىك جىلى تازە بىكرىم.

كە گەيشتم، ھەرمەنەبەرى پېشۋازىكەر پىرسىيارى لېڭىردىم، كە وئەنەم پېيە و مىنىش وتم، دانەيەك. مىنى ناساند بە ژنىكى جۋانى جىل رېكۈپىك بە ناۋى فېرۋنىكا.

هيرونيكا بانگي كردم بؤ نووسينگهكهى خوى و ناماژهى بؤ كردم، لهسهر كورسيههك بهرامبهر به خوى لهو سهرى ميژهكه دانيشم. 'واريس تهمنت چهنده؟'

'من گهنجم!' نهمانه كوومهليڪ وشه بوون هاتنه سهر زمانم و منيش دامه دهرهوه. 'له راستيدا - من گهنجم. نهو چرچانه' - ناماژهه بؤ چاوم كرد - 'بهوانهوه لهدايكبووم.'

زهردهخهنيهك گرتى. 'زؤر چاكه.' هيرونيكا وهلامهكانى منى له هؤرميكداد دمنووسى. 'لهكوئ دهمزى؟'

'نؤ، له واى دهژيم.'

'چى، ئيستا ... ناوچهوانى گرژ كرد. 'لهكوئ دهمزى؟'

'له وايئمسيئهى دهژيم.'

'كار دمكهيت؟'

'بهلى.'

'گارت چييه؟'

'مهكدؤنالد'

'چاكه ... لهبارهى مانيكانهوه هيچ دهمزانى؟'

'بهلى.'

'چى دهمزانى لهبارميهوه - زؤر شت دهمزانى؟'

'نا، دهمزانم دهمهويئت بيكهه. 'نهم رستهيهى دواييم چهند جار دووباره كردهوه بؤ

دنئيايى.

'باشه. نهلبومت هميه - ويئنت ههيه؟'

'نا.'

'خيزانت له كوئيه؟'

'نهفريقا.'

تۆش لە وێوە هاتووی؟

بەئێ، لە سۆمالمو.

باشە، کەست لێرە هەیە؟

نا، هیچ کەسیکم لێرە نییە.

چاکە. هەرنیستە نواندنیک هەیە و دەبیّت بچیت بۆ ئەوێ.

هەولمدا تێبگەم و ماوەیهک وەستام تا لێکی بدەمەو، واتای رێستە کۆتایی چی

بوو. ببورە، تێنەگەیشتم.

ن و ا ن د ن. وشەکە بە هیواشی وت.

نواندن چییە؟

دەزانیت، چاوپێکەوتنیک هەیە کاتیک داواي کارێک دەکەیت، چاوپێکەوتنت

لەگەڵدا دەکەن؟ باشە؟ چاوپێکەوتن؟ تێگەیشتی؟

نا، نا. درۆم کرد. هیچ تێنەگەیشتم لەوێ وتی. ناوێشانی دامی و پێی وتم،

یەکسەر بچم بۆ ئەوێ.

تەلەفونیان بۆ دەکەم و پێیان دەئێم، تۆ بە رێگاومیت. پارەت پێیە بۆ تەکسی؟

نا، دەتوانم بە پێ برۆم.

نا، نا. شۆینەکە زۆر دوورە. زۆر دوورە. دەبیّت تەکسی بگیریت. تەکسی. باشە؟

تەماشاکە ئەمە دە پاونەد. کە تەواو بوویت، تەلەفونم بۆ بکە. باشە؟

کاتیک بەناو شاردای بە تەکسی دەرۆیشتم، خوێشی هەموو گیانمی داگرتبوو. ئۆ، ئۆ،

ئۆ. ئێستە نێر لەسەر رێگای خۆم. دەچم دەبم بە مانیکان. پاشان پێم زانی کە

شتیکم بێر چوو: پرسیارم لێنەکرد، کارەکە چییە. دەی باشە، ئەمە گرنگ نییە.

باش دەرۆا چونکو تەواو جوانم!

كاتىڭ گەشىتمە شوپىنى نواندىنەكە، چوومە ناو ستودىيۇيەكى تىرى ھۇتۇگرافىيەۋە. دەرگى شوپىنىكى تىرىم كىردەۋە، جەمە دەھات بە ژنانى مانىكان - ژوور لە پاش ژوور پىرى بوو لە ژنانى لاق دىرژ. بەۋ ناۋەدا لەنجەۋلارپان بوو، لە گەلە شىر دەچوون، كاتىڭ دەۋرۋخولى نىچىيەرەكەپان دەدا، لەبەردەمى ئاۋىنەدا پۇزپان لىدەدا، دەنۇستانەۋە ۋەزىيان بادەدا، قاچوقولپان جەۋر دەكرىد بۇئەۋە تارىك بىۋىن. لە سەر كورسىيەك دانىشتمە ۋە سلاۋم لە كچىڭ كىرد، كە لە تەنىشتمەۋە دانىشتىۋو، پىرسىيەم لىكىرد، 'ئەرى كەرەكە چىيە؟' رۇژۇمىرى پىرىلى.

'ئەممەم،' سەرم بۇ لەقاند، ۋەك ئەۋە لەۋسەرى ھاتىيىتمەۋە. 'رۇژۇمىرى پىرىلى. سوپاست دەكەم. 'ئەى ھاور ئەۋە چىيە - رۇژۇمىرى پىرىلى؟ تەۋاۋ پەرىشانى دايگىرتەم، ئەمدەتۋانى بە ئارامى دانىشتمە، لاقەكانم ئارامپان لەبەر ھەلگىراۋو، بە دەۋرى خۇمدا ھەر چاۋەچاۋم بوو تا يارىدەمەرىڭ ھاتە دەۋرە ۋە پىنى ۋەم نۇبەى مەن. بۇ ساتىڭ گىيەم گىرژ بوو.

لام لە كچەكە تەنىشتمە كىردەۋە، روو بە يارىدەمەرىڭ، پىم ۋە، 'تۆ بچۆ. مەن چاۋمەۋانى ھاورپىكەم دەكەم. ' ھەر كاتىڭ يارىدەمەرىڭ بۇ لاي مەن دەھات، ئەمەم لى دوۋبارە دەكرىدەۋە تا ژنى تىر لە شوپىنەكەدا نەما.

ھەمۇو چوۋنە ژوورەۋە.

لە كۇتايپىدا ژنەكە ھاتە دەۋرەۋە، ھىلاك ۋە مەندوۋ پالى دا بە دىۋارەكەۋە ۋە ۋە، 'ۋەرە. ئىستە دەتۋانى بچى. ' بۇ ساتىڭ تەماشاپەكەم كىرد ۋە لە دلى خۇمدا ۋەم، نىتر بەسە، ۋارىس. دەتەۋى ئەم شتە بىكەيت پان نا؟ خىراكە، ھەستە، با بىرۋىن.

دوۋى ژنەكە كەۋتەم بۇ ناو ستودىيۇكە ۋە پىۋاۋىك كە سەرى نوۋساندىۋو بە پىشتى كامپىرەپەكەۋە، ھاورى لىكىردەم، 'سەر ئەۋى. نىشانەپەكە ھەپە. ' نامازەى بۇ كىردەم. 'نىشانەكە.

‘ناۋا، لەسەر نىشانەكە پراۋەستە.’

‘چاكە. سەرەۋەت داكەنە.’

لە دلى خۇمدا وتم، گومانى تىادا نىيە من لەم كابرايە خالى ناپم، بەلام نىتر لەو كاتەدا خەرىك بوو دەرپشامەۋە. ‘سەرەۋەم، مەبەستت كراسەكەمە.’

كابرا سەرى لە پىشتى كامپىرەكە دەرھىنا و چاۋى تىپىرىم، ۋەك ئەۋەى كەسىكى نەقام بىم. بە پەرىشانىيەكى زۆرەۋە وتى، ‘نا، نا، كراسەكەت داكەنە، دىزانت، ئەى تۆ بۆ ھاتۋى بۆ نىترە؟’

‘بەلام ستىانم لەبەردا نىيە.’

‘مەبەست ھەر ئەۋەى، تا بتوانىن مەمكەكانت بىينىن.’

‘نا! ئەم قىسە قۇرد چىيە - مەمكەكانم! سەرەپراى ئەۋە من كراسم لەبەردا نەبوو. ھەموو ئەۋەى لەبەردا بوو كراسە سوۋردكەم بوو. ئەم گەۋجە بە تەمايە چى بۆ بىكەم، لەو باۋەردا، كراسەكەم دادەكەنم و دىچەم لەۋىدا دەۋەستەم بە دەرپىيەكى قۇر و كالىيەكەۋە؟’

‘نا، نا؟ ھەموو كەس گىيانى دەرەجىت بۆ ئەۋەى بگات بەم نواندەنە و تۆش ھاتۋى پىم دەلىتى نا؟’

‘نا، نا، داۋاى لىبوردن دىكەم. ھەلەيە. ھەلەيە. ھەلەم كىردۋە،’ و بە ھەلەداۋان بەرەۋە دەرگاگە چووم. كاتىك كە بەلەى كۆمەلىك وىنەدا، كە لەسەر عەرزەكە بلاۋكرابۋە، رۆيشتەم، نوۋشتامەۋە بۆ بىينىيان.

ۋىنەگرەكە بە دەمى داچەقىۋەۋە بۆ چەند ساتىك تەماشى كىردم. پاشان ناۋرى دايەۋە و ھاۋارى كىرد، ‘ئەى ھاۋار، شتىكىمان بۆ ھاتۋە پىش! تىرىنس، تۆزىك كىرغىمان بۆ ھاتۋە پىش.’

پياوڻيکي کهتهى بههڙى قز ماشوبرنجى پرى ڀوومت سوور له ژوورڼيک هاته دهره وه و به کونجکاوويه وه سهيرى کردم. به ناستم زمرده خه نه يه که وهته سهر ليوانى. 'به ئى. هيچ بووه؟'

خوم راست کرده وه و فرميسک په رپيه چاوانم. 'نا. نه وه شتيکه ناتوانم بيکه م. من نه وه ناکه م.' نامازم بو وينه ى ژنيک کرد، که له ناوخته دهره وژوورى ږووت بوو. سهرمتا ته واو دلم شکا. شوروشوق و ناواى بوون به مانى کان ږويشت. يه که م کارم و مرگرت و دميانه وه ى جل به بهر خومه وه نه هيلم! نينجا توږه بووم - که لله يى بووم - و به سؤمالى که و تمه جنيودانيان. 'نيوه پياوانى پيسن! گه و جينه! به رازينه! کارى نه عله تى خوتان بو خوتان!'

'نه وه ده لتي چى؟ ته ماشاکه، نه و منده سهرقالم کاتى نه و دم نيه - ' به لام له و کاته دا له ناو دمرگاکه دا بووم، به په له ده جوومه دهره وه، وا دمرگاکه م قايم دايه وه به يه گدا خه ريک بوو له گرڼم نه بيه دهره وه. له ته واو ږنگا به ره و وایم، گريام، به خوم دوت، دزمان شتيک بوو غه مناک، ته واو ناخوش، نه مه له ته واو کارى مانى کانداهيه.

نه و نيوارميه له جيگاندا که و تېووم، به داخه وه دمتلامه وه، که هاوژوورده کم پيى راگه ياندم، 'واريس، ته لمفون بانگت ده کات.'
 فيرونيکا بوو له نازانسى مؤدېله وه. 'نه وه تو ى! هاوارم کرد. 'نامه ویت له گهل خه لکاننيکي وه که نيوه قسه بکه م! نيوه - نيوه شهر - نيوه شهرمه ' هه ولم ددها بلیم، شهرمه زارم ده که م به لام چهنه کوششم کرد وشه که م بو نه هاته سهر زمان. 'سامناک بوو. زور خراب بوو. من نامه و ى نه وه بکه م. من نامه و ى له وه زياتر له گهل نيوه بم!'

'باشه، نيستا نارام بگره، واريس. دزمانى نه و پياوه ى نيومړى کى بوو، وينه گرکه؟'

‘نا.‘

‘دەزىنى تىرىنس دۇنۇقان كىيە؟‘

‘نا.‘

‘چاكە، ھارپىت ھەيە ئىنگىلىزى قەسە بىكەت؟‘

‘بەلى.‘

‘چاكە، ھەركەسىڭ ئىنگىلىزى قەسە بىكەت دەزىنىت ئەو پىاۋە كىيە. كاتىك

تەلەفونەكەمان تەۋاۋا كىرە، پىرسىپىيان لىيەكە. ئەو وپنەي خىزانى پاشا، شازادە دى⁹

ۋ ھەموۋ مانىكانە بەناۋبانگەكان دەگرى. ھەرچى چۈنىك بىت، ئەو دەپەۋىت

دىسانەۋە بىبىنىتەۋە، پىيخۇشە وپنەي تۇ بگرىت.‘

‘داۋاى لىكردم جەلەكانم داكەنە! تۇ ئەۋەت پىنەۋەتم پىش ئەۋەدى بىرۇم!‘

‘دەزىنىم دروستە، نىمە زۇر بە پەلە بوۋىن، تەنىيا بىرم لەۋە كىردەۋە، كە ئەو كارە

قابىلى تۇيە. بۇم باسكرد كە تۇ ئىنگىلىزى نازانى ۋ ئەو جۇرە شتانە دژ بە كەلتورى

تۇيە. بەلام ئەمە بۇ رۇزۇمىرى پىرىلىيە ۋ پاش تەۋاۋبوۋنى ئەم كارە، ئىشى زىياترت

پىدەدرى. ھەرگىز گۇفارى مۇدىلى ۋەك فۇگىو ۋ ئىت كىرە؟‘

‘نا، لە تۈنەمدا نىيە بىكەم. بەلام لە دوكانى رۇزنامە فرۇشى سەر جادەكان

تەماشايان دەكەم، ھەردەم دەيان خەمەۋە جىگاكانى خۇيان.‘

‘چاكە، بەلام تۇ بىنىۋىت؟ ئەو جۇرە كارەيە كە پىي ھەلدەستى. تىرىنس

دۇنۇقان لە ھەموۋيان باشترە، ئەگەر دەتەۋى كارى مانىكان بىكە، پىۋىستە ئەو كارە

بىكە. لە پاش ئەۋە پارەيەكى زۇر بەدەستدەھىنى ۋ ھەرچىت پىخۇش بىت

دەپكەيت.‘

‘مىن سەرۋەدى كراسەكەم داناكەنە.‘

گۈيەم لە ناھ ھەلگىشەنى بوۋ ۋارىس، وتت لە كۈئ ئىش دەكەم؟‘

‘مەكدۇنەند.‘

‘چەند وەردەمگىرى؟

وەلەم دايەو.

‘چاكە، ئەو ھەزار و يىنچ سەد پائىدەدا بۇ يەك رۆز.

‘ھەموو بۇ من؟ ھەموو بۇ خۇم دەپىت.

‘بەلى و ھەروھە بەم لا و ئەو لاشدا دەتەن. ئەم كارە دووبارە دەكرىتەو ھە

گەرماو. من نازانم تۆ لەوئى بووئىت، بەلام شوپىنكى زۆر خۆشە. لە ھوتىلى رۇيالتۇن

دەمىنىتەو، ئەم قسانەى كرد، وەك ئەوئى من لىي تىبگەم. ‘تەماشاكە، دەتەوئ

ئەو كارە بىكەيت يان نا؟

ئىتر لەو كاتەدا رازى كردم. بە پىكەومنانى پارەيەكى وا، بەسە بۇ ئەوئى خىرا

يارمەتى دايكىمى پىدەم. ‘باشە، باشە! كەى دەتوانم بچمەو بۇ لای ئەو پياوہ؟

‘سبەينى بەيانىت بى چۆنە؟

‘تەنيا سەرەوہ دادەكەنم. ھەر ئەوہ؟ ئەوئى مەبەستەم، تۆ دلتىايى لەوئى كە

ئەو ھەزار و يىنچ سەد پائىدە بۇ ئەوئى نىيە من دەپىت لەگەل ئەو پياوہ بچمە

جىگاوہ؟

‘نا، نا. ئەمە داو نانەوہ نىيە. ھىچ شتىكى وەھا وەك ئەمە لە ئارادا نىيە.

‘يان ... تۆ دەزانى، ئەو ئەوئى دەوئى من لاقىمى بۇ بلاوگەمەوہ يان شتى قۇرى

تر؟ ئەگەر واىە، ئىستا پىم بلى.

‘تەنيا سەرەوہ داكەنە. بەلام لە بىرت نەچىت، تەنيا سبەينى سلايد دروست

دەكات، پاشان پىت دەئىت، تۆ كار وەردەمگىرى يان نا. لەبەرئەوہ رىكوپىك بە....

بۇ سبەينى بەيانى كە گەيشتمە ئەوئى، تىرىنس دۇنۇفان تەماشاي كردم و دەستى

كرد بە پىكەنن. ‘ئۆى، ئەوہ تۆى دووبارە. وەرە بۇ ئىرە. ناوت چىيە؟ ئىتر لەو

ساتەوہ، زۆر ئارام بوو لەگەلەدا. تىرىنس باوك بوو، زانى كە من مندائىكى جوارە

سالم و پټويستيم به يارمەتى ھەيە. چاى بۆ ھينام و ھەموو کارمکانى، وینەى نەو کچە زۆر جوانانەى له جيهاندا کە گرتبووى، نيشاندام. 'چاکە. کۆمەلڭک وینەى تريشت پيشان دەدەم. ودرە لەگەلما. 'بردمى بۆ ژووړيکى تر، کە پر بوو له ږهه و چەکمەجە و ږۆژميرڭک لەسەر ميژيک کەوتوو بوو. پەرە پەرە ھەلئيدايەو و له ناو ھەر پەرەپەکا وینەى کچيکى جوانى دلږيني تيادابوو. 'نەمە دەبينى؟ ږۆژميرى بيرللى کۆتايى سالة. ھەموو سائڭک دەيکەم. بەلام نيمسال حياواز دەبیت - تەنيا ژنانى نەفرىقى دەبن. ھەنديکيان بە جلەو دەبن و ھەنديکيان جليان لەبەردا نابیت. 'ھەموو شتيکى پيشان دام، بوى رۆشن کەردمەو و کارەگە چۆن دەچيټە پيشەو. نيتر لەو کاتەدا ناسودە بووم کە ئەم کەسە پياويکى پيرى خراپى تەلەکەباز نيبە. نينجا پيى وتم. 'چاکە، نيستا نيەمە نيازمان ھەيە سلايد بگرين. نايانامادەى؟'

ھەر لەو کاتەوێ کە فيرۆنيکا پيى راگەياندم چى دەکەم، من نامادبووم، بەلام نيستا تەواو ناسودەبووم. 'بەلئى، من نامادەم. 'نيتر لەو ساتەو پيشەگەريکى تەواو بووم. لە سەر زەويەکە راوستام - بەبى بەشى سەردوھ - و بە متمانەو تەماشای کاميرەکەم دەکرد. جوانە! کاتڭک کە سلايدەکەى نيشان دام، نەفرىقاي بيرخستەو کە لەوئ دەزيام. کلپەکە ږەش و سبى بوو، ناسايى و راستەقینە - نە فيزھينەر بوو نە ھەست بريندارکەر، نە پەيوەنديەکى بە پۆرنۆگرافىيەو ھەبوو. بەلکو نەو واريە بوو کە لە بيايان گەورە بووبوو، ھەر وەك کچيکى مندال وابوو، لەبەر گەرمادا مەمکە بچکۆلەکانى ديار بوو.

شەو کە گەيشتمە مائەو، لەلایەن ناژانسهکەو پەياميکەم پڭەيشت کە پيى راگەياندم، کارەکەم وەرگرتوو و ھەفتەى داھاتوو دەچم بۆ گەرمائەو. فيرۆنيکا زمارەى تەلەفونى مائەوديانى بۆ بەجڭشتبووم. تەلەفونم بۆ کرد بۆم باسکرد، کە لە مەكدونالد کار دەکەم و ناتوانم دەستى ليھەلېگرم، چونکو بۆم رۆشن نيبە، پارەى

کاری مانیکان کهی و مرده گرم. به لام رزگاری کردم بهودی که پیی وتم، دهنوانم له پیندا پارمه که و مرگرم.

لهو روزهو نهتر پیم نه خسته وه ناو مه کندوناند. هر که له قسه کردن بوومه وه له گهن فیرونیکا، که و تمه گهران به ناو و اینم سینیدا، نه که هر بؤ هاوریکانم به لکو بؤ هر که سیکی بیگانه که گوی بیستی قسهکانی من بوو، باسی پرژه تازه کهی خوم بؤ کردن. حالو وتی، 'هر نم به زمت کهم بوو، دی تهواوی که، به راستی مه مکه گانت پیشان ددهی؟'

'نهی چون، بؤ هزار و پینج سهد پاومندا'

'بؤ نهو شته بجوگانه؟ کچی شهرم بکه،' به پیکه نینه وه دهیوت.

'به لام نه مه نهو نییه که تو مه به ستته. نه مه به راستی شتیکی جوانه. شتیکی قیزه نیه نییه ... و دهچین بؤ گهرماو و له هوتیلیکی گهره ده می نینه وه.'

'باشه، نیت نامه وی گویم له مه بیت - تهواو بهسه، نیت هه موو کهس تیمه گه یه نه له بینا که دا، تیگه یشتی؟'

شهو پی ش سه فهرمه کهم خه و نه چوه چاوم، حهزم دهر د زو به یانی بیت، کوله پشویه کم ناماده کردیو له به ردهم دهرگا که دا دامنا بوو. هیشتا نه مده توانی باومر به مه بکه - هر گیز بؤ هیچ شوینیک نه چوو بووم نیستا نم خه لکه پارم پینده دا بؤ نه وهی بچم! تیرینس دؤنؤ فان لیموزینیک دهنیری و لیره هه لمده گری و دهمبات بؤ نیستگای فیکتوریا. له وی گروپی - وینه گران، یارمه تیدمران، به رپوه بهری هونه ری، چوار مانیکان، مکیا جکه ری، قز چاکه ری و من - کؤده یینه وه و سواری شه مند مه ر ده بین بؤ گهرماو. من یه کهم کهس بووم که گه یشتنه نه وی، چونکه زور نیگه رانی نه وه بووم شه مند مه ر که له ده ستبدهم. دووم کهس که گه یشت ناومی کامییل بوو.

كە گەشىتىنە گەرماودكە، لە ھۆتلى رۇيالتۇن تۆماریان كىردىن، كە لە كۆشك دەچو، سەرسام بووم بەھودى كە ژوورېكى گەورەيان تەنیا بە خۆم دابوو. بەلام يەكەم شەو ناۋمى ھات بۆ ژوورەكەم و داۋاي لىكردم، كە دەتوانىت لەگەل مندا بنوېت. كچىكى زۆر گەنج و جوان بوو، تەمەنى شانزە يان ھەفدە سال بوو، دەترسا بە تەنیا بىت. پىم وت، بىگومان چونكو پىم خۆش بوو يەككىم لەگەلدا بىت. 'پىيان مەلى، باشە؟ چونكو شىت دەبن ئەگەر بزانن بە خۇپاي پاره دەدن بە ژوورېك و كەسى تىادا نانوى.'

'نىگەرەن مەبە لە ژوورى من بە.' پاش جەندەھا سال ئەزمون، ئاسايى بوو دەورى دايكايەتى بىينم. لە راستىدا ھاۋرېكانم بە دايە بانگيان دەكردم، چونكو ھەردەم ويستوومە دايكى ھەموو كەس بىم. 'من ھىچ شتىك ئالېم، ناۋمى.'

بۆ بەيانى كە دەستبەكار بووېن، لەپىشدا دوو كچمان چوو بۆ مكىاج و قز چاكردن. پاشان، ئەمانە وپنەيان لىگىرا ھاۋكات دوو كچى تر بران بۆ نامادەكردن، تا ھەموو كۆتاييان ھات. يەكەم بەيانى كە قز چاكەرەكە كەوتە قز چاكردنى من پىم وت، كە تەۋاۋ قزم كورت كاتەۋە. لەو كاتەدا ھەۋلى بوون بە مانىكانم زۆر تىادا بەھىزبوو. گۆشتى چەورى مەكدۇنالد كارى تىكردىبووم. لەبەرئەۋە دەمويست قزم زۆر كورت بىت تا زياتر ۋەك مۇدىرن و نوى بنوېنم. قزچاكەر كەوتە بىرىنى قزم تا زۆر كەمى پىۋە مايەۋە نىزىكى ئىنجىك لە ھەموو لايەكى قزمەۋە مايەۋە. ھەموو بىيان وتم، 'نۆيىيى، زۆر گۇپاۋى.' بەلام لە راستىدا بىپارم دابوو، خەلك سەرسام بىكەم و بە قزچاكەرەكەم وت، 'دەزانى من چىم دەۋىت؟ دەمەۋى پەنگى قزم كال بىت.'

'نۆى نا! نىازم نىيە ئەۋە بىكەم. ۋەك كەسىكى بەدخو دەردەچىت - شىت!'

ناؤمی کامپییل پتکهنی و وتی، 'واریس دزمانی؟ رۆزیک دیت ناوبانگ پهیدا دهکەیت. وه تۆ نابیت منت له بیر بجیت، باشه؟' بیگومان به پێچهوانه وه درجوو، نهو ناوبانگی زیاتر دمرکرد.

بۆ ماوهی شەش رۆژ بهم شیوهیه کارمان کرد و باوهرم نهدمکرد، له بهرامبهه نه مه دا پارهمان پێدهدم. ههر که ئیواران کارمان تهواو دهبوو، کۆمهلهکه پرساریان لێدهکردم، دهمهویت چی بکهه، ههردهم وهلام یهکێک بوو: دهجم بۆ شت کرپن. لیمۆزین و شۆفیرمهکیان پێدهدام، له ههر کوپیهک بمویستایه دایده به زانم، پاشان دههاتهوه ههلی دهگرتم. کاتی که کارهکه تهواو بوو، وینهیهکی من ههلبژێردا بۆ سهه بهرگهکهی، که مایه ی سههسامی و جیگای شانازیم بوو، وه بهمه وینه ی من زیاتر بلأوبووه.

به شه مه نده ههر گهراپنه وه بۆ لهندهن، ههر که گهیشتم یهکسهه سواری لیمۆزین بووم و شۆفیرمهکی لێی پرسیم له کوئ دات بهزینم. پیم وت له ئازانس. ههرکه پیم نایه دمرگاکه وه پێیان وتم، 'بیخه ملینه چی ههیه؟ بۆ تۆ نمایشیکی تر ههیه و ههر ئیستا له سوچی نهو سه ره وه. بهلام خیراکه - ده بیت ههر ئیستا برۆی.'

له سه ره ئه مه ناره مزایه تیم دهر بری، چونکو هیلاک بووم. 'سه به نی دهجم،' پیم وتن.

'نا، نا. سه به نی زۆر درمنگه، له سه ره و ئیرومیه. به دوا ی کههکانی بۆندا دهگه رپن بۆ فیلمی تازه ی جیمس بۆند⁴، زه لیفین دمیلایتس⁵، له گه ل تیمۆسی دالتون⁶. جانتاکه ت لیره جیهیله و با برۆین. له گه ل ت دین تا نهوئ و شوینه که ت پیشان ده دهین.'

پیاویک له ئازانسه که منی به دهووری سوچه که دا برد و ئامازه ی به خانوویهک کرد. 'نهو دمرگایه ده بین، که نهو خه لکه ده چنه ژووری؟ نهو شوینه که یه.'

چوومە ژوورئ و بىنىم دووباردىگىرەنەۋەى ئەو رۆزە بوو، كە چووم بۇ ستودىۋى تىرانس دۇنۇفان، بەلام خراپتر. سوپايەك لە كىچ راۋەستابوون، پالىان بە دىۋارەۋە دابوو، دانىشتبوون، قەسيان دەكرد و پۇزىان لىدەدا.

يارىدەدەرىك پىي وىم، 'داۋا لە ھەموو كەسنىك دەكەين چەند وشە بلى.' ئەم ھەۋالە ۋەك شتىكى شووم ھاتە بەرجاوم، بەلام كەۋىتەمە پىرسىار كىردن لەخۇم، ھەر ئىستا من پىشەگەرىكى مۇدىلەم؟ من كارم كىردوۋە بۇ تىرىنس دۇنۇفان بۇ رۆزۇمىرى پىرىلى. ئەمە ھىچ نىيە تا نەتوانم دەستى بۇ بەرم. كاتىك نۇبە ھاتە سەر من، پىشانىاندەم بىچە ناو ستودىۋەكەۋە و لەسەر نىشانەيك راپان ۋەستەندەم. پىموتەن، 'كۆرىنە دەمەۋى ئەۋەتەن پىبلىم كە من نىنگىلىزىيەكى زۇر باش قەسە ناكەم.'

كارى ناگادار كىردەۋەيان بەرز كىردە و وتىان، 'ئەۋە قەيناكات، تەنھا ئەمە بىخوینەردە.' ئەنى خۋايە ئىستا چى؟ دەبىت پىيان بلىم كە ناتوانم بىخوینەردە؟ نا، ئەمە زۇر دەبىت، ئەمە زۇر جەيەبەردىيە، ناتوانم ئەمە بىكەم.

لەجىياتى ئەۋە وىم، 'لىم بىۋورن. دەبىت بىرۇم - ھەرنىستا دەگەرپمەۋە.' لە بىناكە ھاتەمە دەرەۋە و چووم بۇ ئازانس بۇ ھەلگىرتى جانناكەم. خوا دەپزانى، چەند خۇپىشانەدەر چاۋەروانى منيان كىردوۋە تا يەككىك ناگادار دەبىتەۋە، كە من ناگەرپمەۋە؟ لە ئازانسىش بە خەلگەكەم وت، ھىشتا سەردەم نەھاتوۋە، تەنبا بۇ ئەۋە ھاتووم جانناكەم بەرم، چۈنكى لەۋە دەجىت سەرەپەكى دوورودىرۇز بىت. ئەمە نىزىكەى يەك و دوۋى پاش نىۋەردۇ بوو، بەلام من گەرپمەۋە بۇ مائەۋە و جانناكەم دانا، پاشان چووم بۇ لاي قىزچاكەر. نىزىك وائىنەسىنەى خۇم كىرد بە دوكانىكدا و پىۋاۋىكى بەرپىز پىرسىارى لىكردەم، چى دەتۋانىت بىكات بۇم.

زەنگى قىزم كال بىكە، ۋەلامە دايەۋە

قز چاکه رڼه ګرځي ډېر ژر ګرځي. 'چاکه، د زمانې نيمه نه و کاره ده کيڼ، به لام کاتي زور د وېت و نيمه کاتر ميري هشت نارايستګا داده کيڼ.'

'چاکه. تا هشت کاتمان هيه.'

'وايه، به لام خه لکي تر له پېشته ويه.' ليې پارامه وه تا له دوايدا رازي بوو. پېر وکسايډ⁷ ي رځانډ به سهرمدا، په کسر په شيمان بوومه وه، له وهی که ليې پارامه ته وه بوم بکات. قزم کورت بوو، کهرسه کيمياويي که سهری د سوتاندم و هه ستم ده کرد پېستېک له سهرم ده پېته وه. به لام دانم به خوډا گرت تا ته واو بوو. کاتيک قز چاکه رڼه قزي شتم، رهنګي قزم بوو بوو به پرته والي. له بهر نه وهی ده بوو جاري کي تر پېر وکسايډ مکه به کار به پېته وه، بوته وهی ماو ميه کي دريژتر به پېته وه بو لبردنې رهنګي قزم. دووهم جار بوو به زهره. سيپه جار رهنګي کاله کي هينا.

پېمخوش بوو، به لام کاتيک له ريګادا بووم به رهو مېرؤ، منډالني بچوک ده ستي دايکيان ده گرت و هاوريان ده کرد، 'دايه، دايه، دايه، نهو شته چي به؟ نهو پياوه يان ژنه؟' بيرم ده کرد وه، نه فرتم ليد مکه، له وانه يه هه لم کرد پېت؟ منډالان د مرسينم. به لام کاتيک گه شتمه وای، بريارم دا پشگوني بخم، چونکو قزم نه وه نه بوو جيګای سهرنجی منډالان پېت. قز کالېوون شتيک بوو ده مويست تافېکه موه و له و باو مېرېدا بووم زور زور جوان پېت.

کاتيک گه شتمه ماله وه، په يام له سهر په يام بوم هاتېو له نازانسه وه. له کوي؟ هه مووکس له شوني نياپه مکه چاو مړوانت دمکات. ده گه پېته وه؟ هيشتا ده يانه وې تبينن. هيشتا چاو مړوانن... به لام نازانس داخرايوو، له بهر نه وه ته له موني بوو فيرونيکا کرد له ماله وه. 'وايس، نهو چووي بوو کوي؟ له و باو مېرېدا بوون چووي بوو همام! په يمانم پېده به ياني ده گه پېته وه؟' رازي کردم سبه يني به ياني به گه پېته وه.

بىگومان، ئەۋەم بە قىرۋىنىكا نەۋت، نىمىشكەرەكان يەكسەر سەرنىجىان دا؛ دۈيىن زىنىكى رەشى ناساىى بووم، ئىمىرۋ سۆمالىيەك بە قىزىكى كالىۋە. ھەموو لە كار ۋەستان بۇ تەماشاكردنى من. 'ۋاۋ! چەند سەرسۈرھىنەرە - دۈيىن شەۋ نەمەت كىرد؟'

'بەلى.'

'ئۇى، جوانە. ھەزم لىيەتتى جارىكى تر نەيگۈرپىت، باشە؟' بىم وتى، 'باۋەرم پىبەكن، بەم زوۋانە خۇم توۋشى ئەم ئەشكەنچەيە ناكەمەۋە. نىستا نىتر بىخى قىزىشم كالىۋە.' دۈيىن لەكۈيىدا ۋەستابوۋىن، دەستمان پىكرەدەۋە. 'نىگەرانى زمانە نىنگلىزىيەكەتتى ئەۋە گىرەتەكەيە؟'

'بەلى.' ھىستا نەمدەتۋانى دان بەۋەدا بىنىم، كە ناتۋانم بخۈيىنمەۋە. 'باشە. تەنىيا لەۋيىدا راۋەستا، تەماشاي راست بىكە، تەماشاي چەپ بىكە. ناۋى خۇت بلى. لەكۈيۈۋە ھاتوۋى، لەگەل چ نازانىسكىدا كار دەكەيت و ئەۋە ھەموۋىيەتتى. 'ھەر نەۋەم دەتۋانى.

پاش ئەۋە، چۈنكو لەۋناۋە بووم، لە گراۋفۇرد، بىپارم دا، ناخۇش نابىت سەرىكى نازانىس بىدەم و قىزى خۇمىيان پىشان بىدەم. ھەموو تىكچوون. 'چ بەزمىكت بە قىزى خۇت كىردوۋە!'

'جوانە، ۋا نىيە؟'

'ئا ئەى ھاۋار، جوان نىيە! ناتۋانىن ناۋنوۋست بىكەين بۇ كارى ترا! دەبۋايە لەگەل نىمە قسەت بىكرىدەيە، پىش ئەۋەى شتىكى ۋەك ئەمە. بەسەنچى خۇت بىھىنى، ۋارىس. كىپار دەبىت بزانىت چى بەلەھىت دەھىنى - ئەۋە نىتر تەنىيا قىزى خۇت نىيە، جىت پىخۇش بىت بەسەرى بىھىنى.'

هه رچي چوڼيک بوو، نمايشکه رهکان قزي منيان پي جوان بوو و کاره کهم و مرگرت و هک کچي بوند. به لام لهو روزه به دواوه، خه لکي نازانس نازناوي: جينييس⁸ يان لينام. چونکو خوځم پش بووم به سه ريکي سپييه وه.

زور دلخو شبووم بهم کاره تازه يه سينه ما، تا روزه يکيان چووم بو نازانس و فيرونیکا پي و تم، چاکه وارييس، هه واليکي خوځ. زه ليفين ده يلايت، له مه را کيش فيلمه که ي ده گيريت.

له شم گرژبوو. ده زانيت، ده بيت شتيک به تو بلتم، به داخه وه له راستيدا حه زم نه ده کرد ناچار بم بيت بلتم. بيرتان ديت نهو روزه منتان به کري گرت، پرسيارتان ليکردم پاسپورتم هه يه؟ به لي هه مه، به لام فيزه ي مانه وم ته واو بووه، وه نه گهر له به ريتانيا بچه دهر وه، ناتوانم بگه ريمه وه.

وارييس، دروت له گهل من کردوه! ده بوو پاسپورتي ياسايت هه بيت تا کاري مانيدان بکه يت، نه گينا تو به که لکي ني مه نايه يت، هه ميشه ده بيت له سه مه رکردندا بيت. تو ناتواني نهو کاره بکه يت. ني مه ده بيت نه وه هه لوه شپيني نه وه.

نا، نا. نه وه مه که - بير له شتيک ده که مه وه. شتيک ده که م. فيرونیکا بي باوه رانه ته ماشاي کردم، به لام وتي، ني تر نه وه په يومندي به خو مه وه هه يه. بو چهن روزه له ماله وه دانيشتم و بيرم کردوه و بيرم کردوه و هيچ شتيک به خه يالما نه هات. له گهل هاوړيکامدا که و تمه قسه کردن، به لام ريگا چارميان ته نها له شوو کردندا له گهل په کيکدا ده بيني نه وه، گوماني تيادا نه بوو، که سم نه بوو شو ي پي بکه م. غه مناکي دا يگرتم، نه که همر له به رنه وه ي پيشه که م له دستده دا، به لکو له به رنه وه ي دروم له گهل فيرونیکا کردبوو، هه موو خه لکي نازانس که م ني گهران کردبوو.

شه ويکيان له وپه ري ني گه رانيما بووم، چوومه خواره وه بو شوي ني مه له ي وای. هاوړيکه م مارلين، که کچيکي پش پيست بوو له لهنده ن ده زيا، کاري مه له واني رزگار که ري ده کرد له وي. په که م جار که هاتمه وای، ده هاتم بو شوي ني مه له که و

تهنها دادەنیشتم و تەماشام دەکرد، چونکو ئاوم خۆشەمویست. له کۆتاییدا شەویکیان مارلین لێی پرسیم، که بۆچی ناچمه ناو ناوهکهوه، منیش پێم وت که ناتوانم مەله بکه‌م. 'باشه، من دمتوانم فێرت بکه‌م،' مارلین پێی وتم.

'چاکه.' چوومه سه‌رحه‌وزه قوولەکه، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولم وه‌رگرت و خۆم هه‌ڵدایه‌ ناوی. چونکو ئەو مەله‌وانی رزگارکه‌ر بوو، له‌و باوم‌په‌دا بووم دمتوانی‌ت رزگارم بکات. به‌لام بیه‌خه‌ملێنه‌ جی پوویدا؟ له‌ژێر ناوه‌که‌دا وه‌ک ماسی که‌وتمه‌ مەله‌کردن بۆ ئەو سه‌ری هه‌وزه‌که‌.

به‌ زمرده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌وه‌ هاتمه‌ سه‌ر ناوه‌که‌. 'کردم! ناتوانم باوم‌په‌ بکه‌م، کردم!'

به‌لام ئەو تو‌ره‌ بوو. 'بۆچی پێم ده‌لێیت نازانم مەله‌ بکه‌م؟' 'له‌ ژياندا مەله‌م نه‌کردوو!' له‌پاش ئەو به‌زمه‌، بووین به‌ هاو‌پێیه‌کی باشی یه‌کتری. له‌گه‌ڵ دایکی ده‌ژیا له‌وپه‌ری شار، هه‌ندیک جار، که‌ شه‌و دره‌نگ کاری ته‌واو ده‌بوو، نه‌گه‌ر بگه‌رايه‌ته‌وه‌ ما‌له‌وه‌، زۆر هه‌یلاک ده‌بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ له‌لای من ده‌مايه‌وه‌. مارلین که‌سیکی چاک و به‌خشنده‌ بوو، ئیوا‌رمیه‌کیان که‌ له‌وئ مەله‌م ده‌کرد و هه‌ولم ده‌دا گه‌رفتی پاسپۆرت له‌ بیر خۆم به‌رمه‌وه‌، پێگا چاره‌یه‌کم بۆ هات. هاتمه‌ ده‌روه‌ و عه‌ینه‌که‌ مەله‌وانییه‌که‌مم به‌رز کرده‌وه‌. 'مارلین،' هه‌ناسه‌یه‌کم دا، 'پێویستم به‌ پاسپۆرت‌ه‌که‌ی تۆ هه‌یه‌.'

'جی؟ له‌باره‌ی جیه‌یه‌وه‌ قسه‌ ده‌که‌یت؟' گه‌رفته‌که‌ی خۆمم بۆ باس کرد. 'ئه‌وه‌ تۆ نه‌قلی خۆت له‌ ده‌ستداوه‌، واریس! ده‌زانی چ به‌زمی‌کمان به‌سه‌ر ده‌هینی؟ تۆ ده‌گرن، بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ دیپۆرت ده‌کهنه‌وه‌، منیش په‌وانه‌ی به‌ندیخانه‌ ده‌کهن. ئەم هه‌موو به‌زمه‌ له‌به‌ر خاتری جی؟ بۆ ئەوه‌ی له‌ فیلمیکی که‌راته‌ی جیمس بۆندا بیت؟ له‌و باوم‌په‌دا نییم.'

‘دەى مارلىن. خۇشە، سەركىشىيەكە - ئەم ھەنگاۋە بىن. دىچىن بۇ نوۋوسىنگەى بۇست، داۋاى پاسپۇرت دىكەم بە ناۋى تۇۋە، ئىمىزى تۇيان پىدەدەم لەگەل وئەى خۇم. مىن كاتم زۇر نىيە، بەلام دىتوانم پاسپۇرتىكى كاتى، تەنىا لە دوو رۇزدا دىرەپىتىم. تكات لىدەكەم مارلىن! ھەلىكى گەۋرەيە بۇئەۋەى لەو فىلىمەدا بەشدارى بىكەم.’

لە كۇتايىدا پاش چەندەھا كاژىر داۋا و پارانەۋە، رۇژىك پىش فرىنىم بۇ مەراكىش، رازى بوو. پاش ئەۋەى وئەىيەكەم گرت، پىكەۋە چوۋىن بۇ نوۋوسىنەگەى بۇست، لە ماۋەى يەك كاژىردا بووم بە خاۋەنى پاسپۇرتى بەرىتانى. بەلام لە تەۋاۋى رىگا تا مائەۋە، مارلىن تەۋاۋ نىگەرەن بوو. بەردەۋام پىم دەۋت، ‘دەى مارلىن، گۇيەدەرى، باش دىبىت. دىبىت باۋەرت ھەبىت كە دىكرىت.’

‘باۋەرم بە چى ھەبىت. لەو باۋەردام بەزمىكى وا كەرەنە دىتوانىت ھەموو زىانم تىكبات.’ ئەو شەۋە، ھەردوۋىكەم چوۋىن بۇ مالى دايكى بۇئەۋەى پىكەۋە بىن. پىشنىارم كىرد، فىلىمىكى فىدۇۋى بەكرى بىنن، خاۋاردنىكى چىنى لەگەل خۇمان بەرىنە مائەۋە و ناساى ۋەرىگرىن. بەلام كاتىك چوۋىنە مائەۋە، مارلىن وتى، ‘ۋارىس. مىن ناتوانم ئەۋە بىكەم. زۇر مەترسىدارە. پاسپۇرتەكەم بەرەۋە.’ بەداخىكى زۇرەۋە دامەۋە دەستى، خەيالى پىشەگەرى سىنەما ۋەك دوگەل چوۋ بە ناسماندا. ‘تۇ لىرە دەمىنىتەۋە - مىن دىچىم دىشارمەۋە. چوۋ بۇ ژوۋرەكەى خۇى لەسەرەۋە.

پىم وت، ‘كچى باشە. ئەگەر ۋا ھەست دىكەيت، پىۋىست ناكات ئازارى خۇت بىدەيت. ئەگەر لەو باۋەرداى شتىك بە ھەلە دىچىتە پىشەۋە، پىۋىست ناكات بىكەمىن.’ بەلام ئەۋ شەۋە، ھەر كە مارلىن چاۋى چوۋە خەۋ، دىستىم كىرد بە گەرەن بەناۋ ژوۋرەكەيدا. بە سەدان كىتبى ھەبوۋ، زانىم لەكۇيدا شارديوپەتەۋە، يەك بە يەك كىتبەكانىم كىردەۋە و رام ۋەشاندا. بەيانى ئوتومبىل دەھات بۇ ئىرە بە شوپىندا، بۇئەۋەى بىگەيەنىتە فرۇكەخانە، لەبەرەۋە خىرا كەۋتەمە خۇ. لەپىر

باسپۇرتەكە كەۋتەخواردوۋە بۇ بەر پىم. بىدەنگ ھەلمگرتەۋە و خستە ناو كۆلەپشتەكەمەۋە، پاشان چوۋمە ناو جىگاۋە. بەيانى ھەستام، بە دزىيەۋە چوۋمە خواردوۋە، پىش ئەۋەى شۆفېر بگاتە سەرم و لە جەرەسى دەرگا بدا، خەلك خەبەر كاتەۋە. دەرۋە سارد بوو، بەلام لە لاى جادەكە ۋەستام، لە سەرماندا ھەلدەلەرزىم تا شۆفېرەكە لە كاتزىمېر ھەۋتدا گەشت، پاشان چوۋم بۇ ھىسرۇ.

چوۋنە دەرۋەم لە بەرىتانيا بى گرفت بوو. لە مەراكىش بەشدارىم لە دوو دىمەنى فىلمەكەدا كرد، كە يەككىيان، ۋەك ئەۋەى لە تىكستەكەدا نووسرابوو، من كچە جوانەكە لەلاى ھەۋزەكە پالگەۋتوۋە بوو. لە ئەۋى ترىاندا، ھەموومان لە ناو خانوۋىيەكى جواندا لە كاسابلانكا، دانىشتوۋىن و چا دەخۇينەۋە، لەگەل ئەۋەشدا ھەموو ژنەكان لەبەر چەند ھۆيەك پروتن. جىمس بۇند بەناو بىمىچەكەدا دەفرىت و نىمەش دەست بەرزەدەكەينەۋە و دەموچاۋى خۇمان دەگرىن و ھاۋار دەكەين، ناھ، نەى ھاۋار! بەلام من لە دلى خۇمدا ۋەم، چاكە، من ھىچ سكالايەك ناكەم، چونكو من ھىچ دەۋرىك لە قسەگردندا نابىنم، مەبەستم ئەۋەى، نابىت خۇم سەرزەشت بىكەم لەبارەى ئەۋەى ناتوانم بىخۇينەۋە.

باقى كاتەكان خۇمان دەدايە بەر ھەتاۋ، لە تەنىشت ھەۋزەكە دادەنىشتىن و ھەر دەمان خوارد بەبى ئەۋەى ھىچ كارىك بىكەين. تەۋاۋى كاتەكە خۇم دەدايە بەر ھەتاۋ، زۇر جىژم لىدەبىنى دووبارە بىبىنەۋە، پاش ئەۋەى لە لەندەنى پېر تەمومۇژدا زىابوۋم. لەبەرئەۋەى نەمدەزانى چۇن ھەلسوكەۋت بىكەم لەگەل ئەۋانەى بۇ فىلمەكە ھاتبوۋن، زۆربەى كات بە تەنيا بووم، ئەۋان زۇر جوان و دلفرېن بوون، نىنگلىزىيەكى تەۋاۋيان دەزانى و لەۋە دەچوۋ يەكترى بناسن - لەبارەى شتى جۇراۋجۇرەۋە قسەيان دەكرد. من ھەر لە شوروشەۋقى ئەۋەدا بووم بىگەرىمەۋە بۇ نەفرىقا، لە ئىۋاراندا بىچمە دەرۋە و دانىشم لەگەل دايكان كە خەرىكى نامادەكردنى

چیشتی جۆراوجۆرن بۆ خیزانهکانیان. نه مدمتوانی به زمانهکهیان قسه بکه، به لام
زمردهخه دهیگرتین و من وشهیهکم به عهرهیی دهوت و ئهوان وشهیهکیان به
ئینگلیزی دهوت و ههمومان پیدهکهنین.

رۆژیکیان گروپی فیلمهکه هاتن بۆ لامان و وتیان، 'پیشپرکیی حوشر سواری
ههیه، کێ دهیهوئیت بجیت؟ با بێت، ئیمه کۆیان دهکهینهوه.' پاش ئهوهی راوهستاین
و بۆ ماوهیهک تهماشای پیشپرکیکهمان کرد، له یهکێک له سوارچاکه عهرهبهکانم
پرسی، که منیش دهتوانم سوار بم. به تیکهلهیهک عهرهیی و ئینگلیزی کهوتینه
قسهکردن، پێی راگهیاندم، که نا ژنان بۆیان نییه سواری حوشر بن.

'با بیکهینه گرهو، لێت دهبهمهوه،' پیم وت. 'زوو که، پیشانت دهم - ترست له
من ههیه سوار بم، چونکو لێت دهبهمهوه!' ئهمه ئهوی کهللهی کرد - ئهو کچه
بجکولهیه بهرامبهرکی لهگهڵ مندا دهکات - پاش ئهوه ئیتر برپاری دا بهشداری
پیشپرکیکه بکه. لهناو گروپی فیلمهکهدا ههوالهکه بلاوبووه، پیشپرکیی داهاتوو
واریس بهشداری دهکات، ههموو لیم کۆبوونهوه و ههندیک کهم ههولیان دا
بهشیمانم بکهنهوه. ههموویانم ئاگادارکردهوه، که پارهکانیان بهین و لهسهر واریس
گرهوو بکهن، چونکو دهرسی ههموو سوارچاکه مهراگیشیهکان دادهدم. لهگهڵ مندا،
نزیکهی ده عهرپ سواری حوشرهکانیان بووبوون لهسهر هێلی دهست پیکردن. که
پیشپرکیکه دهستی پیکرد، بۆی دهرچووین. چونکو ئاشنا نهبووم بهو حوشره
سواری بووبووم، له راستیشدا نه مدهزانی چۆن نهقیزهێ لێبدم، سوارییهکه زۆر
ترسناک بوو. حوشر له کاتی غارداندا، رێک بۆ پیشهوه راناکات، بهلکو بهرز و نزم
دهبیتهوه و ئهم لا و ئهو لا دهکات، لهبهرنهوه زۆر قایم خۆم راگرت. ده مزاری نهگهر
بکهومه خوارهوه، له ژێر پێلهقهدا گیانم دمردهجیت.

كاتىڭ پېشېركىگە تەۋا بوو، دوۋەم دەرچووم. خەلگەكەي جېمىس بۇند سەرسام بوون. بەجاۋى خۇم بېنىم، لە لايان رېزم زياتر بوو، بە تايپەتى كە گرەۋەكەيان بىردەۋە. 'چۇنت زانى ئاۋا دەمبەيتەۋە؟' كىچىكىيان پىرسىارى لىكردم. 'ناسانە. كاتىڭ تۆ بەسەر حوشترەۋە لەدايك بووبىت، فېر دەمى چۇن سۈارى بى،' دەستەم كىرد بە پىكەنن.

ھەرچى چۇنىڭ بوو، پېشېركىي حوشتر ھىچ نازايەتتەيەكى نەدەۋىست، لەچاۋ نەۋدى كاتى گەرەنەۋە، جى چاۋەروانى دەكردم لە فرۇكەخانەي ھىسرو. لە فرۇكەكە ھاتىنە خوارەۋە و سەرەمان گىرت بەردو كۇنترۇل، سەرەكە زۇر ھىۋاش دەچوۋە پىشەۋە، ھەرگەس پاسپۇرتەكەي بە دەستەۋە گىرتىۋو. فەرمانبەرەكە ھاۋارى دەكرد، 'يەككى ترا!،' ھەر ھاۋارىڭ گىيان كېشائىڭ بوو بۇ من، چونكو ھەنگاۋى نىزىكتىر دەبوۋمەۋە لە گىرتن.

فەرمانبەرەنى نىنگلىزى ھەردەم سەختىگىن لەگەل ھەرگەسى كە دېتە ناۋەۋە، بەلام نەگەر كەسەكە ئەفرىقى و رەش پىست بىت، ئەۋا دوو بەرابەر سەختىگىرتىر دەبن. بە چاۋىكى گومانەۋە تەماشاي پاسپۇرتەكەي دەكەن. لە ترسا خەرىك بوو دەبوۋرامەۋە. دەمەننايە بەرچاۋى خۇم، چۇن دەكەۋمە سەر زەۋىيەكە و دەمرم، چونكو لەمە زياتر تواناي نازارگىشان نەدەما. دەستەم كىرد بە دوعا خۇيىندىن، خوايە يارمەتەيم بىد، ئەگەر لەمە رىزگارم بىت، بەئىنت دەدەمى ھەرگىز كارى ۋا كەرەنە نەكەمەۋە.

نىزىك ئەۋى بوۋبوۋمەۋە، ئەگەر قاچىم لەزىرمدا لوول نەبىت. لەپىر كورپىكى دىزىۋى مۇدىل، بەناۋى جىۋەرى، پاسپۇرتەكەمى لە دەست سەندىم. كەسىكى تەۋا خراب بوو، لە نازاردانى كەسانى تر خۇشى دەبىنى، ئەم جارە لە من پەككەۋتەترى نەدۇزىيەۋە. 'ئۆى، تكات لىدەكەم، تكات لىدەكەم -' ھەۋلىمدا لە دەستى بىسىنمەۋە،

به لآم نهو زور دريژتر بوو له من و پاسپورته كه مي بهر زكردموه، كه نه توانم دمستم پي بگات.

تهواو نهو كه سانه ي كه له سغه ره كه دا له گه لندا بوون به ناوي واري سه وه بانگيان ده كردم، هه موو دميان زاني ناوم واري س ديري هه. جيوفر ي پاسپورته كه مي كرده وه و هاواري كرد، 'گوڭگرن بؤ نه مه، هه موو گوڭگرن بؤ نه مه. بيخه ملتين ناوي چييه؟ مارلين مۆنرؤ.'

'تكات ليند كه م بیدمروه دمستم -' نيتر هه موو گيانم كه و ته له رزين.

به و ناو دا دمستی كرد به راكردن و نه و پري پي كه نين، پاشان كه و ته پيشانداني پاسپورته كه م به كۆمه لكه. 'ناوي مارلين مۆنرؤ يه! نه مه تا سه يري كه! نه وه چييه؟ نه م به زمه چييه، كه كه؟ جي پري سيار نيه كه قزت كال كردؤ ته وه!'

هر ناگاداري نه وه نه بووم كه مارلين مۆنرؤ يه كي تر هه يه. لاي من ناسايي هاوپري كه مه، مه له واني رزگار كر له واي. خوشبه ختانه له م نيگه رانييه بيخه بهر بووم، كه به پاسپورتي كه وه ده سوړيمه وه، به وينه ي خو م و ناوي نه ستيره يه كي به ناويانگي سينه ماوه. له و ساهه، گه ورم ترين گرهم بوو، به ودي كه پاسپورته كه م ده لئيت ناوم مارلين مۆنرؤ يه، له لهنده ن له دايك بووم، كه چي به ناسته م ئينگليزي قسه ده كه م. مردم ... تهواو ... مردم ... تهواو نه م وشانه به ناو مي شكدا هاتو چوي بوو و هه موو گيانم كه و ته سهر ناو.

هه موو كۆمه لي جي مس بؤند به يومست بوون به م ياري هه وه، 'باشه دي، ناوي راسته قينه ت چييه؟ ده ي ئيستا، راستي بلې - له كوږوه هاتووي؟ زانيو ته خه لكڭك له ناوم راستي لهنده ندا له دايك بووييت و ئينگليزي قسه نه كات؟' خهريك بوو شيتيان ده كردم. له كۆتاييدا نهو جيوفر يه كه ره پاسپورته كه ي دامه وه. چومه دواوه ي سهر كه تا هه موو كۆمه لكه له پيش منه وه پرؤن، به و هيوايه ي كاتي ك سهره ده كاته سهر من، نه وان هه موويان رويشتين.

‘يەككىلى تىر’

كاتىك كە كۆمەلى فېلىمەكە لە كۆنترۆل جوونە دەرەدە، ھىچ كەسكىيان نەچوۋ بە بىنى كارى خۆيەۋە و ئاسايى لەپاش سەفەرىكى دوور و درىژ سوارى ئوتومبىل بن و بىرۇن. نا، ھەموو بە كۆمەل لە تەنىشت كوشكى كۆنترۆلەۋە ۋەستان، بۇنەۋەى بمىين چۇن خۇم لەم گىرەتە رىزار دىكەم.

دى خۇت رىزاركە، كچى وارىس. تۇ دىتوانى. چوومە پىشەۋە و بە زەردەخەنەيەكى پىر نازەۋە پاسپۇرتەكەم دايە دەست فەرمانبەرەكە. ‘چۇنى’ سلاۋم لىكر، پاشان ھەناسەى خۇم گىرت. دەمزانى باشرە لەو ۋشەيە زياتر نەلەيم، تا ۋا بزانىت، ئىنگلىزىيەكەم ھەر زۇر تەۋاۋە.

‘رۇژىكى خۇشە، ۋا نىيە؟’

‘نەم’. سەرم بۇ لەقاند و زەردەخەنەيەكەم بۇ كىرد. پاسپۇرتەكەى دايەۋە دەستم و بۇى دەرچووم. كۆمەلى جىمس بۇند لەۋىدا راۋەستابوون و بەسەرسامىيەۋە تەماشايان دىكرەم. خەرىك بوو پەكم دىكەۋت، ھەناسەم لىدەبىر ۋ دىكەۋتە سەر زەۋى، بەلام بەلاياندا تىم تەقاند، دەمزانى لە مەترسىدام تا لە فرۇكەخانە دىچە دەرەۋە. دى بچۇلى، وارىس. بە زىندوىى لە ھىسرۇ بچۇرە دەرەۋە.

-
1. polaroid
 2. transparencie
 3. Y
 4. James Bond
 5. The living Daylights
 6. Timothy Dalton
 7. peroxide
 8. Guinness
 9. Di

بەشى دوانزەھەم

پزىشكەكان

ھېشتا لە واينىمىسېنەى دەژيام، نيومرۇيەكيان لە خوارمە بووم لە ھۆلى
مەلەكردنەكە، پاش تەواوبوون، لە ژوورى جىگۇرپىن خۇمە لەبەرکرد، لە گەرانەووم
بۇ سەرەو، گوپم لە يەككە بوو، لە كافە بچوكەكەى واپەو، بە ناوى خۇمەوە بانگى
دەكردم. كورپك بوو دەمناسى كە لە خانووەكە دەژيا. ناوى وليەم بوو، ھىماى بۇ
كردم، بچم دانىشم. 'واريس، دانىشە. ھەزەت لە چىيە بىخۇيت؟'

وليەم سەندويچى پەنيرى دەخوارد، پىم وت، 'بەلى، دانەيەك لەوەى تۆم دەوى،
بىزە ھەمەت. ' نىنگىليزىيەكەم ھېشتا ھەر ھىچ نەبوو، بەلام بەگشتى دەمتوانى
سەردەرکەم لەوەى دەيوت. كاتىك خەرىكى خواردن بووين، پرسىارى لىكردم، ھەزەم
لە جوونە سىنەمايە. ئەمە يەكەم جار نەبوو، كە داواى جوونە دەرەووم لىبكات.
وليەم گەنج بوو، قۇز، سىپى پىست و ھەمىشە بەرپىز. بەلام كاتىك كە قەسەى دەكرد،
گوپم نەدا بەوەى دەيلىت. لەجياتى ئەوە كەوتە تەماشاكردنى، لە جولانەوەى لىوى
ورە بوومەوە و مىشكەم وەك كۆمپيوتەر كەوتە كار:

بچۇ لەگەلى بۇ سىنەما

ھەر ئەوئەندەى بزانىت بە ھائەم

ئۆى، بېھنە بەرچاوى خۆت چى دەبىت ئەگەر ھاورپىيەكى كورپ ھەبىت

لەوانەيە خۆش بىت

كەسك بىت قەسەى بۇ بکەى

كەسك بىت خۆشى بوپىت

بەلام ئەگەر بچم بۇ سىنەما

دەيەويت ماچەم بکات

پاشان ددیه ویت له گهلمدا بیته جیگاوه

ود نه گهر من رازی به

تنددگات له کچانی تر ناچم

من شونیندراوم

یان نه گهر رازی نه بهم

لیم توره ددیت و ددکه ویته شه پرکردن

مه رڼو

نموره ناهینیت دلت نازاری پیښکات

بلې. نا

هر نموندی بزانت به حاله، تنددگات که لکی هیچم پڼوه نییه.

زدرده خنه گرمی و سهرم بو بادا. 'نا، سوپاس. زور کارم هیه، ددیت بیکه م.'
زانیم نیگایه کی نازار او بیبانه دیت، هات و شانم هه لته کاند، به هه ردو و کمانی
راگه یاند: هیچ شتیک نییه، کردنی له توانای مندا بیت.

کاتیک چوومه وای، نم گرفته سهریه لدا. که له گه ل خیزانه که مندا ده زیام، ناسایی
پیاوانی نانا شنای بیگانه هه رگیز به ده ور مه وه نه بوون. نهو پیاوهی هات بیت بو مالی
باوکم، یان پوره ساهرو، یان خاله محمه د، به که لتوری نیمه ناشط بووه و هیچ
هولتیکي نه دده داوای دیدارم لیبکات، یان له گه ل خیزانه که سهر و کاری بووه. به لام
لهو کاته وهی مالی خالم جیهیشت، به تهنیا بووم. بو په که م جار له ژیانمدا ناچار
بووم له گه ل هه لومهر جه که دا خو م بسازینم. وای پر بوو له پیاوانی گهنجی زگوردی.
چوونه درمه دی شه وانه له گه ل حالو بو یانه، تووشی پیاوانی زیاتر کردم. له کاری
مانیکانیشدا پیاوانی زیاتر.

بەلەم مەن ھەزم لە ھىچيان نەبوو. خەيالى ئەوھى كە لەگەل پياويكدا سىكس بىكەم، ھەرگىز بە مېشكەدا نەدەھات، بەلەم بە داخەوہ پاش چەند ئەزمونى تال، نىتر ئەو خەيالە كەوتە سەرمەوہ. لەگەل ئەوھشدا ھەمىشە بۆم پىرسىيار بوو، نەمدەتوانى بىيەنمە بەرچاوى خۆم، ژيانم چۆن دەبوو ئەگەر خەتەنە نەكرامايە. ھەزم لە پياوان بوو، كەسىكى زۆر ھەستىيار و خۆشەويست بووم. لەو كاتەدا شەش سال بوو لەدەست باوكم ھەلھاتبووم و تەنبايى زۆر سەخت بوو بۆم، بىرى خىزانەكەم دەكرد. ھەندىك جارىش ناواتەخواز بووم ھاوسەر و مندالى خۆم ھەبىت. بەلەم تا بە دوراومى بىنەمەوہ، دەرگاي ھەر بىرۆكەيەكى پەيوەندى بە روومدا داخراوہ. وەك گرئەك وابوو، چ فىزىكى و چ ھەستى، پىگربوون لە چوونە ناوہوھى ھەر پياويكدا.

گرفتىكى تر كە پىگرى دەكرد لەبەردەم ئەوھى پەيوەندى لەگەل پياودا بىەستم، لەوہوہ سەرچاوى دەرگرت كە بۆم دەرگەوت، مەن جىاوازم لە ژنانى تر، بەتايبەتى ژنانى ئىنگلىزى. پاش ئەوھى گەيشتمە لەندەن، وردە وردە تىگەيشتم، ئەوھى بەسەر مەن ھاتوہ بەسەر ھەموو كچىك نەھاتوہ. كاتىك كە لەگەل پورزاكانمدا بووم لەمالى خالە محەمەد، ھەندىك جار پىكەدەكەوت، لەگەل كچەكاندا لە گەرماودا بىم. جىگاي سەرسامىم بوو، كە دەمبىنن چۆن بە خورپى و خىرا مەزەكەيان دەكەن، كەچى مەن نەزىكەى دە خولەكم پىدەجىت بۆ مەزكردنىك. خەتەنەكەر يەك كونى بچوكى بۆ ھىستبوومەوہ، ھەر جارە پىگاي دلوپىك مەز دەدا بىتە دەرەوہ. 'وارىس، بۆچى وا مەز دەكەيت - چ گرفتىكت ھەيە؟' نەمدەويست پىيان بلىم، چونكو وام دانابوو، بە گەرانەوھيان بۆ سۆمال، ئەوانىش خەتەنە دەكرىن، لەبەرئەوہ ھەر پىدەكەنىم.

به لām سوږی مانگانه م چيگای پيکه نين نه بوو. هر زوو له سه رمتاوه، کاتيک ته مه نيم نزيکی يانزه دوانزه سال بوو، نه م مؤته کهيه سواری ملم بوو. رۆژيکیان به ته نيا له دهره وه بووم، بزن و مه رکه نام ده له وهر پاند. گهرمای نه و رۆژه له راده به رده ربوو، منيش بيهيژ له ژير داريکدا دانيشتبووم، ههستم به نانارامی دمکرد له بهر نازاری سک. بۆم پرسيار بوو، نه م نازاره چيه؟ له وانه يه سک هه بيژ؟ له وانه يه مندا لم بيژ؟ به لām من له گهل پياودا نه بووم، باشه چۆن ده بيژ سک بهر بيژ؟ نازار زياتر و زياتر دهبوو، منيش ترسم زياتر دهبوو. پاش کازيريک چووم بۆ ميزکردن و خوينم بينی. له و باومهردا بووم دهرم.

رانه که م جييه يش له سه ر ده و نه گان به له وهر پين، خوشم رامکرد بۆ ماله وه به گريان و ترسه وه هانام بۆ دايکم برد، 'دهرم! نای دايه، من دهرم!'

'له باره ی جييه وه قسه ده که يه؟'

'خوينم ليدي، دايه - خه ريکه دهرم!'

به وردی لييم وردبووه. 'نا، تۆ هيچت لي نايه. هيچت نييه. سوږی مانگانه ته.' هه رگيز نه مه م نه بيستبوو - هيچ شتيکم له باره يه وه نه ده زانی.

'تکات ليده که م ده توانی بۆم باس بکه يه - پيم بلێ له باره ی جييه وه قسه ده که يه؟' دايکم بۆی روونکردمه وه، له کاتيکدا که به نازاره وه لوول بوو بووم و دهستم به سکمه وه گرتبوو. 'به لām چۆن له م نازاره رزگارم بيژ؟ چونکو خۆت ده زانی، هه ست ده که م خه ريکه دهرم!'

'واريس، ناتوانی له دهستی هه لبييت. ده بيژ وازی لي به يني تا دهروات. نارامبه تا خۆی دهروات.'

هه رچی چۆنيک بوو، ناماده نه بووم نه و رپگا چاره يه بگرم. هه ولما به دواي شتيکه وه بم، نارامم بکاته وه. گهرامه وه بۆ بيابان و که و ته هه لکه ندين چاليک له ژير داريکدا. ههستم کرد، جولاندن باشه و شتيکی دا به دهستمه وه، که نه و نه ده بير

له نازارهكه نهكه مموه. به دار كهوتمه ههلهكهنن تا ئهوهنده قوول، كه جیگای نیوهی لهشمی تیدا بیتهوه. پاشان چوومه ناوییهوه و خۆلهكهم به دوری خۆمدا پهستهوه، ژېر زهوییهكه هینکتر بوو، كه وهك جۆریك له سههۆل وابوو، وه له رۆزی گهرمادا لهویدا وچانم دهدا.

ههلهكهنننی چال له زهویدا، بوو به ړیگایهك بۆ سازانن لهگهل سووری مانگانهدا. بۆم سهیر بوو كه دواپی زانیم، ئامانی خوشكم هه مان كاری كردووه. بهلام ئهم ههول له لایهنی خراپیشی بوو. رۆژیکیان باوكم به پیاسه هات بۆ لام و بینی كچهكه ی ژېر داریکدا، تا ناوهدی له زهوییهكه دا نیژراوه. له دوورهوه منی بینیبوو، كه وهك ئهوه وابوو، له ناوهدا برابیتمهوه و له سهر لهكه دانرابم. 'ئهی هاوار ئهوه چی دهكهیت؟ ههر كه دهنگیم بیست، وهك کیچ ههولمدا بازیک بدهم و له چالهكه بیتمه دهرهوه، بهلام چونكو لهكه به قایمی پهستبۆوه، نه متوانی به خیرای بیتمه دهرهوه. كهوتمه كۆششکردن، به دهست ههولمدا قاجم دهر بهینم. باوكم وهك شیت دایه قاقای پیکه نین. زۆر شهرم کرد كه بۆی باس بكهم بۆچی وام كردووه، پاش ئهوه بهردهوام باوكم ئهمه ی کرد به گالته. 'نهگهر دهتهوئ به زیندوی خۆت بنیژی، به تهواوی بیكه. مه بهستمه بۆچی له نیوهیدا دهستی لییه لدهگری؟' پاشان لهبارهی ئهم روهتاره نااشنایه ی منهوه، له دایكمی پرسیبوو. باوكم نیگهرانی كچهكه ی بوو، كه ببیت به جۆریك له زیندهوهری زهوی ههلهكهنن - جۆریك له زیندهوهر، كه له ژېر زهویدا خهریکی تونیل لیدانن - بهلام دایكم مه بهستمهكه ی بۆ پروونكر دبۆوه.

بهلام ههروهك ئهوهی دایكم نامۆزگاری كردم، هیچ ړیگایهك نه بوو بتوانم بهر بهم نازاره بگرم. لهگهل ئهوهشدا لهو كاته دا لیی تینه دهگه یستم، كه خوینی سووری مانگانه، ههر وهك میز، دهگه پرایهوه ناو سكم. بهلام له بهر نهوهی بۆ چه ند رۆژ ههر دههات پان ههولئ دهدا بیت، فشاری دههیتا، دهبوو نازاریکی زۆر كه له توانای مندا

نه‌بوو. هر جاره دلوپیک خوین دهاته خواره‌وه، سهرنه‌نجام سورې مانگانه‌م، ناسایې به لایه‌نی که‌مه‌وه، ده رۆژې ده‌خایاند.

نهم گرفته بهو پهرې گه‌یشت، کاتیک که له مائی خاله محمه‌د ده‌زیام. به‌یانیه‌کیان زوو، ناسایې نانی به‌یانیم بو خالم ناماده ده‌کرد. سینیه‌کم له چی‌ستخانه‌وه برد بو ژووری دانیشن، که خالم له‌وی چاوه‌روانی ده‌کرد، له‌پر دنیا له‌به‌رچاوم ره‌ش بوو و قاپه‌کانم له دست که‌وته خواره‌وه. خالم رایکرد و که‌وته شه‌پازله لی‌دانم بونه‌وه‌ی به‌یینه‌توه سهرخو. ورده ورده هاتمه‌وه سهرخو و گویم له ده‌نگی خالم بوو، وه‌ک نه‌وه‌ی له دووره‌وه بیت، هاواری ده‌کرد، 'مارویم! مارویم! بوراومه‌وه!'

که هاتمه‌وه سهرخو، پوره مارویم پرسپاری لی‌کردم، چی بووه، منیش پی‌م وت که سورې مانگانه‌م نهم به‌یانیه دستې پی‌کردوو. 'نا، نهمه دروست نییه، ده‌بیت بته‌ین بو لای پزیشک، نهم پاش نیوم‌پویه له‌لای پزیشکه‌که‌ی خو‌م کاتیکت بو ده‌گرم.'

پورم بو پزیشکه‌که‌ی روونکرده‌وه، که سورې مانگانه‌م هر کاتیک دست پی‌بکات زور نازاراپیه و له هوش خو‌م ده‌چم. نازارکه له په‌لوپو‌م ده‌خات و نازانم چی له‌گه‌لدا بکه‌م. 'ده‌توانی یارمه‌تیم بده‌ی؟ تکایه - شتیک همیه بتوانی بیکه‌ی؟ چونکو له‌مه زیاتر له توانای مندا نییه.' به‌لام من هیچ هی‌مایه‌کم نه‌کرد به‌وه‌ی که خه‌ته‌نه گراوم. همتا نه‌مده‌زانی چون نهم بابه‌ته بی‌نمه به‌ر باس. هر له‌سهره‌تاوه که هی‌شتا کچ بووم و ته‌واوی نه‌و بابه‌تانه‌ی که په‌یوه‌ندی هه‌یوو به باری فیزیکی منه‌وه، تیکه‌ل کرابوو له‌گه‌ل نه‌فامی، ژاوم‌ژاو و شوریه‌ی. له‌هوش دنیا نه‌بووم که خه‌ته‌نه‌کردنم سهرچاوه‌ی گرفته‌که‌یه، چونکو هر له‌و باوم‌پدا بووم نه‌وه‌ی به‌سهر من هاتوه، هه‌موو کچان ده‌گریته‌وه. دایکم له‌و باوم‌پدا نه‌بوو که نازارکه‌م

ناناساييه، چونكو هه موو نهو ژنانهى نهو دهيناسى خه تنه كرابوون و هه موو نهو نازارهيان چيشتوه. وا چاوى ليدهكرا كه به شيك بيت له پاداشتي ژن بوون. له بهرنه وهى پزىشكه كه منى نه پشكنى، نه نيينه كه مى نه دوزيه وه. 'تهنها شتيك كه ده توانم بته دهمى' حه بى پيشگيرى سكه پريه. كه نازاره كه ت ناهي ليت، چونكو سوړى مانگانه كه ت دوه ستييت.

حه له ولا! ده ستم كرد به قوت دانى حه ب، هه رجه نده له راستيدا بيركه كه م پيخوش نه بوو. له باسهمى ناموزامه وه بيست، كه نهو حه بانه بؤ من خراپه. به لام له مانگيكا نازاره كه م وه ستاو و به زورى خوينم نه ما. چونكو حه ب كه كاريكى واى كرده بوو كه له شم وا تيبكات، سكم پر بووه، هه روه ها هه نديك شتى چاوه پروان نه كراو روويدا. مه مكم گه وړه بوو، ستم گه وړه بوو، ده موچاوم پرېووه و زور قه له و بووم. نه م گورانكاريه له له شمدا ته واو به رچاو و ناسروشتى بوو. برپارمدا وا باستره به روه رووى نازار بېمه وه، ده ستم له حه ب خواردن هه لگرت. يه كسهر خيرا نازاره كه م بؤ هاته وه، خراپتر له جاراني پيشوو.

پاشان جووم بؤ لاى پزىشكى دوه م بؤ نه وهى نه گهر بتوانيت يارمه تيه كم بدات. به لام دووباره بوونه وهى نه زمونى پزىشكى يه كه م بوو، ده يو يست حه بى پيشگيرى مندا لېوونم ده رخواړد بدات. بؤم باسكرد، كه نه م ريگايه م تافيكردو ته وه، به لام كاريگه ريه لاهه كييه كانيم به دل نيه. هه رچى چو نيك بوو به بى حه ب، مانگى چهنه رؤژ له په لوبؤ ده كه وتم، مردنم به ثاوت ده خوازى، ناسايى ده چوومه ناو جيگاوه و تا چاك دمبوومه وه. ناي ا ريگا چارميه كى تر هه يه؟ پزىشكه كه وتى، 'باشه، تو به ته ماى چيت؟ كاتيک ژن حه بى پيشگيرى مندا لېوون وه رده گريت، زور بهى زورى سوړى مانگانهى دوه ستييت. كاتيک سوړى مانگانهى ده بيت، نازارى ده بيت. ريگايه كيان هه لېزېره.' كاتيک پزىشكى سيهم هه مان ناموزگارى دووباره كرده وه، تيگه يستم ده بيت له پال بينينى پزىشكى تازمدا، شتيكى تريش بكه م.

به پورم وت، 'له وانه به وا پيوست بکات پزیشکيکي تايبه تايبه بېنم؟'
 به ورديه کهوه ته ماشای کردم. 'نا،' به دلنایي به وه وتی. 'دهی باشه - به ته مای
 جیت به و پیاوړه بلتي؟'

'هیچ. ته نیا دمه ویت نه و نازاره نه مینیت، نه وه هه موویه تی. 'ده مزانلی له
 قسه کانیدا په یامیکي شاره وهیه: خه نه نه کردن نه ریتیکي نه فریقایي نیمه یه و
 شتيکه که جیگای قسه و باس نیه له گهل نه و پیاوړه سپی پیستانه دا.

به لām من تیگه شتم، دروست نه مه نه و شته یه که ده بیت بیکه م. یان نازار بجیزم.
 و یه که له سهر سپی هر مانگیك، وه که سپی که که وه بژیم. نه وه شم ده زانی که
 نه مه کاریکه هر گیز خیزانه که مان پیقوت ناجیت. هه نگای داهاتوو روشن بوو
 چی ده که م: ده بیت به دزیه وه بجه موه بو لای پزیشک و پی بلیم خه نه نه کراوم.
 به لکو یه گیکیان یارمه تیم بدن.

یه که م پزیشکم هه لبارد، دکتور ماکرای، چونکو نه و له خسته خانه یکی گه ورده دا
 ددندیش و لیکم دایه وه، که ناسانکاری زوره نه گهر پيوستم به نه شته رگه ری بیت.
 که کاتم گرت، دهبو یه که مانگ نازار بجیزم تا سهرم دیت. که کاته که ی هات،
 به هانه ی چوونه دره وه هینایه وه بو پورم و چووم بو کلینیکي دکتور ماکرای. پیم
 وت، 'شتيک هیه ده بیت به تو ی بلیم. من له سوما له وه هاتووم و من - من - 'بو م
 زور سخت بوو، باسی نه م نه نییبه ترسناکه بکه م به و نینگلیزی به شپه وه. 'من
 خه نه نه کراوم.'

هه تا نه یه شت رسته که ته و او بکه م پی وتی، 'برو جل بگوړه. دمه ویت ته ماشات
 بکه م. 'پزیشکه که ترسی له دمه و جاومدا بینی. 'هیچ نیه. 'بانگی سسته رکه ی
 کرد، سسته رکه پیشانی دام له کوئ جل بگوړم و چی له بهر بکه م.

که گه راپنه وه ژووری پشکین، به راستی له خو م که و تمه گومانه وه که به چ رږښک
 گه شتووم. بیری نه وهی که کچیک له ولاته که ی منوه له م شوینه نامویه دا دانیشت،

ھەردوو لىنگى بىلاۋكاتەۋە و پىاۋىكى سىپى پىست تەماشاي بىكات... چاكە، نابىرۋچونىكى گەۋرە كە دەمتوانى بىيەنمە بەرچاۋى خۇم. پزىشكەكە ھەۋلىدا لىنگم لىيەكترى جىبابكاتەۋە. 'ئارام بەرەۋە. باش دەبىت - من دىكتۇرم. سىستەرەكە لىرەيە ھەر لەۋيانەدا راۋىستاۋە. 'سەرم سۇران بۇ ئەۋ شۈينەى ئەۋ بە پەنجە نامازەى بۇ كىرد. سىستەرەكە خەندەيەكى ئارامبەخشانەى بۇ كىردم و منىش خۇم دا بەدەستەۋە. زۇرم لە خۇم كىرد بىر لە شتىكى تر بىكەمەۋە، وا بىرم كىردەۋەكە بىرە نىيم، بەلكو لە بىابانم لەگەل بىزەكانمدا لە رۇژىكى خۇشدا پىاسە دەكەم. -

كاتىك تەۋاۋ بوو، لە سىستەرەكەى پرسى، كەسىك ھەيە لە خەستەخانەكەدا سۇمالى بىزانىت، ئەۋىش وتى بەلى، ژنىكى سۇمالى ھەيە و لە نەۋمى خوارەۋە كار دەكات. بەلام كە گەپايەۋە پىاۋىكى سۇمالى ھىنا، چونكو نەيتۋانى بوو ژنەكە بدۇزىتەۋە. بىرم كىردەۋە، ھوانە! ج بەختىكى رەشە، كارىكى وا ترىسناك باس بىكەيت و پىاۋىكى سۇمالى بۇت ۋەربىگىرپىت! چەند بە خرابى بەسەرمدا دىشكىتەۋە؟

دىكتۇر ماکراى وتى، 'بۇى باس بىكە، كە زۇر داخراۋە ھەتا من تىناگەم كە چۈن تانىستا بەرگەى گرتۋە. ھەر ھەلىكىمان بۇ ھاتەپىشەۋە دەبىت نەشتەرگەرى بۇ بىكەين. 'يەكسەر بىزارىم بە دەموچاۋى پىاۋە سۇمالىيەكەۋە بىنى. لىۋەكانى ھىناپەۋە يەك و بە مۇنىيەۋە رۋانىيە پزىشكەكە. بەۋەى كە تۈزىك لە ئىنگلىز تىدەگەيشتەم و ئاگادارى بىرۋچونى پىاۋە سۇمالىيەكە بووم، ھەستەم كىرد شتىك ھەلەيە.

پىاۋەكە پىى وتم، 'چاكە، بەراستى ئەگەر دەتەۋىت، ئەۋان دەتۋان بۇت بىكەنەۋە. 'تەنبا تەماشام كىرد. 'بەلام دىزانى ئەۋە دز بە كەلتۈرەكەى خۇتە؟ خىزانەكەتان ئاگادارە تۇ ئەۋ كارە دەكەيت؟

'نا، راستىت پىيلىم، نا.'

‘لهگهڻ کیدا دهزیت؟’

‘لهگهڻ پور و خالمداد.’

‘نهوان دوزانن تۆ نهو کاره دهکویت.’

‘نا.’

‘چاکه، یهکهه شت نامۆزگاریت دهکهه، لهگهڻ نهواندا قسهوایس بکه.’ سهرم بۆ لهقاند و کهوتمه بیرکردنهوه: ئهوهیه ودلامی پیاویکی نهفریقی نمونهیی. سوپاسی ناسۆزگارییه بهکهکهکانت دهکهه، برا. نهمه کوتایی دههینیت به تهواوی کارمه. دکتۆر ماکرای لهلایهن خۆیهوه وتی، ناتوانیت ههر ئیستا کاره نهشتهرگهرییهکهه بۆ بکات. پنیوسته کات بگرهوه. پاشان بۆم دهرکهوت که ناتوانم بیکهه چونکو پورم پنی دوزانیت. ‘نا. من نهوه دهکهه - من تهلهفون دهکهه بۆ کات گرتن.’ بینگومان سالتیک رویش و ههرگیز تهلهفونم نهکرد. یهکسهه پاش روشتنهوهی خیزانهکهه مان بۆ سوّمال، تهلهفونم کرد و کاتم گرت، بهلام نزیکتزین کات دوو مانگی پیدهچوو. لهو دوو مانگهدا ههر خهیاالم لای ترسی خهتهنهکهه بوو. وای بۆ دهچووم که نهشتهرگهرییهکهه دووبارهکردنهوهی ههمان شته. وه چاوهروانی زیاترم دهکرد، وای بۆچووم که بهرگی نهو نازاره ناگرهوه. که رۆزی دیاریکراو هات، ناسایی نهچووم بۆ خهستهخانه و تهلهفونیشم نهکرد. لهو کاتهدا له وای دهزیام. گرفتگی سوڤی مانگانهه خراپتر بوو، بهلام ئیستا بۆ نهوهی بژیم، له دهردهی مالهوه کارم دهکرد. تۆ ناتوانی هیوادار بی کارهکهه له دهستهدهی، نهگهر مانگی ههفتهیهک نهچیهه سهر کار. زۆرم بۆ خۆم هینا، بهلام هاورپکانم له وای بینییان وهزعم تیکچوووه. مارلین بهردهوام پرسیاری لیدهکردم جیمه. بۆم باسکرد، خهتهنهکراوم کاتیک مندال بووم.

به لّام مارلين له لهنډمن گه وړه بووېوو، سهرى دمرنه دهكرد له ووى باسى چى دهكم. 'واريس، بوجى خوتم پيشان نادميت؟ بهراستى نازانم باسى چى دهكەيت. چيان ليږپوى؟ نه مه؟ نه وه؟ چيان ليږدوى؟'

له كوتاييدا رږژنيان دهرپكهم داكه نډ و پيشانم دا. هرگيز نيگاي دموچاويم بيرناچيته وه. روى كرد به ولاوه و فرميسك به سهر كولمه كانپيه وه جوگه لى به ست. بهرپشاني داىگرتم، له دلى خوډما وتم: نهى هاوار، دمبيت نه مه نه ومنډه خراب بيت؟ يه كم وشه كه له زارى هاته دهره وه، 'واريس، هه ست به هيچ دهكەيت؟' له باره ي چپيه وه ددوييت؟'

ته نيا سهرى بادا. 'دهزاني، بيرت دپته وه خوټ چون بوويت كاتيك كه كچيكى بچوك بوويت؟ پيش نه ووى نه مه ت به سهر بهين؟' به لى.

'باشه، وهك نيستاي من وابوويت؟ وهك نيستا نه بوويت؟' نيستا نيتر به دنيايپيه وه بوم دمركه وت. نيتر له مه زياتر پيوست ناكات بوم پرسيار بيت - يان هه تا هيواداريم - كه هه مو ژنان بهو شيويه ي من شيويندراين. نيتر به روشنى دهزانم، كه من جياوازم. پيوست ناكات ناواتبخوازم، نهو نازاردى من هه مه به سهر هه موو ژنيك بيت، به لّام ناشم دهويت له م نيوه دا ته نيايم. 'باشه نه مه به سهر تودا نه هاتووه، به سهر تو و دايكتدا.'

سهرى باداو و دووباره دهستى كرده وه به گريان. 'توقينه ره، وارس. ناتوانم باومر به خوم بهينم، هيچ كه سيك له جيهاندا هه بيت وا به تو بكات. 'به سه تكات ليده كم غه مگينم مه كه.'

'غه مگينم. غه مگين و توره. من بو دهگريم چونكو ناتوانم باومر بكه خه لكانيك هه بن له جيهاندا نه به لايه به سهر كچيكى بچوك بهين.'

بۇ چەند خوله كڭك به بېدەنگى دانيشتين، نه مده توانى ته ماشاى مارلين بكه، كه به هېواشې ددگريا. پاشان برپارمدا كه نيتر به سه. 'چاكه، شه قىكى تېهه لده. دهچم نه شته رگه رى ده كم. سبه ينئ ته له فون بۇ نهو پزىشكه دم كم. به لايه نى كه مه وه ده توانم خو شى له چوونه تواليت بېينم. نه وه هه موو شتيكه كه خو شى لي بېينم، به لام نه وه كه م نييه. '

'منيش له گه لندا ديم، وارس. ديم بۇ نه وئ. پهيمنت پېده دهم. '

مارلين ته له فونى كرد بۇ نووسينگه ي پزىشكه كه و كاتيكي داوا كرد، نه م جارديان ده بوو مانگيك راوېستم. له ته واوى نهو ماوويه دا دموت، 'نه رى كچى له خو ت دنيايت، له گه لئ ديت؟'

'نيگه ران مه به. من ديم. دروست له وئ له گه لندا ده بم. 'رؤزى نه شته رگه ريه كه به يانى زوو خه به رى كردمه وه و چووين بۇ خه سته خانه. سسته ركه منى برده زوور كه. ناى، خو يه تى: مي زي ك. كاتي ك مي زي نه شته رگه ريه كه م بىنى، تو زي كى مابوو بگه رپمه وه و لهو ناوه را كه م. نا با شتي كه له به رديكى ناو ده ون، به لام تو زي ك هيوام هه بوو. كه هه ست بكه م نه م كاره زور با شتر ده بئت. دكتور ما كراى به نجى كردم شتيك كه هه زم ده كرد بگرامايه، كاتي ك كه ژن كوزه كه قه سابي كردم. مارلين ده ستى به ده ستمه وه بوو كه له هو ش خو م چووم.

كه هو شم ها ته وه، منيان له ژو وري كى دوو قه ره وي ليه ي دانا بوو له گه ل ژنيك كه تازد مندالى بوو بوو. نه م ژنه و باقى نهو خه لكه ي كه له كافه تيري ه كه له كاتى ناخواردنى نيوه رپودا ده مي نين، به رده وام پرسى اريان ده كرد، 'باشه، بۇچى ها تو وى بۇ نيرد؟'

جي م ده توانى بل ئيم؟ دانم پيدا بيا نييه، 'ئا، ها تووم نه شته رى كو نه ندا مى زاو زيم كر دوود. كه ناله كه ي زور ته سك بوو! 'هه رگيز راستيم به هيچ كه س نه وت. ده موت

نازاری سکم همیه. له گهل نهوهی ماوهی چاکیوونهوهم هر زور باشر بوو لهوهی که خهته نه کرام، بهلام نه مه به واتای دووباره نهبوونهوهی ناخوشرین بیرمورهی نه بوو. هر جاریک میزم کردبیت، ههمان شته گۆنهکان بوو: خوئ و ناوی گهرم. بهلام نه جارمیان، هیچ نه بیت سستهره که ریگای دام بچمه همام و خوّم بچمه ناو ناوی گهرمهوه. ئای. دهرمانی که مکردنهوهی نازاریان دامی، نه مهش خراب نه بوو، بهلام بهراستی خوشحال بووم که تهواو بووم.

دکتور ماکرای کاریکی باشی بو کردم و ههمیشه مهنونیم. پیی وتم، 'نهوه بزانه، تو ته نیا نیت. ریگام بده با بیت بلیم، بهردهوام ژنان هاتوون بو لام، ههمان گرفتیان هه بووه. ژنانیکی زور له سودان، میسر، سومال. بهشیکیان سکیان هه بووه و توفیبوون، چونکو منداال بوون به گۆنهندامی دوراوهوه، زور مهترسیداره. لهوانهیه ببیته هوئی جهند ئالوزیهک - منداالهکه لهوانهیه بخنکیت کاتیک که بهو که ناله تهسکه دا دیت، یان دایکه که خوینی له بهر برپاوت و بریت. ههندیک به بی مؤلهتی میردهکانیان یان خیزانهکانیان دین بو لام، بهلام من کاری خوّم دهگم، به باشرین شیوه دهیکم.'

له ماوهی دوو سی ههفته دا چوومهوه باری ناسایی خوّم. نا، نهک به تهواوهتی، بهلام زیاتر وهک ژنیک که خهته نه نهگرا بیت. واریس بوو به ژنیک تر. توانیم له سهر توالیت دانیشم و میز بکهه - خوششش! ناتوانم چون باسی بکهه، که چ سهرفه رازییهکی تازه بوو.

بەشى سىانزەيەم

گرھتى پاسپورت

كاتىك كە گەرامەۋە لە يەكەم دەرگەۋتنى سىنەمايىم ۋەك كىچى بۇندا ، بە شۆھىرەكەم ۋت، يەكسەر بىگەيەنىتە مالى مارلىن مۇنرۇ. پاش رۇيشتىم لەلى بەردو ۋلاتى مەغرىب، نەمدەۋىرا پەيۋەندى پۇۋە بىكەم، بەلام لەجىياتى ئەۋە بىرپارم دا ۋازى لىبەيىنم سارد بىتەۋە تا دەگەرپمەۋە. لە دەرگى دەرۋەى خانوۋەكەيان، بە زەرھىكى گەرۋەى دىيارىيەۋە، ۋستام و بە نىگەرانىيەۋە لە زەنگى دەرگام دا. مارلىن دەرگى پىشەۋەى كىردەۋە، زەردەخەنەيەكى گەرۋە كەۋتە سەر دەموچاۋى، باۋەشى بۇ كىردەۋە و بەردو رۋوم راپىكرد. "كىردت! دەلەسەگى شىت، كىردت!" لەسەر دىيىنى پاسپورتە ساختەكە، مارلىن لە من بورد، ھەرۋەھا ۋتى، ئەۋە كارىگەرى زۇر بوۋە لەسەرى كە چۇن ۋىراۋمە بەدۋايدا بىگەرپم و بىدۆزمەۋە، كە ئەمە ۋاى لىكىردوۋە تورە نەبىت. بەلام بەيىمانم دا، كە ھەرگىز خۇمان نەخەينە مەترسىيەۋە بەدوۋبارە بەكارھىنانى ئەۋ پاسپورتە، بەتايىبەتى پاش ئەۋ نەشكەنجەيەى كە لە كۇنترۋلى فرۇكەخانەى ھىسرۇ بەسەرم ھات.

دلىشاد بووم بەۋدى مارلىن لە من بورد، چۈنكو بەراستى ھاۋرپىيەكى باش بوو. ۋە بۇ جارىكى تر ناچار بووم ھانا بۇ ئەم ھاۋرپىيەتىيە بەرمەۋە. كاتىك كە گەرامەۋە بۇ مالىەۋە لە لەندەن، لەۋ باۋەردەدا بووم پىشەى مانىكانم تازە كەۋتەتەرپى - بەتايىبەتى پاش ئەۋ سەرگەۋتنە يەك لەدۋا يەكانەى تىرىنس دۇنۇفان و بەشدارىم لە فىلىمى جىمس بۇنددا. بەلام جادۋ ناسا، لە شەۋىكدا پىشەكەم نەما، چۇن دەستى پىكرد ھەرئاۋاش لەپىر و ئالۋزاۋى ناسەۋارىكى نەما. لە ماكىدۇنالدى كارىك بۇ من نەما. لەبەرئەۋە نەمتۋانى لەۋە زىاتر لە ۋاى بىمىنەۋە. بى كاركردن نەمدەتۋانى لە

ژووركهدا بمینمهوه و ناچار بووم بگویممهوه بۆ لای مارلین و دایکی. ئەم چوونەم له زۆر لایه‌نه‌وه پێخۆش بوو. له ناو مائی ته‌واودا بیت و به‌شیک بی له خیزان. ئەم مانه‌وه‌یه‌م چه‌وت مانگی خایاند و له‌گه‌ڵ نه‌وش هه‌رگیز ڤوویه‌کی گرژیان پیشان نه‌دام، ده‌مزانێ زیاد له ناستی خۆی ماومه‌ته‌وه. هه‌ندیک کاری بچوکی مانیکانم، له‌ملاو نه‌ولا کرد، به‌لام نه‌وه‌نده ده‌ستکه‌وتی نه‌بوو له‌سه‌ر پێی خۆم ڤاوه‌ستم. گواسته‌مه‌وه بۆ لای هاوڤیه‌کی ترم، ڤیاوێکی چینی به‌ ناوی فرانکیه، که هاوڤی قزچاگه‌ره‌که‌م بوو. فرانکیه خانوویه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو - باش بوو، بۆ من گه‌وره‌ بوو، چونکو دوو ژووری نوستی هه‌بوو. به‌خشنده‌یی کرد و ژوورێکی پێدام، هاوکات له هه‌ولی نه‌وه‌دا بووم پېشه‌که‌م بکه‌وێته ڤی.

له سالی 1987، پاش ماوه‌یه‌کی کورت له گواسته‌نه‌وم بۆ لای فرانکیه، فیلمی زه لیفینگ ده‌یلایت² پیشاندر. پاش دوو هه‌فته‌ی تر، هاوڤیه‌کی ترم منی برد بۆ ناهه‌نگی جه‌زنی له‌دایک بوونی مه‌سیح، هه‌موو که‌س له له‌نده‌ندا ئەم جه‌زنه ده‌گێڤیت، زۆرم پێخۆش بوو، شه‌و دره‌نگ گه‌ڤامه‌ ماله‌وه. هه‌ر سه‌رم خسته‌ سه‌ر سه‌رین، خه‌وم لیکه‌وت. به‌لام له ده‌نگی به‌رده‌وامی لێدان پهنجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م، خه‌به‌رم بۆوه. ته‌ماشای دره‌وه‌م کرد، بېنم نه‌و هاوڤیه‌مه که منی گه‌یانده‌بووه ماله‌وه، ڤۆژنامه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو. هه‌ولی ده‌دا شتیک بلیت، به‌لام تیئ نه‌ده‌گه‌یشت، له‌به‌ر نه‌وه پهنجه‌ره‌که‌م کرده‌وه.

‘واریس! وێنه‌ی تۆ، به‌سه‌ر به‌رگی زه سه‌نده‌ی تایمزه‌وه‌یه’³

‘نۆی...’ چاوم هه‌لگه‌وشت. ‘به‌راستی - منم؟’

‘نا! سه‌یریکه.’ ڤۆژنامه‌که‌ی کرده‌وه و وێنه‌یه‌کی سێ چاره‌کی ده‌موچاوم، ته‌واوی لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می گرتبۆوه. له ده‌موچاوی خۆم گه‌ورتر بوو، به‌ قزێکی زه‌ردی دره‌وشاوه و نیگایه‌کی سووربوون به‌سه‌ر ده‌موچاومه‌وه.

‘نهمه جوانه ... نئستا دهگه پيمه وه ناو جىگاكه ... دهنوم.’ به خاو و خليچكى چوومه وه ناو جىگا. له نيوهرودا بوم دهركهوت، كه نهم چاپكردنه چ توانايييه كه له خوى دهگريت. به دلتايييه وه دهركهوتنم له بهرگى زه سندهى تايمزدا ههنديك جولته دهنيئته كايه وه. لهو كاته دا له پهله قازيدا بووم. ههموو له ندمنم كيلا، چووم بوناندن بۇ كارى مانىكان، له گهل نهوانهى كه له سهر من شتيان بلاوگر دبووه، قسه م كرد و له كوتاييدا سهرى نازانسى مانىكانم دا، به لام هيچى كه لكى نه بوو.

نازانسه تازه كه م وتى، ‘باشه وارييس، راستييه كهى بازارى مانىكانى رهش ليره زور گهرم نيه. دهبيت به دواى كاردا سهفه ر بكهيت - پاريس، ميلان، نيورك.’ به خوشييه وه دهمويست سهفه ر بكه، نهگهر نهم گرفته كونهى پاسپورت نه بوايه. بويان باسكردم، كه شتيكيان له بارهى پاريزم ريكه وه به ناوى هارولد ويله ر بيستوه، كه توانوييتى يارمه تى جهنم كوچكردوو بدات له پهيوهند به پاسپورتدا. بوجى من نه چم قسهى له گهل بكه؟

چووم بونووسينگهى هارولد ويله ر، بوم دهركهوت، كه پارميه كى زورى دهويت بونه وهى يارمه تيم بدات - دوو ههزار پاوهند. ليكم دايه وه، نهگهر بتوانم سهفه ر بكه م كار بدوزمه وه، دهتوانم نهو پارميه له ماوميه كى كورتدا به دمست بهينم. بوم روشن بوو، بهم هه لومه رجه وه ناتوانم به هيچ لايه كدا برؤم. نهو پارميه م له هه ر سهر چاوده كه، كه نهگهر بوونى هه بوو، پيكمه وه نا و دوو ههزار پاوهنده كه م به دهسته نينا. به لام نيگه رانى نه وه بووم ههموو پاره كهى بدهمى و پاشان قوئي در چيئت.

بۇ دلتايي پاره كه م له مالمه وه دانا، ديسانه وه كاتم گرتمه وه و بۇ نهم جارميان مارلينم له گهل خوم برد، بونه وهى نهو يش ناگادار بيت. له زمنگى ته له فونيم دا و سكرتيرى ويله ر وه لامى دامه وه و پاشان ريگاي داين بجينه زووره وه. هاوپريكمه له راره ده كه دا مايه وه، من چووم له گهل ويله ردا قسه م كرد له زووره كهى.

بى پىچ و پەنا پىم وت: 'راستىم پېلى. تەنيا دەمەۋىت بزانم، ئەو پاسپۇرتەى من ۋەرى دەگرم، دوو ھەزار پاۋەند دەھىتت. دمتوانم ياساىى بۇ ھەر كۆپىكە لە جىھاندا پىنى بچم؟ ھىچ پىم خۇش نىيە لە كۈنە گورگىكدا تۈندم بكەن و دىپۇرتم كەنەۋە. ھەرۋەھا تۇ ئەو شتە لەكۆپۈە دەھىتى؟'

'ئا، ئا، ئا، ئاتوانم لەبارەى سەرچاۋەكانى خۇمەۋە قسەت بۇ بكەم. دەھىت ئەۋە بۇ مىنى جىھىتت. دلەكەم، ئەگەر تۇ پاسپۇرتت دەۋىت، بە دلنىايىيەۋە مىنى دمتوانم پاسپۇرتت بدەمى. گوئ لە مىن بگرە، تەۋاۋ ياساىى دەھىت. پاش ئەۋەى دەستمان پىكرد دوو ھەفتە دەخايەنەت. كە ئامادە بوو، سكرتېرەكەم تەلەفۇنت بۇ دەكات.'

زۇر چاكە! ئەمە بە واتاى ئەۋە دىت لە دوو ھەفتەى داھاتوۋدە، ھەر كاتىك بۇ ھەر شۇنىڭ پىم خۇش بىت، دچم.

'چاكە، لەۋە دەجىت باش بىت، وتم. 'ھەنگاۋى دوۋەمان چى دەھىت؟' ويلەر باسى كرد، كە پلانى ۋايە شووبكەم بە پىاۋىكى ئىرلەندى. ئەو دوو ھەزار پاۋەندە دەجىت بۇ ئەۋە پىاۋە ئىرلەندىيە لەبەرەمبەر ئەۋە كارەى دىكات. ويلەر تەنيا بەشىكى كەمى لىدەبات بۇ خۇى. پۇژ و كاتى بىنىنىمى تۇماركرد، مىن و مىردە تازمكەم، لە تۇمارگەى ھاۋسەرەتتى، چاۋمان بەيەكتر دەكەۋىت و سەد و پەنجا پاۋەندى ترىش دەكەمە دەستىيەۋە.

'تۇ مىستەر ئۇسولپان دەبىنى، 'ويلەر بە زمانىكى ئىنگلىزى تەۋاۋ، ئامۇزگارى كردم. بەردەۋام دەنىۋوسى و ھاۋكاتىش قسەى دەكرد. 'شۈۋ بە پىاۋىكى لىھاتوۋ دەكەيت. ئۇى - بەۋىۋنەۋە - پىرۇزبايىت لىدەكەم. 'سەرى بەرزكردەۋە و زەردەخەنەيەكى بچوكى بۇ كردم.

دۋاى لە مارلىنم پرسى، كە لەۋە باۋەردايە ئەم كەسە جىڭاى مەمانەيە. ئەۋە وتى، 'باشە، نوۋسىنگەيەكى رىكۋپىكى ھەيە لە خانوۋىەكى خۇشدا لە گەرەكىكى جۋاندا.

ناودكەى بەسەر دەرگاگەيەۋدەيتى. سكرتېرىكى كارامەى ھەيە. دىتوانم بلىم ئەمەى
لىدەۋەشيتەۋە.

بۇ رۆزى ماردىيىيەكەم، ھاۋرئى متمانە پىكراۋكەم، ۋەك شايەت لەگەل خۇمدا
بردم. لەدەرەۋەى تۆمارگەى ھاۋسەرئىتى چاۋەرۋانمان كرد، چاۋمان كەۋت بە پىاۋىكى
پىرى دەموچاۋ قوپاۋى سوۋرى قز ھەلۋاى سىى و چلوبەرگ دپاۋو، زىكزاك بەسەر
شۋستەكەدا ددەات. ئىمە ھەر پىدەكەنن تا پىى نايە سەر پىپلىكانەى تۆمارگەكە،
من و مارلىن تەماشى يەكتىرمان كرد و چاۋمان چوۋە پىشتى سەرمان، پاشان گورم
دايە خۇم رپوم تىكرد. "تۆ مىستەر ئۆسولپاننىت؟"

"خۇيەتى. ئەۋە ناۋى منە. "دەنگى نزم كرددەۋە. "تۆ ئەۋىت؟" سەرپىكم بۇ لەقاند.
"پاردت پىيە، كچۆلە پازەكەت ھىناۋە لەگەل خۇت؟"
"بەلى."

"سەد و پەنجا پاۋەندە؟"

"بەلى."

"كچى چاك، باشە، پاشان، خىراكە، خىراكە. با برپۆين. كات بە فىرپۇ نەدەين."
مىردە تازەكەم بۇنى ويسكى لىدەھات و گومانى تىادا نەبوۋ تەۋاۋ سەرخۇش بوو.
كاتىك دوايكەۋتىن بۇ ژوۋرەۋە، بە گوۋى مارلىندا چىرپاندم، "نەرى ئەۋەندە دەزى
تا من پاسپۆرتەكەم دەرەدەھىنم؟"

تۆماركەر دەستى بە گىرپانى مەراسىم كرد، بەلام بۇ من سەخت بوۋ ھۆشم لای
خۇم بىت. مىستەر ئۆسولپان پىى ئەرزى نەدەگرت، بەردەۋام خۇى دەدا بە مندا و
ھەر ئەۋەندە تۆماركەر وتى، "نايا تۆ، ۋارىس، ئەم پىاۋە ددەكەيت " زرمە ھەستا و
پىاۋە كەۋت. يەكەم سات ۋاى بۇچوۋم كە لە ھەۋت سالان راست بۆتەۋە، تا بىنىم بە

دەمى داچەقىمۇدە توند ھەناسە دەدا. دانەويمەۋە ۋ كەۋتمە راۋەشاندىنى ۋ ھاۋاركردن، 'مىستەر ئۆسوليفان، ھەستە!' بەلام جولەي نەكرد.

سەرم بەرزكردەۋە بۆ مارلىن ۋ ھاۋارم كىرد، 'ئەمە خۇشە، پۆزى ماردىيى مە!' مارلىن لە تاۋ پىكەننن، پالى دابوو بە دىۋارەكەۋە ۋ دەستى بە سىكىيەۋە گىرتبوو. 'ئەمە بەختى مە! مىردە خۇشەۋىستەكەم لەبەردەم مىزى قوربانگەدا لە ھۆش خۇي بچىت.' لە گرمەي ئەۋ ھەلومەرجە پىكەنناۋىيەدا، كەۋتمە ئەۋدى چۆن بىكەم بە گائە.

تۆماركەر ھەردوو دەستى خىستە سەر ئەژنۇكانى دانەۋىيەۋە بۆ پىشكىننى دەزگىرانەكەم ۋ بەسەر چاۋىلكە بچوكەكەيەۋە لىيى ورد بۆۋە. 'ئەمە گىيان بەدەردەبات؟'

ۋىستەم بە پروۋىدا بىتەقىمەۋە، 'من چۆن ئەم شتە قۆرە بزانم؟' بەلام دەمزانى دەستەكەم ئاشكرا دەبىت. 'ھەستە، دەي خىراكە، ھەستە!' بە ھىۋاشى كەۋتمە كوتانەۋەدى دەموچاۋى. 'تكاىە - كەسىك تۆزى ناوم بداتى. كەسىك ھەۋلىكەم لەگەلدا بدات!' بە پىكەننەۋە پارامەۋە. تۆماركەر كوپىك ئاۋى بۆ ھىنام ۋ كىردم بە دەموچاۋىدا.

'ئۆھ...' كابرە كەۋتە پىرخاندىن ۋ لىرخەكردن ۋ لە كۆتايىدا چاۋى ھەلپرى. بە نەقىزە ۋ بگرە ۋ بەردە توانىمان مىستەر ئۆسوليفان بىخەينە سەر پىي خۇي. 'دەي تەۋاۋ بىت.' لە ژىر لىۋەۋە ۋتم، ترسى ئەۋەم ھەبوو دوۋبارە بىكەۋىتەۋە. خۇشەۋىستانە ھايىم قۆلىم گىرت تا مەراسىمەكە تەۋاۋ بوو. چوۋىنە دەردەۋە، مىستەر ئۆسوليفان داۋاى سەد ۋ پەنجا پاۋەندەكەي كىرد ۋ مىنىش ئەدرىسەكەيەم ۋەرگىرت بۆ كاتىك كە كىشەيەكەم بۆ بىتە پىشەۋە. پارەكەمى خىستە تەنكەي باخەلى، بە كۆپلە گۆرانىيەك دىشادانە بە جادەكەدا لىيدا ۋ رۆيشت.

باش ھەفتەيەك ھارۇلد ويلەر خۇي تەلەفونى بۇ كىردىم و وتى پاسپۇرتەكە نامادىيە، بە دلڭكى شادودە چووم بۇ نووسىنگەكە بۇ ھىنانى. دىكومىندىكى دايە دەستىم: پاسپۇرتىكى ئىرلەندى بە وىنەي دەموچاوى رەشىم و ناوى وارىس نۇسولىفانەودە. من شارەزاي پاسپۇرت نەبوو، بەلام لەودە دەچوو تۇزىك ئاوپزە بىت. نا. زۇر ئاوپزە دياربوو. وەك نەودى كەسك لە ژىر زەمىنەكە دروستى كىردىت. ئەمە خۇيەتى؟ مەبەستە بلىم ئەم پاسپۇرتە ياسايبە؟ دەتوانم بەمە سەفەر بىكەم؟

نا. بەلى. ويلەر بۇ دلڭيايى سەرىشى بۇ لەقاند. ئىرلەندىيە، دەيبىنى. پاسپۇرتىكى ئىرلەندىيە.

نەمم. سەيرى بەرگەكەي دواوۋىم كىرد، بەناو پەرەكانىدا گەرام. باشە. كاردەكەمى پىپىرات. كى گىنگى بە رووكەش دەدا؟

زۇرى پىنەچوو خىستە كاردودە. نازانسەكەم كاتى بۇ گىرتەم لە پارىس و مىلان و منىش لەم پەيوەندەدا داواي فېزەم كىرد. بەلام دوو رۇزى نەبرد، نامەيەكەم بۇ ھات. كە زانىم لە كۆپوۋە ھاتوودە، وشك بووم. نامەكە لە كەنتورى پەنابەرانەودە ھاتبوو، داوايان دەكرد، بە زووترىن كات بىيان بىنەم. ھەموو جۇرە ئەگەرىكى ناخۇشەم ھىنايە بەرچاوى خۇم، بەلام لە كۆتايىدا بۇم دەرگەوت، كە ھىچ رېڭايەكى تىرم نىيە، تەنيا ئەودە نەبىت بىچەم بىيان بىنەم. ھەروەھا دەمزانى ئەودە سەلاتەيان ھەيە، يەكسەر دىپۇرتەم كەنەودە يان رەوانەي بەندىخانەم بىكەن. خواخافىز لەندەن. خواخافىز پارىس. خواخافىز مىلان. خواخافىز مانىكان. مەرحەبا خوشترەكان.

رۇزىك باش وەرگىرتى نامەكە، لە مالى فرانكىيەو سوارى مېترو بووم بۇ كەنتورى پەنابەران و تەماشاي ئەم بىنا گەورەيەي دەولەتەم كىرد. وام ھەستىكرد دەچمە ناو نارامگاۋە. كاتىك دروست ژوورەكەم دۇزىيەودە، لەلايەن كۆمەلىك دەموچاوى مۇنەودە

پيشوازي کرام، که له ژياندا که سانی وهام نه بينيږو. 'له ويدا دانیشه،' پياوړي دموچاو رښه له فهرمانی پيدام. له ژورويکي ته او جياکراودا دايانام و که ونه پرسياړ کردن ليم. 'ناوت چييه؟ پيش نه وهی شووبکهيت ناوت چی بووه؟ خه لکی کوڼی؟ چون نه و پاسپورته د هست که وتووه؟ ناوی نه و پياوه چييه؟ جهندت پاره داوه تی؟' دهمزانی، به يه که هه لای بجوک له وه لاندانه وده، واریسه کون کوټ دهکړیت. هاوکات کارمهندهکان وشه به وشه قسه کانميان تومار دهکړد. پشتم به خوم به ست و وه لای کورتم پيدانه وه. کاتيک پيوېستم به کات و بيرکړنه وه بوو، دهستم بو توانايييه کانی خوم دمبرد، خوم واپيشان دده که به هوۍ گرتی زمانيه وه تيناگام.

کهنتوری په نابهران پاسپورته که يان گلدايه وه و وتيان بو ودرگرتنه وهی دهبيت ميرده که به ینم بو گفتگو. نه مه شتيک بو ناوا ته خوازبووم نه ييستم. له کوتايدا توانيم له کهنتور بيته دره وه، بهی نه وهی شتيک له باره ی هارولډ ويله وه بلیم. بريارم دابوو، پاره که له دزه به نه وه پيش نه وهی حکومت بجپته سهروکاری يان نه وه کوتايی دوو هزار پاونده که مه.

کهنتوری په نابهرانم جيته شت و يه کسر چوم بو نووسينگه پووپوش جوانه که و له زهنگی درگام دا. کاتيک سکرتره که ی وه لای دامه وه، پيم وت واریس ديريهم و دمه ویت ميستره ويلر بينم و کاره که په لایه. که چی سه رسامانه ميستره ويلر له وۍ نه بوو، له بهر نه وه درگای بو نه کړمه وه بچه ژوروه وه. جهند رڼ له سه يه که چوم بو نووسينگه و له درگام دا و هاوارم کړد، به لām سکرتره نه مه کداره که ی جرحه که ی پاراست. چاوديريم کړد، له دره وهی بيناکه ته اوای رڼ خوم ليشارده وه، چاوه وانيم کړد بونه وهی هر هاته دره وه په لاماری بدم. به لām ونيوو.

ھاۋكات لە ھەولئى ھىنانى ئۆسوليفان بووم بۇ كەنتورى پەنابەران. لە ناۋچەيەكى پەنابەر نشين بوو بە ناۋى كرۆيدۇن، لە خواروى لەندەن، كە سۆماليەكى زۆرى تىادا دەژيا. تا توانيم سوارى شەمەندەفەر بووم، پاشان بۇ باقى رېگەكە تەكسىم گرت، چونكو شەمەندەفەر نەدەگەيشتە نەۋى. بە تەنيا كەۋتمە گەران، ھەر چاۋەچاۋم بوو، بەراستى پىم خۆش نەبوو لەۋىم. ناۋنشانەكەم دۆزىيەۋە، بىنايەكى چەند مالى بچوكى داروخاۋ بوو. لە دەرگام دا. ۋەلام نەبوو. بەدەۋرى بىناكەدا گەرام و ھەولمدا خۆم بەرزكەمەۋە بۇنەۋەى لە پەنجەرەكەۋە تەماشىا بكەم، بەلام نەمتوانى ھىچ شتېك بەدىبكەم. دەبىت لە كۆى بىت - بە رۆژ بۇ كۆى دەجىت؟ بىرم لىكردەۋە. ئا بار. كەۋتمە رى، كە گەيشتم بە نرىكتىن بار، خۆم پىاكرد و مىستەر ئۆسوليفانم لە ناۋ بارەكەدا دۆزىيەۋە. 'مەن دەناسىتەۋە؟' پرسىارم لىكرد. پىاۋە پىردەكە لە سەرشانەۋە تەماشىا كردم، پاشان خىرا گەرايەۋە دۆخى خۆى و رېك بۇ پىشەۋە چاۋى بىرپە بىلە خواردەنەۋەكانى پشت بارەكە. ۋارىس خىرا بىرگەردەۋە. دەبىت ئەو ھەۋالە ناخۆشەى پىراگەيەنم و داۋاى لىبكەم، لەگەلمدا بىت بۇ كەنتورى پەنابەران، دەمزانى نايەت بۇ نەۋى. 'ئەمە بەسەرھاتەكەيە، مىستەر ئۆسوليفان. كەنتورى پەنابەران پاسپورتەكەمىيان گىلاۋەتەۋە. دىيانەۋى لەگەن تۆ قسە بكەن، تەنيا يەك دوو پرسىارى كورتىت لىدەكەن پىش نەۋەى پاسپورتەكەم بۇ بگەپىننەۋە. دەزانىت، دەبىت دىنبايان بكەيت، بەراستى شوومان بە يەكتر كرەۋە. نەمتوانى ئەو بارىزدە نەعلەتتەيەم بدۆزمەۋە - دىار نىيە، لەبەرئەۋە كەس نەبوو يارمەتىم بدات. 'ھىشتا ھەر رېك تەماشىا پىشەۋەى دەكرد، قومىكى لە ويسكىيەكەى دا و سەرى بادا. 'سەيركە، دوو ھەزار پاۋەندەم دا بە تۆ بۇنەۋەى يارمەتىم بدەى ئەو پاسپورتە دەرپەنم!'

ئەمە سەرنجى راكىشا. لايكردەۋە بۇ تەماشاكردىنم، لە سەرسامىدا دەمى داچەقاند. 'تۆ سەد و پەنجات پىداۋم، گولەكەم. ھەرگىز لە ھەمۇو ژيانىدا دوو ھەزار پاۋەندىم نەبوۋە يان ئەگەر بمبوايە لە شوپىنكى ۋەك كرۇيدۇن دەگىرسامەۋە.'

'مەن دوو ھەزارم داۋە بە ھارۆلد ويلەر بۇ تۆ بۆنەۋەى بمكەى بە ژنى خۇتا؛
'باشە، ئەم نەيداۋە بە مەن. ئەگەر تۆ ئەۋەندە كەرى دوو ھەزار پاۋەندىت داۋە بەو پىاۋە، ئەۋە گرهتتى خۇتە - نەك مەن. داۋام لىكرد، لىتى پارامەۋە يارمەتىم بدات، بەلام ھىچ مەيلى نەبوو. بەلئىنم پىدا، كە پىۋىست ناكات شەمەندەفەر بگرىت بۇ كەنتورى پەنابەران، بە تەكسى دەپپەم. بەلام بەسەر كورسى بارپەكەۋە جۈلەى نەكرد.

كەۋتمە گەرپان بەدۋاى شتىكدا، پالپىۋەنەر بىت بۇى، پىم وت، 'سەيركە، پارەت پىدەدەم، پارەى زىاترت پىدەدەم. پاش سەردانى كەنتورى پەنابەران، دەچىن بۇ بار و چەند دەتۋانى بە ھەۋەسى خۇت بخۆرەۋە. 'ئەم بەلئىنە مەيلىكى گومانۋاى تىادا دروست كىرد و لايكردەۋە و برۆكانى بەرزكردەۋە. دىى وارىس خەرىك بە و ئەم گرەۋە بېرەۋە. 'ۋىسكى، ۋىسكىيەكى زۆر زۆر، پەرداخى پىر ۋىسكى بەدرىژاىى بارپەكە. باشە؟ سبەينى بەيانى دىم بۇ مائەۋەتان و تەكسىيەك دەگرىن بۇ لەندەن. تەنیا چەند خولەكك دىمبات، دوو پىرسىارى كورت - پاشان يەكسەر بەرەۋە بار. باشە؟' سەرى بۇ لەقاندەم و گەرپاۋە سەر تىپرامانى بىلە خواردنەۋەكانى پىشت بارپەكە.

بۇ سبەينى بەيانى گەرپامەۋە بۇ كرۇيدۇن و لە دەرگای مالى پىاۋە پىرەكەم دا. بەلام ۋەلام نەبوو. چوۋمە خوارەۋە بۇ سەر جادە چۆلەكە و بەرەۋە بارپەكە كەۋتمە رى و چوۋمە ژوورەۋە، بەلام تەنیا كەسىك كە لەۋى بوو مەيخانەچىيەكە بوو، بەروانكەيەكى سىپى لەبەردابوو، قاۋەى دەخواردەۋە و خەرىكى رۆژنامە خويندەۋە بوو. 'نېمىرۆ مىستەر ئۆسۈلىقانت بىنيۋە؟'

سهرىكى بادا و وتى، 'هيشتا زوود بۇ نهو، گولنه كمه.' خيرا گه پرامه وه بۇ مالى نهو درؤزنه سوالكه ره و كه و تمه کوتانى دهرگا كهى. نه م جارمى بى وه لام بوو، له سهر پيپليكانهى بهر دهرگا كهى دانيشتم، بۇنى ميز دههات، دهستم به لووتمه وه گرت. له كاتيكا له ويدا دانيشتبووم، بيرم دهرده وه چى بكه م، دوو كورى مۇنى ته مهن بيسته كان هاتنه سهر وه و له بهر ده ممدا راوهستان.

'تو كييت؟' يه كيكيان پياماهه لساخى. 'وه بۇ چى له سهر پيپليكانهى باوكم دانيشتووى؟'

'نؤى، سلاو،' به روويه كى خو شه وه وتم. 'نازانم نيوه دهرانن، من شووم به باوكتان كرووه.'

هر دوو كيان چاويان تيبريم، گهوره كه يان هاوارى ليكردم، 'چى! چ قسه يه كى قۇر ده كهى؟'

'سهر كه ن، نيوه دهرانن من گرفتىكى گهوردم ههيه و پيوستيم به يارمه تى باوكتان ههيه. هه موو نه وهى من لهوم ده ويټ، بيت له گه لمدا بۇ شار بۇ كه نتور و ودلامى چهنه پرسيار بداته وه. پاسپورته كه ميان گلداوتمه وه و ده مه ويټ و دريگرمه وه، له بهر نه وه تكا...'

'ونبه له م ناوه، قوز حيز!'

'ها، سهر كه ن! ههر چى پارديه كم هه بووه، داومه بهو پياوه پيره،' نه م م وت و دهستم بۇ دهرگا كهى راكيشا. 'وه من بى نهو له م ناوه نارؤم.' به لام كورپه كهى شتيكى ترى له ژير سهر دا بوو. كوته كيكي له پالتوكهى دهرهينا و لي مى بهر زكردده وه، وه ك نه وهى بيه وى كه للهى سهر م بشكيټى.

'ناوا! نيسا ديينه ويژهت. فيرت ده كه ين چؤن بيټه نه م ناوه و درؤ بكه يت -' براكهى زهرده خه نه گرتى و پي كه نى، له زهرده خه نه كهى وردبوومه وه، ههنديك دانى كه و تبوو. نه مه بۇ من بهس بوو. زانيم نه م كورانه هيجيان نيه له دهستى بدن.

لەسەر ئەم پېيلىكانە دەستىم لىيەئانگرن تا دەمكوزن و كەسىش پېم نازانىت - يان گولڭ نادەنى. قەلەمبازىكىم دا و بۆى دەرچووم. چەند كۆلەن دوام كەوتىن. پاشان بە ترساندىنى من، دەستىيان ھەلگرت.

بەلەم كە گەيشتمە مالەو، بېرىم دا دووبارە بگەرپمەو بۆ كرۆيدۆن و بەردەوام بىم تا ئەو پىاۋە پىرە دەدۆزمەو. چونكو ھىچ رېگايەكى ترم نەبوو. لەو كاتەدا نەك ھەر كرئ خانووم نەدەدا بە فرانكىيە، بەلكو نانخواردنىشىم كەوتە سەر ئەو. لەگەل ئەودىش لە ھاۋرىكانىم پارەم قەرز دەرگد بۆ خەرجى، وە ئەم ھەلومەرجە نەيدەتوانى زۆر بەردەوام بىت. ھەرچى پارەم ھەبوو خستىوومە دەستى ئەو جەردەپەو، كە خۆى وا پىشان دەدا پارىزەرى پەنابەرانە، بەبى پاسپورتىش نەمدەتوانى كار بىكەم. ئىنجا چىم ھەيە لە دەستى بىدەم؟ ھەندىك دان ئەگەر وريا نەبىم، بەلەم بېرىم دابوو لەو تاوانبارانە زۆرزانتر بىم، ئەمەش زۆر قورس نەبوو.

دوای نىۋەرۋى رۆژى دوایى گەرپامەو، بە ھىۋاشى پىاسەيەكم بەو ناۋەدا كرد، ھەلەم دا لەبەردەمى خانوۋى پىاۋە پىرەكەدا نەودەستىم. باخچەيەكم دۆزىيەو و لەسەر قەنەفەيەك دانىشىم، چەند خولەكى نەبرد مىستەر ئۆسولپقان خۆى دەرگەوت. نازانم لەبەر چى، سەرھال بوو، پىتى خۇش بوو مى بىنى. خىرا رازىبوو لەگەل سۋارى تەكسى بىت و بچىن بۆ لەندەن. 'پارەم پىدەدەي، وانىيە؟' سەرم بۆ لەقاند. 'ۋە پاشان خواردنەووم بۆ دەرگىت، كچۆلە؟'

'ھەرچى خواردنەو تۆ بتەۋىت بۆتى دەرگىم، كاتىك تەۋاۋ بوۋىن. بەلەم لە پىشدا دەبىت تۆزىك ئاسايى بىت، كاتىك بۆ خەللى ئەو كەنتورە قەسە دەكەيت. ئەوانە زۆر زۆلن، دەرمانى. ئىتر پاش ئەو دەچىن بۆ بار...'

كە چوۋىنە ناو كەنتورى پەنابەرانەو، كارمەندىك تەماشايەكى مىستەر ئۆسولپقانى كرد و بە رووگرزىيەكى زۆرەوۋە وتى، 'ئا ئەمە مىردەكەتە؟'

ټهلي.

ټاشه ميستره نوسوليفان، با دهست لهه ياريبانه هه لگرين. نهه بهسه رها ته
چييه؟ هه ناسه يه كم هه لگيشا، زانيم بهرده وامي نهه چاوشاركييه كه لگي نيهه. چي
له دلندا بوو هه لم رشت و نهوهي دهمزاني پيم وتن، سه بارهت به كاري مانيكان،
هارولد ويلهه و نهوهي كه پي دوترا شوو كرده كه كم. ميستره ويلهه ريان زور بو
مه بهست بوو، ته ووي زانياريه كه كه هه ميوو له سهري پيم دان، به
ناونيشانه كه شيه وه. سه بارهت بهه پاسپورت كه ته، پاش ته ووي بوووني
ليكولينه وه كانمان، له جهند روري داهاتوودا به يوه نديت پيوه ده كه ين. نهوه
هه ووي بوو، پاشان ريگه يان داين بچينه دهره وه.

كه چووينه سهه جاده كه. كيچ كه و ته كه و لي ميستره نوسوليفان بو بار. چا كه،
بارهت ده و تي؟ بگره ... دهستم بو جانتا كه م برد، دوا بيست باوهنديم دهره ينا و
خسته قوله مستيه وه. نيسا نيترون به له بهر چاوم. نيترون له وه زياتر تواناي
ته ماشا كرده نيمه.

نهه هه وويه تي؟ ميستره نوسوليفان بيست باوهندي كاغهزيه كه ي باده دا.
نهه هه وويه تي وهري ده گرم؟ پشتم تيكرد و له شه قامه كه به ره و خوار بو و مه وه.
سوزاني! هاواري ليكردم. خوي بو دوا وه راست كرده وه، بو نهوهي هه ناسه ي ته ووي
وه رگريه. تو حيزي سوزاني! خه لگيك كه له وناوه دهره يشتن، لايان كرده وه بو
سهه رگردني من. له وانه يه وا به خه يالاندا بيت، نهه گر من له شفروش به، بو باره
به و ددهم.

پاش جهند رور كه نتوري په نابهران ته له فونيان كرده و داويان ليكردم، بچم بو
كه نتوره كه يان. و تيان له هارولد ويلهه كوليوينه ته وه، به لام جاري زور شتيان بو
روشن نه بو ته وه. سكرتيره كه ي وتويه تي رويشتووه بو هندستان و روشن نيهه كه ي
دهه رپنه وه. به لام پاسپورتيكي كاتي بو دوو مانكيان دا به من. نهه يه كه م وچان

بوو له تهواوي نهو گرفتهي تتيكه وتبووم و پهمانم له گهل خوّم بهست تهواوي كه لك لهو دوو مانگه وهرگرم.

برپارم دا، له پيشدا سهفهري ئيتاليا بكم، چونكو توژيك قسم به زمانه كهي دهكرد، له وهوپيش له ولاتيكدا زيا بووم كه كولونپالي نهو بووه. روشن بوو، نهوهي زياتر دهمزاني له زماني ئيتاليايي جنپوهكاني دايكم بوو، به لام ههر به كه لك دههات. چووم بو ميلان و پيم خوشبوو، به شداريم كرد له نواندني موديلي جلوبه رگدا. له ماوهيه دا به مانيكانتيكي تر ناشنا بووم، به ناوي جوليا. جوليا بالا بهرزيك بوو، قز زهره تا سهر شان دريژ و لهش و لاريكي جوان، زياتر جلوبه رگي ژيرهوهي نمايش ددا. پيكه وه كاتيكي خوشمان برده سهر به گهړان به ناو ميلاندا، كاتيكي كه خو پشانده كه تهواو بوو، برپارمان دا بچين بو پاريس و له وپش پيكه وه به ختي خو مان تاقى بكه پنهوه.

نهو دوو مانگه جهژن بوو بو من، چوومه شوييني تازه، خهلكي ترم بيني، خواردني حياوازم خوارد. له گهل نهوهش پارميه كي وا زورم به دهمست نه هينا، ههر به شي نهوهي كرد له كاتي گهړاندا به ناو نهو روپادا خه رجي بكم. پاشان كاتيكي كارمان له پاريس تهواو بوو، من و جوليا پيكه وه گهړاينه وه بو لهندن.

كه گهړامه وه چاو به نوپنه ريكي كهوت له نيويوركه وه هاتبوو، كه به دواي به هره مه نداني تازه دا دهگهړا. داواي ليكردم بچم بو نه ته وه يگرتو وه كان و له وئ ئيشيكي زوري مانيكانم پيبدات. بيگومان زور هزم دهكرد، چونكو هه موو كه سيك لهو باومرهدا بوو، كه نيويورك بازارپيكه به پيته بو هه موو كالايهك، به تايبه تي بو مانيكاني ره شيست. ئازانسه كه م بوي ريكخستم و داواي فيزه ي بو كردم بو نه ته وه يه كگرتو وه كان.

بالويزخانه ي نه مريكا چاو يكي به كاغه زه كاندا خشاندا، پاشان يه كسهر په يوه مندي كرد به كار به دهمستاني بهر يتا نياوه. سهر نه نجامي ئم په يوه مندي به بوو به نامه يهك،

كه تياډا راگه ياندرابوو، له ماوهى سى رۆژدا دىپۆرت دهكرېمهوه بۆ سۆمال. چاو به فرميسك تهلهفونم كرد بۆ جوليا، كه له لای براكهى بوو له وائس.

‘كهوتومه ته گهرفتهوه گهرفتيكى گهوره. كچى، هه موو شتيك بۆ من تهواوبوو. دهبيت بگهريمهوه بۆ سۆمال.’

‘نا، وارىس. باشه بۆ چه ند رۆژ بۆچى نايهيت بۆ ئيره و بايهكى بالى خۆت بدديت؟ دهتوانى شه مهندهفر بگريت. زۆر دوور نيه له لهندهنهوه، ئيرهش زۆر خۆشه. بۆت باش دهبيت ماوهيك لهوئ دووركه ويتهوه و لهوانهيه ئيمهش ليره ريگا چارهيه كمان بيت به خه يالدا.’

كه گهيشتم، جوليا له نيستگا منى هه لگرت، به ناو ناوچه يهكى سه وزانى دهروهى شاردا منى گه يانده ماله وهيان. له زوورى دانيشتنه كه يان دانيشتين و نيگلى براشى هات بۆ لامان. بياويكى بالا كورتى رهنك بهريوو، به ريشيكي سوورى دريژه وه و دانه كانى پيشه وهى و نينو كه كانى رهنكى نيكوتينيان گرتبوو. پيرتر دياربوو وهك له وهى چاوه پروانم ده كرد، ته مهنى له سه رم تاى په نجاكاندا بوو. له سه ر سينييهك چاى بۆ هينايين، باشان دانيشت و كهوته كيشانى جگه رهى يهك له سه ر يهك، كاتيگ باسى ديژه مهى گهرفتى پاسپورتىم ده كرد و كه چۆن بهم سه ر نه نجامه غه مناكاوييه گه يشتوه.

نيگل بالى دابۆوه به كورسيه كه يه وه و هه ردوو ده ستى خۆى گرتبوو، كه له پير وتى. ‘نيگه ران مه به، من يارمه تيت ده ده م.’ گيژبووم له وتى ئه م كا برابه، كه ته نيا سى خوله كيگ بوو ده مناسى، پيتم وت، ‘چۆن ئه مه ده كه يت؟ چۆن يارمه تيم ده ده ي؟’

‘ده تكه م به ژنى خۆم.’

سه رم باډا. ‘نا، نا، نه و به زمه م ديوه. هه ر ئه مه ش توشى ئه م ده رديسه ريه يى كردم. خۆم توشى هه مان كي شه ناكه مه وه. به سه. ده رمقه تى ئه م به زمه نايه م.

دهمهویت بگهړېمهوه بۇ ئهفریقا، دلخۆش دمېم، خېزانه کم له وېیه و به هه موو شتیکی ناشنام. هیچ شتیك له باره ی ئهم ولاته شیتوه نازانم. ههراوهوریاه، هیچ شتیك له جینگای خۆیدا نییه. دهگهړېمهوه مالهوه.

نیگل هه ستایه سهر پې و به خیرایی به سهر پېپلیکه کانداسهرکهوت. که گهړایهوه، ئهو سهندی تایمزه ی که وینه ی منی پېوه بوو، بهدمستیوه بوو. ئهوه ی سالتیک له وهوپیش دهرچووبوو، زور پېش ئهوه ی جولیا بناسم. 'چی پې دهکهیت؟' هلم گرتبوو چونکو دهمزانی رۆژیک دیت، تووشی دمېم. 'نامازه ی به چاوم کرد له وینه کهدا. 'ئهو رۆژه ی چاوم بهو وینه یه کهوت، له چاوانتا فرمیسکم بیینی، به سهر رومته کانتا دهاته خوارهوه. کاتیک دهموچاوتم بیینی، گریانم تیا دا بهدی کرد و زانیم پېویستت به یارمه تی ههیه. پاشان خوا پېی وتم - خوا وتی، ئهرکی منه پاریزگاری تۆ بکه م.

نوی، قسه ی پوچ، به چاوی سهرسورمانه وه لئی ورد بوومه وه، بیرم کرده وه: ئهم شیته کنیه؟ خوی کهسه تیکه پېویستی به یارمه تی ههیه. بهلام له پشوی کۆتایی ههفته دا، نیگل و جولیا ههردووکیان دلنیا یان کردم، ئه گهر بتوانیت یارمه تيم بدات، بۆچی نا؟ چ داهاتوویه کم له سۆمالدا ههیه بگهړېمه وه؟ لهوئ چی چاوم پروانم دهکات؟ بزنی و حوشره کانم؟ له نیگل ئهو پرسیارم کرد، که له سهرمدا دهخولایه وه: 'ئهمه بۆ تۆ چی تیا دایه؟ بۆچی دتهوئیت بهیینی و خۆت تووشی ئهم بهزمه دهکهیت؟' 'پیم وتی - هیچ شتیکم له تۆ ناوئیت. خوا منی بۆ تۆ ناردوهوه. 'بۆم باسکرد که هینانی من، ته نیا ئهو کاره ناسانه نییه بچین بۆ تۆمارگای هاوسهری تی. ههر ئیستا من میردم ههیه.

'چاکه، دمتوانی لئی جیابیته وه و به دهرگای دهوله تی رادهگهیه نین، که ئیمه نیازمان ههیه شوو به یه کتری بکهین. 'نیگل وتی، 'ئیت دیپورتت ناکهن. لهگه لئ

دېم. مېهېستمه. من هاوولآتی بهریتانیم - ناتوانن بلین نا. سهرکه، من زور
نیگهرانی توم و له خزمهتت دام بؤ یارمهتی. ههرچی بتوانم دهیکهم.
‘چاکه، زور زور سوپاست دهکهم...’

جولیاش وتی، ‘سهرکه واریس، نهگهر دمتوانیت، با یارمهتیت بدات. نه
رېکهوته لهدست خوت مهده. چونکو چ رېگایهکی توت ههیه؟’ پاش جهند رور
قسهوباس برپاری خوم دا، چونکو نهو هاوپم بوو، نهویش برای بوو. دهمزانی له
کوی دهزی و دمتوانی متمانهی پېیکهم. جولیاش راستی دوت: نه ههله لهدست
خوم نهدهم.

دانیشتن پلانیتمان چنی، که نیگل لهگهلدا بیت بؤ قسهکردن لهگهل میسته
نوسولیفان سهارت به جیابوونهوه، چونکو بهراستی نه مدهویست به تنیا دووباره
خوم نووشی نهو کورانه که مدهود. هینامه بهرچاوی خوم وک ناسایی که هه موو
شتیک بهیوهندی بهم پیاوه پیرهوه هه بیت. پاره دیو بیت پیش نهوهی رازی بیت
لهسر هر شتیک. هه ناسهیهکم هه لکیشا، بیرکردنهوه لهباری نه مدهوه له پهلوبوی
دهخستم. بهلام هاوپرېکه و براکهی بهردوام داوایان لیده کردم که کولنهدهم، وه من
زیاتر به پلانهکه هیوام پهیدا کرد. ‘با برؤین، نیگل وتی. ‘سبهین لیده خورپن بؤ
کرویدون.’

بؤ رور دیوایی ههردو وکمان بهرو گهرهکی پیاوه پیرهکه کهوتینه ری و رینمایي
نیگل کرد بؤ مالهکهی. ‘وریای خوت به، نیگلک ناگادار کردوه کاتیک به رېگاوه
بووین. ‘نهو پیاوانه - کوردهکانی شین. مېهېستمه بلیم، ترسم ههیه له
نوتومبيلهکه بیمه خوارهوه. نیگل پیکهنی. ‘بهراستمه. بؤ لیدانم بهدوامدا رایان
کرد نهوانه شین. من بیت دهلیم. دمیبت زور باش ناگاداری خومان بین.’

‘واریس با برؤین. تنیا بهو پیاوه پیره دهلین، تۆ جیادهبیتهوه. وه نهوه
هه موویهتی. کاریکی گهوره نییه.’

نهو کاتهی گه‌یشتینه مالی میستر ئۆسولیفان، پاش نیومرۆیه‌کی دره‌نگ بوو، ئوتومبیله‌که‌مان له جاده‌که‌ی پێشیان پارک کرد. که نیگل له دەرگا‌که‌ی دهدا، من ته‌ماشای ده‌ور و پشته‌ی خۆم و سه‌رحاده‌که‌م ده‌کرد. وه‌لام نه‌بوو، به‌لام بۆ من جیگای سه‌رسامی نه‌بوو. پێشبینی نه‌وهم ده‌کرد، که ده‌بی‌ت جاریکی تر برۆین و سه‌ریکی باره‌که‌ بده‌ین.

نیگل وتی، 'وهره، با بچین ده‌ورو پشته‌یک بکه‌ین و له په‌نجه‌ره‌وه ته‌ماشای بکه‌ین و بزانی‌ن له ماله‌وه‌یه.' پێم خۆش نه‌بوو، هه‌روا با ئاسانی ته‌ماشای ناو په‌نجه‌ره‌ بکات. به‌لام پاش گه‌رانی بی‌هوده‌ی چه‌ند په‌نجه‌ره، نیگل به‌ په‌ریشانییه‌وه سه‌یریکی منی کرد. 'هه‌ست ده‌که‌م شتیکی ناجۆر هه‌بی‌ت.' له دای خۆمدا وتم، ئینجا ئیستا تینگه‌یشتیت. هه‌ر کاتیک هه‌ر شتیکی له‌گه‌ڵ نه‌و پیسه‌دا بووبی‌ت، نه‌و هه‌سته‌م هه‌بووه.

'مه‌به‌ستت له "شتیکی ناجۆر" چیه؟'

'نازانم ... وا هه‌ست ده‌که‌م ... نه‌گه‌ر بتوانم له‌وانه‌یه له‌م په‌نجه‌ره‌یه‌وه بچمه ژووری' - نه‌وه‌ی وت و به‌ له‌پی ده‌ستی که‌وته کوتانی یه‌کیک له په‌نجه‌ره‌کان بۆ نه‌وه‌ی بیکاته‌وه.

دراوسی‌که‌ی ته‌نیشتیان هاته دهره‌وه و هاواری کرد، 'نه‌گه‌ر به‌ دوا‌ی میستره ئۆسولیفاندا ده‌گه‌رپێن، ئی‌مه بۆ چه‌ند هه‌فته ده‌چیت نه‌مان بینیه.' که‌تیک نه‌و راوه‌ستا‌بوو، ده‌ستی خۆی به‌سه‌ر به‌رکۆشه‌که‌یه‌وه گرت‌بوو، ته‌ماشای ئی‌مه‌ی ده‌کرد، نیگل شوشه‌ی په‌نجه‌رمیه‌کی شکاند و بۆگه‌نیکی پیس هاته دهره‌وه. به‌ هه‌ر دوو ده‌ست دهم و لووتی خۆم گرت و دوورکه‌وتمه‌وه. نیگل دانه‌ویه‌وه و له‌ کونی په‌نجه‌ره شکاوه‌که‌وه ته‌ماشای ناوه‌وه‌ی کرد. 'مردووه دیاره، له‌سه‌ر نه‌رزه‌که که‌وتووه.'

به ژنه دراوسپكهمان وت، تلهفون بكات بو نه مبولانس، خوشمان سواری نوتومبيله كه بووین و گهراينه وه. پيم خوش نيهه بيليم، به لام ناهيكي خوشيم ټينگه را.

به ماوه يه كي كورت، پاش دوزينه وهی ميستره نوسوليفان به مردويی له چيشخانهی ماله كه ياندا، من و نيگل بووین به هاوسه ری يه كتر. حكومه تی به ريتانی ديپورتكر دنه وهی منی و دستاند، به لام نه شيان شاردوه كه له و باوره ددان شوو كړنه كه مان ساخته يه. بيگومان كه و ابوو. له گه ل نه وشدا من و نيگل له سهر نه وه رپكه وتين، كه تا پاسپورت ودرده گرم، باشرده له ماله كهی له والس بمينمه وه.

پاش نه وهی كه له مه قادي شو بووم، پاشان له لهندهن، حهوت سال بوو بيرم چووبووه، كه چهند خوشی له سروشت ددبينم. له گه ل نه وهی نيره ناوچه يه كي سهرسوز بوو، به كيلگه ی زور و روبره وه و تهواو جياواز له بيا بانه كانی سومان، كاتيكي خوشم برده سهر، به پيچه وانهی نه وهی له خانووی به رزدا بی به ناسمانه وه يان له ستوديوی بی په نجه ره. له والس نه و شانهی كه مایه ی خوشيم بوو له ژبانی كچه ريدا، دستم پيكرده وه: راكردن، پياسه كړدن، ليكر دنه وهی گولۍ نيو دار و دوه ون و ميز كړدن له دهرده وه. هه لده كه وت خه لك بمبين، به فنگی پروته وه له ناو ددونه كاندا.

من و نيگل له دوو ژووری جياوازا دمژياين وهك دوو هاوړۍ نهك وهك ژن و ميرد. له سهر نه وه رپكه وتبووین، كه نه و من ماره بكات تا بتوانم پاسپورت ودرگرم، سهر دپای نه وش كهی من باره م بوو يارمه تی بدهم، نه ویش پيۍ له سهر نه وه داده گرت، كه له بهرام به ردا هيچ چاوه روانيیه كي نيهه. نيگل له په پره وی كړدنی ناموزگار ييه كانی خوادا، سهاره ت به يارمه تی دانی نه وانهی له تالوو كه دان، ته نيا باداشتی خوی دهويست. به يانيه كيان زووتر له ناسايی له خه وه ه لاسم، به نيازی

ئەوێ بچم بۆ لەندەن بۆ نواندن. لە پێپلیکەکان هاتمە خوارەوه، قاووم نامادەکرد، هێشتا نیگل لە ژوورەکی لە حیگادا بوو. دەستکێشە لاستیکە زەردەکانم لە دەستدا بوو، خەریکی قاپ شتن بووم، کە زەنگی دەرگا لێدرا.

بە دەستکێشەکانەوه، هێشتا کەفی لێدەتکا، دەرگام کردەوه و دوو پیاوم بینی راپوستابوون. قاتی خاکیان لەبەردابوو، بە دەموچاوی مۆنەوه و یەکی جانتایەکی رەشیان بەدەستهوه بوو. 'میسس ریچاردس؟' 'بەئێ؟'

'مێردەکت لێرمیە؟'

'بەئێ، لە سەرەومیە.'

'تکایە ریگامان بدە بێنە ژوورە. ئێمە بە کاریکی رەسمى دەوڵەتی هاتووین.' هاوکات لەو دەمچوو کەسیکی تر لەوناوه بگهڕێ و تەماشای بکات.

'فەرمون، وەرنە ژوورەوه - سلۆ، قاومتان دەوێ یان شتیکی تر؟ دانیشن نیستا بانگی دەکەم.' لە ژووری دانیشن، لەسەر کورسییە خۆشەکانی نیگل دانیشن، بەبێ ئەوێ پالبدەنەوه. 'هۆ، دلەکەم،' خۆشەویستانە بانگم کرد. 'وەرە خوارەوه، تکایە. لێرە میوانمان هەیە.'

بەچاوی خەوالوو و قزێ ئالۆسکاوه هاتە خوارەوه. 'سلۆ.' نیگل بە بینینیان یەکسەر زانی کێن. 'بەئێ، دەتوانم یارمەتیتان بدەم؟'

'بەئێ، چاکە، تەنیا چەند پرسیاریکمان هەیە، کە لە تۆی بکەین. لەپێش هەموو شتیکدا دەمانەوێت دلنایابین تۆ و ژنەکت پیکەوه دەزین. نایا پیکەوه دەزین؟'

غەزەب لە دەموچاوی نیگل دیمباری، هەروا پالەم دا بە دیوارەکەوه و کەوتە تەماشاکردنیان. 'باشە، ئێستا ئێوه چۆنی دەبینن؟' نیگل تەقییەوه.

هر دوو بریکاره که به نیکه رانیوه چاویکیان گیرا به ناو ژووره کهدا. 'نم. به لئې گه وره. نیمه باورې به تو ده کهین، به لام له گهل نه و هسدا دمیټ سهیریکی ناو ماله کهت بکهین.'

نیگل دموچاوی رهش هه لگه را، له هه وری چلکن ده چوو، مه ترسیدار بوو. 'سهیر کهن. دوو پیتان ناجولې به ناو مائی مندا. بوم گرنگ نییه نیوه کین. نه وه ژمه. پتکه وه ده ژین، به چاوی خوتان ده یینن چونه. بیتا گادار کړنه وه هاتوون - خومان نه گورپوه. له بهر نه وه له مائی من بچنه دهره وه!'

'میسته ریحادس. نابیت خوت توره کهیت. به پئی یاسا پوښسته له سهیرمان - 'به بینینتان تیکده چم!!!' وین، برؤن وین تا زووه. به سهیرسامی و دموچاوی داته پیاوړه وه، هه روا دانیشن، وهک نه وهی به کورسیه گاندا داکو ترابن. 'برؤنه دهره وه له مائی من! جاریکی تر بهم ناو هدا بیته وه، هه تا نه گهر ته له فونیشم بو بکهن، دمست دده مه تهنه و پیتانه وه دمنیم و بو نهو له پیناوی نهو گیانی خوم به ختده کهم. 'نهمی وت و نامازهی بو من کرد.

سهرم بادهدا و بیرم کرده وه. نه م پیاوړه شته، به راستی به راستی هزی له من کردووه و من له گیراویکی قوولدام. نه ری من چی ده کهم لیره؟ دموپیه برؤشتمایه وه بو نه فریقا - له وې باشتر دمووم. پاش نه وهی دوو مانگ له وې بووم، جاریکیان به نیگل و، 'نیگل، بوچی خوت پاکوته میز راناگری، جوتی پیلایو جوان له پتکه و کچیکی برادر بگره؟ با من یارمه تیت بدهم.'

نه ویش هاته وه لام و وتی. 'برادر کی کچ؟ برادر کی کچم بوچییه. نهی هاوار من زنه هیه - له گهل برادر کی کچ چی بکهم؟'

که وای وت، په رؤ به دهمه وه نه ما. 'شته، برؤ سهره حیزه کهت بخه ره ناو ته والیته وه و ناوی پیابکه! پیاو، وهره وه سرخوت و له ژیانی من دهرچو! من توم خوشناویت! من و تو په یمانمان به ستووه - تو ویست یارمه تی من بدهی - به لام من

ئاتاتام ئەوۋە بىم كە تۆ دەتەۋىت. مەن ئاتاتام خۇم ۋا پىشان بىدەم، تۆم خۇشەدەۋىت لىبەرئەۋە دىلت خۇشەيىت، لەگەل ئەۋەى مەن ۋ نىگىل پەيمانمان بەستىۋو، بەلام نىگىل شكاندى ۋ دۋاى شتى خۇى كەۋت. كاتىك كە خۇى شىن ۋ مۇر كىردەۋە ۋ بەرۋى بىرىكارمىكاندا تەقىيەۋە، لەگەل خۇيدا درۋى نەدەكرد. لە مىشكى ئەۋدا ھەموۋ ۋ شەيەك درۋست بوۋ. لەگەل ئەۋەشدا شتەكان زۆر ئالۋزتر بوۋن، چۈنكۈ مەن پىشتم پىى بەستىۋو. ۋەك ھاورپىيەك زۆر مەمنۈى بوۋم، بەلام نەمدەۋىست پەيۋەندىيەكى رۇمانتىكىم لەگەلدا ھەيىت، بەراستى ۋىستىم بىكوژم، كاتىك دەستى كىرد بەۋەى ۋا ھەئىكەۋت بىكات، كە مەن ھاۋسەرى خۇشەۋىست ۋ شتى شەخسى ئەۋ بىم. خىرا زانىم، دەيىت دەرچەم تا زوۋتر باشتىر.

بەلام گىرفتى پاسپۇرت درىژەى كىشا. ھەر كە نىگىل زانى پىشتم بەۋ بەستۋە، ھەستى بەھىزبوۋن رايكىشا بۇئەۋەى داۋاكاريەكانى زياتىر ۋ زياتىر بىكات. كەۋتە ئازار دانى مەن - لە كوئى بوۋم، چى دەكەم، لەگەل كى بوۋم. بەردەۋام داۋاى لىدەكردم، خۇشەم بوئى ۋ چەند زياتىر دەپارايەۋە، زياتىر رەقم لىى دەبۇۋە. ھەندىك چار كارم دەكەۋتە لەندەن يان دەچوۋم بۇ سەردانى ھاورپىكانم. ھەر ھەلىكم بۇ رىك بىكەۋتايە، لە نىگىل دوۋر دەكەۋتەۋە، بەۋ ھىۋايەى ژىرى خۇم پارگم.

ھەرچى چۇنىك بوۋ، ۋردە ۋردە تۋانايى ژىرى خۇم لەدەست دا، لەكاتىك لەگەل پىۋاۋىكدا دەژيام ژىرى خۇى لەدەست دابوۋ. چاۋەرۋانى پاسپۇرت - بلىتى رىزگاريم - تا دەھات زياتىر ھىلاكى دەكردم. پۇژىكىيان دەچوۋم بۇ لەندەن، لەسەر پلاتفۇرمەكە راۋەستابوۋم، لە ناچارىدا ۋىستىم خۇم فرىدەمە بەردەم شەمەندەفەرەكە. لەۋ چەند خولەكەدا كە گويم لە گرمى ھاتنى بوۋ. ھەستىم بە ھەۋاى ساردى دەكرد، دەيدا بە قىزدا ۋ بىرم لەۋ ئاسنە قورسانەى دەكردەۋە، كە چۇن ئىسقانەكانم دەشكىنىت. مەيلىكى بەھىزم ھەبوۋ بۇ كۇتايى ھىنان بە تەۋاۋى نىگەرانييەكانم، بەلام لە

كوتاييدا پرسيارم له خوځم كرد، بوجى له بهر نهو پياوډ كوتايى به زيانى خوځم بيهنم؟

نهو راستيهش بلنيم، پاش چاوهروانى زياتر له يهك سال، نيگل چوو بۇ كهنتورى په نابهران و ههولتيكى باشى دا، تا له كوتايډا رازى بوون، پاسپورتىكى كاتيم بدمنى. هاوارى كرد، 'زنه كم مانىكانىكى نيونه ته وه پييه، هيچ نه بيت پئويستى به پاسپورتىكى كاتيه به تا بتوانيت بۇ كار كردن سەفەر بكات.' 'زرم! جانتاي كارى مانىكانه كمى فرې دايه سەر مېزدكه. 'من هاوولتیه کی بهریتانیم و نیوه بهم شیویه هه لسوکهوت له گه ل زنه كمدا دهكهن، چاكه - دترسم، شهرم ده كم بلنيم نه مه ولاتى منه، داواكارم نه مه هەر نیتسا راگه یه ندری! ' به ماوه یه کی كورت پاش نهم سەردانه، حكومت ددستی به سەر پاسپورته سۆمالييه كمدا گرت و پاسپورتىكى كاتيان پندام، كه دهمتوانى نهم ولاته ی پى به جيبه نيم، به لام ده بوو بهر ده وام تازەى كه مه وه. له ناوه وه نهم مۆرى پئوه بوو 'دهستدهدا بۇ سەفەر بۇ هه موو ولاتىك بيجگه له سۆمال. ' ناخۆشتيرين وشه گه ليك بوون، كه دهمتوانى بيهنم بهر چاوى خوځم. سۆمال له شهر دا بوو، حكومه تى بهریتانیا نه يده ويست بهر پرسياريت له يه كيك، كه له ژير چاوديرى خويديايتى، بجيت بۇ ولاتىك كه شهرى تيا دايه. وهك دانىشتويه کی بهریتانى، حكومت بهر پرسيار بوو له من. كاتىك نهم وشانه م دهخوينده وه 'دهستدهدا بۇ سەفەر بۇ هه موو ولاتىك بيجگه له سۆمال. ' له بهر خوځمه وه دهموت، 'نای چيم به خوځم كرد؟ هه تا ناتوانم بجم بۇ ولاتى خوځم. ' نیتسا نيت به ته واودتى نامۆ بووم.

هيچ كه سيك به منى وتوه، چى هه لده بژيرم، نه گهر و ابوايه، دهموت له بيرى خوځى بهر وه، پاسپورته سۆمالييه كم بهر وه. به لام هيچ كه سيك نهم قسه وباسه ی له گه ن مندا نه كرد. نيت زور درنگ كه وتبووم تا پاشگهز بيمه وه. نه مده متوانى

بگەرېمەۋە، تەنیا يەك ئاراستە ھەبوو ئەۋىش بۇ پېشەۋە بوو. داۋاي ڧىزام كرد بۇ ئەمرىكا، تەنیا بۇ خۇم جىگايەكم لە فرۇكە گرت بۇ نيويورك.

بەشی چواردەیه‌م

هه‌نگاوێکی گه‌وره‌

نیگل بەردەوام پێی دادەگرت لەسەر ئەوێ لەگەڵمدا بۆ نیویورک. هەرگیز ئەو شارە نەدیوو، کەچی هەموو شتیکی لەبارەیه‌وه‌ دەزانی: "ئەو شویێ تەواو گەڕەلاوژێیه‌. وه‌ تۆ واریس - تۆ نازانی چی دەکەیت، بۆ کوێ دەچیت - بەبێ من تەواو ون دەبی. شۆینیکی بێتس نییه‌ بۆ تۆ، ئەگەر بە تەنیا لەوێ بیت - من دێم بۆ پارێزگاری تۆ." وایه‌، بەلام کی پارێزگاری من بکات لەدەست نیگل؟ یه‌کیک له‌ ره‌وشته‌ خوازاوه‌کانی له‌ گه‌توگۆدا، دووباره‌ کردنه‌وه‌ی لۆژیکی ناهه‌مواری خۆی بوو هه‌ر دووباره‌ی ده‌کرده‌وه‌ هه‌ر دووباره‌ی ده‌کرده‌وه‌ هه‌ردووباره‌ی ده‌کرده‌وه‌ ... وه‌ک توتی شیت، تا له‌ په‌لوپۆی ده‌خستی، بۆی گرنگ نه‌بوو چی پێده‌ئێت. قسه‌وباس له‌گه‌ڵیدا بپه‌وه‌ ده‌بوو. به‌لام ئەم جارمیان خۆم نه‌دا به‌ده‌سته‌وه‌. له‌م سه‌فه‌ره‌دا هه‌لیکی گه‌وره‌م ده‌بینییه‌وه‌ بۆ داهااتووم، نه‌ک هه‌ر بۆ پێشه‌که‌م، به‌لکو وه‌ک ده‌ستپێکردنیکی تازه‌ دوور له‌ به‌ریتانیا، له‌ نیگل و له‌ ته‌واوی ئەو په‌یوه‌ندییه‌ ناساغه‌.

له‌ سالی 1991دا، به‌ تەنیا گه‌یشتمه‌ ولاته‌ یه‌کگرتووه‌کان و فه‌رمانبه‌ری تۆمارگه‌ له‌ ئازانسی نیویورک، شوقه‌که‌ی خۆیی پێدام و خۆی جووه‌ لای هاوڕێکانی. شوقه‌که‌ له‌ فیلج له‌ ناوه‌راستی ناوچه‌یه‌کی خۆشدا بوو له‌ مانهاتان. بێجگه‌ له‌ جیگا نووستنیکی گه‌وره‌، ناوماڵێکی وای تیادا نه‌بوو، ئەم ساکارییه‌ تەواو له‌بار بوو بۆ من. که‌ گه‌یشتمه‌ ئەوێ، ئازانسه‌که‌م کاریکی زۆری بۆ داناووم و یه‌کسه‌ر به‌شیوه‌یه‌ک ده‌ستم پێکرد، که‌ هەرگیز له‌وه‌ پێش شتی وام به‌ خۆمه‌وه‌ نەدیوو، وه‌ پاره‌یه‌کم پێکه‌وه‌ نا، که‌ هەرگیز له‌وه‌ پێش نه‌مبوو. یه‌که‌م هه‌فته‌ که‌ گه‌یشتمه‌ ئەوێ،

تەواۋى رېژەكان كارم كرد. پاش چوار سال كۆشش بۇ دۆزىنەۋەدى كار، گلەبىيەكەم نەما.

ھەموو شتىك چاك دەچوۋە پىشەۋە تا پاش نىۋەرۋىيەكيان، كاتىك كە لە نواندن بوومەۋە. لەكاتى وچاندا، تەلەفونم كرد بۇ نازانس بۇ پشكىنى كاتە دىيارىكراۋەكانى رۇژى دوايى. ھەرمانبەرى تۆمارگەكە وتى، ھاۋسەرەكەشت تەلەفونى كرد. بە رېگاۋمىيە و نىمىشەۋ لە شوقەكە يەكترى دەبىنن.

‘ھاۋسەرەكەم - ناۋنىشانى ئەو شۆنەت پىدا كە من تىايدا دەزىم؟’

‘ئۇ. وتى، تۆ پىش رۆيشتنت زۆر سەرقال بوويت و لە بىرت چوۋە ناۋنىشانى بەدەيتى. ھاۋسەرەكەت زۆر بە پەرۋش بوو، دەيوت، “تەنيا دەمەۋى دلتىابم ۋەزى باشە، چونكو يەكەم جارىيەتى دىتە نىۋىورك.” تەلەفونەكەم دانايەۋە و بۇ خولەكىك ۋەستام تا ھەناسەيەكى تەۋاۋ بەدەم. نەمدەتۋانى باۋەر بىكەم. چى بىكەم باۋەرپ ھىنا، بەلام ئەم جارمىان زۆر پىلى لە بەرەكەى راگىشابوو. ئەو پىاۋە ھەزارەى نازانس جىگى سەرزەنشتكردن نەبوو، ھىچ شتىكى لەو بارىيەۋە نەدەزانى، كە نىگل ھاۋسەرى راستەقىنەى من نىيە. ۋە چۇن دەتۋانم بۇى رۋونكەمەۋە؟ سەيركە، راستە نىمە شوومان بە يەكترى كردوو، بەلام من شووكرەنەكەى من تەنيا بۇ پاسپۇرت بوو، چونكو بىانييەكى قاچاغ بووم، خەرىك بوو دىپۇرت دەكرامەۋە بۇ سۇمال، تىگەبىشتى؟ نىنجا نىستا با بچىنە سەر كاتە دىيارىكراۋەكانى سەبەيتى - ناخۇشتىن شت ئەۋە بوو، كە من لە رۋوى ياسايىيەۋە شووم بەۋ كردبوو.

كە كارم تەۋاۋ بوو، ئەو نىۋارمىيە گەرامەۋە شوقەكەم، بىرپارى خۇمم دابوو چى دەكەم. ۋەك ناگادار كرابوومەۋە، نىگل گەيشت و لە دەرگى دا. رېگام دا بىتە ژوورەۋە و پىش ئەۋەى چاكەتەكەى داكەنىت، بە رەقىيەكەۋە پىم وت، ۋەرد، با برۇين. بۇ نانى نىۋارە دەچىنە دەرەۋە. ھەركە بە نارامى لەناۋ خەلكەكەدا دانىشتىن، بى پىچ و پەنا كەۋتمە گىتوگۇ: ‘سەيركە نىگل، لە تۋانامدا نەماۋە. چاۋم

تواناي بېنيىنى تۆى نىيە. تۆ له پهلويۇم دهخهيتا تا تۆ لهم ناوهدا بيت ناتوانم كار بكهم. ناتوانم بيربكهمهوه. بى ورهم. بىزارم و تهنيا دهمهويت چاوم به چاوت نهكهويت. دهمزانى ئهوهى پىم دهوت، توقيتهر بوو، وه نازار دانيشى، مايهى خوشيم نهبوو. بهلام چارم نهبوو. لهوانه بوو نهگهر ئهوهنده دلرهق بم، بمتوانايا له كوتاييدا تيم بگهياندايه.

زور كهساس و غهمناك دههاته بهرچاو، ههستم به تاوانبارى دهکرد. باشه، تۆ قسهى خوتت کرد. من نهدهبوو بهاتمايه. سبهينى يهكهم فرۆكه دهگرم و دهگهرپمهوه.

زور چاكه! برۆ! نامهويت لهم شوقهيهدا بتيبنمهوه، كاتيك كه له ستؤديو دهگهرپمهوه مالهوه. من ليره كار دهكهم - نهمه كاتى پشوم نىيە. كاتم نىيە بۆ شيتويتى تۆ. بهلام بۆ سبهينى ئيواره كه هاتمهوه نهپويشتبوو. ههروا به تاريكى دانيشتبوو له پهنجهرهكهوه تهماشاي دهرهوهى دهکرد - بيزهوق، تهنيا، كهساس - بهلام ههر وهك خۆى وابوو. كاتيك كهوتمه ههشاخاندن پايادا، پازيبوو بۆ سبهينى بروت. سبهينييهكى تريس. له كوتاييدا رويشت و گهرايهوه بۆ والس. له دلى خۇمدا وتم: ئوخهى دىرومان ليكرايهوه. بههۆى بوونى كارى زورهوه، مانهوه له نيويورك دريژهى كيشا. بهلام نيگل ريگاي نهدا زور به نارامى دانيشم. ديسانهوه زياتر له دوو جار گهرايهوه بۆ نيويورك. به ههمووى سى جار هات بىناگاداركردهوه.

بيجگه لهو ههلوهمهرجه ناخوشهى كه لهگهڻ نيگلد پوويدا، ژيانم له ههموو روويهكهوه باش دهجووه پيشهوه. له نيويورك، لهگهڻ ئهوه خهلكه كاتيكى خوشم بردهسهر و پيشهكهم له برهدابوو. بۆ بىنييتۆن و ليقيس كارم کرد و له كۆمهڭك ريكلامى بازارگانيدا بۆ خشل، پۆمىلاتۆ به كراسى سې ئهفريقيهوه بهشداريم کرد. ههروهها بهشداريم کرد له ريكلامى نارايشتى بۆ ريفلۆن، پاشان بووم به

دەموچاۋىكى ناسراۋى بۇنى تازەى ئاجاى. كە رېكلامەكە بىرىتى بوو لەمە: ' لە دلى ئەفرىقاۋە بۇنىكى خۇش دېت بۇ داگىر كىردى دلى ھەموو ژنىك. ' ئەم كۆمپانىيە ھەموو شتىكىان بەكار دەھىتا بۇ گۆرانى شىۋەى من لە نىگايەكى ئەفرىقىيەنە، ھەر ھەمان نىگا كە منى كېشكرد بۇ كارى مانىكان لە لەندەن. بۇ ئەكادىمى ئەوردس. رېفلۇن فىلىمىكى تايبەتى رېكلامى بازىرگىنى دروست كىرد، كە من لەگەن سىندى كراۋفۇرد، كلودىا شىفر و لاورنەتۇن، دەورم تىادا دەبىنى. لەو كلىپەدا ھەر يەكەمان ۋەلامى يەك پىرسىار دەداتەۋە، كە لىمان دەكرىت: ' چ شتىك ژن دەكات بە شۇرپىگىر؟ ' ۋەلامەكەم كورتىكراۋى راستى ژيانى ئاناساىى خۇم بوو: ' كۆچەرىيەك لە سۇمالمەۋە دەبىت بە مانىكانى رېفلۇن. '

پاشان بووم بە يەكەم مانىكانى رەشى رېكلامى ئۇلى ئۇف ئلاى. ھەرومەھا كلىپىكى مۇسقىم بۇ رۇبىرت پالەر و مېت لۇف دروستكرد. ئەم پىرۇژانە بىرەۋى دا بە پىشەكەم و پاشان ۋىنەى من كەۋتە ناو گۇفارە بەناۋبانگەكانى مۇدىلەۋە: ئىلى، ئالورئ، گلامۇر، فۇگۇى ئىتالى، فۇگۇى فەرنىسى. بەردەۋام كەۋتمە كار كىردن لەگەن ۋىنەگرە بەناۋبانگەكان، كە يەكك لەۋانە رىچارد ئافدۇن بوو. بىجگە لەو راستىيەى كە ئەم زۇر بەناۋبانگىر بوو لە ۋىنەگرانى مۇدىل، من رىچارد خۇشەدەۋىست، چونكو سوعبەتچى و زۇر پىنى لە زەۋىدا بوو. سەرەپراى ئەۋەى بۇ چەند دەپەيەك كارى كىردىبوو، بەردەۋام بۇچوۋنى منى دەپىرسى لەبارەى كارەكانىيەۋە: ' ۋارىس، بارى سەرنىجت چىيە لەبارەى ئەمەۋە؟ ' لە راستىدا ئەۋەندە گىرنگى پىئەدام پىرسىارم لىبىكات، كە بۇ من ۋاتايەكى زۇرى دەدا. رىچارد چوۋە رىزى يەكەم ۋىنەگرى مەزنى ۋەك تىرانس دۇنۇفان، كە ۋەك كەسىك زۇر رىزم لىدەگرت.

لە ماۋەى چەند سالىدا، كارم لەگەن كۆمەللىك ۋىنەگرى پەسەندىكراۋدا كىرد. ۋا دەردەكەۋت، كارىكى ئاسان بىت ھەموو رۇژىك ۋىنەت لىبىگىرئىت، بەلام پاش ئەۋەى بووم بە خاۋەنى ئەزمونىكى زىاتىر، بىنىم كە گۇرانكارىيەكى گەۋرە رۋىداۋە لە

چونيه تيدا، لايهني كه م له بوجووني منهوه، كه بووبوومه بابته تي نهو وينا نه. وي نه گري مه زن نهو ديه، كه بتوانيت تايه تمه ندييه كاني مانيكان پيشان بدات و بهيزي بگات، له جياتي نهوه ي نه نديشه يه كي پيش دياريكراوي به سهردا بسه پينيت. به شيك له به ها داني من له وانه يه بگه رپته وه بونه وه ي كه به ته مه نتر بووم، زياتر رپزم له خوم ده گرت و لهو شتانه ي، كه حيام ددكاته وه لهو ژانه ي به رددوام له مه يداني موديلدا له گه لندا كاريان ده گرد. رهش پيست بوون له پيشه سازيه كي وهادا ناويزديه، كاتي ك كه هر كه سيك بالاي شوش پيه، هزيكي ناوري شمي تا سهر نه ژنوي هيه و پيستكي سپي پو شليني پيو ديه. من له گه ل وي نه گرانيكدا كارم ده گرد، كه كه لكان وه رده گرت له رپوونكي و نارايشت و رازانه وه ي قر، بونه وه ي له شتيكي تر بچم نه ك له خوم. به لام نه مه م پيخوش نه بوو، حه زم له به ره هميكي وا نه ده گرد. نه گه ر تو سيندي كراو فودت ده ويت، بيگومان سيندي به كار بهينه، له جياتي نهوه ي ژنيكي رهش پيست بهينيت و هو هيه ك مكياج ي بكه يت بونه وه ي شتيكي ناموي وه ك سيندي كراو فود ي ره شي ليد ره جي ت. نهو وي نه گرانه ي من پيم خوشبوو كاريان له گه لندا بكه م، كه سانيك بوون كه جواني سروشتي ژنانيان بو گرنگ بوو. هه وليان دما نه م جوانيه پيشان بدن. نه وه نده ي به منه وه ده گه رپاه وه، بيگومان ده ستيان زور ناواله نه بوو، به لام رپزم له كوششه كهيان ده گرت.

كه ناوبانگم ده ركد، په يمانكاريم زور بو پيدا بوو، به رنامه ي روظانه م پرپوو له نواندن و وي نه گرتن. چونكو پيم خوش نه بوو كاتزمير له دمست بكه م، راپگرتني كات و دانيشته كان زور سه خت بوو بوم. بوم ده ركهوت كه شيوازي كو ن بو دياريكردني كات. مايه ي گرفته، سه خته بزاني دري زي سي به ركهت جه نده له نيو ته لاره هه ورپر هكاني مانها تاندا. گرهي ناماده نه بوون له كاتي ديار ي كراوي كو بوونه وه كاندا ده ستي پي كرد. كه م توانايي خو يندن و نو سينم، له دوزينه وه ي نه دريس دا گرهي بو دروست ده كردم. نازانه سه كه م نه دريسي بو دنوسيم، منيش هه رده م ژماره كه م به

بیچه وانه وه دهخوینده وه. ئه دریسی 725 برۆدوه یان پیده دام، من به 527 برۆدوه ی تیده که یستم و بۆم پرسیار بوو که ئایا ئه مه له هه موو کهس روودهدات. ئه مه له له نده نیش به سه رها تبوو، به لام چونکو له نیویورک زۆر تر کارم ده کرد، به رده وام نه م گرفته م بۆ دهاته پی شه وه.

کاتیك كه ئه زمون و باوهرم به پی شه کهم زیادی کرد، پتره وی نواندن، به سه ندرتین به شی کاری مۆدیل له لام، دهستی پیکرد. سالی دوو جار نه خشه که ران نواندن ده گیرن بۆ پیشاندانی جلوه به رگه تازه گانیان. ئه م نواندانه له میلانه وه ده ستپیده کات و دوو ههفته ده خایه نیّت. پاشان ده جیّت بۆ پاریس، ئینجا له ندهن، دوایی له نیویورک. رۆژانی کۆچه ریم، ناماده ییه کی باشی تیا دا دروست کردبووم بۆ ئه م جۆره ژیا نه: سوکوسۆل سه فه رکردن، جولان دن بۆ ئه و شوینه ی کاری لییه، قایل بوون به وه ی که ژیا ن به خشیویه تی و کارکردن له گه لی به با سترین شیوه.

که وه رزی نواندن له میلان ده ستپیده کات، ژنان و کچانی مهیدانی مۆدیل هه موو روو له وی ده کهن، له گه ل هه موو ئه و ژنان و کچانه ی که خه و به وه وه ده بینن، ببن به مانیکان. له پر شار پرده بیّت له ژنانی زۆر بالا به رز، وه ک میرووله به هه موو لایه کدا له جوله دان. له سوچی هه موو جاده یه کدا، له ئیستگای پاسدا، له هه موو قاوه خانه کاندای مانیکان ده بینن. ئۆی، سه پرکه، ئه وه یه ککیکه. ئه وه یه ککی تر. یه ککی تریش. هیچ نیگایه کی گومانلیکرا وانه له ئارادا نییه، دۆستانه یه. 'سلاو!'

هه ندیک سه یری قه د و بالا ی ئه وی تر ده کات. هه ندیک بۆ یه کتری ئاشنان. هه ندیک ته وای نانا شنان، بۆ یه کهم جاره ها توونه ته ئیره، ته نیان و زمه قیان چوو. هه ندیک کاتیکی خو ش ده به نه سه ر. هه ندیکی تر نا. له هه موو شیوه و جوړیکی تیا دایه. وه نه گه ر یه کیک بلیت چاپیا هه ئه انین نییه، با بۆ خو ی بلیت، قسه ی قۆر ده کات. له م شتانه ت زۆر به توو شه وه ده بیّت.

ناۋانس كاتەكان دەگرىت، پاشان مانىكانەكان بە ناو مىلاندا دەگەرپن بۇ چاوپىكەوتن، ھەولەمدەن جىگايەك بۇ خۇيان لە ناو نواندەكاندا بىكەنەو. ئىتر لەمەدا بۇت دەرەكەوئىت، كارى مۇدىل ھەمووى ھەر خۇشى نىيە. بە دەگمەن. لەوانەيە لە تەنيا پۇزىڭدا ھەوت، دە، يانزە كاتت بۇ گىرايىت. ئەمەش كارىكى زۇر زۇر سەختە، چونكو تەواوى پۇزەكە ھەر پاكەپاكەتە، كاتى ناخواردنت نىيە، بەھۇى ئەودى خەرىكى چاوپىكەوتنىكى كە بۇت دانراو و دوو دانەى تىرىش بە پىگاۋەيە. كاتىك دەچى بۇ چاوپىكەوتنىك، سى كچ لەپىشتەو پادوستاون و چاۋەرۋانن. وە نەو پۇشنە كە ھەر يەككىيان دەبىت لەپىش تۆۋە بچىتە ژوورەو. كاتىك نۆبە دەگاتە سەر تۇ، ئەلبومەكەى خۇتىيانى پىشان دەدەيت كە وپنەكانتى تىادايە. ئەگەر كىرپار تۇى پى باش بوو، ئەوا داۋات لىدەكات بە بەردەمىدا ھاتوۋچۇ بىكەيت. وە ئەگەر بەدلى بىت، ئەوا داۋات لىدەكات ھەندىك جلوبەرگ تاقىبىكەيتەو. ئىتر ئەو ھەموۋىيەتى: "زۇر سوپاس. يەككى تر!"

لىت پۇشن نىيە وەردەگرىت يان نا، بەلام كاتى ئەووت نىيە نىگەرانى بىت، چونكو بە پىۋەى بۇ يەككى تر. ئەگەر تۇيان پى باش بىت، ئەوا پەيوەندى بە نازانسەگەتەو دەگرن و كاتەكەت بۇ دىارى دەگەن. ھاۋكات زوۋ ھىرى ئەو دەبىت، كە كار بە سەختى نەگرىت، يان تۈپە نەبىت بەھۇى لە دەستدانى كارىكەو كە داۋاتكردوۋە يان ھەستت بىرىندار نەبىت بەھۇى پەتكردنەووت لەلايەن نەخشەكىشەرانى بەناۋابانگەو. كاتىك دەستدەكەيت بە بىرگەرنەو، ئۆى، بۇ ۋىرىان نەگەرتەم؟ نايە ۋىرم دەگەرن؟ بۇچى ۋىرم ناگەرن؟ گومانى تىادا نىيە خۇت شىت دەكەيت، بەتايىبەتى كاتىك داۋاى كارىكت كىردوۋە و ۋەرت ناگەرن. ئەگەر پىگا بەدەيت، نەمە نازارت بدات، ورددە ورددە خۇت لەناۋدەبەيت. لە كۆتايىدا تىدەگەيت، كە ھەموو پىرۇسەى چاوپىكەوتن زىاتر دەردىسەرىيە. لەسەرەتاۋە ناسايى نىگەران دەبوۋم، باتە. بۇچى ئەوۋم بەرنەكەوت؟ خانەم، بەراستى دەموىست ئەو كارە بىكەم! بەلام

که نواندنی مۆدیل دەستپێدەگات، تۆ هێشتا خەریکی چاوپێکەوتنی، چونکو تەواوی پرۆسەکە تەنیا دوو هەفتە دەخایەنێت. لە رۆژی نواندندا دەبێت نزیکی پێنج کاژێر زووتر لەو ئ بێت. هەموو کچەکان تێکدەترنجێنە ئەوێوە، نارایشت دەکریت، پاشان دادەنیشیت و چاوەروان دەکەیت، ئینجا قژت چاکدەکریت، پاشان دادەنیشیت و چاوەروان دەکەیت تا نواندن دەستپێدەگات. دواى یەكەم دەستەى جلوبەرگ لەبەردەکەیت، ئینجا رادەهۆستى و چاوەروان دەکەیت، نابێت دانیشیت بۆ ئەوێ جلوبەرگە کە چرچ نەبێت! هەرکە نواندن دەکەوێتە پێ، شلەژاندن دەستپێدەگات - تەواو شیتیتییە. 'هۆ! لە کوپیت؟ ئەوە چى دەکەیت؟ واریس لە کوپیه؟ نۆمى لە کوپیه؟ وەرە ئێرە. وەرە پێشەوە - خێراکە. تۆ ژمارە نۆی. تۆ لە پاش ئەویت. ' بە جلوبەرگەکەو، بە بەرچاوى ئەو هەموو خەلگە نامۆیەو کە نایان ناسیت، خۆت دەنۆینیت. 'نا، نا، وا هاتم، نا - چاوەروانم. ' هەر هەموو پال بەیەکتريەو دەنێن. ' ئەو تۆ خەریکی جیت؟ لەسەر رینگام لاچۆ من دەجم! '

ئىنجا پاش ئەو ھەموو زەحمەتە، تۈزىك دىمروت لىدەگىرتەو: سەرەى تۆيە. نۆيەى تۆيە، لەپشت شانۆكەو ۋاوستە. ئىنجا دەيى! دەكەويتە پۇشتن بەسەر رېرەدەكەدا، بەناو ۋوناكى زۇر بەھىز و مۇسقىاى گويچكە كونكەردا، ھەموو چاوت تىدەبرن، تۆيش بەو پەرى نازگردنەو، بە ھىۋاشى دىيىت و دەچىت و خۆت بادەدەيت و بىردەكەيتەو، ئەو مەم. ھەر ھەمووتان - تەماشى مەكەن! نارايشت و قىزت لەلەيەن كارامەتەين كەسى ئەو مەيدانەو كراو و جلوپەرگىكت لەبەرگىدو، كە ئەوئەندە گرانە ھەرگىز خەوى پېو نابينىت بىكرېت. بەلام بۇ چەند ساتىك تۆ بووى بە خاوەنى، وە بۇ خۆت دەزانىت، پېو ھە چەند بە شكۆيت . كۆمەللىك وئەت لىدەگىرىت و پاشان كە رېرەدەكەت جېھىشت، ناتوانى چاودروانى خۆگۆرپىن بىت و دووبارە بگەرپىتەو. پاش ئەو ھەموو ئامادەكارىيە، ھەموو ئواندەكە تەنيا بىست يان سى خولەك دەخايەنىت، بەلام لەوانەيە لەو رۆژەدا سى جوار پىنج ئواندەت ھەبىت. لەبەر ئەو ھەركە تەواو بوويت، دەبىت يەكسەر دەرجى و بىت بۇ ئەوى تر.

كاتىك ئەم دوو ھەفتە شىتانهيە تەۋا دىيىت لە ميلان، كۆمەلى نەخشەكېشان، نارايشتكەران و قزچاكەران لەگەل ھەموو مانيكانەكاندا، وەك خېلى كۆچەرى، دەچن بۇ پاريس. پاشان ھەمان پېرۇسەكە خۇى دووبارە دىكاتەۋە، پېش ئەۋدى بىچن بۇ لەندەن و نيويورك. لە كۆتايى ئەم راكەراكەيەدا، بە ئاستەم ھىزىت تىادا دەمىنىت و كاتىك لە نيويورك تەۋا دىيىت، باشرە تۇزىك پشوو بدەيت. وە نامادىت بىچىت بۇ پشووۋدان بۇ دوورگەيەكى بچوك، لەھەر شوينىكى بى تەلەفون. ئەگەر وا نەكەيت، ئەگەر ھەر لە ھەۋلى كاردكرندا بىت، بىنگومان لەبەر زۆرى كار تىكدەجىت.

هرچند مانيکاي کاريکي خوشه و داني پيادا دنيم که حمزم له فهشهنگي، درموشانه وه و جوانييه که يه تي - به لام لايه ني دژوا ريشي هه يه، که له وانه يه به زمرمری ژن ته و او بيټ، به تايه تي بو يه کيکي گنج، که له خوی دنيا نه بيټ. کارم

كردوو و توشم بووه به تووشى شيوازكارىكهوه يان ويتهگرىكهوه كه هاوارى ليئهئساوه: 'ئەى هاوارا ئەوه قاچەكانت چييهتى! ئەو پەلە رەشە ناشيرينانه چييه بهسەريهوه؟' دەتوانم وەلامى چيى پيبدەمەوه؟ ئەوانە نيشانەى بريندار بوونى پيئانه بەسەر سەدان دڤك و بەردە لە بىابانى سۆمالدا، وەبىرەينەرەوهى مندايمە، كه بۆ ماوهى جوارده سال بى پيلاو بووم. چۆن دەتوانم ئەمە بۆ نەخشەكيشان لە پاريس پوونكه مەوه؟

كاتيڭك لە چاوپيڭكەوتنىڭدا بۆ وەرگرتنى كار، داوايان ليكردم كراسيڭكى كورت لەبەربەكم، يەكسەر غەم دايگرتم. دەرپويشم و لەسەر يەك پى پادەووستام، خۆم بادەدا بەو هيوايەى كەمكۆرپيەكانم نەبينن. من لاقم گيرە ميراتيەكە، كه لە گەورەبوونمدا لەناو خيزانتيكى كۆچەرى كەم خۆراكەوه سەرچاوهى گرتوو. وە بەهۆى ئەم لاڭگيرپەوه بوو، لە كار دەرگرام، نەخۆشپيەكى جەستەيى كه هيج كونترۆلتيكەم بەسەريدا نەبوو.

جاران زۆر شەرمم لە لاقى خۆم دەكرد و نازارم پيئە دەچيشت. هەتا جاريڭيان جووم بۆ لاى پزىشك بۆ دۆزينەوهى چارەسەريڭ. 'لاقم بشكينه' بە پزىشكەكەم وت، 'نامەوى ئيتەر لەوه زياتر هەست بە كەموكۆرپى بكەم.' بەلام باش بوو، پزىشكەكە پيى وتم، زۆر بە تەمەنم، ئيسكەكانم دەقيان گرتوو و كاريڭيان لەگەلدا ناكريت. كه زياتر جوومه تەمەنەوه، لەدلى خۆمدا وتم، چاكە، ئەمانە لاقى منە و سەرئەنجامى ئەومەيه، من كيم و لە كۆيوە هاتووم. هەر ئەومەندەى لەشى خۆم ناسى، لاقەكانم لا خۆشەويست بوون. ئەگەر پزىشكيش شتيكى ليڭكردايە، ئەوسا دەمتوانى چەند نواندن بۆ ماوهى پيئنج خولەكيڭ ئەنجام بەدم، وە لە نيمرۆشدا دەبوو مەيهى تورە بوونتيكى زۆر لە خۆم. بە ج هۆيەك گۆرانكارى بەسەر لەشى خۆمدا بەيئەم بۆئەوهى جلۆبەرگەكانيان جوان بنويئەن؟ ئيسا ئيتەر شانازى بەو لاقانەمەوه دەكەم، چونكو ميژوويەكيان هەيه، بەشيكن لە ميژووى ژيانى من. هەر

ئەو لاقە گىرەنەم ھەزاران ميل منيان ھەلگرتوو ھەناو بىبابانى ئەمىرىقادا و رۆشتەنە ھىواش و لەرزۆكەكەم، رۆشتىنى ژنىكى ئەمىرىقايىيە، لەبارەى راپووردوى منەو ەدەوئەت.

گرەتتىكى ترى پىشەى مانىكان، ەك ھەر پىشەىەكى تر، ئەومىە كە لە كەسانى ناپەسەند بىبەش نىيە. لەوانەىە لەبەرنەو ەبىت، كەسانىكى زۆر لەسەر ئەو بىپارانەى كە داويانە، بە موو لىى لانادەن، ە لەم پەيوەندەدا خۇيان تووشى ناھەموارىيەكى زۆر دەكەن. جارىكىان لەگەل يەككە لە بەرپۆمبەرانى ھونەرى تايبەت بۆ يەككە لە گۇفاردكانى مۇدەل، كارم دەكرد، كە - بۆ من نمونەى رەقى و ھەلسوكەوتى دەرەندانە بوو، كە وئەگرتەكەى لىكردىن بە دۆزەخ. لە دورگەىەكى بچوكى جوانى كارىبياندا بووين و وئەمان لىدەگىرا. ئەم جىگايە ەك بەھەشت وايە و ھەموومان كاتىكى خۇشان دەبردەسەر، چونكو پارەمان پىدەدرا لەوئ كار بكەين، لەكاتىكدا زۆربەى خەلك بەو پەرى خۇشىيەو ەپارەى دەدا بۆنەو ەى پشوو ەكەى لەوئ بەرپتەسەر. بەلام ئەم ژنە نا. ھەر لەو ساتەى گەشتىنە ئەوئ، بە دواى كلكى منەو ەو. 'وارىس، بەراستى دەبىت بكەوئە خۆت. پىويستە ھەستىت و خىرا بكەيت - تۆ تەنھا دانىشتوئەت. من ناتوانم لەگەل كەسانىكى ەك تۆدا كار بكەم.' بۆ ئازانس لە نيويورك تەلەفونى كرىدبوو، گلەى كرىدبوو، كە من گەلخۆيەكم و نامادە نىيم ھىچ كارىك بكەم. ئازانس تەواو سەرسام بووبوون، بەلام ئەوانىش ەك من ھىچيان نەوتبوو.

ئەم بەرپۆمبەرە ھونەرىيە ژنىكى دلشكاوى غەمناك بوو. دىاربوو بىپىوا بوو، نە ھاوسەرى ھەبوو نە ھاوړئ، ھىچ كەسىكى نەبوو خۇشبوئەت. ھەموو لەزمتى ژيانى و خۇشەويستىيەكەى ھاتبوو ەسەر كارەكەى، چونكو ھىچ شتىكى ترى نەبوو پىو ەى سەرگەرم بىت. لەبەرنەو ە ھەموو داخەكەى خۆى بە من دەرشت و لەو باوەرپشدا سووم، يەكەم كەس نەبوويم. يان دوا كەس. پاش چەند رۆژ لەم بەزمە، ھىچ

سۆزيتكم بوى نهما. تهماشام دهكرد و بيرم دهكردوه، دوو شت هميه دوتوانم له گهل
نهم ژنه دا بيكه: دوتوانم يهك زلله لى ليدهم يان تهنيا سهيرى بكه و زمرده خه
بؤ بكه و هيچ نه لئيم. وه بهو باومره گه يشتم: باشتري شت نهوميه هيچ نه لئيم.

ناخوشتري شت نهوميه، كچيكي گهنج، كه تازه دهستى كردبىت بهم كار و توشى
بىت به توشى زنىكى وهك نهم بهرپوه بهرى هونه رييه وه. ههنديك لهم كچانه، هيشتا
بوى شيرى خاو له ده ميان دىت، كه به تهنيا هرؤكه دهگرن و ئوكلهاما يان جوړجيا
يان باكوورى داگوتا جينده لئى و دهچن بو نيويورك يان فهرنسا يان ئيتاليا
بوئنه وى كارىك بكه. زورجار نااشنان بهو ولاته يان بهو زمانه. كه سانىكى ساكارن
و گاريان ليدى كيشنه وه. له تواناياندا نيه بهر دهوروى رتهكردنه وه و به تاكله و تنه وه
بن. نه زمون يان ژيرى يان نهو باوه به خو بوونه يان نيه، كه بزانن گرفته كه له
خوياندا نيه. گه لىك غه مناك و دشكاو، به گريان دهگه رپنه وه بؤ ماله وه.

ساخته چى و خو لپ لهم پيشه يه شدا هميه. گه لىك كچى گهنج سه رچالانه
دميان هويت ببن به مانىكان و دهكونه داوى نه وى پيى ده لئى نازانس، كه پارميه كى
زوريان ليدى كيشنه وه بؤ دانانى نهلبومىكى موديل. خو شم قوربانى نهم جوړه پاره
كيشانه و هميه بووم، كاتىك چووم بؤ لاي هارؤلد ويله، نه مه زور تورى كردم. موديل
به دواى پاره و هميه، نهك پاره ده دات. نه گهر كه سىك بيه هويت ببيت به مانىكان، تهنيا
پارميه كه ده ميه وىت، پاره بلىتى پاسه تا ده گاته نازانسكه. دوتوانىت له كه ته لوكى
ته له فوندا ژماره كى بدوزيتنه وه و ته له فونيان بؤ بكات و كاتىك بگريت بؤ
سهردانيان. نه گهر نازانسكه كه و ته باسى نه وى چهندى تيدى چيىت - نهوا يه كسه ر
دووركه و پته وه! نه گهر نازانسىكى باش لهو باومره دا بوو، كه سىك به زن و بالاي
له باره، به دهردى نيمرؤ ده خوات، نهوا يارمه تى ده دات پىكه وه نهلبومىكى بؤ
داده نيىت. پاشان كاتىكى بؤ داده نيىت و تافى ده كاته وه و كارى پيدى ده دات.

نەگەر ھەندىك خەلك لى ناو مۇدىلدا ناپەسەندىن، ئەوا ھەندىك ھەلومەرجى كارىش ھەيە كە ھەردەم گونجاو نىيە. جارىكيان كارىكم قىبوولگىرد، دەمزانى گايەكى تىيادايە، بەلەم بە تەواۋەتى بۇم رۇشن نەبوو، تا لى نيويوركەۋە سۈۋارى فېرۇكە بووم بۇ لۇسئەنجىس و پاشان بە ھەلىكۇپتەر بۇ بىبابان.

من و گروپكى وئەنگرتىن لەگەل گايەكى رەشى گەۋرەى شاخ تىز بووين، تەواۋ لى جىھان داپراۋ لى بىبابانى كالىفۇرنىيا. لەناۋ گالىسكەيەكى پىچكەداردا مكىاج و قىزىان بۇ چاككردم. كە تەواۋ بووم وئەنگىرگە مىنى بىردە دەرمەۋە بۇ لى گاكە. 'سلاۋ لى سىيئەن² بىكە،' وئەنگىرگە پىيى وئەم.

'ئۇي، سىيئەن چۇنى.' لام خۇشەۋىست بوو. 'جۈانە. ئەفسانەۋىيە. بەلەم، جىگەي مەتەنەيە؟'

'ئانا، بىگومان. ئەۋە خاۋەنەكەيەتى.' وئەنگىرگە دەستى بۇ پىاۋىك پاكىشا كە لغاۋى سىيئەنى بە دەستەۋە بوو. 'ئەۋ خۇي دەزانىت چى بىكات.' وئەنگىرگە كارەكەي بۇ باسكردم. وئەنگە دەبىت بە وئەنى سەر بىلى كچول. مىن بە پروۋتى لەسەر گاكە دادەنىشم. لەراستىدا ئەم ھەۋالە شۇكىك بوو، چۈنكە ھىچ شىكىم لەبارەى ئەمەۋە نەدەزانى تا گەيشتە شۇيەكە. بەلەم نەمۋىست لەبەردەمى ئەۋ ھەموو خەلگەدا بىكەم بە ھەلە، لەبەرنەۋە ھەۋلەدا چۇن ھاتوۋە، ھەروا بىروا.

بەزەيىم بە گاكەدا دەھاتەۋە، چۈنكە ھەۋا زۇر گەرم بوو، ھەروەھا ئاۋ بە لوۋتىەۋە پانەدەۋەستا. قاچ و دەستى گاكەيان بە جۇرىك دانابوۋ گە نەتۋانىت بىجولت، نەم ئازەلە دامامەش ملكەچ لە شۇيى خۇيدا رەق ۋەستابوۋ. وئەنگىرگە دەستى گرتەۋە بۇنەۋەى بەسەرىدا سەركەوم بۇسەر پىشتى گاكە. 'پالکەۋە،' بە دەست ھىماي بۇ كىردم. 'خوت دىژگەرەۋە بەسەر پىشتى گاكەدا - سىكت توند بىكە لە گاكە و لاقەكانت دىژ و بلاۋكەرەۋە. تەۋاۋى ۋەخت ھەۋلەدا جۈان، ئازام و سىكىسى بۈيۈنم. بىرم دەكرەۋەۋە: ئەگەر نەمە ھەلەلەتە خاۋەرمە دەمىرم. لەپىر بە سكى

رووتدا ههستم به جو لهی ماسولکه کانی پشی گاکه کرد و کاتیکم زانی به ناسمانی
مؤجافاوه و ههولمدا خوّم بگرمهوه، به لام به قنگدا کهوتمه سهر زهوییه وشکه
رّمهکه.

‘سهلامهتی؟’

‘نا، نا. خوّم قایم راگرت، ههولم دا خوّم وا پیشان بدهم که نهترساوم. نه مویست
هیچ کهسیک وهک واریس درییه ترسنۆک ناوم بهریت - له گایهکی پیر ترساوه.
‘چاکه، با تهواوی کهین. یارمهتیم بده، با سهرکهومهوه.‘ لهراستییدا گاکه نهو
کهرمایه پیخۆش نهبوو، لهبهرنهوه دوو جاری تر ههئیدامه خوارهوه. له سیههم
کهوتنه خوارهوه مده قوله پیم نازاری پیگه یشت و یهکسهر ناوسا. ‘چاکه، ئیوه وینهی
خۆتان گرت؟‘ له سهر زهوییه کهوه پرسیارم کرد.

‘نۆ، جوانتر دهبوو نهگهر کۆمه لیک وینهی تریشمان بگرتایه...’

خۆشبهختانه، وینهی نه م گایه ههرگیز بلآونه کرایهوه. له بهر چه ند هۆیهک
به کاریان نههینا، منیش خۆشحال بووم. خه یالی نهوهی، که کۆمه لیک بیای پی به
دهوری بتلیک مشرویدا دانیش و هاوکات ته ماشای سمتی رووتی من بکه ن، جیگای
داخ بوو. پاش نهو کاره بریارم دا، ئیتز خوّم به رووتی پیشان نهدهم، چونکو
به راستی پیم ناخۆش بوو. پاره نهوه ناهینیت ههستی خۆتی بۆ بریندار بکهیت، به
ومستان له بهردهم خه لکدا، به شهرم و دامایه وه چاوه پروانی و چانیک بیت و را کهیت
هانا بهریت بهر خا ولییه که.

له گه ل نهوهی کاری گاکه له وانهیه خرابترین نیشم بوو بیت، به لام زۆربهی کات
کاری مۆدیلم پیخۆش بووه، خۆشترین پیشهیه که له وانهیه هه موو کهس داوای
بکات. لهو کاته دا که تی ری نس دۆنۆفان منی برد و له بهردهمی کامیره دا داینام،
ههرگیز نهوه نه دهجوو به می شکمدا، که کهسیک له سهر نهوهی من چۆن دهنوینم

ياردەم پىيىدات. لە راستىدا ھەرگىز لەو باۋەردەدا نەبووم، بىتوانم لە رېڭايەكەۋە خۇم بەخىو بىكەم، كە ۋەك دەردەكەۋەت زەخمەتى كەمى بوپت. لەبەرامبەردا ھەموو كارەكە لەلەي مەن ۋەك يارىيەكى كەرەنە ۋابوو. بەلام خۇشخالىم لەۋەي كە تۈنەيم تا سەر بىكەم. ھەردەم مەمنونم، كە ھەلىكم بۇ ھاتەپىشەۋە لە نىشەكەدا سەرگەۋتۈۋوبوم، چۈنكى ئەمە لە تۈنەي ھەموو كىچىكدا نىيە. بەداخەۋە كىچىكى كەنجى زۇر، ھەۋلى زۇر دەدەن ۋ زۇر چار بە سەرئەنجام ناگەن.

بىر مە كاتىك گەنج بووم، كە ۋەك كاردەكەرى خالە محەمەد ئىشم دەكرد، خەۋم بەۋەۋە دەبىنى كە بىم بە مانىكان. ۋە لەكۇتايىدا شەۋىك ھېزەم دايە خۇم ۋ لە ئىمانم پىرسى چۈن دەستى بەدەمى. دە سال دۋا ئەۋە، كارم بۇ ۋىنەكانى پىقۇلۇن دەكرد لە ستۇدىۋى نىۋىورك، كە نارايشتەكەرەكە ھات ۋ پىي وىم، ئىمان لە ژۈۋەرەكەي بەرامبەردە ۋ خەرىكى ۋىنەگەرتى كۆمەلىكى تازەي كەرەستەي نارايشتىيە. دەرپەيمە دەردەۋە ۋ چووم بۇ بىنىنى. 'ئۇ، دەبىنم خەرىكى كارى لەسەر بەرھەمەكانى خۇت. بۇچى كەلك لە مەن ۋەرنەگىرەت، ۋەك زىنكى سۇماتى، بۇ رېڭلامى كەرەستە نارايشتەكانت؟' پىرسىارم لىكرد.

لىم ۋەردىۋە ۋ كەۋتە مەنگەمگ كەردن، 'باشە، بەلام مەن تۈنەي تۆم نىيە.' بە سۇماتى پىم وت. 'ئەي مەن ھەر بەخۇرايى كار بۇ تۈنەكەم.' سەير بوو، ھەرگىز لەۋە نەگەشت، كە مەن ھەر ھەمان كەچە بىچكۆلە كارەكەرەكەي چارەنم، كە سىنىيە چام بۇ دەبىرد.

نەۋە راستىيەكى ناناساييە، كە مەن ھەرگىز بە دۋا كارى مۇدىلەۋە نەبووم، بەلكو نەۋە ھات بۇ لام. لەۋانەيە لەبەرئەۋە بوۋىيت، كە مەن ھەرگىز زۇر بە ھەند نەمگرت. ھەزى نەۋەم نەبوۋە بىم بە 'سوپر مانىكان' يان 'نەستىرە'، چۈنكى ھىشتا لەۋە نەگەشتووم، كە بۇچى مانىكانەكان بەناۋىانگ بوون. ھەموو رۇژىك دەبىنم چۈن

مەيدانى مۇدىل زياتر و زياتر گەرمتەر دەبىت بە گۇڭار و تەلەفېزىۋنەكان سەبارت بە سوپر مانىكانەكان و بۆم دەبىتە جىگاي پىرسىار: ئەم ھەموو سەبارت بە جى؟
 ئاسايى چونكو ئىمەى مانىكان ھەندىك خەلك وەك خوا ھەلسوكە وتمان لەگەلدا
 دەكات و ھەندىكى تر وەك كەسانىكى گەمژە. زۆربەى كات ھاوبۇچوونى خەلكانى
 دووھم بووم. چونكو دەبىت گەمژە بم، نانى دەموچاوى خۆم بخۆم. بە نىگايەكى
 باومر بەخۇبونوۋە خەلك دەلئىت، 'تۆ مانىكانى؟ نۆى، زۆر خراپە - مېشكت كاي
 تىادايە. ھەموو ئەۋەى دەبىت بىكەيت، تەنيا لەۋىدا راۋەستى و لەبەردەمى كامپردا
 خۆت جوان پىشان بەدەيت.'

بەھەر رېگەيەك بووبىت، مانىكانى جۇراوچۇرم بىنيوۋە و بەللى ھەندىكىشىان زۆر
 زىرەك نەبوون. بەلام زۆربەى زۇريان كەسانى رۇشنىر، كارامە، جىھانگەر و شارمزا
 بوون لە زۆربەى زۆرى بابەتەكاندا، وەك ھەر ئىنسانىكى ترى سەر پرووى زەمىن.
 دەتوانن لەسەر پىي خۇيان راۋەستن و كاروبارى خۇيان بكەن و كارامانە بىتەدەست.
 بۇ خەلكانىكى وەك بەرپوۋەبەرى بىباۋەرى تورمھاتى ھونەرى، سەختە بەرەو
 رووبىنەۋە لەگەل ئەو راستىيەى كە ھەندىك لە ژنان دەتوانن ھەم جوان بن و ھەم
 زىرەك. لەبەرنەۋە پېۋىستىيان بەۋىيە ئىمە بخەنە جىگايەكەۋە، لووتبەرزانە
 قىسمان لەگەلدا بكەن، وەك ئەۋەى ئىمە گەلە نەفامىكى دەم بە پىكەنەن بىن.

لەو باۋەرەدام گىرھتى پەۋشىتى سەبارت بە مۇدىل و رىكلام، بە شىۋەيەكى
 باۋەرپىتەگراۋ ئالۆزە. بۇ من سىروشت، بەرزى ئىنسان، خىزان و ھاۋرپىتەى لە
 سەروو ھەموو شتىكەۋىيە. لەگەل ئەۋەشدا ۋا ژيان دەكەم بەۋەى بلىم، 'ئەۋە بىكرە
 چونكە لە شتىكى جوان دەجىت.' بە زەردەخەنەيەكى گەۋرە كالا دەفرۇشم.
 قۇشمەچى دەردەچم ئەگەر بلىم، 'بۇچى ئەمە دەكەم؟ من يارمەتى رووخانى
 جىھان دەدەم.' بەلام لەو باۋەرەدام ھەر كەسىك ھەر كارىكى ھەبىت، دەتوانىت
 ھەندىك جار ھەمان شت بلىت. ئەو شتە باشانەى كە لە كارەكەمەۋە بۆم ماۋەتەۋە،

دیداری خه لکانیکی چاک و بینینی شوینی جوان و نه زمونی تازه له گهڵ که لتووری جیاجیادا، که وای لیکردم ههزم به کردنی کاریک بیت که یارمه تیدهری جیهان بیت، له جیاتی نهوهی پرووخینههری بیت. وه له جیاتی نهوهی ژنیکی تری هه ژاری سۆمالی بم، هه لومه رجبیکی وام ههیه که شتم له دهست بیت. من که پیشه ی مانیکانم پێخۆش بووه. زیاتر چونکو ههستم کردووه، هاوولاتییهکی جیهانیم و ده توانم بۆ ههر شوینیکی بیهاوتا له سه ر ئهم زهمینه سه هه ر بکه م، نه ک له به ره نه وه ی له هه ولی بوون به نه ستیره و ناویانگدا بوویم. زۆر جار که له په یوه ند به کاردا بۆ دوورگه یه کی جوان سه هه رم کرد بیت، ههر هه لیکم بۆ هات بیته پێشه وه، خۆم ده رباز کردووه بۆ که نار ده ریا و که وتومه ته را کردن. زۆر ههستم به خۆشی کردووه، ئازاد بم له سروشتدا و بگه پێمه وه باومشی هه تاو. خۆم دزیوده وه بۆ ناو دارستان و بیده نگ دانیشتم و گویم بۆ ناوازی بالنده گرتووه. ئای. چاو داده خم، بۆنی گوئی بۆ ندار ده که م، له سه ر پروم هه ست به هه تاو ده که م، گوئی له دهنگی په له وه ر ده گرم و به خه یال ده گه پێمه وه نه فریقا. هه ولده دم نه وه هه ست به ئارام و خۆشییه ی که له سۆمالدا بوومه، بیهینه وه به رچاوی خۆم و هه ست بکه م دووباره له ماله وه م.

1. C'est La vie. وشهیهکی فهره نسییه، به واتای 'دیاری ژیان' دیت

2. سییتن به واتای شهیتان دیت، Satan

به‌شی پانزدهم
گه‌رانه‌وه بۆ سۆمال

له‌سالی 995دا، پاش ماومه‌یه‌کی زۆر له‌ وینه‌گرتن و نمایشی مۆدیل، بۆ وچاندان هه‌له‌اتم بۆ ترینیداد. کاتی کارنه‌فال بوو، هه‌موو جلی ناهه‌نگیان له‌به‌ردابوو، هه‌رچی له‌و ناوه‌دا بوو سه‌مای ده‌کرد و به‌شداری خۆشی ده‌کرد. له‌ مائی خیزانیکی ناسیاودا مابوو مه‌وه، دوو رۆژ بوو له‌وئ بووم، که‌ پیاویک له‌ دهرگای ماله‌که‌ی دا. دایه‌گه‌وره‌ی خیزانه‌که‌، که‌ ژنیکی به‌ ته‌مه‌ن بوو، به‌ پوره‌ مۆنیکا ناومان ده‌برد، چوو دهرگا بکاته‌وه. دوانیوه‌رۆیه‌کی دره‌نگ بوو، هه‌وا له‌ دهرده‌ هیشتا گه‌رم بوو، به‌لام ژووره‌که‌ی ئیمه‌ که‌ لێی دانیشتیبووین، فینک و روو له‌ سیبه‌ر بوو. پیاوه‌که‌ روه‌و رۆژ له‌ناو دهرگا که‌دا راوه‌ستابوو، من ته‌نیا وینه‌ی سیبه‌ره‌که‌یم ده‌بینی، خۆیم نه‌ده‌بینی، به‌لام گویم لێبوو به‌دوای که‌سی که‌دا ده‌گه‌را به‌ ناوی واریس. پوره‌ مۆنیکا بانگی کردم، 'واریس، له‌سه‌ر ته‌له‌فون بانگت ده‌که‌ن.'

'له‌سه‌ر ته‌له‌فون؟ ته‌له‌فون له‌ کوێه‌؟'

'ده‌بیت له‌گه‌ڵ ئه‌م پیاوه‌ به‌جیت. ئه‌و ده‌تبات بۆ لای ته‌له‌فونه‌که‌.'

دوای پیاوه‌که‌ که‌وتم بۆ مالیان. پیاوه‌که‌ دراوسێی پوره‌ مۆنیکا بوو، ماله‌که‌یان چه‌ند دهرگا نه‌ولا تر بوو، ته‌نیا مائیک بوو له‌ ناوچه‌که‌دا، که‌ ته‌له‌فونیان هه‌بیت. به‌ ناو ژووری دانیشتنه‌که‌یاندا چووین بۆ هۆله‌که‌یان و پیاوه‌که‌ ته‌له‌فونه‌که‌ی پیشان دام. 'هه‌لاو؟' ناژانسه‌که‌م بوو له‌ لهنده‌نه‌وه‌.

'هه‌لاو واریس. ببوره‌ زه‌حمه‌تم دای، به‌لام بی بی سی په‌یوه‌ندی به‌ ئیمه‌وه‌ کردووه‌ و ده‌لێن، پێیان خۆشه‌ به‌ زووترین کات په‌یوه‌ندیان پێوه‌ بکه‌یت. ده‌یانده‌وێت قسه‌ت له‌گه‌ڵدا بکه‌ن له‌سه‌ر دهره‌ینانی فیلمیکی دیکۆمێنتی.'

'دیکۆمێنتی له‌باره‌ی چییه‌وه‌؟'

‘سەبارەت بە بوونت بە سوپرمانىكان، لەكوپوۋ ھاتوۋىت و چ ھەستىكت ھەيە بەرامبەر بەم ژيانە تازمىيە، تۆ خۆت دىمزانى.’

‘ئەو ھەخۇ چىرۆك نىيە. ئەى ھاوار، نەيان دەتوانى شىتىكى باشىر بىدۆزنىۋە؟’
‘باشە، ھەرخى چۆنىك بىت لەسەر ئەمە قىسەيان لەگەلدا بىكە. چ كاتىك تەلەفونىيان بۆ دەكەى، تا بىيان راگەيەنم؟’

‘تەماشاكە، مەن نامەۋىت لەگەل ھىچ كەسىكىدا قىسە بىكەم.’

‘بەلەم بەراستى ئەوان دەيانەۋىت بەزووترىن كات قىسەت لەگەلدا بىكەن.’
‘ۋەك تۆ دەللىت. تەنیا بىيان بىلى كاتىك گەيشتمەۋە لەندەن، قىسەيان لەگەلدا دەكەم. كە نىرەم جىھىشت، دەبىت بىگەپمەۋە نىۋىورك، پاشان فرۆكە دەگرم بۆ لەندەن. ھەركە گەيشتمە ئەۋى تەلەفونىيان بۆ دەكەم.’

‘زۆر چاكە. مەن بىيان دەللىم.’

بەلەم بۆ سەبەينى، كە لە دەردەۋە بووم بەشدارى ئاھەنگەكەم دەكرد، پىاۋەكە ھاتبۆۋە بۆ لاي پورە مۇنىكا و وتبۋى داۋاي وارىس دەكەن لەسەر تەلەفون. ئەمەم تەۋاۋ پىشكۆۋ خىست. دووبارە رۆژى دۋايى تەلەفونىكى تر كرا. ئەم جارەيان لەگەل پىاۋەكە رۆيشتەم، چۈنكى لەۋە دەچۈۋ زەخمەتى ئەم پىاۋە بدەن بە ناردنى بە شوين مىندا. گومانى تىادا نەبۋ، دووبارە ئازانسەكەم بۋو.

‘بەللى، جىيە؟’

‘بەللى وارىس. دووبارە بى بى سىيە. دەللىن زۆر پىۋىستە قىسەت لەگەلدا بىكەن، سەبەينى لەھەمان كاتدا تەلەفونىت بۆ دەكەن.’

‘سەپىركە، ئىستاكاتى پىشۋومە، چاكە؟ بە ھىچ شىۋمىيەك قىسە لەگەل كەسدا ناكەم. مەن لەتاۋ ھەموۋ ئەمانە ھەلئەتووم، لەبەرئەۋە وازم لى بىنن با تەنیا بەم و كۆتايى بە ۋەرسىكردىنى ئەۋ پىاۋە ھەزارەش بەيئەن.’

‘تەنیا دەيانەۋىت دوۋ پىرسىارت لىبىكەن.’

ھەناسەيەكى ساردىم ھەلگىشا. 'ئەى ھاوار. دەيباشە، پېيان بلى، سبەينى بۇ ئەم ژمارەيە تەلەفون بكەن. ' بۇ رۇژى دوايى لەگەل جىرى پۆمىرۇى بەرپۆمبەر قسەم كرد، كە بەرھەمەينەرى فىلىم بوو بۇ بى بى سى. لەبارەى ژيانمەوہ پرسىارى لىكردم.

بىزارانە وەلامم داپەوہ، 'لەپىش ھەموو شتىكدا، ئىستا من نامەوېت لەبارەى ئەمەوہ قسە بكەم. وا بېرپارە من لىرە پشوووم ھەبىت. دەزانى؟ ناتوانىن كاتىكى تر قسە بكەين؟'

'داواى لىبوردن دكەم، بەلام نىمە دەبىت بېرپار بەدەين و من پىويستىم بە ھەندىك زانىارى ھەيە. ' من لە پارەوى مالى نەناسىكدا لە ترينىداد راوہستابووم، باسى بەسەرھاتى ژيانى خۇمى بۇ بكەم بۇ نەناسىك لە لەندەن. 'باشە، چاكە، وارىس. من پەيۋەندىت پىۋە دكەمەوہ.

دوو رۇژى تر دىسانمەوہ پىاۋەكە ھاتەوہ بۇ لاى پورە مۇنىكا، 'تەلەفون بۇ وارىس. ' شانم ھەلتەكاند، سەرم بۇ بادا و بەناو جادەكەدا دواى پىاۋەكە كەوتم. جىرى بوو لە بى بى سىەوہ. 'بەلى، وارىس، بەراستى نىمە دەمانەوئ دىكۇمىنتىك لەسەر ژيانت تۇمار بكەين. فىلىمەكە نىو كاژىر درىژ دەبىت، لە بەرنامەى رۇژنىك كە ژيانم گۇر² پىشان دەدرى.

لە ماۋەى نىۋان يەكەم تەلەفون لەلايەن ئازانسەكەمەوہ و دووہم تەلەفون لەلايەن بى بى سىيەوہ، ھەر بىرم لەو فىلىمە دىكۇمىنتىيە دەكردەوہ. 'باشە، گۇبىگرە جىرى - من لەگەلت رېككەكەوم. ئەم كارە لەگەل ئىۋودا دكەم، ئەگەر ئىۋە من بەرنەوہ بۇ سۇمال و يارمەتىم بەدن دايكم بدۇزمەوہ. ' رازىبوو، لەو باۋەرەدا بوو گەرانەوہ بۇ ئەفرىقا كارىگەرەيەكى چاكى دەبىت لەسەر بەسەرھاتەكەم. جىرى پىي وتم، ھەرگە گەشىتمە لەندەن تەلەفونى بۇ بكەم، بۇئەۋەى دانىشىن و پلانى ھەموو پىرۇژەكە دابىرپىزىن.

بە ھۇي گىرەتتى پاسپۇرت، جەنگى خىلەكى ناو سۇمال و بىتوانايىم لە دۆزىنەۋەي خىزانەكەماندا، گەرپانەۋەم لەگەل بى بى سى، دەپوۋە يەكەم ھەلى سەردانى مالىھە، لەو كاتەۋەي كە مەقادىشۇم جىھىشتىبوو. ھەتا ئەگەر بىتوانم سۈرى فرۇكە بىم بۇ مەقادىشۇ، ۋەك ئەۋە نىيە، كە تەلەفون بىكەم بۇ دايىكەم و پىيى بلىم لە فرۇكەخانە بىمىيى. لەو ساتەۋەي بى بى سى بەلئىنى بىردنەۋەي مىنى دا، بىجگە لەۋە نەمدەتوانى بىر لە ھىچى تر بىكەمەۋە. دانىشتىكى زۆرم بوو لەگەل جىرى و كۆلى يارىدەدەرى، بۇ پلان دانانى پىرۇزەكە و قوۋلكردەنەۋەي بەسەرھاتى زىانى خۇم.

ھەر لە لەندەنەۋەد دەستمان كىرد بە فىلىم گىرتىن. چوۋمەۋە بۇ ھەموو ئەۋ شۇيىنانەي، كە ئەۋ كاتەي لەمالى خالە محەمەد بووم. خانوۋەكەي بالتۇيزى سۇمال، كە بى بى سى مۇلەتتى ۋەرگىرتىبوو بۇ چوۋنە زوۋرەۋە. قوتابخانەي سۇلس چىچىر، كە تىيادا مالكۆلم ھايرچايەلد چاۋى بە مىن كەۋت. پاشان لەسەر كامىرا دىمانەيان لەگەل مالكۆلم ھايرچايەلد كىرد، پىرسىيارىان لىكىرد، كە چى ۋاي لىكىرد بە دۋاي ۋىنەگىرتى كىرەكەرىكى نەناسراۋەۋە بىت. ستافەكە فىلىمىان لىگىرتەم كاتىك كە تىرىنس دۇنۇفان خەرىكى ۋىنە گىرتەم بوو. دىمانەيان كىرد لەگەل ھاۋرئى باشەكەم، سارا دۇكاس، بەرپۇمبەرى ستۆرم لە ئازانسى مۇدىلى لەندەن.

شوروشەۋى پىرۇزەكە ھەنگاۋىكى گەۋرەي نا، كاتىك كە بى بى سى بىرپارى دا فىلىم لىبگىرىت ۋەك بەرپۇمبەرى بەرنامەي سۇل تىرىن³، كە باشتىن بەرنامەي تەلەفىزىۋىنىيە لە مەيدانى موسىقاي رەشدا. لەۋەۋپىش ھەرگىز شتى ۋام بەخۇمەۋە نەبىنىبوو، تەۋاي سەرنىشە بوو بۇ مىن. سەرەپراي ئەۋەش كە گەيشتمە لۇس ئەنجىلوس. بە قورسى سەرمام بوۋبوو، بەناستەم دەمتوانى قسەبەكەم. تەۋاي ئەۋ ماۋەيە لە سەفەردا بووم لە لەندەنەۋە بۇ لۇس ئەنجىلوس، خەرىكى لۋوت سىرپىن، خويىندەنەۋەي دەستخەتەكانى خۇم، خۇ نامادەگىردن بۇ بەرنامەكە و سۈر بوۋنى لىمۇزىن بووم، ھەموو ئەمانە لە لايەن ستاق كامىراي بى بى سىيەۋە، كە ۋەك

سېنېر به دوامه وه بوون، فيلمی لیده گیرا. ههراوبه زمی نه مه چه ند به رابه ر زیادى کرد، کاتیک که چووین بۆ ستوديو و ستافه کهى بى بى سى فيلميان له ستافى سؤل ترين گرت، که خهريکى فيلم گرتى من بوون. نه گهر شتيک هه بيت نه مه ويت فيلمی ليښکيريت، ده بيت هه نه مه بيت. دلتيام خراپ ترين به رپو مبه رى به رنامه بوو له ميژووى سؤل تريندا، به لام دؤن کورنيليس و ستافى به ره هم پنه ر زؤر دل تراوان بوون له گهل من. له به يانى کاترميرى نووه ده سته کار بووين تا نوى شهو. لهو باوه رده دام نهو رپوزه، دريژ ترين رپوزى کار بيان بوو. نهو گرفته ي که هه مبوو له خو پند نه وه دا هيشتا هه ر دهرديسه رى بۆ دروست ده کردم، وهک نه وهى که له قسه کردنى فيلمى جيمس بؤنددا هه م بوو. سه ره راي نه وهى که تواناييم چوو بووه سه ره وه، ده بوو هيشتا هه ولېده م به دهنکى به رز بيخوينمه وه. هه ولې خو پند نه وهى کارتى يهک له دواى يهکى پرؤگرامه که له به رده م بيست سى سه ما که ردا، ده دوانزه گورانى بيژى به ناوبانگى نيونه ته وه ييدا، هاوکات بريسه که بريسه کى لايته، تواناييه کى زياترى له من ده ويست. هاوار به رز بؤوه، 'بچؤ بؤ بيست و شهش... بيپرە!' 'بچؤ بؤ چه فتا و شهش... بيپرە!' موسيقا ليده درا، سه ما که ران ده که وتنه سه ما و هه موو ده ستان به فيلم گرتن ده کرد، ئينجا من ريزه کانم تيکه ل ده کرد: 'بچؤ بؤ نه وه د و شهش... بيپرە' سه ما که ره کان له شوينى خويان وشک ده بوون، پاشان باليان شوپ ده کرد وه و له من ورد ده بوونه وه وهک نه وهى بلين، 'نهم ده له سه گه که ره کييه؟ نه مه تان له کوئ دؤزيو ته وه؟ با بچينه ماله وه.'

يهکيک له کاره کانم به خيره اتنى دؤنا سومه ر بوو، که شانازييه کى گه وه ره بوو بؤ من، چونکو يهکيک له گورانى بيژه په سندراره و هکانى هه ميشه يى من بوو. 'خانمان، ناغا يان، تکه يه چه پله يه کى گهرم بؤ خانمى سؤل، دؤنا سومه ر!'

'بيپرە!'

'نيستا چى؟'

‘لەبىرت چوو ناونىشانى بلېت. وارىس كارتەكە بخوئەرهوه.’

‘نۆى نەعلەتى - ئەى! ئەم كارتە قۆرە بەرزەكەيتەوه، بەرزى كەرەوه؟ ناتوانم بېيىنم. و مەيبەرە خوارەوه. رېك رايگرە - ئەو لايتانە رېك لە چاوم دەدا. ناتوانم شت بېيىنم.’

دۆن كۆرنىلۇس مەن بىرە سوچكەوه و بېى وىم، ‘ھەناسەيەكى قوول بىدە. پىم بلى ھەست بەچى دەكەيت.’ بۆم باسكرد، ئەو دەستوخەتە بەكەلگى مەن نايت - ئەوه شىوازى مەن نىيە - بەو شىوئەيە مەن قسە دەكەم.

‘چۆنت دەتەوئەت؟ وا بىكە. بىرپار بىدە - ھەمووى بىكە.’ ئەوان زۆر ئارام و لەسەر خۇبۇون لەگەلەم. دۆن و ستافەكەي رېگايان دا خۆم بىرپار بىدەم و خۆم ھەمووى بىكەم، پاشان پارمەتيان دام سەرلەنۆى بىكەمەوه. باشترىن بەشى ھەموو ئەم ئەزمونە، كاركردن لەگەل ئەم كۆمەلە و دۆنا سۆمەر بوو، كە سىدىيەكى بە نىمزاى يادگارى خۆى، دامى.

پاشان مەن و بى بى سى چووین بۆ نىويورك. دوام كەوتن بۆ شوئىنى كارەكەم، كە لە دەرەوى ستودىو بوو، لەبەر باران وئەم لىگىرا، كە بە كراسى رەشى ژىرەوه، پالتوى بارانى و چەتر بەدەستەوه، بەسەر جادەكانى مانھاتاندا ھاتوچۆم دەكرد. شەويكى تر، كامىراچىيەكە لە قۆزبىكى مالىكەمەوه فىلىمى لىدەگرتەم، لە كاتىكدا كە خۆم و ھاوړىكانەم خەرىكى چىشت لىنان بووین. ئەوئەندە خۇشمان بىر دەسەر كە لە بىرمان چووئەوه ئەو لەوئەيە.

قۇناغى داھاتوومان وا پىئويستى دەكرد، كە مەن و ھەموو ستافەكە لە لەندەن يەكترى بگىرنەوه و فرۆكە بگىرن بەرمە ئەفرىقا، كە لەوئە بۆ يەكەم جار لە پاش ھەلھاتنەم، بە خىزانەكەمان شاد دەيمەوه. كاتىك كە لە لەندەن، لۇئىس ئەنجۇس و نىويورك خەرىكى فىلىم گىرتىبووین، ستافى بى بى سى لە ھەولە دۆزىنەوهى داپكىدا

بوون. بۇ دىيارى كىردىنى شۇيىنى خىزانەكەمان كەلگەمان لە نەخشە وىرگىرت و ھەولمدا ئەو ئاۋچانەيان پىشان بىدەم كە خىزانەكەمان ئاسايى كۆچىيان تىادا دىكىرد. پاشان دىبوو بىچىنە سەر تەۋاۋى ناۋى خىلى خىزانەكەمان، كە زۇر ئارۇشەن بوو بەتايىبەتى بۇ رۇزئانۋايىيەكان. بۇ ماۋەى سى مانگ بى بى سى خەرىكى گەپان بوو بەبى ھىچ سەرئەنجامىك.

پلانەكە ئاۋابوو كە من لە نىۋىورك خەرىكى كارى خۇم بىم تا بى بى سى دايكىم دەدۇزىتەۋە، پاشان دىچىم بۇ لەندەن و لەۋىۋە ھەموو پىكەۋە دىچىن بۇ ئىفرىقا و سەرئەنجامى بەسەرھاتەكەم لەۋىۋە فىلىمى لىدەگىرئىت. پاش ماۋەىيەكى كورت لە گەپانى بى بى سى بەدۋاى دايكىمدا، جىرى تەلەفونى بۇ كىردم و وتى، 'دايكتىمان دۇزىۋەتەۋە.'

‘ئەى كە خۇشە!‘

‘لەو باۋەپەداين خۇى بىت.’

‘مەبەستت چىيە لەۋەى دەلىتى "لەو باۋەپەدام"؟‘

‘ئەو ئىنەى دۇزىۋەتەۋە و پىرسىارى لىدەكەين كە كىچىكى ھەيە بەناۋى وارىس. دەلىت، بەلى، بەلى كىچىم ھەيە بە ناۋى وارىس. بەلى وارىس لە لەندەن دىزى. بەلام زۇر زۇر بىناگايە لە وردەكارى، لەبەرنەۋە ستافەكەمان لە سۇمال دەستى بەستراۋە نازانى جى بىكات. كە نايان ئەو ئىنە دايكى وارىسىكى ترە يان چى.‘ پاش چەند پىرسىارى تر بى بى سى دەست لە ئىنەكە ھەلدەگىرئىت، بەلام ئەمە سەرھەتاي گەپان بوو. لەپە بىبايان پىرېوۋ لە ئىنانىك كە خۇيان دىكىرد بە دايكى من، ھەموو كىچىان ھەبوو بە ناۋى وارىس، لە لەندەن دىزىيا، كە ئەمە بۇ خۇى زۇر نامۇ بوو، لە كاتىكدا من بۇ خۇم ھەركىز كەسىكم نەبىنىبوو ھاۋناۋى من بىت.

بۇم باسكىردن كە ئەمە چ باسە. ‘سەپىركە، ئەو خەلگە لەۋىۋە زۇر ھەزار و بىچارەن. ئەو خەلگە لەۋەى بلىن "ئا، ئىمە كەسوكارى ئىۋىن" ھىۋايەك دىبىنن، كە

ئىۋە دەچنە لادى بچوگەكەيان و فىلم دەگرن و لەوانەيە لەو پەيۋەندەدا پارەيەكەيان دەستكەۋىت، خواردنىكەيان بەرگەۋىت. ئەو ژنانە وا خۇيان پىشان دەدەن كە دايكى منن بەو ھىۋايە شتىكەيان چىنگكەۋىت. نازانم چۇن بىردەكەنەۋە كە بەو ھىۋايە دەگەن، بەلام ئەوان ھەۋلى خۇيان دەدەن.

بەداخەۋە ھىچ ۋىنەيەكى دايكەم نەبوو، بەلام چىرى بىرىكى تىرى كەۋتە سەرۋە. 'ئىمە پىۋىستمان بە شتىكى نەئىنى ھەيە لەبارەى تۆۋە، كە تەنیا دايكت لىنى ناگادارە.'

'چاكە، دايكەم ھەر بە نافدۇلە بانكى دەكردم، كە واتاى دەم بچكۆلە دىت.'

'ئىنجا بىرى ئەۋەى دىتەۋە؟'

'بىگومان.'

ئىتر لەپاش ئەۋەۋە نافدۇل بوو بە ناۋى نەئىنى. كاتىك كە بى بى سى لەگەل ئەم ژنانەدا گىفتوگۆى دەكرد تەنیا دەيان تۋانى ۋەلامى چەند پىرسىار بەدەنەۋە، كە دەگەيشتن بە ناۋەكە تىدەكەۋتن. مائاۋا. بەلام لە كۆتايىدا رۇزىكەيان تەلەفونىان بۇ كىردم و وتيان، 'لەو باۋەرداين دۇزىۋمانەتەۋە. ئەم ژنە نازناۋەكەتى بىر نىيە، بەلام دەللىت كچىكى ھەيە بەناۋى ۋارىس كە كارى بۇ بالۋىز كىردۋە لە لەندەن.'

بۇ رۇزى دۋايى يەكسەر لە نىۋىوركەۋە سۋارى فرۆكە بووم. كە گەيشتە لەندەن، بى بى سى چەند رۇزى پىۋىستبوو خۇى نامادەكات. سەفەرى فرۆكەمان نامادەكرد بۇ نادىسانابا لە ئىسۋىپا، پاشان بە فرۆكەيەكى بچوك بۇ سنوورى نىۋان ئىسۋىپا و سۇمان. سەفەرەكە مەترسىدار بوو. لەبەر جەنگ نەمان دەتۋانى بچىنە ناو سۇمالەۋە، لەبەرئەۋە خىزانەكەمان دەبوو سنوور بىرن بىن بۇ لامان. ئەو شوئىنەى فرۆكەگەى لىدەنىشتەۋە ناۋەپاستى بىابان بوو، جادەى نىشتەۋەى نەبوو، لە ناو دەۋەن و دار و بەرددا دەنىشتەۋە.

کاتیکی بى بى سى خەریکی خۆ نامادەکردن بوو، من لە ھۆتیل مامەو. نیگل ھات بۆ سەردانم. لەبەر ناسکی ھەلومەرجەکەم ھەولمدا نارام بێم لەگەڵی. ھێشتا من باریتمەى خانووھەکەیم ئەدا لە والش، لەبەرئەوێ کارى نەبوو، پازى نەبوو کار بدۆزیتەو. ھەتا لە لای کەسانیک کە دەمناسین کارم بۆ دۆزییەو، بەلام پاش سێ ھەفتە دەریان کرد و پێیان وت بەم ناویدا نەگەریتەو. لەسەرەتاو، کاتیکی نیگل ئاگادارى ئەم فێلمە دیکومینتیییە بوو، گەوتە درێژادەری کردن لەگەڵم بۆئەوێ بیت بۆ ئەفریقا. 'دەموئ بێم، دەموئ ئاگادارى لە تۆ بکەم.'

پێم وت، 'نا، تۆ نایەیت. لەو باوەرەدا، من چۆن باسی تۆ بکەم بۆ دایکەم؟ بێرپارە تۆ چی بیت؟'

'باشە، من مێردى تۆم'

'نا، تۆ نا! لە بیرى خۆت بەرەو. تێگەشتی؟ ئەو ھەر لە بیرى خۆت بەرەو. شتیکی زۆر ڕۆشن بوو، نیگل ئەو کەسە نەبوو، من بە دایکى بناسینم. وەك مێردم، ئەو بێگومان ھەر نا.'

ھەر لە یەکەم کۆبوونەوێکانى پلاندانانەو لەگەڵ بى بى سى، نیگل پێى داگرت لەسەرئەوێ بیت. ھەر زوو جێرى بێزاربوو بەدەستیيەو. زۆرجار بۆ نانخواردنى ئیواران کۆدەبووینەو، جێرى ڕۆژیکیان تەلەفونى کرد و وتی، 'ئێمشەو ئەو لەگەڵت دیت؟ تکتا لێدەکەم، واریس، وازى لێبھێنە با نەیت.'

کە گەرپامەو بۆ لەندەن، نیگل ھات بۆ ھۆتیلەکەم دووبارە گەوتەو قسەکردن بۆئەوێ بیت بۆ ئەفریقا. کە پەتم کردەو، پاسپۆرتەکەمى دزی. بێگومان دەیزانى، بێرپارە ئێمە لە ماوێ چەند ڕۆژدا وڵات بەجێدەھێلین. ھیچ قسەیک نەما بتوانیت ئەو پازى بکات پاسپۆرتەکەم بداتەو. لە بێچارەیدا شەویکیان جێرىم بى و پێم وت، 'جێرى، باوەر ناکی ئەگەر پێت بێم، پاسپۆرتەکەمى بردوو و نیازى نییە بیداتەو دەستم.'

جيري به هر دوو دست ناوچه واني خوۍ گرت و چاواني نووقاند. 'نهۍ هاوار، بهراستي هيزم له بهر بړا به دست نه موه، واريښ. مامه له كردن له گهل نه م هيچدا به كي خستم. بهراستي بيزار بووم.' جيري و كه سه كاني تري بي سي هوليان دا قسه له گهل ننگل بكهن. 'سهيركه، وهك كه سيكي گه وره هه لسوكه وت بكه. نيمه خهريكه دهگينه كوتايي پرورده كهمان، تو ناتواني نه م له گهل نيمه بكهيت. پيوسته نه م به سهراته له نهمري قادا بگهينين به كوتايي، كه نه م ش به واتاي نه وديه واريښ بهرين بو نه وئ. تكات ليددكهين ...' به لام ننگل گوئي پينه دا. به باسپو ته كه موه گه رايه وه بو والښ.

به تهنيا سه فهرم كرد بو والښ و ليې پارامه وه. هر دووباره پازي نه بوو دهستي لته لگري ته گهر له گهل مان نه يهت بو نهمري قيا. له ماودي پانزه سالدا دست به دوعا بووم بو هه ليك دووباره دايكم بيينم وه. له گهل ننگل بچم هر هه موويم ليتي كده دات. هيچ دوو دليبه كم له مده نه بوو. گوماني تيدا نه بوو تيكي دده دات. نه گهر نه وم له گهل خو م نه بر دايه، هيچ شانسي كم نه بوو دايكم ببينم، چونكو بي پاسپورت نه مدد تواني سه فهر بكه م. 'ننگل تو بوت نيه دوامان كه ویت و سهر نيشه بو هه موومان دروست كهيت. نايي نيت - هه ليكه بو بينيني دايكم بو يه كه م جار پاش پانزه سال.

زوري پيناخوش بوو، نيمه دهجين بو نهمري قيا و نه و هيچي له دهست نايهت بيكات. 'سویند دهخوم، تو زور نارهوا بوويت له گهل من! هاواري كرد. له كوتاييدا رازيم كرد پاسپورته كه م بداته وه، به و به لینهۍ رۇژيک له رۇژان ببېه م بو نهمري قيا، كه نه م كار ته و او بوو - تهنيا هه ردو و كمان. هيليكي ناسان بوو، مايهۍ شانازی نه بوو. چونكو دمزانۍ هه رگيز نه و به لینه نابه م سهر. به لام هه لسوكه له گهل ننگل. و دك كه سيكي بهر دوش و هوشمندان، هه رده م بيكه لك بوو.

له گالادی، دێیهکی بچوکی ئیسیوپیا، که پهنا بهرانی سۆمال تیایدا کۆبوو بوونهوه پاش ئهوهی سنوریان بریوو له دهست جهنگ هه لهاتیبوون، فرۆکه دوو ماتۆرییه که مان له بیابانیکی خاکی سووری بهردرێژدا، خراپ نیشتهوه. له دووری چهند میلهوه ته پوتۆزی خهڵک بهرزبۆوه، هه موو به رهو پروی ئیمه رایان ده کرد. له وه و پێش شتی وهایان نه بینیبوو. من و ستاق بی بی سی له فرۆکه که هاتینه خواروه و یه کسهر هه ولما به سۆمالی قسه بکهه له گهڵ ئهوه خهڵکی که به رهو پیرمان هاتیبوون. کۆششم کرد له گهڵیان قسه و یاس دامه زڕینم، چونکو هه ندیکیان ئیسیوپیی بوون و هه ندیکێی تریان سۆمالی، به لām به زارواهیهکی تر ده دووان. پاش چهند خولهک وازم هێنا.

بۆنی هه وای گهرم و لم به سه ردا هات و یه کسهر مندالی ونبووی خۆم بیر که و ته وه. هه موو بیر هه مریه بچوکه کان وهک لێشاو پروی تیکردم و دهستم کرد به راگردن. دهسته که هاواریان لێهه لسا، 'واریس، بۆ کوێ راده کهیت؟' 'کاری خۆتان بکهه ... بۆ هه ر شوینیک پێویسته بچن ... من ده گه رپیمه وه.' رامکرد و دهستم له زهوییه که دا و به خۆل په نهجه کانم شێلا. دهستم له دره خته کان دا. تۆزای و وشک بوون، به لām ده مزانی کاتی بازاران هاتوو، پاشان هه موو شتیک ده بوو زۆر ته وه. پێ به سییه کانم هه وام هه لمری. یادگارییهکانی مندالیمی پێو بوو، هه موو ئهوه سالانهی که له ده رهوه ژیا، ئهوه رووه که بیابانیانه و ئهوه له سووره مالم بوو. ئهوه هاوار ئه مه شوینی منه. له خۆشی ئه وهی گه رپاومه ته وه مالم، دهستم کرد به گریان. له زۆر دره ختیکدا دانیشتم و ههستم کرد زۆر دلخۆشم به وهی گه رپاومه ته وه شوینیک که مو لکی ئه وم، له هه مان کاتی شدا غه م دایگرتم چونکو ماوهیهکی زۆر بوو ئه مه م له دهست دابوو. سه یریکی ده ورپشتی خۆم کرد، بۆم پرسیار بوو، که چۆن توانیومه بۆ ماومهیهکی درێژ لێی دووریم. وهک کردنه وهی ده رگایهک وابوو که تا ئهوه رۆژه نه مه وهی را بیکه مه وه، به شیک له خۆم دۆزییه وه

کە لە یادمدا نەما بوو. کە گەرامەووە لادیکە، هەموو بە دەورمدا کۆبوونەووە و تەوقەیان لەگەڵدا کرد. 'خوشکى بەخیربێتەووە.'

پاشان بۆمان دەرکەوت، ئەو دی چاودروانمان دەرکرد و دەرئەچوو. ئەو ژنەى دمیوت دایکى منە و نەبوو، هیچ کەسیش نەیدەزانى چۆن خێزانەگەم بدۆزیتەووە. کوردگانی بى بى سى بێهێوا بوون، پارەیان لە بودجەدا نەبوو بۆ جارى دووھەم بگەرێنەووە. جێرى بە بەردەوامى دەى وت، 'نا، نا، بەبى' نەم بەشە بى' کۆتایى دەبێت. بى' کۆتاییش بەسەرھاتیکى راستەقینە نادات بە دەستەووە بۆ تەواوى فێلمەگە. هەمووى بە فێرۆچوو. جى بکەین؟'

کەوتینە گەڕان بەناو لادیکەدا، لە هەموو گەسیکمان پرسى کە نایا هیجیان لەبارەى خێزانى منەووە بیستوو، یان هیچ زانیاریەکیان لەبارەیانەووە هەبێ. خەلک هەموو حەزێان دەرکرد یارمەتیمان بدەن، داوايەك کە بە شوپێندا ھاتبووین زۆر بە خێراى بلاو بوو. ئەو پۆژە درەنگانى پیاویکى پیر بۆ لام ھات و وتى، 'تۆ منت پیرنایەت؟'

'نا.'

'من ئیسماعیل، من سەر بە ھەمان خێلەم وەك باوكت، من ھاوڕێیەكى نزیکى ئەوم.' پاشان زانیم کێیە و شەرم گرتى کە نەمناسییەووە، بەلام لە منداڵیەووە نەمییینیوو. 'لەو باوەرددام دەزانم خێزانەگەتان لە کوێیە. لەو باوەرددام دەتوانم دایکت بدۆزمەووە، بەلام پێویستیم بە پارە بە نەزین. یەگسەر لەدلى خۆمدا وتم، نۆی. نا، چۆن متمانە بەم کابرایە بکەم؟ ئەم هەموو خەلکە لە ھەولێدان فێلمان لێیکەن؟ ئەگەر ھەندیک پارە بدم بەم کابرایە، دەرپات و ون دەبى و لەوانەیە ھەرگیز نەپییینیەووە. گابرا لەسەر قەسەى خۆى بەردەوام بوو، 'ئەم ماشینە بارەلگەردم ھەبێ، بەلام شتیکى وەھا نییە ...'

ئىسماعىل ئاۋازى بە پىكاپىك كىرد - جۆرىك بوو، كە تەنیا لە ئەفرىقا يان كەلاۋەكانى ئەمىرىكا دا دەتېنىيەۋە. دەرگای تەنىشتى رېبوار پەنجەرەى پىۋە نەمابوو، لە لای شۆھىرىشەۋە ھەر دەرگای پىۋە نەمابوو. ئەمەش بەۋاتای ئەۋمىيە، تەۋاۋى ئىم و مېشولەى بياپان دەچىت بە دەموچاۋى شۆھىرەكەدا كاتىك ماشىنەكەى لىدەخوڭىت. وىلەكانى خواروو و قوپاۋ بوۋبوون، بەھۋى ئەۋى بەسەر بەرددا رۆىشتىبوون. بۆدىيەكەى لەۋە دەچوو كەسىك چەكوشكارى كىردىت. سەرم بادا و وتم، 'تۆزىك راۋىستە، با لەگەل كۆرەكان قەسە بكەم.'

چووم جىرىم دۆزىيەۋە و پىم وت، 'ئەۋ كاپرايە لەۋ سەردەۋە، لەۋ باۋەردايە دەزانىت خىزانەكەمان لە كۆپىيە. بەلام دەلىت پىۋىستەم بە پارەيە بۆ بەنزىن بۆئەۋى بەدۋاياندا بگەرپم.'

'باشە ئىمە چۆن مەمانەى پىيكەين؟'

'راست دەلىت، بەلام دەبىت ھەر ھەۋلىك بىدەين. رېگايەكى تىرمان نىيە. 'پازى بوون و ھەندىك پارەمان پىدا. كاپرا چوۋە پىشت سوكانەۋە و يەكسەر بۆى دەرچوۋ، دىنپايەك تەپوتۋى لەدۋاى خۆيەۋە جىھىشت. جىرىم بىنى، بە دەموچاۋىكى بىنومىدانەۋە، تەماشى دەكرد ۋەك ئەۋى بلىت، 'پارەيەكى زياتىرمان لە كىسچوۋ.'

دەستىم دا بە پىشتىدا و وتم، 'دلىگران مەبە. دايكەم دەدۆزىنەۋە - بەلىنى سىيەمىن رۆزت پى دەدەم. 'ئەم پىشېنىيەم تۆزىك مېشكى دەستەكەى ئاسودە كىرد. ھەشت رۆزمان مابوو لىرە، پىتش ئەۋى فرۆكەكە بىتەۋە بە شوپىنماندا ھەلمان گىرىت. نەمان دەتۋانى بە فرۆكەۋان بلىين، 'ئۆى نا. ئىمە بەتەۋاۋى ئامادە نىين، ھەفتەيەكى تىر ۋەردەۋە بە شوپىنماندا. 'بلىتى گەرەنەۋەمان لە ئادىسناپاۋە بۆ لەندەن بۆ بىراۋو، دەبىت ئىرە جىبەئىلىن و ئەمەش دەبوو بە كۆتايى، دايكەم بىينىيە يان نەمىينىيە.

كاتىكى خۇشم لەگەل لادىيەكاندا لەناو دەوارەكانياندا بىردەسەر، پىكەو نەمان دەخوارد، بەلام كۆرە بەرىتانيەكان خۇشپىيەكى وەهايان نەدەمىنى. خانوويەكى بى پەنجەرەيان دۆزىبۆۋە بۇ نووستن و كىسەخەوكانيان تىادا راختىبوو. ھەندىك كىتب و لايتيان لەگەل خۇياندا ھىنابوو، بەلام شەو بەدەست مىشولەو شىت بوو، نەيان دەتوانى بخەون. ستاق بى بى سى فاسۇليا و پاقلەى قوتويان دەخوارد و گلەيى نەوەيان دەکرد كە بەھۆى خواردنەكەيانەو نەخۇش كەوتوون و ھىچ شتىكى تىرىش نىيە بىخون.

پاش نىوەرۇيەكان بىاويكى سۇمالى بىيارى دا مىوانداريمان لىبكات و گىسكىكى بچوكى جوانى لەگەل خۇيدا ھىنا، ھەموو كۆرەكان دەستيان پىدا ھىنا. پاشان پىستەكەى گورى و ھىنايەو و بەشانازىيەو وتى، 'نەمە نانى ئىوارەتانه.' كۆرەكان بە پەشۇكاويەو تەماشايان كرد، بەلام ھىچيان نەوت. قابىلەمەكەم ھىنا و ناگرىكم بۇ كىردەو، پاشان گۇشتەكەم كۆلاند لەگەل تۆزىك برىنج. كاتى بىاوه سۇمالىيەكە رۇيشت، كۆرەكان وتيان، 'خۇ لەو باومرەدا نىت ئىمە نەو بخۇين؟'

'بەلى بىگومان، بۇچى نا؟'

'نا وارىس، لەبىر خۇتى بەردەو.'

'چاكە، نەى بۇچى ھىچتان نەوت؟' روونيان كىردەو كە ھەستيان كىردەو، دەبىت بە جۇرىك لە بىرپىزى، چونكو بىاوهكە ھەولى داوہ رىز بنوئىنى، بەلام پاش نەوەى دەستيان ھىنا بەسەر گىسكەكەدا، نەيان تەوانى بىخون. ئىتر ھەرگىز دەستيان بۇ نەبىردەو.

نەو سى رۇزە رۇيشت و ھەوالىك لە دايكم نەبوو. جىرى ھەر رۇزە زىاتر نىگەرانتەر دەبوو. دووبارە ھەولمدا كۆرەكان دىنياكەمەو، كە دايكم ھەر دىت، بەلام نەوان پىيان وابوو، كە لەخۇمەو قسەدەكەم. پىم وتن، 'تەماشاكەن. بەلىنتان

پېدهدم، سبهينى ئىواره، نزيك كاتزميرى شەش دايكم ليرە دەيت. 'نەمدەزانى بوجى وا بىر دمكردهوه، بەلام نهوه هات به خه يالدا و منيش پيم وتن.

جبرى و كورمگان كهوتنه نازاردانى من له سر دوا پيشبينيم. 'چى؟ ناوا؟ چون نه مهت زانى؟ دهى پاشه واريى نه مه دزانى! پيشبيني هه موو شتيك دهكات. دهزاني! ههروهك چون پيشبيني باران دهكات! 'پېدهكەنين، چونكو بهردهوام پيم دهوتن كهى باران دهباريت، له بهر نه وهى دهتوانى بونى بكه م.

'نهوت، باران دهباريت، وا نيه؟ 'دهمويست بيزانن.

'دهى دهى واريى. تو تهنا بهخت ياوهرت بوو.

'هيج پهيوه ندييهكى به بهخته وه نيه. من گهراومه ته وه شوينى خوم - شاره زاي نه شوينه م. هاوړپيان، ئيمه به غهريزهى خومان زيانمان به دهربردوه. 'هه موو به لايهكى چاو ته ماشاى په كترىان دهكرد. 'چاكه، باوهرم پيمه كهن. دهتان بيم - كاتزميرى شەش.

بو سبهينى له گهل خانميكي به ته مه ندا دانيشتبووم، نيزكهى كاتزمير دهى دهويست بو شەش، كه جبرى به هه له داوان هات بولام. 'له وه ناچيت باوهر بكهيت! 'چى بووه؟

'دايكت - وازانم دايكت گهيش. 'هه ستامه سه رپى و زهرده خه نه گرتمى. 'به لام، دلنيا نيين. كابراكه هاتوته وه و ژنيكى له گهل خوى هيناوه، ده لئيت نه وه دايكته. وهره ته ماشاكه.

هه واله كه وهك كهوتبته دم رمشه با، به ناو ديكه دا بلاويوه، نهو شانوكه ريه بچكوله يه ئيمه هه مان بوو، بيگومان گهورترين رووداوى ديكه بوو. هه موو كهس دهويست بزاني، نهوه دايكى منه يان ته له كه بازىكى تره؟ دنيا به رهو تاريكبوون دهجوو، خه لكىكى زور ليم كۆبوونه وه كه به ناسته م دهتوانى رپيكه م. جبرى منى برده سر رپگايهكى بچوك. له پيشمانه وه پيكاپى كابراكه م بينى شهبه فيك له

په نجرم کېدا هه بوو. ژنیک له کورسییه کې هاته خوارم وه. نه مده توانی دموچاوی ببینم، به لآم به شیوه ی به ستنی سهرپوشه کې سهریدا په کسهر زانیم دایکه. رامکرد و باوه شم پیاډا کرد. نه ی دایه!

دایکم وتی، 'میل او میل به ماشینه خراپه هاتین - ناخ. چ سواربوونیک ترسناک بوو نه مه! دوو شهو و دوو روزه به ریگاومین - هه مووی بو نه مه؟' ناوړم له جیری دایه وه و پیکه نیم. 'خویه تی!'

به جیریم وت، که بو دوو روزه ته نیا جیمان بهیلن، نه ویش دلسوزانه قبولی کرد. قسه کردن له گهل دایکم به زم بوو، سهریم کرد زمانه سؤماليه که م دهله نگیټ. له وده خراپتر، من و دایکم بو په کتر بوو بووین به نه ناس. له سهره تاوه گفتگومان له سهر شتی بجوکی روزه بوو. به لآم خوشیه که له سهره تاوه ههستم پیکرد، ساردیه که تهنگی پیته لجنی، ته نیا پیم خوشبوو نریک دایکم دانیشم. دایکم و شوهیره که دوو شهو و دوو روزه له سهریه که به ریگادا هاتبوون و دهمبینی دایکم ته و او هیلاکه. له ماوه ی نه و پانزه سالدو زور پر بوو بوو - سهر نه نجامی زیانی سهختی بیبه زمی ناو بیابان بوو.

باوکمی له گهلدا نه بوو. چوو بوو به دواى ناودا، کاتیک پیکا په که چوو بوو. دایکم وتی، باوکیشم پر بوو. هر به دواى هه ورمویه بو باران، به لآم زور په ریسانی چاویلکه یه، چونکو چاوی په کیکه و تووه. که دایکم هاتبوو، هشت روزه بوو باوکم رويشتبوو، دایکم ناو اته خواز سوو ونه بوو بیت. هه ولم دده باوکم به نیمه وه بهرچاوی خو و بزانه نیستا چهند پر بوو. کاتیک ماله و م به جیه یشت، باوکم دهیتوانی نیمه بدو زیته وه هه تا نه گمر بارمان بکردایه و هه تا نه گمر تاریکترین شهوی بى مانگ بووایه.

عەلى، برا بچوگەكەم ھاتبوو لەگەڭ يەككە لە نامۇزاكانەم، كە لەكاتى گەيشتنى شۆڧىرەكەدا، بە رېكەوت سەردانى دايكىمى كوردبوو. عەلى برا بچوگەكەى جاران نەماپوو. نزىكەى مەترىك و نەودە سانتىمەتر دەبوو، بەسەر مندا دەشكايەو، داوام لىكرد ھەروا بەردەوام بىت. بەردەوام باوەشم بە عەلىدا دەكرد و ئەويش ھاوارى لىھەلدەستا، 'بەرم دە! خۆ ئىستا من منداڵ نىيم. من وا خەرىكە ژن دەھىنم.'

'ژن دەھىنى! بۆچى تەمەنت چەندە؟'

'نازانم. ئەومندە گەورەم ژن بەينم.'

'بە من چى. بەلاى مەووە تۆ ھىشتا منداڵەكەى جارائىت. وەرە ئىرە -' باوەشم پىادا دەكرد و سەرىم دەخوراند. نامۇزاكەم بەمە پىكەنىنى دەھات. پىم وت، 'بەردەوام كىشاومە بە قىنگى تۆدا! كاتىك كە مالى باوكى دەھاتن بۆ سەردانمان و ئەم منداڵ بوو، ھەر من جاودىرىم دەكرد.

'دەى چاكە، ئىستا خۆت تاقىكەرەو. نامۇزاكەم كەوتە ئانىشك ھاويشتن و سەما كردن بە دەورمدا.

'نۆى، نا، وامەكە! ھاوارم كرد. 'خۆت تاقى مەكەرەو. لىت دەدەم.' نامۇزاكەشم خەرىكى ژنھىنان بوو. 'كۆرە، ئەگەر دەتەوئىت بۆ پۇژى زەماومندەكەت ئامادە بىت، خۆت تووشى شەپ مەكە لەگەڭ من.'

شەو دايكەم لەناو دەوارى يەككە لە خىزانەكانى خىلى گەلەدىدا نووست، من و عەلى لەدەرەو - ھەرەك پۇژانى مندالىمان. شەو كە لەو پاكەوتبووين، ھەستم بە نارامى و خۆشپىيەكى تابىبەت دەكرد. تەماشاي ئەستىركانمان دەكرد و تا نيوەشەو قسەمان كرد: 'بىرت دىت، ژنە بچكۆلەكەى باوكەمان ھەلواسى؟' - پاشان ھەردووگەمان دامانە قاقاي پىكەنىن.

لەسەرەتاوہ عەلى شەرمى دەكرد، بەلام دوايى شەرمى شكا، 'دەزاني، بەراستى بىرم دەكردى. زۆر دەمىكە رۆيشتووى. زۆر نامۇيە كە بىردەكەيتەوہ ئىستا تۆ ژنى من

پىياو. ھەستىم بە خۇشى دىمىرد كە دووبارە گەراومەتەوۋە لاى خىزانەكەمان و بە زامانى سۇمالى قىسەوباس دىمەكەين و پىندەكەنەين سەبارەت بە شتە ئاشناكان.

ھەموو خەلگى لادىكە بىۋىنە دىقراوان بوون بەرامبەرمان. ھەر رۇۋزى چەند مال دەموتى دىمىردىن بۇ نانى نىومر و نىۋارە. ھەموو كەستىك دەويست نازمان بىكىشىت و خۇى بخاتە خىزمەت نىمەوۋە و گوۋى لە بەسەرھاتى نىمە بىت. 'دەى وەرن. مىندالەكەم بىيىن، نەنكىم بىيىن' - نىمەيان دىمىرد و دىيان ناساندىن. وە ھىچ يەك لەمانە لەبەرخاترى ئەوۋە نەبوو كە 'سوپەر مانىكانە'، چۈنكو ھىچ شىتىكان لەبارەى ئەمەوۋە نەدەزانى. مىن يەككىك بووم لەوان - كۆجەرىيەك - و گەراومەتەوۋە مالىھە.

دايىم، سەلامەت بىت، چەند ھەۋلى زۇرم دا بۇى باسبىكەم، مىن كارى چى دىمەكەم بۇئەۋەى بىزىم، ھەر نەيتوانى تىبگات. 'نىنجا، ئەۋەى وتت چى بوو؟ مانىكان چىيە؟ دروست ئەۋە بە واتاى چى دىت؟' جارىكىان كەستىك رىتى گەۋىتەبوۋە بىابان و رۇزنامەيەكى زە سەندەى تايمىس، كە وىنەى مىن بەسەر بەرگەكەيەۋە بوو، لەگەل خۇيدا بىردىبوۋى و پىشانى دايكىم دابوو. خەلگى سۇمال زۇر شانازيان پىئو كىردىبوو، وە زۇريان پىخۇش بوۋە كە كچىكى سۇمالى بىيىن بەسەر بەرگى رۇزنامەيەكى نىنگىلىزىيەۋە. دايىم تەماشاي دىمەكەت و دىلەت، 'ئەۋە وارىسە! كچەكەمە!' لەگەل خۇى ھەلىگىرتەبوو و پىشانى خەلگى لادىكەى دابوو.

لەپاش يەكەم شەۋدە دايىم شەرمى شكا و خىرا گورى دايە خۇى بۇ ئەۋەى ھەرمەن بەسەردا بدات: 'چىشت و لىئاننىت، وارىس! نىستا گوۋىگرە! با پىشانەت بىدەم. لەو شۋىنەى دىۋىت، چىشت لىئاننىت، وانىيە؟

پاشان براكەم كەۋتە پىرسىاركرىن، لەبارەى ئەم و ئەۋەۋە دىلەم چى. مىنىش كەۋتە وەرسىكرىنى، 'ئۇى - ەلى، تىكات لىدەكەم دىمەت داخە. تۇ كەرىت، كەسىكى گىلى دەۋەن نىشىن. تۇ لىرە زۇر زىاۋى و نازانى لەبارەى چىيەۋە قىسە دىمەكەيت.'

‘ھەر ئاۋا؟ بەناۋابانگ بوۋىت و ئىنجا ھاتوۋى و ھەلوۋىستى خۇبەزل زانى
رۇژئاۋايانەمان پېدەفرۇشى؟ ئىستا لە رۇژئاۋا دەۋى و ھەموو شتېك دەزانى، وا
نىيە؟’

بۇ چەند كازېرىك قسەۋباسمان ھىنا و برد. نەمدەۋىست ھەستى برىندار بىكەم،
بەلام لە دلې خۇمدا وتم، ئەگەر من شتېكىيان پېنەلېم، كى پېيان دەلېت؟ ‘چاكە، من
ھەموو شتېك نازانم، بەلام زۇر شتم دىۋە و زۇر شت فېرېووم، كاتېك كە لەناۋ دار و
دەۋەندا دەزىام نەمدەزانى. ھەموو دىنا ھەر مانگا و حوشتر نىيە. دەتوانم لەسەر
شتى ترىش قسەت بۇ بىكەم.’

‘ۋەك چى؟’

‘باشە، شتېكى تر كە ھەيە، ئىۋە ژىنگەتان وپران كىردوۋە بە برېنى درەخت. ھەر
نەمامېك، پېش ئەۋەى نەشونما بىكات، دەپېرن و دەيكەن بە پەجە بۇ ئەۋ ئازەلە
گەمزانە. ‘بىزنىك لەۋ ناۋە بوۋ، ئامازەم پېكرد. ‘ئەۋە دروست نىيە.’
‘مەبەستت چىيە؟’

‘دەبىنى، ئىستا ھەموو ۋلات بىبابانە، چونكو درەختمان تىادا نەھىشتوۋە.
‘ۋارىس! ۋلاتكە بىبابانە، چونكو باران نابارىت. لە باكوور باران دەبارىت و
درەختى زۇريان ھەيە.’

‘ھەر لەبەرئەۋەيە باران دەبارىت! باران دەبارىت، چونكو لەۋى دارستان ھەيە.
ھەتاكو ئىۋە ھەموو دۇژىك نەمام بېرن، بە ھىج شىۋەيەك پىنگاى گەشەى دارستان
نامېنىت. ‘نەپان دەزانى باۋمېر بىم بىرە نامۇيەى من بىكەن يان نا، بەلام بابەتېك
ھەبوۋ، لەلايان زۇر پۇشن بوۋ، كە ناتونن رازىم بىكەن.

ئىنجا دايكەم دەستى پېكرد. ‘بۇچى شووت نەكردوۋە؟’ ئەم بابەتە ھىشتا برىنىك
بوۋ، پاش ئەۋ ھەموو سالە سارپىژ نەبوۋبوۋ. ۋەك دەبىيىنم، ئەم بابەتە زۇر كەۋت
لەسەر خىزانەكەمان. دەزانم باۋكەم مەبەستى باش بوۋ، بەلام لەبەردەم دوو

رېئانیکی ترسناکدا دای نابووم: ههرچی وت، بیکهم و ژیاڼی خۆم وێران بکهم به شووکردن به پیاوړیکی پیر، یان ههلبێم و دهمستهلگرم له ههرچی شتیک که پێم خۆشه و ناشنایه. نرخیک که بۆ رزگارکردنی خۆم دام، زۆر کهوت لهسهرم. هیوادارم زۆر بۆ مندالی خۆم نههینم، که بریارێکی وا نازاراوی بدات.

‘دایه، بۆچی دهیئت شووبکهم؟ بۆچی دهیئت ههر ژنی پهکێکی تر بم؟ ناتهووت نهوه ببینی که کهسیکی سهرکهتووی بههیزی سهربهخۆم؟ دهمهویت بلێم، نهگهر من شووم نهکردووه، تهنیا لهبهرنهوهیه هیشتا کهسیکی باشم نه دۆزیوتهوه. کاتیکی دۆزیمهوه، ئیتر کاتی خۆیهتی.’
‘باشه، من کچهزام دهووت.’

نینجا ههموو کهوتنه نهوهی گهلهکۆمهکیم لێبکهن. نامۆزاگهشم هاته ناوهوه: ‘ئێستا زۆر پیر بووی. کێ دهمهویت تۆ ماره بکات؟ زۆر پیر بووی.’ بهداخیکی زۆرهوه سهری بادهدا بۆ ئهو کهسهی کچیکی بیست و ههشت ساله دهیئیت. دهستم لێبهرزکردنهوه. ‘کێ دهمهویت شووبکات نهگهر ئێوه زۆری لێنهکهن؟ بۆچی ئێوه ههردووکتان ژن دهیئن؟’ ناماژم به عهلی و نامۆزاگهه کرد. ‘سویند دهخۆم زۆریان لێکردوون.’

‘نا، نا. ههر دووکیان وتیان.’

‘دهی باشه، بهلام تهنیا لهبهرنهوهی ئێوه کورن. بهلام کچ قسهی تیا دا نییه. وا پێویسته، شووبکهم به پهکێک که ئێوه بریاری لهسهر دهمدن، کاتیکی که ئێوه دهئین. ئهم قسه قۆره جیهه؟ کێ ئهمهی هیناوه؟’

‘دهمت داخه واریس،’ براکهه بهخهفهتهوه وتی.

‘تۆش دهمت داخه!’

كه دوو رۆزكه تيپهړي، جيري وتي، دميټ دمستبكهين به فيلم گرتن. چهند ديمهني له من و دايكم گرتيوو. بهلام دايكم هرگيز كاميراى نه بينيويو، رقي لتي دهيووه. دايكم وتي، 'نهو شته له بهرچاوم لابه. من نهمم ناويټ.' كاميرهچيپهكهى دمرگرد. 'وايس - پيى بلتي نهو شته له بهرچاوم لابات.' وهلام دايهوه، گرفت نيه. 'نهو ته ماشاى من دهكات؟ يان ته ماشاى تو دهكات؟' 'ته ماشاى هردووكمان دهكات.'

'دهى باشه، پيى بلتي من نامهويټ ته ماشاى بكم. لهوه دهچيټ گوټي لينهبيټ، من دهليم جي. وا نيه؟' ههولمدا بوي رۆشنكهموه كه نهمه چ باسه، بهلام دهمزاني بيهوديه.

'بهلتي دايه. نهو گوټي له ههموو شتيكه تو دهليټيټ،' به پيكنه نينهوه وتم. كاميرهچيپهكه بهردهوام پرسياى دهرگرد، لهبارى جيپهوه پيدهكهنين. 'به ههموو شتيكى پيكنه نيناوى...' وهلام دايهوه.

ستافهكه رۆژيكي تريش خهريكي فيلم گرتنى من بوون، كاتيټك به تهنيا پياسم دهگرد بهناو بيا باندا. كورپكي بجوكم بيني، لهسر بيريك ناوى ددها به حوشترهكهى، داوام ليگرد، كه نايا من دمتوانم ناو بدهم به حوشترهكه. بو ستافهكه ستهلكهم بهرز كردهوه بو دهمى حوشترهكه. له تهواوى نهو ماوديهدا، سخت بوو بهر به فرميسكى چاوانم بگرم.

رۆژيټك پيش نهوهى بگهړپينهوه، ژنيټك له لاديكهدا نينوټكى په نجهكانى له خه نه گرت. دمستهكانم بو كاميرهكه بهرز كردهوه، كه لهوه دهچوو شياكهى تهړي مانگا بيت بهسر په نجهكانموه. بهلام من ههستم دهرگرد له ساژن دهچم. نهمه نهريپتيكى جوانى كوټى خهلكهكه مه - كه رهسيهكى سروشتييه بو بوك رازاندنهوه. نهو شهوه ناههنگمان گيړا، خهلكى لاديكه ههموو سهمايان كرد، چهپلهيان ليډا و گورانيان وت.

بیرم کهوتهوه، دروست وەك کاتی مندالیم وابوو، کاتیک باران دەباری ناھەنگمان دەگیڤا. ج ھەستیکی لەبنهھاتووی خۆشی و سەرفەرازی بوو.

بۆ سبەینێ بەیانی پێش ئەوێ ھەروکەکە بێت بۆ ھەلگرتنمان، زوو ھەستام و لەگەڵ دایکم نانی بەیانیمان خوارد. پرسیارم لیکرد، کە نایا پێی خۆشە، بێت لەگەڵدا و لە ولاتە یەگرتووکان یان لە بەریتانیا بیکەوێ بژین.

‘بەلام من چی بکەم لەوئ؟’ وتی.

‘منیش ھەر ئەوێ دەوێت. من نامەوێت هیچ شتیک بکەیت. ئێر بەسە بەشی خۆت کردوو. کاتی ئەوێت ھاتوو دانیشیت - قاچت بخەیتە ژێر خۆت. ئەمەوێت دەستت بەسەردا بەیت.’

‘نا. ئەو ناتوانم بکەم. لەپێش ھەموو شتیکدا، باوکت بەرھە تەمەنی پیری دەروا. پتویستی بە من دەبێت. پتویستە لەگەڵی بم. دووێم، دەبێت چاودێری مندالان بم.’

‘مەبەستت لە مندالان چییە؟ ھەموومان گەورە بووین!’

‘باشە، مندالەکانی باوکت. بێت نایەتەوێ ناوی چی بوو، ئەو ژنە بچکۆلەیی کە ھێنای؟’

‘با.’

‘چاکە، پێنج مندالی بوو. بەلام نەیتوانی لەوێ زیاتر بیکێشیت. لەو باوھەردام ژيانی ئێمە زۆر سەخت بوو بۆ ئەو یان باوکی تۆ لە توانای ئەودا نەبوو. ھەرچی چۆنیک بوو، ھەلھات - دیارنەما.’

‘دایکە ... چۆن دەوێری. تۆ لەو تەمەنەدا نیت، کە توانای کاریکی وات ھەبێت! نەدەبوو دەست بەدیته کاریکی وا سەخت - لەو تەمەنەدا پراکەرکەت بێت بەدوای مندالاندا.’

‘باشه، ههروهها باوکت پیر دمیټ و پیویستی به من دمیټ. سهره پای نهوه، من ناتوانم ههرا دانیشم. ئهگهر دانیشم، پیر دمیټ. ناتوانم ههروا دانیشم پاش نهوه همموو ساله نهوه شیتیم دهکات. دمیټ بهردهوام بجوئیم. نا. ئهگهر دتهوئیت شتیکم بۆ بکهیت، خانوویهکم له نهفریقا، له سوٴمال، بۆ پهیدا بکه، بۆ نهوهی کاتیټک پیریووم بچه ناوی. نهوه مالی منه. تهنانهت نهوهی دمیټانم ههرا نهوهیه.’
 باوهم کرد به دایکمد. ‘تۆم خوٴشدهوئیت، دایه، من دهگهٴریمهوه بۆ لات، نهوهت له بیر نهچیټ. من دهگهٴریمهوه بۆ لای تۆ...’

زهردهخهنه گرتی و دهستی بهرزکردهوه مالتاواپی لیکردم.

ههركه چووینه ناو هړۆكهكهوه، پهلوپۆم شكا. نه مدهزانی كهی یان ههركیز دایکم دهبینمهوه. کاتیټک به گریانوه له په نجه ركهوه ته ماشای دمرهوه دهکرد، چاوم له لادیكه بریوو، پاشان كه به سهر بیابانهكه دا تیده په پیرین، کامیټه چییه كه له نزیکه وه فیلمی لیده گرتم.

1.carnival.

2.The Day That Changed My Life.

3.Soul Train.

به شى شانزده مين

سيويكي گه وره

له به هارى سالى 1995 ادا، له گهل بى بى سيدا فيلمه ديكوميټيه كه مان ته و او كرد، كه ناو نيشانه كهى بوو به كچه ريپه كه له نيويورك. وه له راستيدا له پاش نه و هم موو سالانه هر و ابوو، چونكو هيشتا مالټكى خوم نه بوو. له شوينه وه ده جووم بو نه و شوين به دواى كاردا: له نيويورك، له نندن، پارس، ميلان. له مالى هاوريپكانم يان له هوتيل دهمامه وه. نه و ستانهى كه هه مبوو - هه نديك وڼه، چه ند كتيب و سى ديه كه لاي نيگل له والس له شوينيكا قايمم كردبوو. له بهر نه وهى زوربهى كار دكانم له نيويورك بوو، زوربهى كات له وى بووم تا له شوينيكي تر. له راستيدا بوو ماوهيه كه شوقه يه كم به كرى گرت ستوډيو له سوهو. پاشان جياگيه كه له فيليج، دواى خانوويه كه له بوردومي. به لام هيچ يه كه له شوينانه م به دل نه بوو. خانووه كهى بوردومي ته و او دمرديسر بوو، خريك بوو شيتى ده كردم. هه ركاتيك نوتومبيليك به و ناو دا تيپه ربوايه، وا دهاته گويم كه به ناو ماله كه دا دپروا. بنكهى ناگر كوژانه و هيه كه له سهرى سووچه كه دا بوو، شه و تا به يانى گويم له شاوړه كهى بوو. نه مده توانى ته و او وچانى تيا دا بدم و پاش ده مانگ كو لم دا و بووم هه به كچه رى.

له و پايزه دا نمايشيكم كرد له پارس، پاشان برپارمدا دمست له نمايش كردن هه لگرم له لهنده و يه كسر گه رامه وه بو نيويورك. هه ستم كرد كاتى نه وه هاتووه جياگيه كهى خوم هه بيت و بو ماوهيه كه نيسته جي بيم. كه و تمه گه ران به دواى خانوودا و هاوكات له لاي هاوريپ هه ره نزيكه كه م جوړج له فيليج مامه وه. كاتييك له وى بووم، شه و يكيان هاوريپه كهى جوړج به ناوى لوسى، روى له دايكبوونى بوو. دمويست بجي ته درى بو ناو شار بو بردنه سهرى كاتيكي خوش، به لام جوړج وتى

كە زۇر ھىلاكەت ۋە بەيىنى زوۋ دەپىتە بېچىتە سەركار. مەن ئامادىي خۇمەم دەربىرى كە
لەگەلىدا بېچەم دەمرەۋە.

لە مال چوۋىنە دەمرەۋە، بەبى ئەۋەى ھىچ شۇيىنىكىمان لە خەيالىدا بېت بۇى بېچىن.
لە ئەيس ئافىنىۋە ۋەستام ۋە ئامازەم بۇ كۆنە ئەپارتەمانەكەم كەرد، ' لەۋسەرەۋە ژياۋم،
لەسەرۋە ئەۋ بارەۋە. ھەمىشە موسىقىيەكى جازى خۇشيان لىدەدا، بەلام ھەرگىز
نەچۈۋەتە ژوۋرەۋە. ' كاتىك كە لەۋىدا ۋەستەين، گويم لە دەنگى مۇزىك بوۋ
لىدەدا. ' دەى ۋەرە. با بېچىنە ژوۋرەۋە. تۆش پىتخۇشە؟
' نا، دەمەۋىت بېچەم بۇ نىل. '

' دەى دەۋەرە. با بېچىنە ژوۋرەۋە، تەنىيا تەماشايەك دەگەين. بەراستى خەزم لەۋ
مۇزىكەيە كە لىي دەدەن - ئارەزۋى سەماكردنم ھەيە. '

بە ئابەدلىيەۋە لوسى پازى بوۋ بېتە ژوۋرەۋە. بە قادىرەكاندا چوۋىنە خوارەۋە
بۇ ئاۋ بارەكە، كە ژوۋرىكى بېچەك بوۋ لەگەل تىيىكى مۇسىقى لە پىشتەۋە. چوۋە
بەردەمى تىپەكە ۋە پادەستام. يەكەم كەس كە بىنىم تەپلەنەكە بوۋ، پوۋناكىيەكە
بەسەر ئەۋەۋە بوۋ، ھاۋكات تەۋاۋى ژوۋرەكە تارىك بوۋ. تەپلى لىدەدا، مەنىش ھەروا
پادەستابوۋم لىي ۋەرد دەۋوۋەۋە. قىزىكى لىۋولى ئەفرىقى پىرى ھەبوۋ، كە لە
خەفتاكاندا باۋبوۋ. كاتىك لوسى قۇلى گىرەم، ئاۋرەم لىدەيەۋە ۋە تەم: ' نا، نا، نا.
دەمىنىنەۋە. دانىشە، ساردىيەك بېنىنە. تۆزىك دەمىنىنەۋە. ' بەراستى تىپەكە
سەرنىچراكىش بوۋ، ۋەك شىت دەستەم كەرد بە سەماكردن. لوسى ھاتەناۋەۋە ۋە ئىنجا
ھەموۋ ئەۋ خەلگەى، كە ھىلاك دانىشتىبوۋن ۋە تەماشايان دەكەرد، ھەستەن ۋە لەگەل
نىمە دەستەين كەرد بە سەماكردن.

گەرما ۋە تىنۋ بوۋم، چوۋم ساردىيەكەم ھىنا ۋە لەناۋ خەلگەكەدا، لە تەنىشت
ژىكەۋە دانىشتەم. پىم ۋە، ' مۇزىكىكى خۇشە. باشە، ئەمانە كىن؟ '

ژنه که وتی، 'نازانم چونکو هه موو فریلانسن^۱، به لām هاوسهرمه کی من نهوه یه که ساکسوفون لیده دات.'

'دهی باشه. نهی نهوهی که ته پله که لیده دات؟'

به ناستهم زمرده خه نه یه که گرتی. 'به داخه وه، نازانم.' له چهند خوله کی کدا تپه که وچانیکی دا و کاتیک ته پلژنه که به لاماندا تپه پری، نه م خانمه قوئی گرت و پیی وت، 'ببوره، هاوړپکه م حه زده کات قسه ت له گه لدا بکات.'

'باشه، کیته؟'

'نه و' - نه مهی وت و پالی پوه نام بو پشه وه. ده ستوبی خوم ونکرد، نه دم دزانی چی بلیم.

له کو تاییدا، پاش چهند ساتیک ره ق وستاندن، 'سلاو'. واریس له سه رخو به، 'موزیکه که م پیخو شه.'

'سوپاس.'

'ناوت چییه؟'

'دانا،' وه لامیدایه وه، زور شهرمن دیار بوو.

'نوی.' پرووی و مرگیړا و لییدا رویش.

نای! به لām ریگام نه دا، هه روا سوک و ناسان له دهستم دمریچیت. دوایکه وتم بو نه و شوینه ی که له گه ل هاوکاره کانی تپه که ی دانیشتبوو، کورسییه که م هینا و له تهنیشیدا دانیشتم. که ته پلژنه که لایکرده وه و منی بینی، ویستی بروات. چووم به گزیدا، 'من نه بووم قسه م له گه ل تودا کرد. نه وه بیړیزیه. هه روا لیمان دوورده که ویته وه، دزانی؟' دانا به سه لژاوییه وه ته ماشایه کی کردم و پاشان به سه ر میزه که دا دایه هاقای پیکه نین.

'ناوت چییه؟' دانا وتی، کاتیک هاته وه سه ر خوی.

‘من ئەوۈم بۇ گىرگى نىيە،’ بە فىزىكەۋە دەلامم دايەۋە، لوۋتم لە ئاسمان كىرىۋو. بەلام پاشان دەستمان كىرد بە قىسە كىردن لە سەر ھەموو شىك تا وتى، كە دەمىت بىچىت بەلای كارى خۇيەۋە.

‘دەرۋى تۇ؟ لىرە كىت لەگەن دايە؟’ پىرسىارى كىرد.

‘ھاۋرپىيە كىم. لىرە، لەناۋ خەلكەكە دايە لەۋسەر.‘ لە ۋىجىنىكى دواتىدا وتى، كە تەنىيا چەند ئاۋازيان ماۋە، ئەگەر مەن بىمەۋىت، پاش تەۋاۋىۋونى مۇزىكەكە، دەتۋانين بىچىن بۇ شۇنىك. كاتىك كە گەپايەۋە، پىكەۋە دانىشتىن ۋ ھەرچى ھەبۋە نەبۋوبوۋ باسما كىرد. لە كۇتايىدا وتى، ‘لىرە زۆر دۈۋەكە.‘ ناتۋانم ھەناسە بىدەم. خەزەكەيت بىچىنە دەرەۋە؟’

‘چاكە. دەتۋانين بىچىنە دەرەۋە ۋ لەسەر قادىرمەكان دانىشتىن.‘ كە گەشىتىنە دۋا پەلەي قادىرمەكە، دانا ۋەستا ۋ وتى، ‘دەتۋانم پىرسىارى شىكەت لىكەم؟ دەتۋانم لە ئامىزىت بىگىم؟’

تەماشايەكەم كىرد ۋەك ئەۋەي ئاساپىزىن داۋاي لىكىرىم، ۋەك ئەۋەي لەۋەتەي ھەيە دەپناسم. لەبەرئەۋە تۈند لە ئامىزىم گىرت ۋ زانىم ئەمە لە مەن پۈۋىدا. درۋست ۋەك ئەۋەي چۆن دەزانم بىچم بۇ لەندەن ۋ چى دەزانم لەبارەي مۇدىلەۋە. زانىم ئەۋ تەپلۇزەنە قىز ئەفرىقىيە لوۋلە ھاۋسەرى مەنە. شەۋ زۆر دىرەنگ بوۋ، كاتى ئەۋە نەمابوۋ فرىاي شۇنىكى تىر بىكەۋىن. بەلام پىم وت بۇ سەيىنى تەلەفونم بۇ بىكات ۋ ژمارەي تەلەفونى جۇرچە دايە. ‘بەيانييەكەي ھەندىك دانىشتىن ھەيە، بەلام تۇ درۋست كاتىزىمىرى سى تەلەفونم بۇ بىكە. باشە؟’ دەمۋىست بىزانم ئەۋەي مەن پىپى دەلەيم، دەپكات.

دۋايى پىي وتى، كە ئەۋ شەۋە لەسەر رىگاي گەپانەۋەي بۇ مائەۋە، چۈۋە سۋارى مېتۇ بوۋە بەرەۋە باكوۋرى شار لە ھارلەم. كە چۆتە ناۋ ئىستىگاكەۋە، ۋىنەيەكى

گه وره دموچاوی منی بینوه و لږی وردبوتوه. هرگز له ووه پېش نه مه سهرنجی
پانه کښا بوو. وه هېچې نه زانیوو، له باره نه ووه که من مانیکانم.
بوړوړی دوايي، کاترژمیر سئ و بیست ته له فون لییدا. ته له فونه کهم هه لگرت.
دواکه وتووی.

‘به داخم. دته ویت په کتری ببینن بوړ ناخواردنی ئیواره.’ له کافیتیریا په کی
بچوک له فیلیج په کتریمان بینی و دیسانه ووه دستان کرده به قسه کردن. ئیستا
نیر دمناسی، تیگه شتم ناحه زیه که ی له ووه سهرچاوه دهگریت که که سیتی
ناناسایی بیدهنگه له گهل همر که سیک که نه یناست. له کوتایدا دهستم کرد به
پیکه نین. دانا به سهرسامیه ووه ته ماشای کردم.
‘به چی پیده که نی؟’

‘نه گهر بزانی، ده که ویت نه و باوهره ووه که شیتم.’
‘برو به ریگای خوته ووه. هر ئیستا له و باوهره دام شیتی.’
‘من له تو مندا لم ده بیت.’ له ووه دهچوو پی ناخوش بیت، بهیئیت به رچاوی
خوی بیت به باوکی مندالی من. چاوی تیریم و وهک نه ووی بلت، به راستی نه م
زنه شیت، نه مه ته نیا هر نه ووه نییه، سلاو، با بیکه ی به ناهنگ. ‘ده زانم له و
باوهره دای نه ووه شتیکی نامویه، به لام ته نیا ویستم پیت بلیم. هرچی چو نیک بیت،
گوئ مده ری. له بیر خوتی به ره ووه.’

له شوینی خوی بیدهنگ له من ورد دمبووه، دمبینی شوک گرتبووی. جیگای
پرسیار نه بوو. هه تا من ناوی دووهمی نهوم نه دزمانی. دوايي بووی باسکردم، که له
دلی خویدا وتبووی، نیر نامه ویت دوو باره ببینم ووه. دمیت خوم له دهست نه م زنه
رزگار بکه م. له راکهره شیته که ی فیلمی هتال ناتراکشن² دهچیت.

پاش ناخواردنی ئیواره دانا منی گه یانده ماله ووه، به لام زور بیدهنگ بوو. بوړوړی
دوايي، شهرم دایگرتم. نه مده توانی باوهر بکه م، که شتی ته وواو نابه جیم وتوو. به لام

له و كاته دا، له وده چو زور شتيكى ئاسايى بېت بېلېت، وهك نه وهى بلې، 'نوى،
نيمرؤ باران دېبارېت.' جيگى سهرسامى نه بوو، تا ههفته يهك هيچ هه واليگ له دانا
نه بوو. له كوتاييدا كۆلما و تهله فونم بؤ كرد. 'نه وه له كوئى؟' دانا پرسىارى كرد.
'له مالى هاوپريكه مم. دمه وېت يه كترى بېنين؟'

'به لى. زور چاكه. دمتوانين پيكه وه بچين بؤ نانخواردنى نيومرؤ.'
'تؤم خوشده وئ.'

'منيش تؤم خوشده وئ.' كاتيگ تهله فونه كه م دانا يه وه، ترس دايگرتبوم له وهى
چيم به و پياوه وتوو، پاش نه وهى كه سويندم خواردبوو ريكوپيگ بم. نيت له وه
زياتر قسه له سهر مندا ل ناكه م هيچ يه كيگ له وانه و ههر له ئيستاهو بچم و پئى
بليم تؤم خوشده وېت. نوى وارىس، نه وه حېت ليقه و ماوه؟ ههر كاتيگ پياويگ
حه زى ليكردېم، رام كردوو، خوم شاردوته وه. كه جى ئيستا كه وتومه ته راوكردى
نه و پياوه، كه به ئاسته م دينا سم. نه و شه وهى دانا م بينى، بلوزيكي سه وزم
له بهر كرده بوو، قزيشم به شيومه كي نه فريقى چاكردبوو. دوايى دانا بوى گيرامه وه،
كه نه و شه وه دنيا له بهر چاوى سه وزى كردوته وه، هه موو نه وهى بينيويه تى بلوزيكي
سه وز، قزىكي نه فريقى بووه. بؤم باسكرد، كه نه گهر من شتيگ بخوازم ده چم به
دوايدا و له بهر چهنده و يهك - بؤ يه كه م جار له ژياندا - زور حزم كردوو پياوم
هه بېت. شتيگ كه ناتوانم باسى بكه م، بؤجى وام هه ست ده كرد، له وه تهى چاوم
كردوته وه دانا دناسم.

من و دانا دووباره له سهر ميژى نانخواردنى نيومرؤ يه كتريمان بينييه وه و
دمستان كرده وه به قسه كردن له باره ي هه رچى شتيگ كه له حيه اندا هه بوو. دوو
ههفته دواتر چومه لاي له هارليم و پيكه وه ژياين. پاش شه ش مانگ برپارماندا
زه ماومند بكه ين.

پاش ئەۋەدى نىزىكى سالتىك پىكەۋە بوۋىن، رۇزىك دانا بەشىۋەدىكى چامەرواننەكراۋ وتى، 'لەۋ باۋەرەدام دوگىانىت. ' ھاۋارم لىئەئسا، 'دانا ئەۋە دەئىتى چى!'

'ۋەرە با بېچىن بۇ دەرمانخانە. ' ناپازىبوۋم، بەلام ئەۋ كۆلى نەدا. چوۋىن بۇ دەرمانخانە و شتىكمان كرى بۇ پىشكىنى سىكېرى لە مائەۋە. پىشكىنەكە پۇزەتەيف دەرچوۋ.

'ئىنجا تۇ باۋەر بەم شتە قۇرە دەكەيت؟' پىرسىيارم لىكرد و ئامازەم بە پاگەتەكەى كرد.

پاگەتەكەى ھەلگرت و دانەيەكى ترى لىدەرھىئا. 'جارىكى تر بىكەرەدە. ' ئەمەش ھەروا دەرچوۋ. ھەستەم دەرگد نەخۇشەم، بەلام ھەمىشە كە سورى مانگانەم دەستى پىكردوۋە، ئەم ھەستەم ھەبوۋە. بەلام ئەم جارەيان جىاۋاز بوۋ. ھەستەم دەرگد خراپترم لە جاران، ھەتا ئازارم زىاتر بوۋ. بەلام ھەر لەۋ باۋەرەدا نەبوۋم دوگىانەم. ھەستەم كرد ناجۇرىيەكم تىادايە - لەۋ باۋەرەدا بوۋم دەرمرم. چوۋم بۇ لاي دىكتۇر و بارى تەندروستى خۇمەم بۇ باسكرد. ئەزمايشى خويىنيان بۇ كردم و سى رۇز بە ئازارەۋە تلامەۋە تا دىكتۇرەكە شتىكەم پىبىلىت. ئاخۇ ئەمە چى بىت؟ دەبىت نەخۇشەيەكى خراپەم گرتبىت و دىكتۇر زۇر لە خۇى دەكات تا پىم نەئىت؟

لەكۇتايىدا، پاش نىۋەرۇيەكىان ھاتەمە مائەۋە و دانا پىتى وتە، 'ئا. دىكتۇرەكە تەلەفونى كرد.

دەستەم بە قورگى خۇمەۋە گرت. 'ئى، چى وت؟'

'وتى قسە لەگەل وارىس دەكەم.'

'ئەى ھىچ پىرسىيارت لىئەكرد؟'

'سەيركە، دىكتۇرەكە وتى، سبەينى نىزىك يانزە يان دوانزە تەلەفونت بۇ دەكات.'

ئهو شهوه درێژترین شهوی ژيانم بوو، له جیگادا كه وتبووم، ههر له خه یائی نهودا بووم چاره نووسم چی ده بێت. بۆ سبهینێ كه تهلهفونهكه لێی دا، پهلامارم دا. دکتۆرهكه وتی، 'هه والێکم پێیه بۆت. تۆ تهنیا نییت. 'دهیبینی - نهودتا! ههر خۆت نییت - هه موو لهشت گرێیه!

'نۆی، نا. مه بهستت لهوه جیهه؟'

'سکت ههیه. سکت دوو مانگه.' ههر كه ئهو وشانههه بیست، با ئم لێپهیدا بوو، فریم به سهر مانگدا. داناش زۆری پێخۆش بوو، چونکو ههردهم به هیوای نهوه بووه بێت به باوک. یه کسهر ههر دوو کمان بۆی چووین كه مندا له كه کوره. به لām یه کهم نیگه رانی من، تهندروستی مندا له كه بوو. ههر كه زانییم سکم ههیه، خیرا ههر دوو کمان چووین بۆ لای دکتۆری مندا لآن. كه دکتۆرهكه تهماشای سکه کهی کردم، ناگادارم کردوه كه پێم نه لێت سکه کهم کوره یان کچه.

'تکات لێده کهم، بهس پێم بلێ، مندا له کهم تهندروستی چۆنه؟'

دکتۆرهكه وتی، 'تهندروستی باشه، زۆر تهواوه.' نهوه ئهو وشانه بوو، كه ده مویت گو یبستیان بيم.

بێگومان پێگر یه كه هه بوو له بهردهم شوو کردنی یهخته وه رانهه له گه ل دانادا، نهویش نیگل بوو. کاتیک سکم جوار مانگ بوو، بریارمان دا پێکهوه بچین بۆ والس بۆ دوا گفتوگو له گه ل نیگل بۆ ههتا ههتایه. كه گه یشتینه له ندهن ئهو له شهبیمارییهی به یانیانم مابوو له گه ل نهو ههتا تووشی سه رمایه کی خراپ بوو بووم. له مالی هاو پێه کمان ماینه وه و پاش چه ند رۆژ كه كه میك بوژامه وه، هیزم دایه خۆم و تهلهفونیکم بۆ نیگل کرد. به لām كه هه سم له گه لدا کرد، وتی منیش سه رمام بووه، سه ردا نه که مم دوا خست.

من و دانا زیاتر له ههفتهیهك له لهندهن ماینهوه پېش نهوهی نیگل نامادیی
 سهردانی نیهمی هه بیته. ته له فونم بۆ کرد و کاتی هاتنی شه مه نده فهره کم دایه تا
 بیته له نیستگا هه ئمان گریت، وه پیم وت، 'هزیش ده کم بزانیته که دانا له گه لندا
 دیت. وه نامه ویت هیچ کی شهیهك بنیته وه، باشه؟'
 'من نامه ویت چاره ی ببینم. نیستا نه مه ته پنده لیم. نهوه شتی که له بهینی من و
 تودا.'

نیگل..

'بۆم گرنگ نییه. بۆم گرنگ نییه. هیچ شتی کم له گه ل نهو نییه.'
 'نیستا زۆر شت له گه ل نهو هیه. نهو ده زگرانی منه. که سیکه من شووی
 پنده کم. تیگه یشتی؟ هه رچی شتی بکم لیره، نهویش له گه لندا ده یکتا.'
 'نامه ویت ببینم، هه ر نهوه قسه مه.' نیر نیگل له خه یالی خۆیدا وای دانا بوو،
 که شه مه نده فهر ده گرم و به ته نیا ده چم بۆ والس. که دابه زین، نیگل چاوه پروانی
 ده کرد، پالی دابوو به کۆله که یه که وه له پارکیندا، ههروهک ناسایی جگه ره ی ده کیشا.
 چروچاوی خراپتر دیار بوو له دواچار که بینیبوووم. نه م جاره قزیکێ درێزتری
 هه بوو، ههروه ها ژیر چاوانی رهش هه لکه را بوون.
 سهیری دانا م کرد و وتم، 'چاکه، نهو مه تا. له سه ره خۆیه.'

چووین بۆ لای و پېش نهوه ی بتوانم وشهیهك له ده م بیته ده ره وه، نیگل وتی،
 'پیم وتی، من نامه ویت ببینم. نهوه م پیتوتی. زۆر رهوشن بوو. زۆر به رهوشنی پیم
 وتی. ده مه ویت به ته نیا بتبینم.'

دانا له سه ر جاده که جانتا کانی دانا. 'سه یرکه، بهو شیوه یه نابیت و ا قسه ی
 له گه لندا بکه یته و نابیت له گه ل منیشدا بهو شیوه یه قسه بکه یته. بۆچی ده ته ویت به
 ته نیا ببینیت؟ نه مه چی تیا دایه؟ ده ته ویت به ته نیا ببینیت؟ چاکه، من نامه ویت

به تهنیا بیبیینیت. وه نهگهر جاریکی تر بیلیتتهوه، یهك شهق له قنگه حیزمهكته ههلهدهدم!

نیگل زیاتر ږنگی هه لگهړا. 'چا که ... له ئوتومبیله که مدا جیگامان نابیتتهوه.'
'من هیچم له گهډ ئوتومبیله که ی تۆ نییه. دهتوانین ته کسپیهك بگرین. تهنیا با
نهم شته کۆتایی پیتییت.'

نیگل خیرا بۆ لای ئوتومبیله که ی چوو، ناوړی دایه وه و وتی، 'نا، نا، نا. من بهو
شیوه یه هیچ شتیک ناکهم.' هه لیکوتایه ناو ئوتومبیله که ی و مه کینه که ی خسته کار
و به لای من و دانادا که له تهنیشت جانتا کانه ماندا و مستابووین، فرکه ی کرد. پیمان
باشوو بچینه هوتیل. خوشبه ختانه، ژوور - و - ناخواردنی به یانیمان له تهنیشت
نیستگاهه دستک هوت. شوینیکی دلته نگ بوو، به لām لهو هه لومه رجه دا، نه وه دوا شت
بوو که نیگهرانمان بکات. چووینه دهره وه بۆ ږیستورانیکی هندی، به لām زۆر په رویشی
خواردنه که نه بووین، زیاتر دانیشتن و بیژه وه خانه له خواردنه که ورد ده بووینه وه،
تا بریارمان دا بگه ږینه وه ژوور مکه مان.

بۆ سبه ینی به یانی دووباره ته له فونم کرده وه بۆ نیگل. 'ته نیا دمه وه ییت شته گانی
خۆم به رم. باشه؟ نهگهر ناته وه ییت له سهر نهمه ږیکه وین، نهوا له بیر خۆتی به ره وه.
ته نیا شته گانی خۆم به ره وه.' به نهمجام نه گه یشتین. نیتر ده بوو من و دانا
هوتیله که مان بگۆږین، چونکو نه و ژوور - و - ناخواردنی به یانییه، که شهو لیی
مابووینه وه، گیرابوو، باشت بوو بچینه جیگایه کی خۆشتر. چونکو نه مان ده زانی، نهم
به زمه له گهډ نیگل که ی کۆتایی دیت. شوینیکی ترمان دۆزییه وه و پاش نه وه ی
چووینه ناوی، دووباره ته له فونم کرده وه. 'سه یرکه، بۆچی نه وه نده بی می شکیت؟
بۆچی نهمه ده که ییت؟ چهند سال نهمه ده بییت به ره ده وام بیت؟ حه وت؟ هه شت؟ ده ی
نیستا چی.'

‘باشە. دەتەۋىت من بىينى، زۆر چاكە. بەلەم تەنيا تۆ. دىم و لە ھوتىلەكە ھەلت دەگرم، بەلەم ئەگەر ئەو بىتە دەردە، ئاگاداربە، كە يەكسەر دەپۇم. نا. تەنيا تۆ.’ ھەناسە يەكەم ھەلگىشا، بەلەم چونكو رېگا چارەيەكى ترم بۇ ئەم كىشە يە نەدەبىينىيە ۋەم باشە.

تەلەفونەكەم دانايە ۋە كىشەكەم بۇ دانا رۇشكەردە. ‘تكات لىدەكەم دانا. رېگام بىدە با بەتەنيا بچم بۇلاى و بزانم دەتوانم قسەى لەگەلدا بكم. بەس رېگای ئەمەم بىدە.’

‘زۆر باشە. ئەگەر تۆ لەو باۋەردەى ئەمە سەردەگىرى. بەلەم ئەگەر دەستت بۇ بەرپىت، دەبىت بزانپت. ئىستا من بە تۆ دەلپم، ھەزم لە چارەى پىسىكى ۋا نىيە.’ بە دانام ۋت، ھەر لەۋناۋە لە ھوتىلەكە نەتەۋە ۋ ئەگەر پىۋىست بوو، تەلەفونى بۇ دەكەم.

نىگل منى ھەلگىرت و چوۋىن بۇ رىيەكى ھاۋىنە، كە بە كرىى گرتىبوو. پىم ۋت، ‘گوپگرە نىگل. من شوو بەو پىاۋە دەكەم، لەۋىش سكم ھەيە. لە دىناى خەيالاتى بچوكى خۇتەۋە، كە من ژنە خۇشەۋىستەكەى تۆم و پىكەۋە ژياۋىن، ۋەرە دەردەۋە و بەزىمى زىاتەر مەنرەۋە. ئىتر بەسە. باشە؟ تىدەگەيت؟ دەى با بچىنە سەر نەمە، ئىستا دەمەۋىت تەلەقم بىدەيت، ھەر ئەم ھەفتەيە. ۋە من ئاگەرىمەۋە بۇ نىۋىورك تا ئەم شتە پوچە كۇتايى نەيەت.’

‘چاكە، پىش ھەموو شتېك من تۆ تەلەق نادەم تا ھەموو ئەو قەرزانەى لاتە بۆمى نەگەرىنپىتەۋە.’

‘ناۋا، پارەى تۆ لاى منە؟ چەندە؟ كى كارى كرد و پارەى دا بە تۆ بۇ چەندەھا سال تا ئىستاش؟’

‘ھەموۋى ئەۋە، دەچوو بۇ خۋاردىنېك كە دەتەۋە. د.’

‘ناوا، تېدەگەم. ھەتا ئەو كاتەي كە لېرە نەبووم. چاكە، مادام خولايى ئەو پارمىيە كەوتۇتە سەرتەو، چەند دەكات؟’

‘بەلەيەنى كەمەو چل ھەزار پائەند.

‘ئۇي! بېچم بۇ كۆي ئەو پارمىيە بېتەم؟ مەن ئەمەندەم نىيە.

‘بۆم گرنگ نىيە. بۆم گرنگ نىيە. بۆم گرنگ نىيە. مەبەستەم ئەمەيە، ھەر ئەمەندەم. تۆ قەرزارى مەن و مەن ھېچ شىكى تەم ناوئەت و مەن تۆ تەلاق نادەم يان ھەرچى شىكى تەم. تۆ لەدەست مەن رەزگار تەم ناوئەت تەم ئەو پارمىيە كە بېچم داو، بۆم دەگەر ئىتەتە. بەھۇي تۆو خانوودەكەي خۆمەم فرۆشت.

‘تۆ خانوودەكەت فرۆشت، چۈنكە لە پاش مەن نەتەتەنەي قىستەكەي بەدەتەو و مەن پەكەم كەوت ئەمەندەم دايەو. ھەمەو ئەمەيە دېمەو بېكەت، كارىك بۇ خوت بېدۆزىتەو، بەلەم تۆ ھەتا ئەمەست نەكەد.

‘چى؟ كارى چى؟ مەن بېچم چى بېكەم - كار لە ماگدۇنالە؟’

‘ئەگەر بەو كارە تەتەنەي قىستەكەي بېدەتەو، بۇچى نە؟’

‘ئەو كارە، پېشەي مەن نىيە.

‘باشە تۆ چ كارىك بە باشى دىزانىت؟’

‘مەن ئىنگە پارىزم.

‘نا، وايە. كارم بۇ دۆزىتەو، دىزان كەدەي و پېشان وتى، نەگەر ئىتەو بەم ناوەدا. لە خوت نەبىتە گەيى لە كەس مەكە. ئەم شتە قۇرە مەن رازى ناكات. ھەسەك چىيە ناتەمەي. دىزانى چى؟ دىزانى پاسپۇرتە ھېچەكەت بەرەت و بېرەتە قىگەت. رۆشەنە ئىتە قەسەردە لەگەل تۆ كەلەي نىيە. ھەسەرەتەي ئىمە ھەرگىز راستەقەنە نەبوو، چۈنكە ھەرگىز ھەيى گەيى بە گەيى يەك تە نەبوو.

‘نوهه راست نيهه، نيتاش راست نيهه. نيتاش له پرووی ياساييه وه وا نيهه. تۆ شووتكردوه به من و ههركيز له دهستی من رزگار ت نابيت، واریس. مندا له كهت زۆل دهرده چیت بۆ هه موو ژيانی.’

له شوینی خۆمه وه هه روا لئی ورد دهبوو مه وه و بیرم دهكرده وه، ههچ دلو فانییهك ههیه بوو بیت به رقیکی وا. ناته باییه کی ترسناکم له هه لومه رجه كه دا ده بیینی. برپارم دا شووی پێبكه کم، كاتیک كه نهو پێی خۆش بوو یارمه تیم بدات ‘چونكو ویستی خوا بوو.’ به هوی نه وهی خوشكه كه ی هاورپیه کی باشی من بوو، ههستم دهكرد هه ر كیشه یه كمان بۆ بیت ه پێشه وه، نهو بكه ویت ه به یمنانه وه. به لام نهو له م ناوه نه بوو.

‘نیگل، من ته لاقی خۆم و مرده گرم، تۆ رازی بیت یان نارازی. نيمه ههچ شتیکی ترمان نيهه قسه ی له سه ر بكه یین.’

بۆ خوله كیک به سامه وه ته ماشای كردم، پاشان به هیواشی وتی، ‘چاكه، نه گه ر من تۆم نه بیت، به واتای نه وه دیت ههچم نيهه. له پێشدا تۆ ده كوژم، نینجا خۆم.’ له جیگای خۆم وشكبووم، به دوای شتیكدا گه رام بیکه م، پاشان كه و ته م بلوف لیدان. ‘دانا به شوینمدا دیت بۆ نیره، نه گه ر من بم له جباتی تۆ ههچ شتیك ناكه م.’ دهمزانی ده بیت یه كسه ر له م ناوه دهرچم، چونكو خهريك بوو كار له كار دهنرازا. بۆ جانتا كه م دانه ویمه وه له زهوییه كه هه ئیگرم، له دوایه پالێکی پێوه نام. سه رهتا دهموچاوم دای به دهستگای سترێكه دا، پاشان سوورم خوارد به سه ر پشندا كه و ته سه ر زهوییه تهخته رهقه كه. له شوینی خۆمدا پالکه وتم، ترسام بجولێم. نهی هاوار مندا له كه م! ترسی نه وهی نازاری مندا له كه مم دابیت، گۆج بووم. به هیواشی هه ستامه سه رپێ.

‘ناخ، سه لامه تی؟’ نیگل هاواری كرد.

‘نا، باشم،’ بەئارامى وتم. ئىستا ئىتر زانىم چەند كەرم، كە بەتەنيا ھاتووم بۇ ئىرە و دەمەوئە بە ساغى دەرىچەم. ‘باشم، ھىچەم نىيە.‘ يارمەتى دام ھەستم. خۇم وا پىشاندا كە ئاسايىم، چاگەتەكم لەبەرگەرد.

‘مەن دەتگەيەنم. سوارى ئوتومبىلە ھىزەكە بە.‘ دووبارە تورە بۆۋە. كاتىك بە رېگاۋە بوو، لە دلى خۇمدا وتم: زۆر قىنى لەم كۆرپەيەيە و ھىچ شتىك لەۋە زىاتەر دلخۇستىرى ناكات لەۋە بە مردوىى بېيىنىت. تۆ بلىى ھەۋل بەدات لە كەندەلانىكىدا وەرمان گەرىنى؟ پىشتىنى كورسىيەكەم بەست. ھاۋارى دەگرد، جىئوى دەدا و ھەرچى ناۋ ناتۆرەيەك كە دەيزانى، پىيدام، بەلام مەن لە شوئىنى خۇم بىدەنگ رېك تەماشى پىشى خۇم دەگرد، دەرسام شتىك بلىم و لىم بەدات. ئىتر لەۋ كاتەدا مەت بوو، خۇم بۇ گرنگ نەبوو، تەۋاۋ پەرىشانى كۆرپەكەم بووم. مەن خۇم كەسىكى شەپانىم، ئەگەر سەم نەدەبوو، دەمكەرد بە تۆپ.

كە گەپىتىنە ھۆتىلەكە، ھاۋارى كەرد، ‘خۇيەتى؟ دەجى تەنيا دادەنىشىت و ھىچ شتىك ئاللىت - پاش ئەۋەى ئەۋ ھەموو شتەم بۇ كەردى!‘ ھەرگە ئوتومبىلەكە ۋەستا، بەسەر مەندا دەستى بىرد دەرگاگەى كەردەۋە و پاللىكى پىۋەنام بۇ سەر زەۋىيەكە، قاچىكە لەناۋ ئوتومبىلەكەدا گىرى كەرد، ھەۋلەم دا قاچەم دەرپەنم لە ئوتومبىلەكە و پاكەم و خۇم بىگەيەنمە ژوورەكەمان لەسەرەۋە.

ھەرگە دانا دەرگاگەى لىكەردمەۋە، فرمىسك بەچاۋمدا ھاتەخوارەۋە، ‘چى پوۋىداۋە؟ چى لىكەردى؟‘

ھەموو شتىك لاي مەن رۇش بوو: ئەگەر راستىم بە دانا بوتايە، نىگلى دەكۈشت و پاشان دەكەۋتە بەندىخانەۋە و مەنىش بەتەنيا مەندالەكەم گەۋرە دەگرد. ‘ھىچ نەبوۋە، ھەرۋەك خۇيەتى، كەسىكى ھىچە. شتەكانم ناداتەۋە.‘ لەكورتى بىراندەۋە. ‘ئەۋەيە؟ دەى وارىس ئەۋ ھىچە لەبىر خۇتى بەرەۋە. ئەۋە ناھىنىت بۇى بگرىت.‘ مەن و دانا، يەكەم فرۆكەيەك كە دەكرا، گرتمان و گەپاينەۋە بۇ نىۋىورك.

كاتىك سىكىم ھەشت مانگ بوو، ويىنەگرىكى ئەفرىقىي بىستېبوى سىكىم ھەيە، داۋاي لىكرىد وىنەم لىبىگرىت. خۇي لە ئىسپانيا كارى دمكىرد، داۋاي كىرد بىچىم بۇ ئەۋى. زۇرم پىخۇش بوو، چونكى ترسى سەفەر كىردىم نەبوو. دىشم زانى لەپاش شەش مانگىيەۋە نابىت سۈرى فرۇكە بىم، بەلام چاكەتتىكى پانوپۇرم لەبەر كىرد و چوۋمە ناو فرۇكەكەۋە. كۆمەللىك ويىنەي جوانى لىكرىت بۇ ماريە كىليرە.

بەلام جارىكى تىرىش ناچار بووم بە سىكەكەۋە سەفەرىكەم. بىست پۇز پىش ئەۋەي مىندالم بىيت، بە فرۇكە رۇيشتەم بۇ نىراسكا بۇ مالى باۋكى دانا، بۇنەۋدى پاش مىندال بوون يارمەتىم بىدىن. لەلاي دايك و باۋكى دانا مامەۋە لە ئماھا. دانا كاتى دانابوو كە لەگەل تىپەكەدا مۇزىك بىژىنىت و ھەفتەي داھاتوو بە فرۇكە بگەپتەۋە. پاش ماۋمەكى كەم لە گەيشتىم، بەيانىيەكىان ھەستام و ھەستەم بە ناناسايى بوۋنى گەدەم كىرد، ھەر بىرم دىمكىردەۋە كە شەۋى پىشوو چىم خواردوو، بۇتە ھۇي ئەم نازارە. ئەو پۇزە ھەروا بەردەۋام بوو، بەلام زۇر گويم پىنەدا. بۇ رۇزى دوايى نازارىكى تەۋام ھەبوو. ئىنجا كەۋتمە كەلگەلەي ئەۋەي كە لەۋانەيە نازارى گەدە نەبىت. لەۋانەيە مىندالم بىيت.

تەلەفونم بۇ دايكى دانا كىرد لەسەر كار و پىم وت، 'گويىگرە، ئەم نازارە ناناسايىيەم بۇ ھاتوو و رۇشتوو. تەۋاي دويىنى و شەۋى راپوردوو بوۋمە. بەلام خراپىر بوۋە. نازانم چىم خواردوو، بەلام ھەست دىمكىم نازارىكى نامۇيە.'

'ۋارىس بە راستتە. ئەۋە ژان دىم گرىت!'

ئۇي! ئىتر بەراستى خۇشحال بووم، چونكى تەۋا نامادە بووم مىندالەكەم بىيت. تەلەفونم بۇ دانا كىرد لە نيويورك و پىم وت، 'لەۋ باۋمەدام مىندالم بىيت!'

'نا، نا، نا! تا دىگەمە ئەۋى بۇت نىيە مىندالت بىيت. مىندالەكەم بىگرا! ۋا ھاتم! ۋا سۈرى فرۇكە دىم.'

‘خۆت ومره و بىگره! باشه من چۆن ئەمە بكمه؟ مندا لكه بگرم!‘ نۆى، پياوان
 چەند كهرن! بەلام دەمويست دانا لهوئ بىت كه مندا لكه لىدمبىتەوه و زۆرم
 پىناخۆش دەبوو ئەگەر ئەو ئەمەى نەبىنایە. پىش ئەوەى من تەلەفون بۆ دايكى
 بكمه، ئەو خەستەخانەى ئاگادار كردبۆوه و سستەرىك هات و داواى لىكردم
 تەماشايەكم بكات. سستەرەكه پىى وتم، ئەگەر دەمەوئىت مندا لكه لىبىتەوه،
 دەبىت بكمەه پياسەكردن. هىنامە بەرچاوى خۆم، ئەگەر نەمەوئىت مندا لكه
 لىبىتەوه، ئەوا دەبىت بەپىچەوانەوه كار بكمه، لەبەرئەوه پالكەوتم و جوئەم لە خۆم
 برى.

دانا نەگەشت تا ئىوارەى داواىى. تا ئەو كاتە سى رۆژ بوو، ژانم هەبوو. كاتىك كه
 باوكى چوو بۆ فرۆكەخانە بىهئىتەوه، من كەوتبوومە هەناسەپرگىيەكى قوول.
 ‘ئوۆۆ، ئىيى! ئاى! ئاى جى بكمه!‘

‘هەناسە بدە، وارىس، هەناسە بدە!‘ دايكى دانا هاوارى دەكرد. برپارمان دا، كه
 كاتى چوونە خەستەخانە هاتوو، بەلام نەمان دەتوانى بچىن چونكو باوكى دانا
 ئوتومبىلەكەى بردبوو. كاتىك هاتنەوه، هەتا پىشەنەوهى بىنە مائەوه، هاوارمان
 لىكردن، ‘بگەرپنەوه بۆ ناو ئوتومبىلەكه، دەچىن بۆ خەستەخانە!‘

كاتزمىرى دەگەشتىنە خەستەخانە، بۆ سبەىنى كاتزمىرى دەهشتا مندا لكه
 نەبوو. ‘دەمەوئىت بە درەختىكەوه جۆلانە بكمه!‘ بەردەوام هاوارم دەكرد.
 دەمزانى ئەمە غەرىزەكەى تەواو ئازەلئىيە، وەك غەرىزەى مەيمون. بەو ناوەدا
 دەجوئىن، دادەنىشن، بە چىچكانەوه دادەنىشن، رادەكەن و جۆلانە دەكەن تا
 مندا لكەيان لىدمبىتەوه. تەنبا پالناكەون. وە لەو رۆژەوه تا ئىمەرۆ دانا بە مەيمون
 بانگم دەكات. بە دەنگىكى ژنانەوه هاوار دەكات، ‘ئاا، دەمەوئىت بە درەختىكەوه
 جۆلانە بكمه!‘

كە لە زوورى منداڵبوون بووين، باوكى چاومرپوانكراو كەوتىبوو وانهدانى من،
‘هەناسە بدە، بەبە، هەناسە بدە.’

‘قوندىر! لىم دوورگەودرمو. دىتكۆژم!’ ئەى ھاوار، دەمويست بىكۆژم. حەزم بە
مردنى خۆم دەکرد و پيش ئەوئى بىرم، دەمويست لە كوشتنى ئەو دىنيا بىم.

لەكوئايىدا، لە نيوەرپۇدا، ساتى لەدايكبوونى ھات. من زۆر مەنۇنى ئەو دىكتۆرە
بووم لە لەندەن، كە نەشتەرگەرى بۆ كردم، چونكو لەو باومرپەدا بووم، نەمدەتوانى
منداڵەكەم لىيىتەو، نەگەر بە دووراوى بىمامايەتەو. پاش نۆ مانگ چاومرپوانى و
سى رۆژ نازار كىشان، جادوگەرەنە گەشت. ئۆۆۆ! پاش ئەو ھەموو ماومە، زۆر
خۆشحال بووم بە بىنىنى - ئەو شتە بچوك بچوكە. زۆر جوان بوو، بە قىزىكى پەشى
ناورىشى، دەمىكى بچوك و پەنجەى درىزى قاج و دەستى. پەنجا سانتىمەتر درىز
بوو بەلام قورسايى دەگەشتە سى كىلۆ. يەكسەر كۆرەكەم وتى، ‘ناھ’ و بە
كونجكاويەو تەماشاي دەروپشتى كرد. ئەمە ئەو بوو؟ خۆيەتى؟ نا ئەمە
رۆشنايە؟ دەبىت ھەست بە خۆشى بىكات پاش ئەوئى نۆ مانگ لە تارىكىدا بوو.

بە ستافەكەم وتبوو، ھەرگە منداڵەكەم لىيىو، پيش ئەوئى بشۆرپىت پان شتىكى
تر، بىخەنە سەر سنگم. كرديان و لەو ساتەدا كە گرتە باومش، راستى ئەو وتەيەم
بۆ دەرگەوت، كە ھەموو دايكان بە منيان وتبوو: لەو كاتەدا، ھەرگە منداڵەكەت لە
نامىز دەگريت، يەكسەر نازارت لەبىر دەجىتەو. لەو ساتەدا ھىچ نازارىكەم نەبوو.
ھەمووى ھەر خۆشى بوو.

ناوم نا ئالىك، كە بە سۆمالى بە واتاي شىرى بەھىز دىت. بەلام ئىستا، بەو دەمە
بچوكە خەروە، بەو روومەتە قولپانە و تاجە قىزە لولە پەشەو، زياتر لە
كوپىدىكى پەش بچوك دەكات تا شىر. ناوچەوانى ساقى گەورەى، دروست لە
ناوچەوانى من دەجىت. كاتىك قەسەى بۆ دەكەم، دەمى دەھىنەتەو يەك، وەك ئەوئى

بائنده بێت و خۆی ناماده بکات بۆ خویندن. لەو ساتەوهی هاتۆتە دنیاوه، بەردهوام کونجکاو بووه، لە هەموو شتێک وردبۆتەوه و سەیری جیهانی تازەى کردووه.

کاتیگ که کچیکی بچوک بووم، لە نیواراندا پاش لەومراندنی ئازەلەکانم، زۆر چاوم لەوهوه بووه بگەرپمەوه و لە باومشی دایکمدا پالکەوم. دەستی بەسەرمدا دەهینا، هەستیکی نارامی و ناسودەیی پێدەبەخشییم. ئیستا منیش لەگەڵ ئالیک هەر ئەوه دەکەم، زۆری پێیخۆشه هەرکە دەستی بۆ دەبەم. مەساجی سەری بۆ دەکەم و یەکسەر لە باوهمدا خەوی لێدەگەویت.

لەو رۆژەوهی لەدایک بووه، ژيانم گۆراوه. خۆشیەك که من لەوی دەبینم، بۆ من هەموو شتێکە. هەموو ئەو شتە بچوکه و هیچانەم خستۆتە لاوه، که جاران مایەى نیگەرانییم بوون و گلهییم لێیان هەبوو. تیگەیشتم که هیچ یەك لەوانه، ئەوه ناھێن. کاتیگ کۆرەکەم بە ژيان چاوی پشکوت، ئەوهی بیرخستەوه، که ژيان - دیاری ژيان - هەموو شتێکە.

1.Freelance.

2.Fatal Attraction : سەرنجراکیشیکی کوشنده

به شی حه فدهم

بالويز

له كه لتورى ئيمه دا، كاتيك ژن دهبيت به دايك، كومه لیک ريزی به نسیب دهبيت. نینسانیکى ترى هیناوتمه نهم دنیاپه وه، یارمه تی ژیاى داوه. كه نالیک له دایکبوو، منیش بووم به دايك، ژنیک كه به تمه نیک گه یشت. پاش تیپه پاندى خولیک له ژنیه تیم. كه به خه ته نه گردن دهستی پیکرد، له پيش بالقبوونمدا له تمه نى پینچ سالیدا و به له دایکبوونى مندا له كه له تمه نى نریك سی سالیدا کوتایى هات. به مه ریزى دایکم له لام زیاتر بوو. تیگه یستم كه ژانى سۆمالی دهبيت چ هیزیکى له بننه هاتوو یان هه بیت بو هه لگرتنى نهم باره، ته نیا له بهرته وهى به میینه یی له دایک بوون. وهك ژنیک كه له رۆژناوادا ده ژیم، هه ولم داوه نه وهى پیویست بیت بیکه و هه ندیک جاریش له و باوه ردا نه بووم، له توانای من دایه: زه وى ماکدونا لدم سرپوه، له کاتیکدا كه سورى مانگانه م نه وندنه نازار اووی بووه، وامزانپوه ده بووریمه وه. نه شته رگه ریم کرد بو گردنه وهى کونه ندای میینه ی ته واداخراوم، بونه وهى بتوانم ناسای میزبکه م. نو مانگیش به سکپری، سوارى شه منده فهری ژیر زه وى بووم بو هارلیم له سه رده وى شار، به سه ر پپلیکانه دا سه رکه وتم و چووم بو بازار بو شت کرین. سی رۆژ ژانم هه بوو، كه دلنیا بووم له وهى به بهرچاوى پزیشکه گانه وه له سالونى مندا لپووندا یه کسه ر دهمرم.

راستییه که ی من که سیکی به خته وهرم. نه و کچانه ی ناو ده و نه گان چى بکه ن، میلا و میل دهرۆن بو ناودانى بز نه گانیان، هاوکات به نازارى سورى مانگانه وه دمنالین، ته نانه ت ناتوانن پشتیان راستکه نه وه؟ یان ژنیک هه رکه مندا له که ی لیبووه، وهك پارچه په رۆ، به دهرزى و دمزوو دووباره دمیدورنه وه، بونه وهى زیکه ی به ته سکی بمینیته وه بو میرده که ی؟ یان ژنیکى سکپری نو مانگه، كه له بیاباندا هه ولئ به ده سته ینانى خوراکیه تی بو تیرکردنى سکی برسى یانزه مندا له که ی ترى؟

يان نهو ژنه چی به سهر دیت، که هیشتا به دوراوهی ماوه تهوه و کاتی له دایکبونی به کم مندا لیه تی؟ چی پروودهدا، کاتیک ژنیک به ته نیا، دایکم ناسا، ده چیته ناو چوله وانی بیابان و هه ولدهدا له سهر دسستی خویدا مندا له کی بییت؟ به داخه وه، وه لامي نهو پرسیره دزمانم. گه لیک خوینیان له بهر دره پروا تا گیانیان درده چیت و نه گهر شانسیان هه بییت، نهوا میرده کانیان دهیان دوزنه وه پیش نهوی دال و چه قه ل بیان دوزنه وه.

که چوومه ته مه نه وه و زیاتر فیربووم، تیگه یستم که من ته نیا نییم. گرفتی تهنروس تییه، که من دسست و په نجهی له گه لدا نهرم ده کم، ملوینه ها کچ و ژن له سهرتاسه ری جیهاندا به دسسته وه دنالینن. به هو ی نهریتی نه فامی، زوربه ی ژنانی کیشوهری نه فریقا ته وای ژیانیان به نازاره وه ده به نه سهر. کی به هانای ژنیکه وه ده چیت له بیاباندا - وه ک دایکم - نه پاره یه کی پییه نه دسه لاتیکی هه یه؟ ده بییت که سیک قسه یه ک بو نهو کچه بچکولانانه بکات که دهنگیان لیوه نایهت. منیش وه ک نه وانه، له خیزانیکی کوجه ریبه وه هاتووم و هه ستم کردووه چاره نووسی من نه ووه، که به هانای نه وانه وه بجم.

هه رگیز ناتوانم پوونی که مه وه، که بوچی هه ندیک لهو شتانه ی که له من پروویداوه، ته وای ریکه وت بووه. به لام له راستیدا باومریم به بیروکهی ته وای ریکه وت نییه، ده بییت شتی زیاترمان هه بییت بو ژیان وه ک له وای نیستا هه یه. له بیاباندا خوا منی پاراست له شیریک، کاتیک له ماله وه هه لاهاتم، ههر لهو ساته به دواوه، هه ستم کردووه پلانیکم بو دانراوه، هو یه که هه یه بو مانه وای من به زیندوی. به لام ده بییت نهو هو یه چی بیت که له نارادایه؟

ماو میه که له مه و پیش، ماریه کلایره، نووسه ری گو فاری هاشن، داوای دیمانه یه کی لیکردم. پیش دانیشته که، کومه لیک سهرنجم له لا دروست بوو، که ده مویست لهو

ديمانه يه دا ببيت. كه بۇ نانخواردنى نيوهړو رۇزنامه نووس لاورا زيقم بينى، يه كسهر چووه دلمه وه. پيم وت، 'گوډگره، من نازانم چ جوړه به سهرهاتيكت له من ددويت . به لام نه گهر به دواى باسى موديله ودهيت، نهوا ملوئينك جار له سهرى نووسراوه. نه گهر په يمانى چاپكردنم پيدده ديت، نهوا من به سهرهاتيكي راسته قينهت بۇ دهگيرمه وه.'

لاورا وتى، 'چاكه، نه وپهړى كوششى خوم ده كم، و ناميرى تومار كړنه كهى دا گيرساند. دمستم كړد به گيرانه وهى به سهرهاتى خهته نه كړنه كهى خوم له مندا ليدا. له پر، له نيوى ديمانه كهدا، دايه پر مهى گريان و ناميره كهى كوژانه وه. 'نوى، نه وه چيته؟'

'نه وهى دهگيرپته وه زور ترسناكه ... خهريكه دلم ديتته دهره وه. هه رگيز ناتوانم به خهوى شهويش بيبينم كه هيشتا نهو ستانه تا نيمرو پرووده دا. 'نير نه وهيه ده بيبينى. مهبهست ههر نه وهيه كه خه لكى رۇژا ناگادارى نه وه نيين. نينجا لهو باوهره داي ددتوانى شتى وا بخه يته ناو گوډارمكه ته وه. گوډاريكى جوانى ريكوپيك، كه ته نيا ژنان ده يوښته وه؟' 'به لينت پيددهم، چى بتوانم به باشرين شيوه ديكه م. به لام بريار دهگه رپته وه بۇ به رپوه به ركه م.'

بۇ رۇزى دوايى پاش ديمانه كه، سهرسامى و شهرمه زارى دا بگرتم له وهى چيم وتووه. هه موو كه سيك له نه نيينيه كى كه سايه تى من ناگادار ده بيتته وه. هه تا نزيك ترين هاوړيم، ناگادارى نه وه نه بووه كه له مندا ليدا چيم به سهرهاتووه. وه من له كه لتوريكه وه هاتووم له سومان، كه ناسايى قسه كړد له سهر بابيه تى ودها بفه يه. كه چى نيستا من له باره يه وه بۇ ملوينه ها خه لكى نه ناس ددويم. به لام له كوتايدا بريارى خوم دا: چونه با وا بيت. شكومه ندى بخه ره لاوه نه گهر وا پيويست بكات. ههر وام كړد. شكويى خوم خسته لاوه، وهك نه وهى جلوبه رگ به خومه وه نه هيلم.

خىستىمە كەنارەۋە و بە پروتى چوۋمە دەرەۋە. بەلام نىگەرانى كاردانەۋەى سۆماليەكانى تر بووم، دەمەيتىنە بەرچاۋى خۆم، جى دەلتىن، 'چۆن دەۋىرىت رەخنە لە نەرىتى باۋاپىرانمان بگىرتا' دەتوانم پىشېبىنى ئەۋە بىكەم، كە خىزانەكەمان ھەمان قىسە دەلتىنەۋە، كە لە سەردانەكەمدا بۇ ئىسوپىيا پىيان وتم، 'لەۋ باۋەرەداى چونكو لە رۇژئاۋاۋە ھاتوۋىتەۋە، ھەموو شتىك دەزانى؟'

باش بىر كىرەنەۋىيەكى زۆر، تىگەيشتم كە لەبەر دوو ھۆ دەبىت ئەم باسە بىكەمەۋە. يەكەم لەبەر ئەۋەى شتىكە لە ناخى دلمەۋە ئازارم دەدات. سەرەرەى گىرفتى تەندروستى، كە ھىشتا روۋبەرۋوم لەگەلى، ھەرگىز لە خۆشى سىكس چىژ نابىنم، لىي بىبەشكراوم. ھەست دەكەم ناتەۋاوم، ھىچم لە دەست نايەت و دەشزانم ھىچ رىگا چارەيەكەم نىيە بۇ گۆرەنى، ئەمەش ئەۋبەرە بىتھىۋايىيە. كە دانام بىنى، سەرئەنجام كەۋتمە ئەۋىنەۋە لەگەلىدا و وىستم خۆشى سىكس تاقىكەمەۋە لەگەل بىۋاۋىكدا. بەلام ئەگەر پىرسىارم لىبىكرىت، 'ئايا چىژ لە سىكس دەبىنم؟' دەلتىم نا بەۋ شىۋەيەى كە ھەيە. تەنبا پىم خۆشە نىزىكى دانا بىم، چونكو خۆشم دەۋىت.

لە تەۋاۋى ژيانمدا ھەۋلەم داۋە ھۆيەك بدۆزىمەۋە، كە بۆجى خەتەنەكراوم. لەۋانەۋو ئەگەر ھۆيەكى باشم بدۆزىيەۋە، قىۋولتى ئەۋەم بىكرەيە كە بەسەريان ھىناوم. بەلام بە ھىچ شتىك نەگەيشتم. چەند ھەۋلەدانى بىھودەم بۇ دۆزىنەۋەى ھۆيەك درىژەى كىشاۋە، ئەۋەندە زىاتر تورپەتر بووم. پىۋىستە لەبارەى ئەم نەھىيەۋە بدویم، چونكو لە تەۋاۋى ژيانمدا لە ناخى خۆمدا ھەلەم گىرتوۋە. لەبەر ئەۋەى لە خىزانەكەمەۋە دوورم، نە دايك ھەيە، نە خوشك، نە ھىچ كەسنىك، تا دلى خۆمى بۇ بىكەمەۋە. رەقەم لە وشەى 'قوربانى' دەبىتەۋە، چونكو ھىمايەكە بۇ بىندەسەلاتى. بەلام كە ژنە قەرمەجەكە قەسابى كىردم، دروست من ئەۋە بووم. ئىستا كە ژنىكى تەۋاوم، ئىتر قوربانى نىيىم، دەتوانم كارىك بىكەم. بە نوۋسىنى وتارىك بۇ ماریە كلايرە، وىستم ئەۋ كەسانەى كە ئەۋ ئەشكەنچەيە دەدەن، بەلەيەنى كەمەۋە

گوڼيان له هه سټي ژنيک بيت، چونکو هه موو ژناني ولاته که ی من دهنګيان لڼوه نايهت.

پاش نه وهی نه ټينيه که مم درګاند، تووشی خه لګانک بووم که به ناموڼيه وه له سر جاده ته ماشايان ده کردم. برپارمدا پشتگوڼيان بخه م. چونکو هو ی دووهمم بو بلاوکر دنه وهی نه نووسراوڼيه، نه وه بوو که خه لګ ناګادار بيته وه، نه م کاره هيشتا، تا ئيمړو نه نجام ددریت. هه وئی من ته نيا به خاتری خو م نه بوو، به لګو بو هه موو نه و کچولانه يه له جيهاندا که نه م کاره يان به سر دهينن. سهدان نيين، هه زاران نيين، به لګو ملوڼنه هان، که له گه ليدا ده ژين و به هوڼيه وه دهرن. تازه بو من زور درمنګه گوږانک له هه لومهر جه که ی خو مدا بکه م، هر ئيستا سه قهت کراوم، به لام له وانه يه هه نديک که س رزگار بکه م.

ګانک ديمانه که م به ناو نيشانی 'تراژيدیای خه ته نه ی کچک'^۱، بلاو بوو وه، کاردانه وه ګان جيګای سه رنج بوون. لاورا کاریکی باشی کرد و چاپکر دنه که ی نازايه تی ماريه کلايره بوو. گوږاره ګان و ريکخراوی 'يه کسانى هه ر ئيستا'^۲، که خه بات ده ګات بو ماق ژنان، نامه يه کی زوری هاو پشتيان به سر ددا رڅا. خوڼنه ران، هه ر وه لاورا که نه و رڅه ی پيم وت، ته واو تووشی شوک بوو بوون:

بو مانګنيک ده چیت، تووشی ترسنيکی زور بووم له خوڼدنه وهی به سره هاتک ددریاره ی 'خه ته نه ی' کچان، له لايه ن ماريه کلايره، له ژماره ی مارتدا و نه متوانيوه تا ئيستا نه و ترسه له دلی خو م درکه م. زور سه خته باومر بکه يت که سيک، ژن يان بياو. بتوانيت له بير خو ی به ريت هه يان خو ی وا پيشان بدات، که ناوا خوڼن ساردانه و نامرؤفانه هه لسوکه وت بکات له گه ل هاوړه گزه نينسانيه که ی خو ی، که خوا دروستی کردووه وده هاوړتي بياو و ياوډری، 'يارمه تيدمری'. ننجيل ده لیت بياو

‘ژنەکانی خۆیانیان خۆشەمۆیت.’ هەتا ئەگەر ئەوان لە کلتورێکدا دەژین کە جینگایەك بۆ خوا قایل نەبن، ئەوا خەڵکەکی نابێت چاوی بنوقێنێت لەوێ کە نازار، دەستوەشاندن و هەتا گۆشتاریک وەک سەرئەنجامدانی ئەم کارە، چەند هەڵەیه! چۆن دەتوانن رینگا بێدەن ئەمە بەسەر ژنەکانیان، کچەکانیان و خوشکەکانیان بێت؟ بێگومان دەبێت بزانن کە لە زۆر ڕۆوهو ژنەکانیان دەرۆخێن!

خوا بە ھانامانەو دەبێت، دەبێت شتێک بکەین. لەخەو ھەڵدەستم بیری لێدەکەمەو، دەچمە ناو جینگاو بیری لێدەکەمەو و چەندەھا ڕۆژ فرمیسکم ڕشتوو! بێگومان (بۆجوونی جیھانی)³ و ڕیکخراوی تر لەم جۆرە، دەتوانن ئەو خەڵکە ئاگادارکەنەو و فێریان بکەن، کە چۆن ھاوسەرایەتی و پیکەو ژیان زۆر باشتر ھەڵدەکات، چ بۆ پیاوان و چ بۆ ژنان، وەک ئەوێ کە مەبەست بوو، ھەروەھا ژنان کە بە ئەندامێکی تاییبەتی لەشەو لەدایکبوون، بۆ مەبەستیکی باش، ھەروەکا ئەوێ پیاوان!

نامەپەکی تر:

ھەر ئێستا لە خۆیندەنەوێ وتاریک لەسەر واریس دیریە بوومەو، باری دەرروونیم تیکچوو لەوێ کە ئەو جۆرە لە ئەشکەنجە و سەقەتکردنە ھێشتا بەسەر کچانێکی بچوکدا دەھێنرێت. بە ئاستەم باوم دەکەم، کە شتێکی وا سادی تانیمرۆ دەکرێت. گرفتیک، کە جینگای باوم نییە، ئەوێ کە ئەم ژنانە لە تەواوی ژیانیدا باجی ئەم کارە دەدەنەو. ئەمە نەریتە یان نا، ئەم دەستدرێژیانە بۆ سەر کچان دەبێت لەسەر تاسەری جیھاندا گۆتایی پێھێنرێت. رینگا بێدەن با کیری گورێک بېرم و دواوی بیدورومەو، بەئێنتان پێدەدەم ئەم نەریتە گۆتایی پێدەھێنرێت. چۆن دەتوانی لەگەڵ ژنێکدا بجیتە جینگاو کە نازاری زۆر و بیکۆتایی ھەبێت؟ ئەم بەسەرھاتە

چاۋانمى پىرگىرد لە فرمىسك، ئەم نامەيەشم بۇ رىكخراۋى 'يەكسانى ھەر ئىستائىيە،
بۇ زانىيارى لەسەرئەۋدى كە چۆن يارمەتەيان بىدەم.

نامەيەكى تر كە بۇ من ھاتبوو:

زۇر بەسەرھاتى ترازىدى وتراۋد و زۇرى تىرىش لە داھاتوۋدا دەۋىرتىت، بەلام وارىس،
زۇر نەوتراۋد لەسەر كەلتورىكى وداھا ترسناك كە نەو خەلكەى كارىكى وداھا بەسەر
مىندالەكانىيان دەھىنن. كە ئەۋەم خويندەۋ دەستەم كىرد بە گىريان و لە ناخى
دەروۋندا ھەستەم بە نازار كىرد. دەمەۋىت ھەۋلىك بىدەم بۇ گۆرۈنى ئەم شتانە، بەلام
نازانم كەسنىك دەتۋانىت چى بكات.

ناسودەبۈۋم بەم نامە ھاۋپشتىيانە، بەلام تەنیا دوو نامەى سەرزەنشتەرانم
بەدەست گەپشت، كە ئەۋىش جىڭگى سەرسامى نەبۈۋن، لە سۇمالەۋە ھاتبۈۋن.
دەستەم داپە دىمانەى زياتر و قەسەردن بۇ قوتابخانەكان، رىكخراۋە مەدەنىيەكان
و بە شىۋەيەكى سەرەكى لەو شوپىنانەى كە دەمتۋانى ئەم بابەتە جەماۋەرى
بەكەمەۋە.

چارەنۈۋسەم شتىكى تىرىشى بە خۇيەۋە بىنى. ھونەر مەندىكى مكىاج بەرپىگاۋە
دەبىت بە فرۇكە لە نەۋرۈۋاۋە بۇ نىۋىورك، دەست دەداتە گۇفارەكەى ماريە كلايرە
و دىمانەكەى من دەخۈينىتەۋە. ھەرلە فرۇكەكەدا پىشانى خاۋەنكارەكەى دەدات و
پى دەلىت، ئەمە پىۋىستە بىخۈينىتەۋە. رىككەكەۋىت خاۋەنكارەكەى باربارا
ۋالتىر دەبىت. باربارا دۋاىى بۇى گىرامەۋد، كە نەيتۋانىۋە دىمانەكە بە تەۋاۋەتى
بىخۈينىتەۋە چۈنكە پى تىكچۈۋە. ھەرچى چۈننىك بۈۋد، ھەستى كىردۈۋە كە ئەم
گىرقتە دەبىت بىكرىتە جىڭگى گىتوگۇ. بىرپار دەدا بەسەرھاتەكەى من بكات

زنجیریه کی 20/20 بهشی قسه و یاس، تا بینهران ناگاداربته وه له خهته نهی کچان. نیسیل یاس وینتراب به خشیشیکی دانا بو براوی زنجیره که، به ناوی 'سه فیری تیمار کردن'.

کاتیک باربارا دیمانه ی له گه لدا ده کردم، دهمویست بگریم، وام ههست ده کردم رووتم. گیرانه وهی به سهرهاتی که له نووسراومیه کدا، هه رچی چوئیک بیت دووریه کی دروست ده کردم له نیوان من و خوئنه راندا. به لام که فیلمیان ده گرتم بو 20/20، دهمزانی له و کاته دا کامیره که له سهر دهموچاوی منه، که نهئینییه که ته وای ته مه نم پاراستوومه، ناشکرای ده که م، وه که نه وه وابوو که سی که به جه قو شه قم کات و پوخم بخاته روو.

'سه فیری تیمار کردن' له هاوینی 1997 دا په خشکرایه وه. هه ره له پاش نه وه، نازانه که م ته له فونی بو کردم و وتی که نه ته وه په کگرتوو ده کان په یوه ندیان پیوه کردوو. یو ئین نه و زنجیره 20/20 یان بینیه و دمیانه ویت په یوه ندیم پیوه بکه ن.

رووداو ده کان پئگه یه کی تری سهرنچراکیشیان گرت به ره. بهشی دهرمانی دانیش توانی نه ته وه په کگرتوو ده کان داوایان لی کردم په یوه مست بم به که مپینی گو تایی هیان به خهته نه کردنی کچان. پئخراوی ته ندروستی جیهانی هه ندیک ناماری ترسناکی راسته قینه ی بلا و کرده وه، که نیشاندهری به رفراوانی نه م گرفته بوو. پاش بینینی نه م ناماره، بو م روون بوو وه که نه مه ته نیا گرفتی من نییه. خهته نهی کچان یان نه وهی که نیمرو به شیومیه کی دروست تر ناوی لیده به ن، سه قه تکردنی نه ندای میینه (FGM) نه ریتیکی باوه له بیست و ههشت ولاتی نه فریقادا. یو ئین ده یخه ملیتیت، که نه م کاره به سهر سهد و سی ملوین کج و ژندا هینراوه. هه ره ساه و پئشبینی ده گرتیت، به لایه نی که مه وه دوو ملوین کج بینه قوربانی - که ده کاته روژی شهش هه زار. ناسایی نه م کاره له هه لومه رجیکی سهره تاییدا، له لایه ن داپیره وه

يان ژنى لادىۋو ئەنجام دەدرىت. ھىچ كەرمسەيەكى بېھۆشكردن بەكار ناھىنن. بۇ بىرىنى كچەكە، دەستيان بە ھەرچى شتىك بگات بەكارى دەھىنن، ۋەك: گوڭزانى رېشتاشىن، چەقۇ، مەقەست، شوشى شكاو، بەردى تىز - و لە ھەندىك ناوچەدا - بە دان. ژمارەى ئەم ھەسابىيە چەندە، لە شوڭنىكەۋە بۇ شوڭنىكى تر و جۇرى كەلتوورەكان، دەيگۇرۇت. بچوكتىن زيان بىرىنى پۇپەى مېتكەيە ، كە دەيىتە ھۇى ئەۋەى، ئەو كچە تا كۇتايى ژيانى لەزەت لە سىكس نەبىنىت. گەرەترىنىشىان خەتەنەى فېرەۋنىيە ، كە لە سەدا ھەشتاى ژنانى سۇمالى دەكرىن. ئەمە ئەو جۇرەيانە كە بەسەر مەن ھاتوۋە. سەرئەنجامى دەستبەجىي خەتەنەى فېرەۋنى ناۋىتەيەكە لە شۆك، ھەۋكردن، بىرىنداربوۋنى بۇرى مېز و كۈنى كۆم، چۈننىيەتى بەيەكەۋە لكاندىنى نەشتەرگەرييەكە، گەزاز، ھەۋكردىنى مېزەلەدان، ژمەرەۋى بوۋنى خوين، HIV و ھەۋكردىنى جگەر. سەرئەنجامى درېژماۋەى ئەم كارە، ناۋىتەيەكە لە نەخۇشى درېژخايەن و چەند جار دووبارە بوۋنەۋەى ھەۋكردىنى مېزەلەدان و ھەۋز، كە لەۋانەيە بېيىتە ھۇى نەزۆكى، تلۇق و دومەل بە دەۋرى زىدا، نازارى دەمار، پۇژ بە پۇژ سەختەر بوۋنەۋەى دانەدەرەۋەى مېز و خوينى سورى مانگانە، كۆبوۋنەۋەى خوينى سورى مانگانە لە مەندالەندە، كەمبوۋنەۋەى ھەۋەسى سىكسى، خەمۇكى و مردن.

كە دەيەنمە بەرچاۋى خۇم، نېمسال دوو ملوڭ كچۇلە، ئەو كارەيان بەسەر دەھىنن كە بەسەر مېيان ھىناۋە، دلم دادەخورپىت. ھەرۋەھا پېشانم دەدات، كە ئەم ئەشكەنجەيە ھەموو پۇژىك بەردەۋامە، ژنانى تورەى ۋەك مەن بەرھەم دەھىنن، ژنانىك كە ئەۋەى لىيان سەندراۋە، ھەرگىز ناتوانن بە دەستى بېيىننەۋە.

ژمارەى ئەو كچانەى كە خەتەنە دەكرىن، پوۋ لە زىادىيە، لە جىياتى ئەۋەى پوۋ لە كەمى بىت. ژمارەيەكى زۇرى ئەو ئەفرىقىيانەى كە كۇچيان كىردوۋە بۇ ئەۋروپا و ۋلاتە يەكگرتوۋەكان، ھەلگىرى ئەم نەرىتەن. سىنتەرى فېدرالى بۇ دەستبەسەرا

گرتنی نەخۆشی و بەرگرتن دەیخەملێن، کە بیست و حەوت ھەزار ژن، لە ویلايەتی نیویورک، ئەم خەتەنەیان کردووە یان دەیکەن. ھەر لەبەر ئەم ھۆیە، ھەندیک ویلايەت لە ھەولدان یاسایەك بەیننە کایەووە کە برپینی ئەندامی مێنە نایاسایی بکەن. یاسادانەرەکان وای دەبینن کە پێویستە یاسای تایبەتی دانین بۆ پاراستی منداڵان لەو مەترسییە، چونکو خێزانەکان دەلێن، خەتەنە کردنی کچەکانیان، 'ئەركیکی نایینیە'. گەلێك جار کۆمەلگەی ئەفریقی ھەندیک پارە کۆدەکەنەووە بۆ ھینانی خەتەنەکەرێك، وەك ژنیکی قەرەج، لە ئەفریقاووە بۆ ئەمریکا. پاشان بە یەك جار کۆمەلێك لە کچانی بچوک خەتەنە دەکات. کاتیك کە ئەم ھەلە نەبێت، خێزانەکان خۆیان دەست بەکار دەبن. جاریکیان پیاویك لە شاری نیویورک دەنگی ستیروۆکەیی بەرز کردبۆووە تا دراوسێکان گوێیان لە ھێژە ھێژ نەبێت. پاشان پیاووەکە ئەندامی مێنە کچەکەیی بە جەقۆی چێستخانە برپوو.

بە شانازییەکی زۆرەووە، پێشنیارەکەیی یو ئێنم قبوول کرد، کە بێم بە بالۆیزی تایبەت و پەيوەست بێم بە کەمپینەکەیانەووە. کارکردن لەگەڵ ژنیکی وەك دکتۆر ئەفیس سەدیق، بەرپرسی بەرپۆوەبەری بەشی دەرمانی دانیشتوانی نەتەووە یەگرتوووەکان، یەکیکە لەو ئەزمونە گەورانەیی کە بەھۆی کارەکەمەووە بینیم. دکتۆر ئەفیس یەکیکە لەو ژنانەیی کە یەکەمین جار دەستی دایە خەبات لە دژی برپینی ئەندامی مێنە و ئەم بابەتەیی لە کۆنفرانسی نیۆنەتەووەیی لەسەر دانیشتوان و پێشکەوتن، لە قاھیرە لە سالی 1994دا، بەرزکردەووە. لە ماومەیکە کورتدا دەچمەووە بۆ ئەفریقا بۆ پشٹیوانی لە کەمپینی یو ئێن بە گێرپانەووەیی بەسەرھاتەکەیی خۆم.

بۆ چوار ھەزار سال دەگەرپێتەووە کە کەلتوری ئەفریقایی ژنەکانی خەتەنە دەکات. لەبەرئەووە ئەم نەریتە گشتییەتی ھەییە لە زۆریی زۆری وڵاتە ئیسلامییەکاندا، زۆر کەس لەو باوەرەدایە، کە ئەمە داوایەکی قورئانە. ھەرچی جۆنیک بێت ئەمە

بهو شيو ميه نيبه: نه قورئان نه ننجيل هيچ هيمايه كيان بونه وه نه كړدوه، كه خهته نه زئان بو رازي كړدني خوايه. نه م نه ريت ه ساف و ساد له لايه نه پياوانه وه هانده دريت و داوا دمك ريت - پياواني نه قام و خو په رست - كه دمپانه وپت دلنيا بن له خاوه ندياريه تي هه وه سي سيكي زنه كانيان. داوا دمك نه زنه كانيان خهته نه كرين. دايكان ملكه چي دمك نه و رپگا دمك نه كچه كانيان خهته نه كرين، له ترسي نه وه ي خوازي بيني كهرپان نه بيت. زنيكي خهته نه نه كراو وه كه سيكي پيس، هه شهري چاپلن دمك ريت و كهس نايه نيت. له كه لتوري كوچه ريدا، نهو كه لتوري كه مني ليو هاتووم، كچي شوونه كړدو جيكاي نايته وه، له بهر نه وه دايكه كان به نه ركي سرشاني خوياني دمران كه دلنيا بن بو كچه كانيان باشرين هه لپان ره خساندوه - هه روه كو خيزانه روناوايي به كان، چون به نه ركي سرشاني خوياني دمران كه كچه كانيان بنيرنه بهر خويندنيكي باش. بيجه له نه قامي و نه فسانه په رستي، هيچ هويك نيبه بو سه مت كړدني هه ر سالي ملوينه ها كچ. دمرد، نازارگيشان و مردن وه ميراگري نه م نه ريت، زور زياتره له هه ر هويك كه نه م كو تايي پي بيت.

كار كړدن وه بالويزي يو نين، خهويك بوو هاته دي، خهويك كه هه رگيز نه مده وپرا به لايدا بچم. له گهل نه وه له كاتي گه وره بوونمدا، هه ردم هه ستم كړدوه جياوازم له خيزانه كم و لهو خه لكه كوچه رينه، به لام هه رگيز پيشيني داهاتوي خوم نه كړدوه، كه وه بالويز كار بكه بو ريكخراويك كه چار سهري گرفت جبهاني له نه سترگو توه. له ناستي نيونه ته وه پيدا يو نين چي دمكات، دايكانيش له ناستي خوياندا هه مان شت دمك نه: مايه ي خوشي و په ناگايه. ته نيا ستيك، كه له زپاني رابوردوومدا هه بوو بيت، وه هيمايه ك بو دموري داهاتووم له يو نيندا، نهو بوو هه ر له زووه هاورپكانم به ردموام به دايه بانكيان كړدووم. گالته يان پي كړدوم، چونكو ويستومه دايك بم بويان و چاوديري هه ر په كه يان بكه م.

هه نديك لهو هاورپايانه نيگه راني خويان دهربرپوه، كه كاتيک دهچم بو شمفريقا، له وانه يه دينييه كي توندره و هه ولى كوشتنم بدات. سهرمراي نه وه، من له قسه ي خوځ ناكه وم له دژي نه م تاوانه، چهنه توندره وه كان نه مه به نه ريتيكي پيروز بزانن. دلنيام كاره كه م پر مه ترسيه و دانيشي پيدا ده نيځ كه ترسم هه يه، وه به تايبه تي نيستا نيگه راني نه وم كه كورپكي بچوكم هه يه، ده بيت چاوديري بكه م. به لام باوهرم داوام ليد هكات به هيز بم و خوا بيته مني ناراسته ي نه م ريگايه نه كرووه. نه و نه م نه ركه ي به من سپاردووه. نه مه نه ركي منه. له و باوهره دام، زور پيش نه وه ي له دايك بيم، خوا روژي مردنه كه مي ديارى كرووه، له به رنه وه گوړپني له دمستي مندا نييه. له و ماوميه دا ده بيت كه لك له هه ر هه ليك و مرگرم، چونكه نه وه شتيكه هه ميشه له ژيانمدا كرووومه.

1. The Tragedy of Female Circumcision.

2. Equality Now.

3. World Vision.

4. United Nations.

5. United Nations Population Fund

6. female genital mutilation.

7. hood و خه تنه ي كچان. واژه ي خه تنه بو كورپش به كار ديت. of clitoris

خه تنه ي فيرعه ونى ياني قهيسه رى واژه يه كه، كه له نوسراوه كانى نه وال

8. infibulation و سعداويه وه ورم گرتووه.

9. The federal centers for Disease Contro and Prevention.

به شي هه ژدميه م

خولياي ماله وه

له بهر نه وهی رځنه له نهریتی شيواندنې نهندامی ميینه دهگرم، ههنديك خه لك
وا بير ده كه نه وه، كه من ريز له كه لتوره كهی خو مان ناگرم. به لام نه وانه زور به
هه نه دا چوون. هر هه موو روريزك خوشحالي خو م دردمېرم، كه له نه هريقاوه
هاتووم. جيگای شانازيمه سو مالم، هر ودها شانازی به ولاته كه مه وه ده كه م.
پيشبيني ده كه م، له وانه يه ههنديك له كه لتوره كانی تر وا تيبگهن كه شي وهی
بير كرنه وهی نه هريقي هيچ شتيكي وهای نييه شانازی پيوه بكه يت. له و باوهره دام،
تو نه مه به لووتبه رزی دزانی.

كيشه ی خه ته نه ی لي دمر چيت، شي وهی په روه رده بوونی خو م ناگورمه وه له گهل
هيچ كه سيكدا. هر چنه ده موو كه س له نيويوركدا قسه له سر به هاكانی خيزان
دهكات، به لام بوخو م شتيكي وهام نه بينيوه. گوبوونه وهی خيزانيم نه بينيوه وهك
نه وهی ني مه، گورانی بلين، چه پله ليدنه، پيبكه نن. خه لك لير ته نيایه، نه و
هسته يان نييه شتيك هه يه گويان دهكات وه.

باشييه كي تري گهورمبوون له نه هريقادا نه وه يه، كه خو م به به شيك داده ني م له
سروشت، له زيان. زيانم ناسيوه. له دهستی هه نه هاتووم. به هه موو واتايهك زيان
بوو نهك زيانتيكي دهستكرد، به ته له فيزيون سهری خه لكی تر بكه يت چو ن زيان
دهبه نه سر. هر له سه رهاوه، غه ريزه ی زيان به دم ربردم تيدا بووه، هاوكات فيري
خوشي و ناخوشي بووم. فيري نه وه بووم، خوشی نه وه نييه كه چيت هه يه، چونكو
هرگيز هيچ نه بووه و دليشم زور خوشبووه. خوشتيرين كاتی زيانم نه و كاتانه

بوو، كە من و خىزانەكەم كۆدەبوينەو. بىر لەو ئىۋارانە دەكەمەو، پاش ئەوۋى نانمان دەخوارد، بە دەۋرى ئاگرەكەدا دادەنىشتىن و بە بچوكتىن شت پىكەنىنمان دەھات. ھەرۋەھا كاتىك باران دەبارى و ژيان لەدايك دىبۆۋ، ئاھەنگمان دەگىرا.

كاتىك لە سۇمال دەژيام، چىژمان لە بچوكتىن شتى ژيان وەردەگرت. ئاھەنگى بارانبارىنمان دەگىرا، چونكو بە واتاى ئەو دەھات، ئاومان ھەيە. كى لە نىۋىورك نىگەرانى ئاۋە؟ با لە بەلۋەو ھەر ئاۋ بىرۋات، تۆ خەرىكى كارى خۆتى لە چىشتخانەدا. ھەر كاتىك بىتەۋىت، ئاۋ ھەيە. زىم، بەلۋە دەكەيتەو و ئاۋ خورە دەكات. ژيان ئاۋايە، كاتىك شتىكت نەبىت ئىنجا چىژى لىدەبىنيت، چونكو ئىمە ھىچمان نەبوو چىژمان لە ھەموو شتىك دەبىنى.

ھەر رۆژە لە كىشەدا بوۋىن بۇ سىكى تىر. كىرىنى كىسەيەك بىرنج، بۇمان بۇنەيەكى گەۋرە بوو. لەم ۋاتەدا، زۆرى خواردن و ھەمە جۆرى، جىگاي سەرسامىيە بۇ ھەركەسىك كە لە ۋاتانى جىھانى سىيەمەۋە بىت. لەگەل ئەۋەشدا، بەداخوۋە ھەندىكى زۆر لە ئەمىركايىيەكان سەرقالى ئەۋەن نەخۇن. بەشىك لە خەلگى جىھان گىاندەكىشن بۇنەۋەى نەمرن لە بىرسا. بەشىكى تر، پارە دەدن بۇنەۋەى لەر بن. رېكلامى كەمكردنەۋەى ھەلەۋىم لە تەلەفىزىۋندا بىنىۋە و ھاۋارم لىئەلەۋە، 'دەتەۋىت لەر بىت - بچۇ بۇ ئەفرىقا! پىت چۇنە؟ بىرت لەۋە كىرەتەۋە؟ پىت چۇنە، ئەگەر دەتەۋىت قورسايت بىتە خوارەۋە، يارمەتى خەلگانى تر بدە؟ ھەرگىز بىرت لەۋە كىرەتەۋە؟ ھەم خۇشت ھەست بە باشى و جىاۋازى بىكەيت. دوو شتى گەۋەرە بە يەكجار بەدەست بەئىنيت. بەئىنيت پىدەدەم، كە گەپرايتەۋە، فىرى زۆر شت بوۋىت.

نىمىرۇ رېز لە ھەموو شتىكى سادە و ساكار دەگرم. رۆزانە خەلك دەبىنم كە خانوۋى جوانيان ھەيە، ھەندىك جار چەند خانوۋ، ماشىن، بەلەم، ئالتون، بەلام ھەر لە ھەۋلى ئەۋە دان شتى تر بىكرن، ۋەك ئەۋەى شتى داھاتوۋ بۇيان دەبىتە

مايەى خۇش و ئاسوودەيى. ھەرچى چۇنڭ بېت، پېۋىستىم بە ئەلقەى ئالماس نىيە دلم خۇش بىكات. خەلك پىم دەلڭن، ئا، ئىستا بۇ تۇ ئاسانە، ھەر چى شتىكت بوئ بىكرېت. بەلام من ھىچ شتىكم ناوېت. بەنرخترىن گەنجىنە لە ژياندا - بىجگە لە ژيان خۇى - تەندروسىتىيە. بەلام خەلك ئەو تەندروسىتىيە بەھادارە لەناو دىمەن بە نىگەرەن بوون لە شتى پىر كېشەى پوچ - ئۇى، ئوتومبىلەكە بۇ ئىرە دېت، ئەو دانهىكى ترە، ئوتومبىل لە ھەموو لايەكەو دېت، و ... ئۇى، ئەو ھەموو پارەيە لەكوئ بېتىنم، بىدەم بەو؟ - ولاتە پەكگرتوكان دەولەمەندترىن ولاتە، لەگەل ئەوئەشدا ھەموو كەس ھەست بە ھەژارى دەكات.

كەس كاتى نىيە، زياتر لەوانەى كە پارەيان نىيە قەرزەكانيان بدەنەو. ھەموو كەسك بىكاتە. كات بۇ كەس نىيە. 'نەرى دە رېگاگە بەردە، پەلەمە' جادەكان تەنراو بە خەلك، لەم لاو ئەو لاو ھوروزم دەھىتىن و راكە راكەيانە، ھىچ كەس نازانىت بۇچى.

مەمنونم بەوۋى كە ھەردو ژيانەكەم بىنىو. ژيانى ئارام و سادە و ژيانى راكەراكە. بەلام نەگەر لە ئەفرىقادا گەورە نەبوومايە، دلىئا نەدەبووم لەوۋى لەزەتم دەبىنى لە ژيانىكى ئارام و سادە. مىندالىم لە سۇمالدا كەسايەتى مىنى بۇ ھەتا ھەتايە لە قالىب داو و رېگای لىگرتىم شتىكى سوكى وەك سەرگەوتىن و ناوبانگ بە ھەند بگرم، كە مېشكى زۇر خەلكى بەخۇيەو سەرگەرم كىردوۋ. ناوبەناو پىرسىارم لىدەكرېت، 'نەگەر كەسك بەناوبانگ بېت، ھەست بە چى دەكات؟' - تەنیا پىدەكەنم. ناوبانگ، بە واتاى چى دېت؟ ھەتا خۇشم نازانم. ھەموو ئەوۋى دەيزانم ئەوۋى، شىۋەى بىر كىردەنەو ئەفرىقايىيانەى و ئەمە ھەرگىز ناگۇرېت.

گەورەترىن خۇشى ژيان لە رۇژئاۋادا، بوونى ئاشتىيە و بۇ خۇم دلىئا نىيم چەند خەلك ناگادارى ئەمەيە، كە ج دەستكەوتىكە. راستە تاوان ھەيە، بەلام ئەمە وەك ئەوۋ نىيە دەور و پىشت مەيدانى جەنگ بېت. زۇر مەمنونى پەناگايەك بووم لىرە

و هه لڼك كه بتوانم منډاله كم له ناسايشدا گه وړه بكم، چونكو سومان كه وته جهنگه وه له پاش پروخاندني سادبري له لايمن ياخي بووه كانه وه له سالي 1991 و. لهو ساله وه خپله رمقيبه كان له شهردان بو دمستبه سهره گرتي ولايت و تاكو نيستا نازانريت چهنډ خه لك كوژراوه. خانووه كاني شاره جوانه كه ي مه قادي شو، كه كونياليسته كاني نيټاليا دروستيان كردووه، پروخيندراوه. نزيكه ي هه موو دامه زراوه كان، ناسه واري هه وت سال شهري بيوجانيان پيوه دياره، خانووه كانيش بومباران كراون يان به فيشهك كون كونكراون. هيچ تروسكاييهك له شيوازي ريځخستني تيادا نه ماوه - نه حكومه تيك، نه پوليسيك، نه قوتابخانه يهك.

مايه ي غه ميكي زور بوو، كه خيزانه كه مان لهم جهنگه دا بيژره ره درنه چوون. خاله ولدابم، براي دايكم كه زور سهرنجراگيش بوو، زور له دايكم دهچوو، له مه قادي شو دا بهر گولله كه وت. له لاي په نجه رميه كه وه راوه ستابوو، كاتيك ماله كه ي بهر دهسپيژي گولله دهكه ویت. گولله بهر ته وای ماله كه ي كه وتبوو و فيشه كيگيش له په نجه ره كه وه چوو بووه زووره وه و خالمی كوشتبوو.

هه تا خه لكی كچه ري بيعاره ق درنه چوون. كه عه لي برا بچو كه كه مم بيني، زانيم نه ویش بهر گولله كه وتوو و له مردن گه راوه ته وه. به ته نيا له گهل حوشتره كانيدا بوو بوو، كاتيك جهرده په لاماري ددها و فيشه كيگ بهر قولي دهكه ویت. عه لي دهكه ویت و خوی وا پيشان ددها مردوو، پاشان جهردم كان حوشتره كان دبهن بو خويان.

كاتيك له نسيوپيدا دايكم بيني، بوی گيرامه وه، كه كه وتوته مهيداني شهروه و گولله يهك بهر سنگي كه وتوو و هيشتا تيادا ماوته وه. خوشكه كم دهيات بو خهسته خانه له عهرمبستاني سعودييه، به لام پيان وتبوو كه ته مهنی زوره و له توانای نه شتره گریدا نه ماوه. بيگومان نه شتره گرديه كه مه ترسيداربوو و نه گهري نه وه هه بووه كه گيانی له دهستبدات. كه بينيم، له وده چوو هيشتا وهك حوشتر

به هيز بىت. دايكم خوى بوو، وهك جاران به گور و له نوكته وتنى خوى نه كه وتبوو. له سر نهو فيشه كهى كه بهريكه وتبوو، ليم پرسى، كه هيشتا گولله كهى تيا دا ماوه، دايكم وتى، نا، نا، ليرمدايه. هيچ گوځى پينادم. له وانه يه نىستا له ناو خومدا تواند بپتمه وه.

جهنگى خيله كى، وهك كارى خهته نه كردن وايه، ههردووكيان ديارى دهستى بياوانى سهركوتگر، خوويست و خوهرستن. هه زنا كه م وا بلېم، به لام نير نه وه راستيه كه. ههردووكيان له بياوانيكه وه سهرحاوه دهگرن، كه سهرفاللى ناوچه ي دهسهلاتى خوځانن سهروهت و سامانى خوځانن - ژنانيش له پرووى ياساى و كهلتووريه وه دهكونه نهو خانه يه وه. له وانه يه نه گهر نه ندامى نيرينه يان له بندا دهره ينين، ولاته كه مان ببيت به به هشت. نير بياوان هير دهبنه وه و گوځيان زياتر سووك دهبيت بهرامبه به جيهان. به نه مانى ههتا ههتايى نه م هورمونه نيرينه يه، نه هه واليك له جهنگ دهبيستريت، نه كوشتاريك دهكرت، نه دزيهك پرووده دا، نه زنيك لاقه دهكرت. وه نه گهر نه ندامى نيرينه يان بېرين و بهرهلان بكهين بچن به بى كارى خوځانه وه، نير نه وهى خوځنيان ليدروات تا دهمرن يان گيان به دهردهبن گرفتى خوځانه، نينجا له وانه يه بو يه كه م جار تېگه، كه چى به سر ژنه گانيان دهينن.

نامانجم يارمه تى دانى ژنانى نه فرىقا يه. دهمه وېت بيان بينم، به هيز دهبن، نهك بيهيز دهبن. بېرى نه ندامى مينه، ناساى ژنان له پرووى فيزيكى و سوزه وه بيهيز دهكات. له بهر نه وهى ژنان بېرېرى پشتمى نه فرىقا يه و زوربه ي زورى كار به سر شانى نه وانه وه، هه زده كه م بيان هينم بهرچاوى خوم، كه نه گهر قهسابى نه كرين له مندا ليه وه و په كيان نه خن بو باقى ژانيان، چ توانايه كه له خوځان نيشان دهمرن.

سهرمراى توره بيم له سر نه وهى چيان به سره ينام، به لام كله يى له دايك و باوكم ناكم. دايك و باوكم خوشده وېت. دايكم قسه يه كى نه بوو له سر خهته نه كه م،

چونكو وەك ژنىڭ ھىچ دەسلەپكى نىيە تا بىريار بدات. ئاسايى ئەۋەى بە منيان كىردوو، بەۋىش و بە دايكى ئەۋىش و بە دايكى دايكى ئەۋىشيان كىردوو. باۋكم تەۋاۋ بىناگايە، كە ج ئازارىك دەچىژم، لەۋەى ئەۋ بەسەرى ھىناۋم. ئەۋەى ئەۋ دەيزانىت ئەۋەى، كە لە كۆمەلگاي سۇمالدا، ئەگەر بىيەۋىت كچەكەى شوو بىكات، دەبىت خەتەنە بىكرىت يان ھىچ پىاۋىك نايەۋىت. دايك و باۋكم ھەردوۋىيان قوربانى پەروەردىيەكن، كەلتورىكن كە لە ھەزاران سالەۋە بىگۇران ماۋتەۋە. بەلام ھەروەك چۆن ئىمىرۇ دەزانىن، كە دەتوانىن لە نەخۇشى و مردن دووركەۋىنەۋە بە كوتاندن، ئاۋا دەزانىن كە ژنان ئازەل نىين، ۋەفادارىيان لە رىگاي متمانە و خۇشەۋىستىيەۋە زۆر زياتر بەدەست دىت تا لە رىگاي نەرىتى ۋەخشىگەرىيانەۋە. كاتى ئەۋە ھاتوۋە ئەۋ جۆرە كۆنە لە ئازاركىشان بىخەينە لاۋە.

دەزانم خاۋەنى لەشىكى تەۋاۋ بووم، بەۋ شىۋەيەى كە لە دايكبووم. پاشان پىاۋ داي بەسەرمدا، ھىزى پىنەھىشتەم و كەت و كەلەلا جىي ھىشتەم. ژنىتتايان لىدزىم. ئەگەر سىروشت بىۋىستايە ئەۋ بەشانە بە لەشمەۋە نەبوۋايە، بۇجى بەۋانەۋە لەدايك دەبووم؟

ھىۋادارم پۇژىك بىت، ھىچ ژنىك ئەۋ ئازارە نەچىژىت و بىت بە شتىك لە رابوردوو. خەلك بلنىت، 'بىستەت، بىرىنى ئەندامى مېنە لە سۇمال قەدەغەكرا؟' ئىنجا ۋلاتىكى تر و يەككىكى تر تا جىھان بىمەترسى دەبىت بۇ ژنان. ئەى كە پۇژىكى خۇش دەبىت، ئەۋە ئەۋ پۇژمىيە كە خەباتى بۇ دەگەم. ئەگەر ئارەزۋمان لىبىت، ھەر بەدىدەت.

